

เพราะฉะนั้น ~~ฉัน~~ ขอให้เราเข้าใจตรงนี้ ดูหลักการ เมื่อหลักการเข้าใจดีแล้วก็ควร
 จะผ่านหลักการได้ นะครับ นั่นคือความคิดที่ผมอยากฝากให้ที่ประชุม เชิญ ~~นาย~~ ^{คุณ} สมบูรณ์ครับ
 นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ~~ทั้งประธานฯ~~ ^{ทั้ง} ท่านประธานฯ ยกขึ้นมา
 ปรีกษาท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่านกระผมเห็นด้วยครับ ~~ว่าประธานฯ คือ~~ กระผมเอง
 ก็ไม่สบายใจหรอกครับ แต่ละวันท่านสมาชิกฯของเราหนังสือไปถึงผมก็เปิดดูก็กฎหมาย
 เก่า ๆ นั้นแหละครับ -----

ขณะเดียวกัน ~~ท่านประธานฯ ครับ~~ ตามระเบียบราชการกฎข้อบังคับกระทรวงต่าง ๆ ท่านรัฐมนตรีนั่งอยู่ตรงนั้นนะครับ ข้าราชการเขาไปทำงานลงเวลาทำงาน ๐๘.๓๐ นาฬิกา ท่านประธานฯ ครับ ทำงานจริง ๆ ก็ ๐๘.๐๐ นาฬิกาแล้วใช่ไหมครับ ถ้าลองท่านผู้ว่าฯ ไปไม่ทัน ๐๘.๐๐ นาฬิกา ก็ถูกรัฐมนตรีตำหนิ ~~อะไร~~ แต่ท่านประธานฯ บอกว่าพวกเราประชุมกัน ๐๘.๓๐ นาฬิกา ก็แน่นอนครับ ไม่รู้เป็นอย่างไรสังคมไทยก็เกือบ ๑๐.๐๐ นาฬิกาแล้วครับ กระทบว่าเป็นไปได้ ~~อะไร~~ ถ้าเป็นอย่างนี้ต่อไปถ้าจะกรุณาหน่อยหนึ่ง ท่านเลขานุการ ก็นัดจาก ๐๘.๓๐ นาฬิกา เปลี่ยนมาเป็น ๐๘.๐๐ นาฬิกาก็น่าจะเป็นพระคุณ ~~อะไร~~ คือถ้ามาแต่เช้ารถก็ไม่ติด ~~อะไร~~ ขณะเดียวกัน เรื่องที่ ๒ เรื่องสำคัญ ~~อะไร~~ คือก่อนเลิกประชุมกันนี้ กระทบว่าเนื่องจากว่าเราทำงานกัน วันนี้ถือว่ากรณีพิเศษใช่ไหมครับ กระทบว่าเด็กเล็ก ๆ หน่อยก็ไม่น่าจะมีปัญหา ~~อะไร~~ อาจจะ ๔ หุ่มน หรือ ๕ หุ่มนก็ไม่มีอะไร คือยอมรับว่าบางท่านบางคน นะครับ สมาชิกฯ เรามีข้อจำกัด อาจจะนัดและอะไรไว้ก็ได้ใช่ไหมครับ คือเวลาไม่พอ ก็ไม่ว่ากัน ~~อะไร~~ สภาผู้แทนราษฎรเขาทำกันอย่างนั้น ~~อะไร~~ ครับ ถ้าเขาตรงปะว่า ต้อง ๑๐๐ คนขึ้นไปนะ ไม่พอหรือครับบางคนก็เหนื่อยท่านประธานฯ ก็ไปนั่งพักอยู่ห้องกาแฟก็ไม่เป็นอะไร คือการลงมติเราถือว่ามาเซ็นชื่อ ๒๐๐ คน ก็ถือว่า ๒๐๐ คนนั้นเกินครึ่งแล้ว แต่เหลือจริง ๆ เหลือ ๕๐ คน ๗๐ คน นั้นก็คงปล่อยให้กฎหมายผ่านไปลงแล้วได้หรือครับ ท่านประธานฯ ผมว่าอะไรพอที่จะอนุโลมกันได้ก็น่าจะอนุโลมนะครับ ท่านประธานฯ ~~อะไร~~ ที่สำคัญเห็นใจท่านรัฐมนตรีกับข้าราชการที่มาคอยจะชี้แจงประกอบกฎหมายครั้งนี้ด้วย ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณสมบูรณมากครับ ประเด็นนี้ความจริงคงพูดกันไม่ได้แน่ครับว่า ถ้าไม่เป็นองค์ประชุมแล้วเราลงมติ ผมว่ามันเสี่ยงเกินไป ~~อะไร~~ สิ่งที่ผมอยากขอร้องก็คือ ตอนเย็นนี้เราตกลงกันเสียก่อนได้ไหมว่าเราจะปิดสัปดาห์ไม่งั้นปิด ๑๘.๐๐ นาฬิกา ก็ขอให้ท่านอยู่ให้ปิด ๑๘.๐๐ นาฬิกา หรือจะ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ก็อยู่พอให้ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ~~อะไร~~ ไม่ตั้งเป็นปัญหาข้อกฎหมายได้ และเป็นที่ยินทารถหากับองค์กรของเราได้ ~~อะไร~~ ~~อะไร~~ ต้องช่วยกันดู เราเองก็ไม่สบายใจเมื่อเวลานับองค์ประชุม ~~อะไร~~

ของสภาผู้แทนฯ ที่เราเห็นเขาอ่านลงในหนังสือพิมพ์ เราก็ไม่สบายใจ ~~อะไร~~ ผมไม่อยากให้เป็นอย่างที่คุณสมบูรณ์แนะนำ ~~อะไร~~ ก็มันก็ทำได้ แต่ ~~มัน~~ มันไม่ดี คุณสมบูรณ์ครับ มันไม่ดีกับพวกเรารับ ผมเข้าใจว่าทำไปก็ก็จะทำได้ แต่ว่าจะได้จริง ถูกต้องหรือเปล่า เราต้องคิดกันให้ดีนะครับ เชิญคุณสมบูรณ์อีกทีหนึ่งครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ ~~ที่กรมประมงนครราชสีมา~~ คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ เนื่องจากว่าทางผู้แทนราษฎรเขามีระบบพรรคไขว้ใหม่ครับ บางครั้งอาจจะมีการเมืองด้วยนะครับ ~~คุณ~~ ^{คุณ}คุณนอกห้องประชุมก็มีไขว้ใหม่ครับ แต่ผมว่าโดยมารยาท โดยกติกาพวกเราที่เป็น ~~คุณ~~ ^{คุณ}คุณเดี๋ยวนั้นนะครับ อยู่กัน ๖ ปี ก็คงไม่มีใครคิดจะมาสัก ~~อะไร~~ ^{วัน}รอบที่ ๒ ~~อะไร~~ ~~ที่กรมประมง~~ ~~นครราชสีมา~~ ผมว่าคงไม่มีใครเสียมารยาทว่าไม่ครบองค์ประชุม ~~อะไร~~ ^{วัน}องค์ประชุมคงไม่มี ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ครับ และที่สำคัญผมว่าท่านประธานฯ ที่ดูว่า บรรรยากาศเป็นอย่างไรบ้าง ถ้าบรรรยากาศมีความเห็นว่าเป็นสองฝักสองฝ่าย ก็น่าจะพิจารณาเดือน ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบคุณในคำแนะนำครับ ผมเรียนย้ำอีกที ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ว่า เราอยากเห็นกฎหมายผ่านไปได้เร็ว ขอให้ดูเฉพาะหลักการเท่านั้น ก็จะเป็นการดี ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ผมขอว่าไปตามระเบียบ ^{วัน}นะครับ

- ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
- ระเบียบวาระที่ ๓ กระชู้ถาม ไม่มี ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~
- ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จ ไม่มี ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~
- ต่อไปผมขอไประเบียบวาระที่ ๕ ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~
- ระเบียบวาระที่ ๕ ถ้าท่านดูในระเบียบวาระการประชุมจะมีกฎหมายอยู่ถึง ๒๐ ฉบับ ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ๕.๑ - ๕.๒๐ ~~อะไร~~ ~~นครราชสีมา~~ ซึ่งก็ถือว่ายาวมากนะครับ ผมขอไป ๕.๑ เลขนะครับ

๕.๑ เรื่องร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ซึ่งเรื่องนี้เราได้อภิปรายกันกว้างขวางในวันศุกร์ที่ผ่านมา ~~แล้ว~~ ~~แล้ว~~ ผมต้องขอโอกาสนี้ขออภัยท่าน พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ที่ท่านอยู่จนเย็นแล้วเราปิดประชุมไปก่อน ต้องขออภัยท่าน ~~แล้ว~~ ผมไม่มีโอกาส ^{แล้ว} ท่าน จึงขออภัยส่วนตัว ก็คงต้องทำให้เป็นไปตามระบบนะครับ ผมต้องขออภัยท่านในที่นี้ครับ ผมอยากถามความเห็นที่ว่าที่ประชุมยังอยากจะมีการอภิปรายร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ต่อไปอีกหรือไม่ ~~แล้ว~~ เพราะเราได้อภิปรายกันยาวนานพอสมควรมาแล้ว ~~แล้ว~~ จะมีใครอยากอภิปรายไหมครับ มีผู้ยกมือ ๒ ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ^{แล้ว} ^{แล้ว} นะครับ ~~แล้ว~~ สามารถกับ ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ^{แล้ว} ^{แล้ว} ไสว ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ^{แล้ว} ไสวก่อนครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ถามทั้งที่รับหลักการไปแล้ว ไม่ได้
อภิปราย ~~ตรง~~ คืออย่างนี้ครับ ~~คือ~~ กระผมใครที่จะขอเรียนถามว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องร่างพระราช
บัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ~~รถไฟฟ้า~~ ~~ที่~~ จะต้องผ่านบ้านครัว บ้านครัวท่านก็รู้
อยู่ตรงข้ามถนนเพชรบุรี คราวนี้บ้านครัวนี้ถ้าหากว่าเรามีเจ้าหน้าที่หลายฝักหลายฝ่าย

- ๔/๑

ประธานวุฒิสภา : เป็นเหมือนการอภิปรายแล้วนะครับ ~~เพราะจะ~~ เอา
อย่างนี้ได้ไหม ~~ครับ~~ เสร็จแล้วท่านไปนั่งคุยกับท่านรัฐมนตรีได้ไหมครับ

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เพื่อประโยชน์ของคอนบ้านครัว
ให้เขาได้ทราบ บ้านครัวเป็นมุสลิมครับ เวลาเจ้าหน้าที่จะเข้าไป มี ไขขาขัดขวางเขาไม่ให้
เข้าไปเป็นอย่างนี้

(พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้ประท้วงครับ ~~ครับ~~ ^{นาง}ศิริประท้วงครับ เชิญ ~~ครับ~~ ^{พลเอก}
ครับ ~~ครับ~~ ^{คุณ}แก้วรอนิดหนึ่งครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก ขอประท้วง
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ เพราะขณะนี้เราผ่านพ้นวาระการลงมติไปเรียบร้อยแล้ว
ด้วยความเคารพท่าน ~~ครับ~~ นะครับ อยากจะให้ท่าน ~~ครับ~~ ไปขอคำชี้แจงจาก
ท่านรัฐมนตรีหลังเวทีของท่านประธานฯ เพราะว่าเรื่องนี้จะต้องตอบยาวครับ
ตอบสั้น ๆ คงไม่เข้าใจ ~~ครับ~~ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~ครับ~~ ^{คุณ}แก้วแล้วครับ ผมว่าเราได้ลงมติกันแล้ว เรามี
กฎหมายอีกหลายฉบับที่จะต้อง ~~ครับ~~ ^{ครับ} ~~ครับ~~ ^{ครับ} ขอภัยด้วยความเคารพครับ

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : นิดเดียวครับ ขอให้ตอบให้ขึ้นใจ
บ้านครัวหน่อยท่านนั้นครับ รัฐบาลท่านก็ยกมือแล้วท่านประธานฯ ท่านหันไปทางนั้น
บางจึครับ ขอให้ตอบให้คนบ้านครัวทราบ

ประธานวุฒิสภา : ~~ครับ~~ ^{ครับ} เชิญ ~~ครับ~~ ^{ครับ} พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์
ท่านรัฐมนตรี ~~ครับ~~ ^{ครับ} เชิญครับ ขอสั้น ๆ นะครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านรองประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ
ที่เคารพ ~~ครับ~~ กระผม พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรปราการ กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณมากนะครับทุกท่านที่
ความกรุณาให้ความสนใจ และก็ขอตอบสั้น ๆ ว่า ทุกท่าน ~~ครับ~~ ^{ครับ} สมบายใจได้เลย

นายสมศักดิ์ โสภณพรพิพิธ (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ โสภณพรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง กระผมขอ
เสนอรายชื่อในสัดส่วนของวุฒิสภา จำนวน ๑๑ ~~คน~~^{ชื่อ} ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
  ๒. นายธรรมบุญ มงคล
  ๓. นายเพิ่มพูน ทองศรี
  ๔. นายมีชัย วีระไวทยะ
  ๕. นายวิญญู อุพารกุล
  ๖. นายศรีเมือง เจริญศิริ
  ๗. นายสมบัติ วรามิตร
  ๘. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
  ๙. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
  ๑๐. นายเชิดพงษ์ อุทัยสาंग
  ๑๑. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
  ๑๒. นางพวงเล็ก บุญเชียง
  ๑๓. นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์
  ๑๔. พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า
  ๑๕. นายสมศักดิ์ โสภณพรพิพิธ
  ๑๖. นายสหัส พินทุเสนีย์
  ๑๗. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
- ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องครบ มีใครจะเสนอเป็นอย่างอื่น
ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วย ~~๑๑. นายประจักษ์~~
ขอความกรุณาท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมการทั้งหมดครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์
๒. นายประภัสร์ จงสงวน
๓. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ
๔. นายอัครพร จารุจินดา
๕. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๖. นายเชิดพงษ์ อุทัยสง
๗. นายธรรมบุญ มงคล
๘. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
๙. นางพวงเล็ก บุญเชียง
๑๐. นายเพิ่มพูน ทองศรี
๑๑. นายมีชัย วีระไวทยะ
๑๒. นายวิญญู อุวารกุล
๑๓. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์
๑๔. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๑๕. พลเอก ศิริทร ฐูปกล้า
๑๖. นายสมบัติ วรามิตร
๑๗. นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ
๑๘. นายสรารุข นิยมทรัพย์

LIRT

๑. ๗ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๕/๒

๑๕. นายสหัส พินธุเสนีย์

๑๖. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ และ

๑๗. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านเลขาธิการครับ ขอทางฝ่ายรัฐบาลว่า
จะขอแปรญัตติที่วันครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ๑ วันครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ตกกลางแปรญัตติ ๑ วัน ~~นอกระบบ~~ ผมขอขอบพระคุณ
ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะพูดเพิ่มไหมครับ เชิญครับ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านรองประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ~~ครับ~~

กระผมในนามของรัฐบาลต้องขอขอบพระคุณต่อทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ
ให้ข้อคิดที่จะเกิดประโยชน์ ^{ต่อ} ประเทศชาติและประชาชน ก็คงจะนำไปแก้ไขใน
คณะกรรมการวิสามัญฯ ^{แล้ว} และที่ ^{อื่น} แลแล้ว นรปดิ ^{ได้} ได้กรุณาถามรัฐบาลเมื่อ
กระผมขอตอบในนามของรัฐบาล คือรถไฟฟ้ามหานครนั้นไม่ได้ผ่านบ้านครัว แต่เนื่องจาก
ว่าบ้านครัวเป็นเรื่องของการสร้างทางพิเศษ และสมัยที่กระผม ~~เป็น~~ เป็นกรรมการ
การทางพิเศษ ~~แล้ว~~ เมื่อปี ๒๕๓๓ - ๒๕๓๕ ก็ยุติไว้ เพิ่งจะมาเริ่มกันตอนหลังอีก
ที่ได้มาเริ่มดำเนินการขั้นที่ ๒ นะครับ แต่ก็รู้สึกว่าจะหายไปด้วยความเรียบร้อย ~~แล้ว~~
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

ผมขอต่อไปในวาระที่ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓

N. Wang

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๙
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจการรถไฟ และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๙)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเพื่อให้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการอื่นที่อาจกระทบกระเทือนต่อกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจะดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

เหตุผล

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจการรถไฟ หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถประกอบกิจการได้กว้างขวางขึ้นตามความเหมาะสมในทางธุรกิจ และห้ามผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการในบริษัทที่ประกอบกิจการในลักษณะดังกล่าว แต่ให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในกิจการที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเข้าไปร่วมทุนหรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่การรถไฟแห่งประเทศไทย

จัดตั้งขึ้นหรือถือหุ้นอยู่ได้ และแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องกิจการรถไฟแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๙๙
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือ
บริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการ
รถไฟ และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๙)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการรถไฟ
แห่งประเทศไทยเพื่อมิให้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการอื่นที่อาจกระทบกระเทือนต่อกิจการ
ของการรถไฟแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่
การรถไฟแห่งประเทศไทยจะดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

เหตุผล

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย
เพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการ
รถไฟหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการรถไฟ หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นใน
บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ เพื่อให้การรถไฟแห่ง
ประเทศไทยสามารถประกอบกิจการได้กว้างขวางขึ้นตามความเหมาะสมในทางธุรกิจ และห้าม
ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือ
เข้าเป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นกรรมการในบริษัท
ที่ประกอบกิจการในลักษณะดังกล่าว ๓๓ ให้ยกเว้นการเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการใน

กิจการที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเข้าไปร่วมทุนหรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นหรือถือหุ้นอยู่ได้และแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่การรถไฟแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินการให้เหมาะสมกับ สภาวะการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๘ และเพื่อ ประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมาเพื่อพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรณโไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรณโไฟ
แห่งประเทศไทย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการรณโไฟแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

"(๑๐) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ

(๑๑) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นผู้ว่าการ

(๑) ประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและ เป็นการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือ เข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือเป็นหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นกรรมการของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ประกอบกิจการอันมีสภาพอย่างเดียวกันและ เป็นการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะทำเพื่อประโยชน์ตนหรือประโยชน์ผู้อื่น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญากับการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือในกิจการที่กระทำให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท เช่นว่านั้นโดยสุจริต และได้แจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าการ หรือเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในกิจการร่วมลงทุนตามมาตรา ๘ (๕) หรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดตามมาตรา ๘ (๑๐) หรือ (๑๑) โดยการมอบหมายของคณะกรรมการ

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ"

LIART

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ การรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) สร้างทางรถไฟสายใหม่
- (๒) เลิกสร้างทางรถไฟที่ได้เริ่มสร้างแล้วหรือเลิกกิจการในทางซึ่ง
เปิดเดินแล้ว
- (๓) เพิ่มหรือลดทุน
- (๔) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (๕) ลงทุนหรือร่วมลงทุนซึ่งมิใช่เงินเกินห้าสิบล้านบาท
- (๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๗) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินห้าล้านบาท
- (๘) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (๙) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัท
มหาชนจำกัด"

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

หัวหน้าฝ่ายผู้คดี กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้
แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ นะครับ วุฒิสภารับร่างเข้ามา
เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ ต้องพิจารณา ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๔
ฉะนั้นขณะนี้จึงเหลือเวลาพิจารณาเพียง ๑๑ วัน ~~(๒๕๔๓)~~ ของเชิญท่านเลขาธิการอ่านบันทึก
หลักการและเหตุผลครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๔
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือ
บริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
กิจการรถไฟ และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน
จำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการรถไฟ
แห่งประเทศไทยเพื่อมิให้เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการอื่นที่อาจกระทบกระเทือน
ต่อกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๒)

ว. ๑ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๕/๔

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
ก่อนที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจะดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

- ๖/๑

เหตุผล

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถประกอบกิจการได้กว้างขวางขึ้นตามความเหมาะสมในทางธุรกิจ และห้ามผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบในหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการในบริษัทที่ประกอบกิจการในลักษณะดังกล่าว แต่ให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในกิจการที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเข้าไปร่วมทุนหรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นหรือถือหุ้นอยู่ได้ และแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่การรถไฟแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านเลขาธิการครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีมีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ ~~ครับ~~ เชิญครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ ~~ครับ~~ มี ~~ครับ~~ สมาชิก หลายท่านยกมือที่จะแสดงความคิดเห็น ผมอยากจะรับฟังก่อน แล้วก็กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าจะชี้แจงที่เดียวเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ~~ครับ~~ นายณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช จะพูดเรื่องรถไฟก็ต้อง

ของล่วงหน้าครับ เพราะถ้าไม่จองก็ไม่ได้โดยสาร ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่จะผมจะพูดต่อไปนี้มีได้เป็นการที่จะไปกล่าวหาท่านรัฐมนตรีแต่ประการใด เพราะว่าท่านรัฐมนตรีนั้นท่านเพิ่งจะมารับตำแหน่งได้ประมาณ ๒ ปีเศษ ๆ แล้วอีกไม่นานก็คิดว่าท่านก็ตั้งจากกระทรวงนี้ไปแล้ว แต่สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานฯ ก็คือว่า ผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่ารถไฟเรา หรือที่จะเรียกว่า รถไฟไทย ปักยได้เขาเรียก รถไฟ~~๑~~แห่ง ดำเนินการมา ๑๐๐ กว่าปี แต่ว่าในด้านการพัฒนาต่าง ๆ ผมเห็นว่ายังล่าช้ามาก ใน ๑๐๐ กว่าปีนี้ทางกิจการรถไฟหรือคณะกรรมการรถไฟคิดไม่ได้แม้กระทั่งว่าจะขายรางออกไปอีกสักทีหนึ่ง เพื่อให้เป็นรางมาตรฐาน แล้วก็ให้รถไฟของเราได้เดินทางด้วยความรวดเร็วเหมือนกับต่างประเทศเขา ถ้าไปเทียบกับของจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ได้หวั่น สองงกนี้เทียบกันไม่ได้เลย เมื่อสักครูนั่นท่านประธานฯ บอกที่ประชุมว่า ~~๑~~ในขั้นรับหลักการ อย่าไปพูดมาก อย่าไปล้วงลึก แต่ว่าหลักการที่ขอมานั้นขอมาเรื่องใหญ่ๆครับ อาจจะพูดแค่มาตรา ๒ มาตราจริงครับ แต่ว่ามาขอให้สถานะนี้ให้ความเห็นชอบ ให้รถไฟสามารถตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ~~๑~~นี่เรื่องใหญ่มากนะครับ การที่ท่านจะไปจำกัดคุณสมบัติของผู้ว่า^๑ หรือต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี ~~๑~~นี่เป็นเรื่องธรรมดา แต่~~๑~~เรื่องใหญ่ก็คือว่าการที่จะมาขออนุญาตจัดตั้งบริษัท~~๑~~ ไม่ว่าจะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน หรือไปร่วมทุนกับคนอื่น ~~๑~~นี่เป็นเรื่องใหญ่ และผมอยากจะให้ข้อสังเกต เมื่อวันศุกร์นี้ก็มีทำเรื่องก็ขอมาในลักษณะ~~๑~~ ~~๑~~นี่อาจจะเป็นสาบบอกเหตุอะไรบางอย่างกระมังครับที่จะเอาวิธีวิสาหกิจเหล่านี้เข้าไปทำธุรกิจกับเอกชน

กระทบจะไม่กล่าวถึงไปถึงท่านรัฐมนตรีหรือว่าผู้ใด แต่กระทบเห็นว่ากิจการรถไฟของเรา
 นั้นมีหลายเรื่องที่ไม่น่าไว้วางใจ ถ้าใครที่ลงจากเครื่องบินมานั่งรถผ่านถนนวิภาวดีรังสิต
 ท่านก็จะเห็นว่า มีเสาอะไรโค่นอยู่เยอะเลย นั่นก็คือโครงการไฮสปีด ซึ่งเป็นการล้มเหลว
 อย่างไม่รู้ผลของการรถไฟแห่งประเทศไทย หมดเงินกันไปเท่าไร มีโครงการอย่างไร
 แล้วในลักษณะอย่างนี้จะให้พวกเราไว้วางใจอย่างไรว่า รถไฟนี้เมื่อให้ไปลงทุนตั้งบริษัทของ
 หรือไปเปิดบริษัทเอง หรือไปร่วมทุนกับใครต่อใครเขาแล้วจะไม่นำเงินของประชาชน
 ไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง หรือทำให้เกิดความเสียหายขึ้น รถไฟรางคู่ดำเนินการกันมา
 ตั้งหลายปี แต่ว่าจนถึงบัดนี้กระทบทราบว่า เพิ่งจะประมูลกันเสร็จ ได้ลงมือก่อสร้าง ไป
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ในบางส่วนเท่านั้นเอง ~~ยังมี~~ ในด้านการพัฒนา รถไฟเองมีที่ดินมากมาย ~~แต่~~
 น่าจะเอามาใช้ประโยชน์อะไรให้เกิดขึ้นกับการรถไฟ แต่ว่าไม่ได้ดำเนินการเท่าที่ควร
 ท่านประธานฯ อยู่ใกล้กรุงเทพฯ อาจจะไม่ได้นั่งรถไฟมากนัก ถึงแม้ว่ารถไฟผ่านบ้านท่าน
 กระทบ ~~เคย~~ เป็นคนนั่งรถไฟตั้งแต่เล็กจนโต โดยสารรถไฟตั้งแต่ชั้น ๓ ชั้น ๒ นั่ง ชั้น ๒
 นอน จนมาชั้น ๑ กระทบทราบว่า รถไฟเป็นอย่างไรครับ สิ่งที่รถไฟรักษามาตรฐานไว้ได้
 อย่างเดียวของการรถไฟไทยก็คือ การไม่ตรงต่อเวลาเป็นอย่างยิ่งเลย แล้วก็ความสกปรก
 อาหารแพง เมื่อก่อนนั้นรถไฟทำเองครับ ปูร้านอาหารขายเองให้ ^{ผู้}โดยสาร เดียวนี้มีการให้
 เอกชนเข้ามาประมูล เขาทำกันมานานแล้วก่อนรัฐมนตรีประคิมฐ์ กระทบถึงเรียกว่า เรื่องนี้
 ไม่ได้คือว่ารัฐมนตรีประคิมฐ์ เพราะท่านเพิ่งเข้ามา แต่ว่ากระทบอยากจะให้บันทึกไว้
 แล้วก็ฝากไปถึงการรถไฟแห่งประเทศไทยว่า จะต้องช่วยดูแลเรื่องนี้ อ้างว่าขาดทุนทุกปี
 ทั้งที่ผู้โดยสาร ~~แน่นอน~~ ต้องนั่งกันบนหลังคา ท่านประธานฯ ครับ รถไฟสวยได้ไม่นานทราบ
 ใหม่ครับ ชื่อตัวรถไฟ ~~ก็~~ ยากกว่าชื่อทองคำ ยากกว่าอย่างไรท่านประธานฯ ถ้าท่านประธานฯ
 มีสตางค์ ~~ก็~~ เดินเข้าร้านทองท่านจะซื้อเท่าไรก็ได้ แต่ว่าคนมีสตางค์ในกระเป๋าไปซื้อตัวรถไฟ
 ไม่ได้ครับ เพราะว่าเต็มหมด แล้วอย่างนี้ยังจะบอกว่า ขาดทุนอีก กระทบก็ไม่ทราบว่าจะ
 ขาดทุนอย่างไร ~~ครับ~~ เพื่อประหยัดเวลาของสภา กระทบก็ขอตั้งคำถาม ^{ต่อ} ท่านรัฐมนตรี
 ๒ - ๓ เรื่องตามที่กระทบอภิปรายนี้ กรุณาตอบว่า ท่านจะมีวิธีการดำเนินการแก้ไขหรือ
 มีแผนงานที่จะดำเนินการต่อไปอย่างไร แล้วท่านจะวางมาตรฐานไว้อย่างไรครับว่า

เมื่อท่านไปแล้ว กิจการรถไฟนี้ไม่ไปลงทุน ไม่ไปร่วมทุน ไม่ไปเปิดบริษัทที่จะสร้าง
ความเสียหายให้^{ให้}ประชาชนชาติบ้านเมือง หรือให้^{ให้}กิจการรถไฟ~~ของ~~ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปขอเชิญอาจารย์คำพันธ์~~ครับ~~

ท่านยกมือก่อนครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม คำพันธ์ ป็องปาน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี เป็นผู้หนึ่งที่โดยสารรถไฟ
เป็นประจำ มาประชุมนี้กระผมก็มักจะโดยสารรถไฟ พอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่~~สภา~~ กระผม
ก็มีความวิตกกังวลว่า จะดีขึ้นหรือจะเลวยิ่งกว่าเดิม นี่คือนสิ่งที่วิตกกังวล อาจจะกราบเรียน
ว่า โดยหลักการนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่กระผมก็ไม่มั่นใจในการดำเนินงานของการรถไฟ
กระผมมักจะเปรียบเทียบเสมอว่า สิ่งที่ดีหลังที่สุดในประเทศไทยเท่าที่กระผมเกิดมา
คือการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านดูตัวอย่าง ถ้าท่านโดยสารรถไฟหรือท่านมองที่ไหนด
ก็แล้วแต่ ไม่หมอนรถไฟหรือว่ารางรถไฟเก่า ๆ กระผมเคยเห็นตั้งแต่เป็นนักเรียนมาเรียน
หนังสือที่กรุงเทพฯ เมื่อ^{๒๕}๒๕๐๐ เดียวนี้อีกยังเห็นกองอยู่เต็ม ขยาก็ไม่ได้ ซ็อกก็ไม่ได้
จำหน่ายก็ไม่ได้ เอาให้ปลวกให้มดแทะมันกัดสิ้นสภาพไปเอง~~แล้ว~~ ตามยถากรรม -----

- ๘/๑

นี่คือสิ่งที่เป็นอยู่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย ถ้าจะไปดูความทรุดโทรมของประเทศ
 ให้ไปดูที่ข้างทางรถไฟหรือสถานีรถไฟ รัฐบาลไม่รู้ที่รัฐบาลก็เคยคุยเคยพูด ไม่ใช่
 เฉพาะรัฐบาลนี้ ทูกรัฐบาลที่แล้วมา ไปดูงานเมืองนอกเพื่อจะมาปรับปรุงการรถไฟ
 ถ้าเป็นกระผมไม่ต้องไปดูงานเมืองนอก นั่งรถไฟครั้งเดียวก็สามารถปรับปรุงได้
 กระผมยกตัวอย่างทางภาคอีสานก็หมากแข้งบ้ำ ไทรโง้งหรืออะไรนี่ ที่นี้สถานีรถไฟ ที่นี้
 สถานีรถไฟ แอ็บ ๆ อยู่นั่นแหละ ไม่เคยปรับปรุงสักที ฟังเสียงคนพูด อยากจะเป็นลม
 ดายแล้ว ทำไม่ไม่เปลี่ยนระบบสักที บนรถไฟน่าจะบอก ต่อไปนี่จะถึงสถานีนี้
 ท่านเตรียมตัว โปรดลง นี่ไปถึงสถานีแล้วขบวนยาว ๆ ไม่ได้ยิน คนนอนหลับอยู่
 ก็ไม่ได้ยิน เปลี่ยนเส้นทางก็ไม่เคยบอกใคร เมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วก่อน ก่อนน้ำท่วม
 ขอนแก่นคิดว่าจะมาทันประชุมตอนเช้า ไปแจ้งอยู่ที่ลำน้ำราชณ์ มาถึง ~~๔~~ ๔ โมงเช้า
 ไม่สามารถรู้เลยว่าเป็นอย่างไร ตื่นขึ้นมาถึงรู้ว่าอยู่ที่ลำน้ำราชณ์ บอกได้ไหม ปรับปรุง
 ได้ไหมแค่นี้ เพิ่มเครื่องเข้าไปในขบวนรถ จำเป็นอะไรก็ต้องบอกคนโดยสารเขาจะได้
 เปลี่ยนเส้นทาง จะได้หาวิธีการ จะมาประชุมสภาแท้ ๆ ๑ โมงตั้งแต่อยู่ลำน้ำราชณ์
 ไม่รู้เรื่องเลย ตื่นขึ้นถึงได้รู้ว่าเป็นสภาพที่น่าสมเพชทวนที่สุด ไปติดต่ออย่าง
~~๑๒~~ ๑๒ ๑๒ ๑๒ ขอนแก่นรถไฟ มีเงินซื้อถึงเวลายังไม่เปิดก็ไม่เปิด ถึงเวลาเปิดคนจะ
 ยืนเป็นแถวก็ปิด ช่องเล็ก ๆ นั่นแหละ บริการภาษาอะไรกัน จอาก็ไม่ได้ ไม่เชื่อ
 โทร. ไปจอกที่กรุงเทพฯ บอกจอกตัวก็ไม่ได้ ขนาดเครื่องบินโดยสารเขาสามารถจอก
 ได้สบาย มีคนบริการดีเยี่ยม รถไฟนี่เอาคนหรือเอาอะไรมาเป็นเจ้าหน้าที่
 บริหารงาน กระผมขอฝากไว้แค่นี้แหละ ถ้าจะทำงานต่อไปโดยกฎหมายอะไรก็แล้วแต่
 ถ้าพื้นฐานอย่างนี้ยังแก้ไม่ได้ กระผมว่าอย่าไปคิดอย่างอื่นเลย แก่แก่เรื่องความสะดวก
 เรื่องเครื่องเสียง เรื่องอาหาร เอาแค่นี้ให้ประชาชนเขาได้ชื่นใจหน่อย ขาดทุนทุกปี
 ตั้งงบประมาณให้ทุกปี เมื่อวานนี้ไปติดต่อขอซื้อ เผลอใจเรื่องออนไลน์ (Online) เสีย
 แต่ก่อนไม่มีออนไลน์ทำไมทำได้ ต้องไปนั่งรออยู่ ถ้าไม่มีออนไลน์แสดงว่าต้องหยุด
 เดินโซเซใหม่ คอมพิวเตอร์นี่เสียทุกครั้งไป ออนไลน์เสีย ๆ เจ้าหน้าที่ก็แสนจะแย
 เป็นนายของประชาชน มาตรวจตัวก็แทนที่จะมีอัตรายักษ์ ก็ใส่หมวกเก็บทำท่าอสังดา
 ยังกับคนโดยสารเป็นตาสีตาสา เพราะฉะนั้นปรับปรุงหน่อยพวกเหล่านี้ ถ้าไม่ได้พูด

จะอัคคีอันต้นใจตาย ก็ขอพูดแก่นี้แหละ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ดิครับ ขอโทษพลเอก ศิริ หลายท่านไม่เห็น
ท่านยกอยู่ข้างหลัง

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พินณโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจาก
จังหวัดพินนโลก กระผมขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการรถไฟ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบ
แล้ว จากหลักการและเหตุผลที่ได้แสดงไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็น
สอดคล้องด้วยเพราะจะเป็นการอีกหนทางหนึ่งในการที่จะแก้ไขปัญหาการขาดทุน
ของรัฐวิสาหกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย เพราะการที่รถไฟได้มีความคิดในการที่จะ
ลงทุนด้วยตนเองหรือจะไปร่วมกับบริษัทที่จะใช้สิทธิทรัพย์สินของการรถไฟแห่ง
ประเทศไทยให้เป็นประโยชน์นั้น ความคิดนี้น่าจะได้ริเริ่มมาเป็นระยะเวลายาวนาน
แล้ว สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งการรถไฟก็ได้เรียนรู้และพยายามที่จะแก้ไขมาโดย
ตลอด กระผมเองได้พบปะกับท่านผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยบ่อยครั้ง
แล้วก็ได้รับทราบว่ามีปัญหาที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนและ
ไม่ก้าวหน้ามันอยู่ที่โครงสร้างของการบริหาร โครงสร้างของการบริหารของรถไฟ
ผู้ย้ายและมีโครงสร้างในเรื่องการสวัสดิการที่มากเกินไปเกินกว่าความเป็น เรื่องนี้
กระผมได้ทราบดีว่า ๆ พลเอก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมนี้ท่านได้มีความ
สนใจในเรื่องการรถไฟและพยายามที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ก็ท่าน
พอสมควรแล้วที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้ติดตามเรื่องนี้-----

ถ้าหากท่านจะสามารถได้ชี้แจงกับที่ประชุมนี้ให้เกิดความอุ่นใจว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยจะก้าวไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์อย่างไรบ้าง ก็น่าจะมีโอกาสที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมครับ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อทางกรรพ.จะได้แก้ไขปัญหเกี่ยวกับเรื่องการขาดทุนในเรื่องการบริหารงาน โดยที่ให้การรถไฟได้ไปรวมลงทุนหรือลงทุนด้วยตนเองครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ ^{พรดา} ^{ศษ} ~~และ~~ สิริครับ ต่อไป ~~ไป~~ พลอากาศเอก กานต์
ครับ

.. พลอากาศเอก กานต์ สุรกุล (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุรกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตรง กระผมได้ศึกษาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วเห็นด้วยทุกประการ เนื่องจากว่า สอดคล้องกับนโยบายในการแปรสภาพรัฐวิสาหกิจของรัฐบาล สำหรับเรื่องปัญหาของรถไฟนั้นสมาชิกฯ ของเราก็ได้พูด รู้สึกว่าจะถึงใจสมาชิกฯ ทุกท่าน เพราะว่า ^{สน} ~~คือ~~ ความเป็นจริงรถไฟของเรานั้นเรียกว่า ถ้าหลังและมีข้อบกพร่อง แต่ก็ยังมีสิ่งคิดมากมาย เรื่องมาก กระผมก็ใครจะขอฝากผู้รับผิดชอบคือ คณะกรรมาธิการวิสามัญที่จะนำไปแปรญัตติต่อไป เรื่องแรกก็คือ ในมาตรา ๓๕ ซึ่งมีอยู่ ๕ ประการ ที่กระผมมาพิจารณาเรื่องนี้ เนื่องจากว่า รถไฟของเรานั้น บรรพบุรุษของรถไฟ ท่านได้มองเห็นการณ์ไกล ได้กันที่ทางไว้มากมาย ซึ่งทุก ๆ ท่านคงจะทราบดี ๒ ข้างทางรถไฟ บริเวณใกล้สถานีรถไฟ ซึ่งนำไปใช้ในทางธุรกิจ มีนักธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง กระผมใคร่ขอฝากคณะกรรมาธิการวิสามัญว่า ในมาตรา ๕ นั้นน่าจะพิจารณาเพิ่มสัก ๒ ประการคือการบริหารอสังหาริมทรัพย์ของรถไฟ ซึ่งมีผลประโยชน์มากมาย น่าจะนำไปพิจารณาด้วย ประการที่ ๒ ก็คือการขึ้นค่าโดยสารก็น่าจะให้อยู่ในการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ~~คือ~~ ส่วนเรื่องการปรับปรุงรถไฟนั้น กระผมเข้าใจดีว่า ปัญหาการที่เราจะเปลี่ยนรางคู่รางให้ใหญ่ขึ้น ซึ่งต้องใช้งบประมาณมหาศาล ทั่วประเทศไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ การจะเปลี่ยนรางเพื่อจะให้รถไฟวิ่งได้เร็วขึ้น รางต้องใหญ่ขึ้น ขนาดของรางจะต้องใหญ่ขึ้นตามประเทศที่เขาพัฒนาแล้ว เรื่องนี้เราต้องยอมรับว่า ประเทศเรายังจนอยู่ เมื่อเราจึงจนอยู่ เราก็จำเป็นต้องรับเรื่องนี้ไปก่อน แต่ว่าเรื่องที่น่าจะปรับปรุงก็คือ การบริหารในด้านบริการของรถไฟ ~~นี้~~ ^{นี้} ก็อาจมีปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสมาชิกฯ ได้อภิปรายไว้แล้วมากมาย คิดว่าเมื่อปรับปรุงเป็น

รัฐวิสาหกิจแล้วน่าจะดีขึ้น เราก็มีสิ่งผิดพลาดมาแล้ว เราควรจะแน่วแน่แก้ไขในสิ่งผิด
~~และ~~ กระผมขอฝากผู้บริหารไว้ด้วย เรื่องอีกเรื่องหนึ่งอาจจะไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง
 ก็คือ เราทุกคนต้องเห็นว่า ในกรุงเทพฯ ~~นี้~~ ก็มีกรุงโรมเกิดขึ้น บางท่านคงจะเคยไปประเทศ
 อิตาลีแล้ว กรุงโรมเป็นอย่างไร จะเห็นแต่เสาสลักหักพังวางกันอยู่เต็มไปหมดทั่วกรุงโรม
 ขณะนี้~~นี้~~ จากกรุงเทพฯ ถึงดอนเมืองก็คือกรุงโรมเกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ~~นี้~~ นี้คืออะไร
 คือผลพวง กระผมไม่อยากจะกล่าวถึงว่าเป็นข้อบกพร่องหรือเป็นความเสียหายจากผลพวง
 ของทางด้านการเมือง ซึ่งมีผลในเรื่องนี้ด้วย กระผมใคร่ขอให้ได้มีการทบทวนเรื่องนี้
 เพราะประเทศชาติต้องสูญเสียเงินไปไม่รู้สักกี่หมื่นล้านในโครงการนี้ -----

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งกฎหมายนี้เราขังไม่ได้พิจารณา ~~๑๖~~ นี้ก็เป็นข้อที่น่าจะพิจารณา สำหรับการพิจารณากฎหมายในลำดับต่อไป ก็ควรจะมีการระบวนการ เพราะกฎหมายนี้ ย่างถึงกฎหมายอื่นด้วย

ประเด็นที่กระผมอยากจะพูดถึงเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้^{๑๖} ตั้งเป็นข้อสังเกต ผ่าท่่านประธานฯ ให้ผ่าน^{๑๖} ท่านรัฐมนตรีว่า ในกฎหมายฉบับนี้~~๑๖~~ มีปัญหาในเรื่องการ ถือหุ้่นของตัวคนที่จะมาเป็นกรรมการในมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๓๒ (๑) นั้น ปัญหา ก็คือประเด็นว่า ในข้อนั้นได้กำหนดว่า ห้ามผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าการรถไฟฯ นั้น จะถือหุ้่นไม่ได้ แต่เขียนไว้ว่า เว้นแต่เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นหุ้นส่วนในบริษัท เช่นว่านั้น โสภ สุจริต และได้แจ้งคณะกรรมการให้ทราบก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็น ผู้ว่าการ ซึ่ง^(๑๖) นี้~~๑๖~~ จะเป็นปัญหา~~๑๖~~ น่าจะพิจารณาว่าคำว่า สุจริต นั้นคืออะไร มากน้อย แคล่ไหน การเป็นหุ้นส่วนนั้นมากน้อยแคล่ไหน^{๑๖} ถามว่า การแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนที่ จะได้รับการแต่งตั้งนั้น ได้กำหนดเป็นข้อหรือระเบียบว่ากี่วันหรือเปล่า เพราะจะมีปัญหา เกิดขึ้นมาว่า การโอนหุ้นหรือการมอบหุ้นนั้นจะต้องมีเวลาที่เขาจะต้องทำ บางครั้งอาจจะ เป็นผลร้ายหรือผลเสียแก่ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยด้วย ^{๑๖} นี้กระผมก็ขอตั้งข้อสังเกตไว้

ที่กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ในกฎหมายนี้นั้น ต่างกับกฎหมายฉบับที่แล้วซึ่งเราพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือรับหลักการไปแล้วนั้น คือกฎหมายของ รฟม. ในกฎหมาย รฟม. นั้นกระผมได้พูดไว้แล้วในมาตรา ๕ ได้มอบ อำนาจให้ รฟม. มีอำนาจในการที่จะกู้เงินก็ได้ ชิมเงินก็ได้ ออกพันธบัตรก็ได้ แคล่ในมาตรานี้ กระผมอยากจะทราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่าน^{๑๖} ไปรัฐมนตรีว่า ~~๑๖~~ เป็นลูกเมียหรือ หรือ~~๑๖~~ ตัวการรถไฟนี้เป็นลูกเมียหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าดูในมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขในมาตรา ๓๕ จะเห็นว่า ได้กำหนดไว้ว่า “การรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้” แล้วยังมีวงเล็บ อย่างที่กระผมพูดไว้เกี่ยวกับเรื่องการกู้ยืมเงินใน (๔) แล้วยังเกี่ยวกับเรื่องการออกพันธบัตร ใน (๖) กระผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า รฟม. กับ การรถไฟแตกต่างกันอย่างไร

๒๕

๗. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สัณญา ๑๐/๓

ท่านถึงไปกำหนดกฎหมายเป็นพิเศษให้ รพม. สามารถจะทำได้ แต่ว่าการรถไฟไม่สามารถทำได้ กระผมก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ถามรัฐมนตรีไปแค่นี้ครับ
ขอขอบคุณ

- ๑๑/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ มีผู้ขออภิปรายมากจึงเลยนะครับ
 ต่อไปขอ^{เงิน}เงินก่อนครับ เพราะว่าท่านยกมือก่อนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 จำเอน จิตรธร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย ขอกราบเรียนว่า ตามร่างพระราชบัญญัติ
 การรถไฟฯ ฉบับนี้^{นี้} โดยหลักการและเหตุผลแล้ว ก็เป็นเรื่องที่ดีมีประโยชน์ และเป็น
 เจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาของการรถไฟ ซึ่งมีปัญหาเป็นเวลานานแล้ว แต่
 กระผมก็ต้องขอกราบเรียนอภิปรายไว้ตรงนี้ เพื่อเป็นการเตือนสติ หรือ^{คือ}แนวทางการทำงาน
 ต่อไป^{นี้}ของการรถไฟจะดีขึ้น เหมือนกับที่ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว
 กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปนั้น เป็นความ
 จริงทุกประการ สำหรับเรื่องกิจการของการรถไฟนี้ เราได้เห็นถึงการวิวัฒนาการของการรถไฟนี้มา
 โดยตลอด ก็ได้เห็นว่า การรถไฟนั้นมีผลประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์มากมาย และการ
 รถไฟก็มีรายได้จากการขนส่ง มีผู้โดยสารมีจำนวนมากอยู่ทุกที่ขยขบวนนะครับ ^{ก็}เมื่อมา
 เทียบการรถไฟกับของเอกชนนะครับ รถทัวร์ทั่วไปแล้วจะเห็นได้ว่า ราคาก็ไม่แตกต่างกัน
 ราคาที่ใกล้เคียงกัน แต่^{ก็}มองรถทัวร์ของเอกชนนั้น เขาสามารถดำรงความเป็นบริษัทอยู่ได้ด้วย
 ดี ทั้ง ๆ ที่ผู้บริหารของเขานั้น ก็ไม่ใช่มีคุณวุฒิอะไรมากมาย และการออกรถทัวร์มาแต่ละ
 คันนั้น นอกจากจะเสียค่าตัวรถที่ซื้อมาแล้วเขาก็ยังเสียค่าอื่น ๆ อีกมากมาย เขาก็ยังอยู่ได้ แต่
 การรถไฟของเราจะ^{ก็}ประสบกับการขาดทุนมาโดยตลอด อย่างที่ท่านสมาชิกฯ
 ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปถึงท่าน
 รัฐมนตรีนะครับว่า ขณะนี้^{นี้}การรถไฟของเรา มีหนี้สินอยู่แล้วประมาณเท่าไร เพื่อเราจะได้
 ประเมินสถานการณ์^{นี้}ได้ถูกว่า การที่เราจะตั้งบริษัทที่ร่วมทุนอะไรต่อไปนั้น จะเป็นผลดีหรือ
 ผลร้ายต่อไปอีกหรือไม่ และการที่ประสบกับความขาดทุนนั้นเกิดจากอะไร เท่าที่กระผมได้
 ทราบนะครับว่า ที่มีการขาดทุนนั้น เกิดจากมีการซื้อตู้รถไฟอย่างหนึ่ง ^{ก็}ซื้อตู้รถไฟขาดทุน
 ได้อย่างไร และอีกประการหนึ่ง การซ่อมบำรุงก็เป็นส่วนที่ทำให้ขาดทุนเหมือนกัน
 ฉะนั้นจึงเป็นข้อสังเกตที่น่าคิดว่า ถ้าการที่เราจะพัฒนาเป็นบริษัท หรือร่วมทุนบริษัทต่อไป
 จะเป็นไปได้แค่ไหนเพียงใด ส่วนเรื่องบริการของการรถไฟนั้น ก็คงไม่ต้องพูดอีกเป็นการซ้ำซาก

จากเพื่อนสมาชิก ที่ได้พูดไปแล้ว กระผมขอเรียนว่า เป็นความจริงทุกประการที่ท่านสมาชิก ได้อภิปรายไปแล้ว กระผม ~~ก็~~ ได้สัมผัสกับการรถไฟมาพอสมควร กระผมก็ขอกราบเรียนตามข้อสอบถามตามที่ได้ถามไปแล้วนะครับ ขอกราบขอบคุณครับ

~~ว. ๗~~ ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปไหนแล้ว ^{ดู} ^{คนทั่วไปยัง} ~~ท่าน~~ ข้างหลัง ~~ว. ๗~~ ไก่วิทนะครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แคล้ว นรปติ จากขอนแก่น ผมขอกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือจะกล่าวให้สั้น ๆ ว่า ร่างพระราชบัญญัติขายการรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านประธานฯ ครับ ผมจะให้เหตุผล เวลาที่ปรากฏว่า เราเป็นหนี้ต่างประเทศเขามาก ~~หนี้ต่างประเทศ~~ ตัวเลขของผมเป็นหนี้อยู่ ๒.๑๖ ล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นเราจึงได้รับคำแนะนำจากไอเอ็มเอฟ (IMF) หลายประการ ก็คือว่ารัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนก็ปล่อยให้เสีย ผมขอกราบเรียนสภานี้ให้ทราบว่า เราคงจำได้ว่า รัฐบาลนี้จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โรงไฟฟ้า ราชบุรี แต่ว่าถูกประชาชนเขาคัดค้าน ไม่เห็นชอบด้วยอย่างยิ่ง รัฐบาลก็เลยยกเลิกไป คราวนี้ รัฐบาลจะมาแปรรูปการรถไฟแห่งประเทศไทย ทำไม่ถึงต้องแปรรูป ก็เพราะเหตุว่ารถไฟขาดทุน กินเงินของรัฐบาล รัฐบาลต้องให้เงินอุดหนุนตลอดมา รัฐวิสาหกิจรถไฟนี้---

เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะแก้ไขจึงเลยขายการรถไฟแห่งประเทศไทย ขายอย่างไรครับ ขายโดยวิธีสุภาพ ตั้งบริษัทขึ้น แบ่งออกเป็นหุ้น ๆ ใครจะไปซื้อก็ได้ หุ้นของบริษัทการรถไฟ นี้คือคำแนะนำของไอเอ็มเอฟของฝรั่ง ~~๑๒~~ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียน อนุญาตให้การรถไฟตั้งบริษัทขึ้นก็ได้ ใครจะเข้าไปถือหุ้นก็ได้ หรือว่าการรถไฟจะเข้าไปถือหุ้นของบริษัทเอกชนซึ่งเขาตั้งขึ้นก็ย่อมได้ สาระสำคัญอยู่ตรงข้อ ๑ ท่านคูให้ ~~ที่~~ ~~ผม~~ ผมจะขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ถ้าหากว่าต่างชาติจะเข้ามาซื้อหุ้นและถือหุ้นเราจะว่าอย่างไรครับ ผมขอเรียนกรรมวิธีการซึ่งจะได้ตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าใจว่าสถานะจะรับ ขอเรียนกรรมวิธีการไว้ว่า ถ้าหากว่าต่างชาติเข้ามาถือหุ้น ชื่อหุ้นที่เราจะว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นเราจะต้องมีชื่อจำกัด กฎเกณฑ์เอาไว้มากพอสมควร ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า วิธีแปรรูปรัฐวิสาหกิจของการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น ทำด้วยการตั้งบริษัทขึ้น เช่น ที่เรากำลังจะอนุมัติเสนอให้เอกชนเข้ามาซื้อหุ้น เอาละเอกชนคนไทยไม่มีในไร ถ้าหากว่าฝรั่งเข้ามาซื้อหุ้นหรือฝรั่งตั้งบริษัทขึ้นแล้วการรถไฟแห่งประเทศไทยจะเข้าไปถือหุ้นก็ย่อมทำได้ตามข้อ ๑ ของหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราควรจะทำอย่างไรครับเพื่อไม่ให้กิจการรถไฟตกเป็นของต่างชาติ เวลานี้ต่างชาติเข้ามาครอบครองมากมาย เนื่องจากเราเป็นหนี้เขามาก ซึ่งผมจะได้ตั้งกระทู้ถามเรื่องนี้สิ้นของรัฐบาลนี้ในโอกาสต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นห่วงที่ว่าเรากำลังจะขายการรถไฟแห่งประเทศไทยให้บุคคลอื่น ถ้าขายให้คนไทยก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าขายให้ต่างชาติเราเป็นห่วงในข้อนี้มากครับท่านประธานฯ ขอให้รัฐบาลชี้แจงในข้อนี้ครับ ท่านกำลังจะแปรรูปรัฐวิสาหกิจคือการรถไฟแห่งประเทศไทย กำลังจะเอาองค์การนี้ไปขาย เพราะว่าขาดทุนมาก รัฐบาลต้องให้เงินอุดหนุนทุกปี ผมขอเรียนเพียงแค่นี้ครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญ ^{มา} โกวิต ครับ

พลโท โกวิต พัทธมาชน (สระแก้ว) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีและท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ผม พลโท โกวิต พัทธมาชน ^{มา} ~~๑๒~~ สระแก้วครับ ผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ส่งมาจากสภาผู้แทนราษฎร ถ้าพูดถึงหลักการเขียนไว้สั้น ๆ ผมหาย

๒๕

๗. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมต ๑๒/๒

เอาว่าวัตถุประสงค์ก็คืออยากจะแก้ปัญหาที่รถไฟเราขาดทุนมาเป็นเวลานาน แต่ว่าโดยเหตุผลที่นำมา ผมอยากให้สมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องได้อ่านเหตุผลตรงนี้และทำความเข้าใจที่ชัดเจน-----

- ๑๓/๑

ผมเป็นห่วงว่า ได้เขียนอะไรไว้บางอย่างซึ่งจะต้องแก้ภายหลัง เพราะจะเกี่ยวพันกับ
 ความห่วงใยที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ว่า อาจจะยิ่งทำยิ่งจนลงเลยเช่นกับผู้บริหารสถาบันการเงิน
 หลาย ๆ แห่งที่ถูกสั่งปิดในรอบ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาจนครบ ท่านอ่านดูให้ดีกว่า
 “ห้ามผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟ
 แห่งประเทศไทยหรือ” ^{๑๖} ~~๑๖~~ มีฟังให้ดี ๆ นะครับ “หรือเข้าเป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความ
 รับผิดชอบ” ^{๑๗} ~~๑๗~~ หุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบ อาจจะต้องรับทั้งผิดและชอบ จะต่างกัน
 หุ้นส่วนที่จำกัดความรับผิดชอบ ^{๑๘} ~~๑๘~~ นี่เขามีจำกัด แต่หุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบ
 เวลาที่มีความผิดหรือการล้มละลายจะต้องรับผิดชอบด้วย โดยไม่มีขีดจำกัด การที่จำกัดไว้
 สมมติว่าเข้าไปถือหุ้นส่วน แล้วเขียนว่า เป็นหุ้นส่วน เป็นได้เฉพาะหุ้นส่วนที่จำกัดความ
 รับผิดชอบ ก็คือรับแต่ชอบอย่างเดียวนะครับ รับละครับ อาจจะไปเป็นประธาน
 ตั้งหลายแห่ง หรือเป็นหุ้นส่วน เพราะฉะนั้นตรงนี้มีมีความสำคัญ เข้าไปเป็น แต่ว่าความ
 รับผิดชอบอยู่จำกัด เวลาที่บริษัทที่ท่าน ไปถือหุ้นนั้นล้มละลายอย่างไร ตัวเองไม่ต้อง
 รับผิดชอบ เป็นหุ้นแค่ ๑๐ บาท รับแค่ ๑๐ บาท แต่เวลารับชอบอาจจะรับได้มากกว่าที่ลง
 เพราะว่ามีผลประโยชน์มากมายนะครับ การที่เขียนไว้ว่า ไม่ให้ผู้ว่าการรถไฟเข้าไปถือหุ้น
 เป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบ ห้ามนะครับ เพราะตรงนี้มีมีความสำคัญ ผมคิดว่า
^{๑๙} ~~๑๙~~ ^{๒๐} ~~๒๐~~ ^{๒๑} ~~๒๑~~ ^{๒๒} ~~๒๒~~ ^{๒๓} ~~๒๓~~ ^{๒๔} ~~๒๔~~ ^{๒๕} ~~๒๕~~ ^{๒๖} ~~๒๖~~ ^{๒๗} ~~๒๗~~ ^{๒๘} ~~๒๘~~ ^{๒๙} ~~๒๙~~ ^{๓๐} ~~๓๐~~ ^{๓๑} ~~๓๑~~ ^{๓๒} ~~๓๒~~ ^{๓๓} ~~๓๓~~ ^{๓๔} ~~๓๔~~ ^{๓๕} ~~๓๕~~ ^{๓๖} ~~๓๖~~ ^{๓๗} ~~๓๗~~ ^{๓๘} ~~๓๘~~ ^{๓๙} ~~๓๙~~ ^{๔๐} ~~๔๐~~ ^{๔๑} ~~๔๑~~ ^{๔๒} ~~๔๒~~ ^{๔๓} ~~๔๓~~ ^{๔๔} ~~๔๔~~ ^{๔๕} ~~๔๕~~ ^{๔๖} ~~๔๖~~ ^{๔๗} ~~๔๗~~ ^{๔๘} ~~๔๘~~ ^{๔๙} ~~๔๙~~ ^{๕๐} ~~๕๐~~ ^{๕๑} ~~๕๑~~ ^{๕๒} ~~๕๒~~ ^{๕๓} ~~๕๓~~ ^{๕๔} ~~๕๔~~ ^{๕๕} ~~๕๕~~ ^{๕๖} ~~๕๖~~ ^{๕๗} ~~๕๗~~ ^{๕๘} ~~๕๘~~ ^{๕๙} ~~๕๙~~ ^{๖๐} ~~๖๐~~ ^{๖๑} ~~๖๑~~ ^{๖๒} ~~๖๒~~ ^{๖๓} ~~๖๓~~ ^{๖๔} ~~๖๔~~ ^{๖๕} ~~๖๕~~ ^{๖๖} ~~๖๖~~ ^{๖๗} ~~๖๗~~ ^{๖๘} ~~๖๘~~ ^{๖๙} ~~๖๙~~ ^{๗๐} ~~๗๐~~ ^{๗๑} ~~๗๑~~ ^{๗๒} ~~๗๒~~ ^{๗๓} ~~๗๓~~ ^{๗๔} ~~๗๔~~ ^{๗๕} ~~๗๕~~ ^{๗๖} ~~๗๖~~ ^{๗๗} ~~๗๗~~ ^{๗๘} ~~๗๘~~ ^{๗๙} ~~๗๙~~ ^{๘๐} ~~๘๐~~ ^{๘๑} ~~๘๑~~ ^{๘๒} ~~๘๒~~ ^{๘๓} ~~๘๓~~ ^{๘๔} ~~๘๔~~ ^{๘๕} ~~๘๕~~ ^{๘๖} ~~๘๖~~ ^{๘๗} ~~๘๗~~ ^{๘๘} ~~๘๘~~ ^{๘๙} ~~๘๙~~ ^{๙๐} ~~๙๐~~ ^{๙๑} ~~๙๑~~ ^{๙๒} ~~๙๒~~ ^{๙๓} ~~๙๓~~ ^{๙๔} ~~๙๔~~ ^{๙๕} ~~๙๕~~ ^{๙๖} ~~๙๖~~ ^{๙๗} ~~๙๗~~ ^{๙๘} ~~๙๘~~ ^{๙๙} ~~๙๙~~ ^{๑๐๐} ~~๑๐๐~~ ^{๑๐๑} ~~๑๐๑~~ ^{๑๐๒} ~~๑๐๒~~ ^{๑๐๓} ~~๑๐๓~~ ^{๑๐๔} ~~๑๐๔~~ ^{๑๐๕} ~~๑๐๕~~ ^{๑๐๖} ~~๑๐๖~~ ^{๑๐๗} ~~๑๐๗~~ ^{๑๐๘} ~~๑๐๘~~ ^{๑๐๙} ~~๑๐๙~~ ^{๑๑๐} ~~๑๑๐~~ ^{๑๑๑} ~~๑๑๑~~ ^{๑๑๒} ~~๑๑๒~~ ^{๑๑๓} ~~๑๑๓~~ ^{๑๑๔} ~~๑๑๔~~ ^{๑๑๕} ~~๑๑๕~~ ^{๑๑๖} ~~๑๑๖~~ ^{๑๑๗} ~~๑๑๗~~ ^{๑๑๘} ~~๑๑๘~~ ^{๑๑๙} ~~๑๑๙~~ ^{๑๒๐} ~~๑๒๐~~ ^{๑๒๑} ~~๑๒๑~~ ^{๑๒๒} ~~๑๒๒~~ ^{๑๒๓} ~~๑๒๓~~ ^{๑๒๔} ~~๑๒๔~~ ^{๑๒๕} ~~๑๒๕~~ ^{๑๒๖} ~~๑๒๖~~ ^{๑๒๗} ~~๑๒๗~~ ^{๑๒๘} ~~๑๒๘~~ ^{๑๒๙} ~~๑๒๙~~ ^{๑๓๐} ~~๑๓๐~~ ^{๑๓๑} ~~๑๓๑~~ ^{๑๓๒} ~~๑๓๒~~ ^{๑๓๓} ~~๑๓๓~~ ^{๑๓๔} ~~๑๓๔~~ ^{๑๓๕} ~~๑๓๕~~ ^{๑๓๖} ~~๑๓๖~~ ^{๑๓๗} ~~๑๓๗~~ ^{๑๓๘} ~~๑๓๘~~ ^{๑๓๙} ~~๑๓๙~~ ^{๑๔๐} ~~๑๔๐~~ ^{๑๔๑} ~~๑๔๑~~ ^{๑๔๒} ~~๑๔๒~~ ^{๑๔๓} ~~๑๔๓~~ ^{๑๔๔} ~~๑๔๔~~ ^{๑๔๕} ~~๑๔๕~~ ^{๑๔๖} ~~๑๔๖~~ ^{๑๔๗} ~~๑๔๗~~ ^{๑๔๘} ~~๑๔๘~~ ^{๑๔๙} ~~๑๔๙~~ ^{๑๕๐} ~~๑๕๐~~ ^{๑๕๑} ~~๑๕๑~~ ^{๑๕๒} ~~๑๕๒~~ ^{๑๕๓} ~~๑๕๓~~ ^{๑๕๔} ~~๑๕๔~~ ^{๑๕๕} ~~๑๕๕~~ ^{๑๕๖} ~~๑๕๖~~ ^{๑๕๗} ~~๑๕๗~~ ^{๑๕๘} ~~๑๕๘~~ ^{๑๕๙} ~~๑๕๙~~ ^{๑๖๐} ~~๑๖๐~~ ^{๑๖๑} ~~๑๖๑~~ ^{๑๖๒} ~~๑๖๒~~ ^{๑๖๓} ~~๑๖๓~~ ^{๑๖๔} ~~๑๖๔~~ ^{๑๖๕} ~~๑๖๕~~ ^{๑๖๖} ~~๑๖๖~~ ^{๑๖๗} ~~๑๖๗~~ ^{๑๖๘} ~~๑๖๘~~ ^{๑๖๙} ~~๑๖๙~~ ^{๑๗๐} ~~๑๗๐~~ ^{๑๗๑} ~~๑๗๑~~ ^{๑๗๒} ~~๑๗๒~~ ^{๑๗๓} ~~๑๗๓~~ ^{๑๗๔} ~~๑๗๔~~ ^{๑๗๕} ~~๑๗๕~~ ^{๑๗๖} ~~๑๗๖~~ ^{๑๗๗} ~~๑๗๗~~ ^{๑๗๘} ~~๑๗๘~~ ^{๑๗๙} ~~๑๗๙~~ ^{๑๘๐} ~~๑๘๐~~ ^{๑๘๑} ~~๑๘๑~~ ^{๑๘๒} ~~๑๘๒~~ ^{๑๘๓} ~~๑๘๓~~ ^{๑๘๔} ~~๑๘๔~~ ^{๑๘๕} ~~๑๘๕~~ ^{๑๘๖} ~~๑๘๖~~ ^{๑๘๗} ~~๑๘๗~~ ^{๑๘๘} ~~๑๘๘~~ ^{๑๘๙} ~~๑๘๙~~ ^{๑๙๐} ~~๑๙๐~~ ^{๑๙๑} ~~๑๙๑~~ ^{๑๙๒} ~~๑๙๒~~ ^{๑๙๓} ~~๑๙๓~~ ^{๑๙๔} ~~๑๙๔~~ ^{๑๙๕} ~~๑๙๕~~ ^{๑๙๖} ~~๑๙๖~~ ^{๑๙๗} ~~๑๙๗~~ ^{๑๙๘} ~~๑๙๘~~ ^{๑๙๙} ~~๑๙๙~~ ^{๒๐๐} ~~๒๐๐~~ ^{๒๐๑} ~~๒๐๑~~ ^{๒๐๒} ~~๒๐๒~~ ^{๒๐๓} ~~๒๐๓~~ ^{๒๐๔} ~~๒๐๔~~ ^{๒๐๕} ~~๒๐๕~~ ^{๒๐๖} ~~๒๐๖~~ ^{๒๐๗} ~~๒๐๗~~ ^{๒๐๘} ~~๒๐๘~~ ^{๒๐๙} ~~๒๐๙~~ ^{๒๑๐} ~~๒๑๐~~ ^{๒๑๑} ~~๒๑๑~~ ^{๒๑๒} ~~๒๑๒~~ ^{๒๑๓} ~~๒๑๓~~ ^{๒๑๔} ~~๒๑๔~~ ^{๒๑๕} ~~๒๑๕~~ ^{๒๑๖} ~~๒๑๖~~ ^{๒๑๗} ~~๒๑๗~~ ^{๒๑๘} ~~๒๑๘~~ ^{๒๑๙} ~~๒๑๙~~ ^{๒๒๐} ~~๒๒๐~~ ^{๒๒๑} ~~๒๒๑~~ ^{๒๒๒} ~~๒๒๒~~ ^{๒๒๓} ~~๒๒๓~~ ^{๒๒๔} ~~๒๒๔~~ ^{๒๒๕} ~~๒๒๕~~ ^{๒๒๖} ~~๒๒๖~~ ^{๒๒๗} ~~๒๒๗~~ ^{๒๒๘} ~~๒๒๘~~ ^{๒๒๙} ~~๒๒๙~~ ^{๒๓๐} ~~๒๓๐~~ ^{๒๓๑} ~~๒๓๑~~ ^{๒๓๒} ~~๒๓๒~~ ^{๒๓๓} ~~๒๓๓~~ ^{๒๓๔} ~~๒๓๔~~ ^{๒๓๕} ~~๒๓๕~~ ^{๒๓๖} ~~๒๓๖~~ ^{๒๓๗} ~~๒๓๗~~ ^{๒๓๘} ~~๒๓๘~~ ^{๒๓๙} ~~๒๓๙~~ ^{๒๔๐} ~~๒๔๐~~ ^{๒๔๑} ~~๒๔๑~~ ^{๒๔๒} ~~๒๔๒~~ ^{๒๔๓} ~~๒๔๓~~ ^{๒๔๔} ~~๒๔๔~~ ^{๒๔๕} ~~๒๔๕~~ ^{๒๔๖} ~~๒๔๖~~ ^{๒๔๗} ~~๒๔๗~~ ^{๒๔๘} ~~๒๔๘~~ ^{๒๔๙} ~~๒๔๙~~ ^{๒๕๐} ~~๒๕๐~~ ^{๒๕๑} ~~๒๕๑~~ ^{๒๕๒} ~~๒๕๒~~ ^{๒๕๓} ~~๒๕๓~~ ^{๒๕๔} ~~๒๕๔~~ ^{๒๕๕} ~~๒๕๕~~ ^{๒๕๖} ~~๒๕๖~~ ^{๒๕๗} ~~๒๕๗~~ ^{๒๕๘} ~~๒๕๘~~ ^{๒๕๙} ~~๒๕๙~~ ^{๒๖๐} ~~๒๖๐~~ ^{๒๖๑} ~~๒๖๑~~ ^{๒๖๒} ~~๒๖๒~~ ^{๒๖๓} ~~๒๖๓~~ ^{๒๖๔} ~~๒๖๔~~ ^{๒๖๕} ~~๒๖๕~~ ^{๒๖๖} ~~๒๖๖~~ ^{๒๖๗} ~~๒๖๗~~ ^{๒๖๘} ~~๒๖๘~~ ^{๒๖๙} ~~๒๖๙~~ ^{๒๗๐} ~~๒๗๐~~ ^{๒๗๑} ~~๒๗๑~~ ^{๒๗๒} ~~๒๗๒~~ ^{๒๗๓} ~~๒๗๓~~ ^{๒๗๔} ~~๒๗๔~~ ^{๒๗๕} ~~๒๗๕~~ ^{๒๗๖} ~~๒๗๖~~ ^{๒๗๗} ~~๒๗๗~~ ^{๒๗๘} ~~๒๗๘~~ ^{๒๗๙} ~~๒๗๙~~ ^{๒๘๐} ~~๒๘๐~~ ^{๒๘๑} ~~๒๘๑~~ ^{๒๘๒} ~~๒๘๒~~ ^{๒๘๓} ~~๒๘๓~~ ^{๒๘๔} ~~๒๘๔~~ ^{๒๘๕} ~~๒๘๕~~ ^{๒๘๖} ~~๒๘๖~~ ^{๒๘๗} ~~๒๘๗~~ ^{๒๘๘} ~~๒๘๘~~ ^{๒๘๙} ~~๒๘๙~~ ^{๒๙๐} ~~๒๙๐~~ ^{๒๙๑} ~~๒๙๑~~ ^{๒๙๒} ~~๒๙๒~~ ^{๒๙๓} ~~๒๙๓~~ ^{๒๙๔} ~~๒๙๔~~ ^{๒๙๕} ~~๒๙๕~~ ^{๒๙๖} ~~๒๙๖~~ ^{๒๙๗} ~~๒๙๗~~ ^{๒๙๘} ~~๒๙๘~~ ^{๒๙๙} ~~๒๙๙~~ ^{๓๐๐} ~~๓๐๐~~ ^{๓๐๑} ~~๓๐๑~~ ^{๓๐๒} ~~๓๐๒~~ ^{๓๐๓} ~~๓๐๓~~ ^{๓๐๔} ~~๓๐๔~~ ^{๓๐๕} ~~๓๐๕~~ ^{๓๐๖} ~~๓๐๖~~ ^{๓๐๗} ~~๓๐๗~~ ^{๓๐๘} ~~๓๐๘~~ ^{๓๐๙} ~~๓๐๙~~ ^{๓๑๐} ~~๓๑๐~~ ^{๓๑๑} ~~๓๑๑~~ ^{๓๑๒} ~~๓๑๒~~ ^{๓๑๓} ~~๓๑๓~~ ^{๓๑๔} ~~๓๑๔~~ ^{๓๑๕} ~~๓๑๕~~ ^{๓๑๖} ~~๓๑๖~~ ^{๓๑๗} ~~๓๑๗~~ ^{๓๑๘} ~~๓๑๘~~ ^{๓๑๙} ~~๓๑๙~~ ^{๓๒๐} ~~๓๒๐~~ ^{๓๒๑} ~~๓๒๑~~ ^{๓๒๒} ~~๓๒๒~~ ^{๓๒๓} ~~๓๒๓~~ ^{๓๒๔} ~~๓๒๔~~ ^{๓๒๕} ~~๓๒๕~~ ^{๓๒๖} ~~๓๒๖~~ ^{๓๒๗} ~~๓๒๗~~ ^{๓๒๘} ~~๓๒๘~~ ^{๓๒๙} ~~๓๒๙~~ ^{๓๓๐} ~~๓๓๐~~ ^{๓๓๑} ~~๓๓๑~~ ^{๓๓๒} ~~๓๓๒~~ ^{๓๓๓} ~~๓๓๓~~ ^{๓๓๔} ~~๓๓๔~~ ^{๓๓๕} ~~๓๓๕~~ ^{๓๓๖} ~~๓๓๖~~ ^{๓๓๗} ~~๓๓๗~~ ^{๓๓๘} ~~๓๓๘~~ ^{๓๓๙} ~~๓๓๙~~ ^{๓๔๐} ~~๓๔๐~~ ^{๓๔๑} ~~๓๔๑~~ ^{๓๔๒} ~~๓๔๒~~ ^{๓๔๓} ~~๓๔๓~~ ^{๓๔๔} ~~๓๔๔~~ ^{๓๔๕} ~~๓๔๕~~ ^{๓๔๖} ~~๓๔๖~~ ^{๓๔๗} ~~๓๔๗~~ ^{๓๔๘} ~~๓๔๘~~ ^{๓๔๙} ~~๓๔๙~~ ^{๓๕๐} ~~๓๕๐~~ ^{๓๕๑} ~~๓๕๑~~ ^{๓๕๒} ~~๓๕๒~~ ^{๓๕๓} ~~๓๕๓~~ ^{๓๕๔} ~~๓๕๔~~ ^{๓๕๕} ~~๓๕๕~~ ^{๓๕๖} ~~๓๕๖~~ ^{๓๕๗} ~~๓๕๗~~ ^{๓๕๘} ~~๓๕๘~~ ^{๓๕๙} ~~๓๕๙~~ ^{๓๖๐} ~~๓๖๐~~ ^{๓๖๑} ~~๓๖๑~~ ^{๓๖๒} ~~๓๖๒~~ ^{๓๖๓} ~~๓๖๓~~ ^{๓๖๔} ~~๓๖๔~~ ^{๓๖๕} ~~๓๖๕~~ ^{๓๖๖} ~~๓๖๖~~ ^{๓๖๗} ~~๓๖๗~~ ^{๓๖๘} ~~๓๖๘~~ ^{๓๖๙} ~~๓๖๙~~ ^{๓๗๐} ~~๓๗๐~~ ^{๓๗๑} ~~๓๗๑~~ ^{๓๗๒} ~~๓๗๒~~ ^{๓๗๓} ~~๓๗๓~~ ^{๓๗๔} ~~๓๗๔~~ ^{๓๗๕} ~~๓๗๕~~ ^{๓๗๖} ~~๓๗๖~~ ^{๓๗๗} ~~๓๗๗~~ ^{๓๗๘} ~~๓๗๘~~ ^{๓๗๙} ~~๓๗๙~~ ^{๓๘๐} ~~๓๘๐~~ ^{๓๘๑} ~~๓๘๑~~ ^{๓๘๒} ~~๓๘๒~~ ^{๓๘๓} ~~๓๘๓~~ ^{๓๘๔} ~~๓๘๔~~ ^{๓๘๕} ~~๓๘๕~~ ^{๓๘๖} ~~๓๘๖~~ ^{๓๘๗} ~~๓๘๗~~ ^{๓๘๘} ~~๓๘๘~~ ^{๓๘๙} ~~๓๘๙~~ ^{๓๙๐} ~~๓๙๐~~ ^{๓๙๑} ~~๓๙๑~~ ^{๓๙๒} ~~๓๙๒~~ ^{๓๙๓} ~~๓๙๓~~ ^{๓๙๔} ~~๓๙๔~~ ^{๓๙๕} ~~๓๙๕~~ ^{๓๙๖} ~~๓๙๖~~ ^{๓๙๗} ~~๓๙๗~~ ^{๓๙๘} ~~๓๙๘~~ ^{๓๙๙} ~~๓๙๙~~ ^{๔๐๐} ~~๔๐๐~~ ^{๔๐๑} ~~๔๐๑~~ ^{๔๐๒} ~~๔๐๒~~ ^{๔๐๓} ~~๔๐๓~~ ^{๔๐๔} ~~๔๐๔~~ ^{๔๐๕} ~~๔๐๕~~ ^{๔๐๖} ~~๔๐๖~~ ^{๔๐๗} ~~๔๐๗~~ ^{๔๐๘} ~~๔๐๘~~ ^{๔๐๙} ~~๔๐๙~~ ^{๔๑๐} ~~๔๑๐~~ ^{๔๑๑} ~~๔๑๑~~ ^{๔๑๒} ~~๔๑๒~~ ^{๔๑๓} ~~๔๑๓~~ ^{๔๑๔} ~~๔๑๔~~ ^{๔๑๕} ~~๔๑๕~~ ^{๔๑๖} ~~๔๑๖~~ ^{๔๑๗} ~~๔๑๗~~ ^{๔๑๘} ~~๔๑๘~~ ^{๔๑๙} ~~๔๑๙~~ ^{๔๒๐} ~~๔๒๐~~ ^{๔๒๑} ~~๔๒๑~~ ^{๔๒๒} ~~๔๒๒~~ ^{๔๒๓} ~~๔๒๓~~ ^{๔๒๔} ~~๔๒๔~~ ^{๔๒๕} ~~๔๒๕~~ ^{๔๒๖} ~~๔๒๖~~ ^{๔๒๗} ~~๔๒๗~~ ^{๔๒๘} ~~๔๒๘~~ ^{๔๒๙} ~~๔๒๙~~ ^{๔๓๐} ~~๔๓๐~~ ^{๔๓๑} ~~๔๓๑~~ ^{๔๓๒} ~~๔๓๒~~ ^{๔๓๓} ~~๔๓๓~~ ^{๔๓๔} ~~๔๓๔~~ ^{๔๓๕} ~~๔๓๕~~ ^{๔๓๖} ~~๔๓๖~~ ^{๔๓๗} ~~๔๓๗~~ ^{๔๓๘} ~~๔๓๘~~ ^{๔๓๙} ~~๔๓๙~~ ^{๔๔๐} ~~๔๔๐~~ ^{๔๔๑} ~~๔๔๑~~ ^{๔๔๒} ~~๔๔๒~~ ^{๔๔๓} ~~๔๔๓~~ ^{๔๔๔} ~~๔๔๔~~ ^{๔๔๕} ~~๔๔๕~~ ^{๔๔๖} ~~๔๔๖~~ ^{๔๔๗} ~~๔๔๗~~ ^{๔๔๘} ~~๔๔๘~~ ^{๔๔๙} ~~๔๔๙~~ ^{๔๕๐} ~~๔๕๐~~ ^{๔๕๑} ~~๔๕๑~~ ^{๔๕๒} ~~๔๕๒~~ ^{๔๕๓} ~~๔๕๓~~ ^{๔๕๔} ~~๔๕๔~~ ^{๔๕๕} ~~๔๕๕~~ ^{๔๕๖} ~~๔๕๖~~ ^{๔๕๗} ~~๔๕๗~~ ^{๔๕๘} ~~๔๕๘~~ ^{๔๕๙} ~~๔๕๙~~ ^{๔๖๐} ~~๔๖๐~~ ^{๔๖๑} ~~๔๖๑~~ ^{๔๖๒} ~~๔๖๒~~ ^{๔๖๓} ~~๔๖๓~~ ^{๔๖๔} ~~๔๖๔~~ ^{๔๖๕} ~~๔๖๕~~ ^{๔๖๖} ~~๔๖๖~~ ^{๔๖๗} ~~๔๖๗~~ ^{๔๖๘} ~~๔๖๘~~ ^{๔๖๙} ~~๔๖๙~~ ^{๔๗๐} ~~๔๗๐~~ ^{๔๗๑} ~~๔๗๑~~ ^{๔๗๒} ~~๔๗๒~~ ^{๔๗๓} ~~๔๗๓~~ ^{๔๗๔} ~~๔๗๔~~ ^{๔๗๕} ~~๔๗๕~~ ^{๔๗๖} ~~๔๗๖~~ ^{๔๗๗} ~~๔๗๗~~ ^{๔๗๘} ~~๔๗๘~~ ^{๔๗๙} ~~๔๗๙~~ ^{๔๘๐} ~~๔๘๐~~ ^{๔๘๑} ~~๔๘๑~~ ^{๔๘๒} ~~๔๘๒~~ ^{๔๘๓} ~~๔๘๓~~ ^{๔๘๔} ~~๔๘๔~~ ^{๔๘๕} ~~๔๘๕~~ ^{๔๘๖} ~~๔๘๖~~ ^{๔๘๗} ~~๔๘๗~~ ^{๔๘๘} ~~๔๘๘~~ ^{๔๘๙} ~~๔๘๙~~ ^{๔๙๐} ~~๔๙๐~~ ^{๔๙๑} ~~๔๙๑~~ ^{๔๙๒} ~~๔๙๒~~ ^{๔๙๓} ~~๔๙๓~~ ^{๔๙๔} ~~๔๙๔~~ ^{๔๙๕} ~~๔๙๕~~ ^{๔๙๖} ~~๔๙๖~~ ^{๔๙๗} ~~๔๙๗~~ ^{๔๙๘} ~~๔๙๘~~ ^{๔๙๙} ~~๔๙๙~~ ^{๕๐๐} ~~๕๐๐~~ ^{๕๐๑} ~~๕๐๑~~ ^{๕๐๒} ~~๕๐๒~~ ^{๕๐๓} ~~๕๐๓~~ ^{๕๐๔} ~~๕๐๔~~ ^{๕๐๕} ~~๕๐๕~~ ^{๕๐๖} ~~๕๐๖~~ ^{๕๐๗} ~~๕๐๗~~ ^{๕๐๘} ~~๕๐๘~~ ^{๕๐๙} ~~๕๐๙~~ ^{๕๑๐} ~~๕๑๐~~ ^{๕๑๑} ~~๕๑๑~~ ^{๕๑๒} ~~๕๑๒~~ ^{๕๑๓} ~~๕๑๓~~ ^{๕๑๔} ~~๕๑๔~~ ^{๕๑๕} ~~๕๑๕~~ ^{๕๑๖} ~~๕๑๖~~ ^{๕๑๗} ~~๕๑๗~~ ^{๕๑๘} ~~๕๑๘~~ ^{๕๑๙} ~~๕๑๙~~ ^{๕๒๐} ~~๕๒๐~~ ^{๕๒๑} ~~๕๒๑~~ ^{๕๒๒} ~~๕๒๒~~ ^{๕๒๓} ~~๕๒๓~~ ^{๕๒๔} ~~๕๒~~

อีกประการหนึ่ง ก็คือว่า ผมยังมองไม่เห็น หรือยังไม่ออกกว่า การรถไฟจะไปทำอะไร ในประวัติของกรุงเทพมหานคร ท่านจะเห็นว่า เมื่อก่อนนี้ นายเลิศ ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นปาร์คนายเลิศเขาทำรถเมล์ขาว ทำแล้วร่ำรวย ท่านเข้าไปดูในโรงแรมฮิลตัน มีสวนหย่อมที่น้ำดู จัดไว้อย่างสวยงาม แต่พอ ขสมก. เข้าไปทำเป็นอย่างไรครับ มีหนี้สินล้นพ้นตัว -----

- ๑๔/๑

มีสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็ได้คิดถึงการรถไฟหลายอย่าง ~~แล้ว~~ กระทบก็คงจะไม่กล่าวมาอีก เพราะว่าจะเป็นประเด็นซ้ำกัน จะขอชมสักนิดหนึ่งครับว่า ตามสถานีรถไฟ เช่น หัวลำโพงก็ได้ สามเสนก็คิด ~~แล้ว~~ ตามต่างจังหวัด เคี้ยวนี้ค่อนข้างจะดีขึ้นนะครับ คุณเป็นระเบียบเรียบร้อย แล้วไม่ค่อยสกปรก ก็ขอขอบคุณทางการรถไฟมา ณ โอกาสนี้ นะครับ ~~แล้ว~~ กระทบยังติดใจ อยู่หนึ่งนะครับ ในประเด็นมาตรา ๓๕ ที่ว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ เช่น ก่อสร้าง ทางรถไฟใหม่หรือเพิ่มหรือลดทุนกู้ยืมเงินตามมาตรา ๓๕ ~~แล้ว~~ ~~แล้ว~~ กระทบคิดว่าถ้าจะ มองกันให้ดี ~~แล้ว~~ แสดงว่าเป็นการยึดอำนาจนะครับ ว่ากันตรง ๆ เลย ว่าคณะรัฐมนตรี ก็จะมีสิทธิในการตัดสินใจสิ่งที่เป็นเรื่องใหญ่ ๆ ทั้งหมด โดยไม่ให้การรถไฟแห่งประเทศไทยที่จะจัดตั้งขึ้นมาใหม่สามารถดำเนินการได้เอง ~~แล้ว~~ กระทบไม่ทราบว่ามี เหตุผลมากมายถึงขั้นจะต้องเรียกว่า เข้าไปควบคุมเลขนะครับ ก็ขอตั้งประเด็นคำถามนี้ ~~แล้ว~~ ~~แล้ว~~ ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องด้วย ~~แล้ว~~ ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~แล้ว~~ คุณสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ
 โดยบันทึกหลักการและเหตุผลร่างพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. .... ผมไม่คิดใจหรือกลัว แต่^{พอ}ขี้^{ในใจ}ขอสั่ง^{ให้}คุณ^{ให้}ท่านรัฐมนตรีนิดเดียวเท่านั้นเองว่า การแก้ไข
 เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการรถไฟฯ โดยหลักการและเหตุผลตาม ข้อ ๑ นั้น หมายถึงว่า
 ธงคำตอบ การเปลี่ยนแปลงการนำไปสู่การแปรรูปรัฐวิสาหกิจใหม่ นั่นคือคำถามครับ
 ท่านรัฐมนตรี ด้วยเหตุผลว่า ที่ข้อ ๑ การตั้งบริษัทหรือบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน
 ก็ตาม หรือการเข้าร่วมกับบุคคลอื่นก็ตาม นั่นหมายถึงในคำตอบก็คือ การก้าวไปสู่
 การแปรรูปรัฐวิสาหกิจการรถไฟฯใหม่ ท่านรัฐมนตรีตอบ^{ว่า}ไม่ใช่ แต่ในหลักการ
 และเหตุผลตามข้อ ๑ ธงคำตอบอย่างนั้นครับท่านประธานฯ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์jemศักดิ์ครับ และอาจารย์ไกรศักดิ์
 อีกท่านหนึ่งครับ เชิญอาจารย์jemศักดิ์ก่อนครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผมตั้งใจว่าจะไม่ต่อว่าท่านประธานฯ นะครับ ผมขมกมือ ผมไม่อยากจะพูดคำนี้เลยว่า
 ผมขมกมือมานาน แต่ว่าเพื่อนสมาชิก ที่พูดก่อนหน้านี้ผมนี้ ผมได้พูดกับเขาว่าทำไม
 ผมขมกมือตั้งนาน พอ~~ง~~ขมกมือครั้งเดียวท่านประธานฯ ให้ทันที เพราะผมนั่งมองอยู่

ประธานวุฒิสภา : มีการแก้งคิดนิดหน่อยอาจารย์ครับ ขอผ่านไป
 ก็แล้วกัน

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ตกลงท่านประธานฯ
 ขอมรับใช้ใหม่ครับว่าท่านประธานฯ ผิด

ประธานวุฒิสภา : ผมนึกว่าเขาจะเสนอปิดอภิปราย

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผมคิดว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นฉบับที่มีความสำคัญนะครับ ผมคิดว่าไม่อยาก
 จะให้ท่านประธานฯ รวบรวมที่จะปิดอะไรง่าย ๆ ผมเคยตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลนี้ควรที่จะ
 แดงหลักการและเหตุผลมากกว่านี้ ไม่เช่นนั้นจะทำให้เราเดาเดกันเองทั้งสิ้นว่า เจตนา
 จริง ๆ คืออะไร เพราะเวลาที่เขียนหลักการและเหตุผลก่อนข้างที่จะทำให้เราต้องเดา

แล้วเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เพิ่งพูดไปเมื่อสักครู่นี้ก็เดาว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติที่
 เอื้ออำนาจการแปรรูป ผมเองดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เข้าใจว่าเป็นเช่นนั้น แต่ผม
 อยากจะถามต่อไปครั้นว่า ถ้าเป็นการเอื้ออำนาจการแปรรูปจริง ๆ รัฐจะดูแลตรงไหน
 ตรงไหนที่จะให้เอกชนดูแล ผมว่า^๑มันจะทำให้เราเข้าสู่เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ
 ได้รัดกุมยิ่งขึ้น ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด การแปรรูปรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะการรถไฟ รัฐจำเป็น
 ที่จะต้องดูแลเส้นทาง ทั้งการสร้างเส้นทาง การบำรุงรักษา แต่เรื่อง^๒การประกอบการ
 บริการตัวรถและการบริการบนรถขนส่ง คงจะ^๓ให้เอกชนประกอบการได้ ผมถาม
 ก่อนว่า-ตรงนี้ถูกต้องใช่หรือไม่ ถ้าใช่ เราจะได้พิจารณากันต่อไปได้อีกว่า ในรายละเอียด
 ต่อไปข้างหน้าว่า สมควรจะบรรจุหรือสมควรจะแปรญัตติอย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว
 หลักการใหญ่ ๆ ตรงนี้^๔ไม่ขัด เพราะฉะนั้นผมขอตั้งคำถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
 ท่านรัฐมนตรี

ประการที่ ๒ ปัจจุบันนี้การรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นการดำเนินการที่
 ผูกขาด คำถามคือว่า เมื่อจะให้เอกชนเข้ามาประกอบการซึ่งผมเองก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย
^๕ว่าประกอบการไม่ใช่เส้นทาง แต่^๖ประกอบการบริการบนเส้นทางที่จะต้องจ่ายค่าเช่า
 ให้^๗กับการรถไฟแห่งประเทศไทย -----

ผมเห็นท่านรัฐมนตรีทำท่าพ้อหน้า ผมคงอภิปรายไม่ถูกทาง ผมไม่อยากที่จะเอาใจรัฐบาล แล้วก็นั่งวิ่งไล่ไปไล่มา บางท่านก็เลยพูดไปเรื่องอื่น เพื่อนสมาชิกฯ เขาบอกว่าพูดผิด เราที่วนเวียนกันอยู่ตรงนี้ละครับท่านประธานฯ ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แล้วการรถไฟก็เคยผูกขาด ผมอาจจะเห็นด้วยกับการผูกขาดบนเส้นทาง แต่เรื่องที่เขาเข้ามาประกอบการบนตัวรถ เราจะให้มีการฟ้องถ่ายระบบผูกขาดไปให้เอกชน ดังเช่นองค์การโทรศัพท์ให้บริษัทโทรศัพท์ที่มีถือรายหนึ่งอย่างนั้นหรือเปล่า ผมคิดว่า ~~นั่นจำเป็น~~ ^{นั่นจำเป็น} ~~ที่~~ ^{ที่} เราจะต้องเข้าใจหลักการและเหตุผลตรงนั้น ~~ที่~~ ^{ที่} ท่านประธานฯ ก็เป็นนักเศรษฐศาสตร์ ผมก็เป็นนักเศรษฐศาสตร์ ตรงนี้จะเป็นจุดสำคัญที่เราจะต้องตราพระราชบัญญัติให้ถูกต้องสอดคล้องกับการแข่งขัน ผมไม่เคยขึ้นมา ~~ที่~~ ^{ที่} ผมก็จะเสียใจนะครับ ผมไม่เคยขึ้นมาพูดอะไรที่ไร้สาระ แต่ท่านประธานฯ บอกเมื่อก็บอกว่าคิดไว้คิดว่าจะปิด แสดงว่าท่านประธานฯ คิดว่าการอภิปรายของสมาชิกฯ นั้น ~~ที่~~ ^{ที่} ไร้สาระ จะแปรญัตติก็ไม่ได้เรื่องอะไร

ประการถัดไปก็คือว่า ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะให้มีการแข่งขันถามว่าใครจะเป็นองค์กรในการควบคุมการแข่งขัน จะต้องมีเรกกูเลเตอร์ (Regulator) เกิดขึ้น หรือเราจะให้เหมือนกับองค์การโทรศัพท์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย เมื่อองค์การโทรศัพท์ให้ ~~ที่~~ ^{ที่} บริษัทรายหนึ่ง การสื่อสารแห่งประเทศไทยให้ ~~ที่~~ ^{ที่} บริษัทอีกรายหนึ่ง แล้วเจ้าของสัมปทานที่ให้เองนั้นเป็นคนควบคุมเองแล้วแบ่งผลประโยชน์กับเอกชนเอง การแบ่งผลประโยชน์ อย่างเช่น การทางพิเศษแบ่งผลประโยชน์กับทางด่วน การที่ตัวเองได้ผลประโยชน์อยู่ด้วย การควบคุมจึงดูลำเอียงเพราะตัวเองได้ผลประโยชน์ ~~อยู่ด้วย~~ ^{อยู่ด้วย} ผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ตรงนี้เป็นของสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าให้เอกชนเข้ามา ~~ที่~~ ^{ที่} ใครจะเป็นเรกกูเลเตอร์ ใครจะเป็นองค์กรควบคุม และจะควบคุมอย่างไร จะควบคุมโดยการดูแลเรื่องราคาหรือเปล่า หรือจะดูแลเรื่องปริมาณ ความถี่ความห่างของรถที่จะใช้บนรางเดียวกัน แต่ว่าหลายบริษัท หรือว่าจะควบคุมคุณภาพของการบริการ ทั้งหมดนี้เราเดาหมดเลยนะครับท่านประธานฯ เราเดาว่าขณะนี้เรากำลังต้องการแปรรูป แล้วแปรรูปอะไร ผมก็เดาจากความรู้ที่พอจะมีอยู่ เมื่อเราได้เสร็จเรียบร้อยแล้วเดาต่อไปอีก ท่านรัฐมนตรีบอกว่าที่อาจารย์เจิมศักดิ์พูดก็มั่นใจก็หงายท้องทั้งหมด ไม่มี

ความหมายอะไรเลย ผมจึงขอท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลทุกครั้ง ขึ้นต้นให้มันชัดกว่านี้หน่อยได้ไหมว่ากำลังจะทำอะไร ~~ทำไมต้องรีบ~~ ถ้าได้คำตอบว่าใครจะเป็นองค์กรในการควบคุม จะควบคุมอะไรบ้าง และองค์การควบคุมจะมีผลประโยชน์ร่วมกับเอกชนที่เข้ามาควบคุมหรือไม่ ยิ่งกว่านั้น ~~ครุฑที่นำใบเสมาไป~~ มาตรา ๓ ที่จะเดิมข้อ ๑๐ ลงไปท่านประธานฯ ดูหน้า ๒ ของร่างพระราชบัญญัติได้ ~~แต่ที่~~ ข้อ ๑๐ ~~วรรคท้าย~~ ~~เดิม~~ว่า “จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ” ท่านประธานฯ ต้องเข้าใจนะครับว่า การรถไฟมีที่มหาศาล โดยเฉพาะที่บริเวณจตุจักรและที่บริเวณโรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่าทั้งหมด และเลื้อยไปยังถนนรัชดา นี่เฉพาะที่ส่วนเดียวที่ผมพูด ยังมีที่ที่เชียงใหม่ ยังมีที่ที่อื่นอีกมากมาย มหาศาล คำถามก็คือว่า ถ้าเราจะแปรรูปตรงนี้ ~~ให้~~ ให้เอกชนเข้าจัดการรูปแบบจะเป็นอย่างไร จะเป็นหน่วยงานเดียวกันกับ ~~อื่น~~ ^{อื่นๆ} อื่นหรือไม่หรือจะแยกกิจการรถไฟออกไปกับ อสังหาริมทรัพย์แยกกันออกไปเพื่อที่จะให้ ~~อิสระ~~ สะดวกและคล่องตัว ทั้งหมดนั้นเป็นคำถามที่เราต้องการทราบ ถ้าไม่ทราบจะเข้าใจได้อย่างไรว่าเราจะตราพระราชบัญญัตินี้อย่างไร หรือว่าจะให้อำนาจลอย ๆ ให้ผู้บริหารไปจัดการต่อ แล้วที่ผ่านมามผมทราบมาว่า การรถไฟเคยให้โรงแรมเซ็นทรัลเช่าไว้ในราคาค่อนข้างจะถูก ปัจจุบันนี้มีการแก้ไขหรือมีการทำอะไรอย่างไรหรือไม่ ผมอยากจะได้คำตอบตรงนี้ด้วย

ท่านประธานฯ ดูมาตรา ๓๒ ที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้วิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ไปอยู่พอสมควร มาตรา ๓๒ (๑) ที่ ~~เดิม~~ ^{ระบุ} ว่าลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการ ผมเองเห็นดีด้วยกันกับการที่เราจะต้องห้ามไม่ให้ผู้ว่าการมีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ผมก็มีคำถามอย่างหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกฯ ถามแล้วว่า บุตร ภรรยา แต่ผมอยากจะถามถึงเจ้าหน้าที่อื่นครับท่านประธานฯ รองผู้ว่าการเราจะต้องจำกัดด้วยหรือไม่ หรือว่ารองผู้ว่าการไม่เป็นไร แล้วผู้ว่าการนั้นไปเอาข้อมูลมาจากไหน ใครเป็นคนขงให้ เราจะต้องจำกัดถึงขั้นไหน นั่นเป็นคำถามที่จะต้องตั้งข้อสังเกตทั้งสิ้น แล้วที่สำคัญที่สุดท่านประธานฯ เมื่อผู้ว่าการออกจากตำแหน่งแล้วจะจำกัดด้วยไหมว่าจะต้องมีเวลาพักที่ปีก่อนที่จะไปดำรงตำแหน่งในบริษัทเอกชนนั้น ท่านประธานฯ คงจะพอเข้าใจว่า ในกิจการโทรคมนาคมนั้นเคยมีผู้ว่าการ อย่ายให้ผมเอ่ยนามเลย

พอเสร็จจากตำแหน่งที่สำคัญในรัฐวิสาหกิจ ปีถัดไปก็ไปนั่งเป็นประธานในบริษัทของ
 เอกชนที่ได้รับสัมปทาน ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าเกลียด เราทำไมไม่บรรจุตรงนั้นด้วย
 ว่าจะต้องมีเวลาพักนานเท่าไรหรือว่าอยู่^๗นั้นอยู่ในกฎหมายฉบับอื่น ผมคิดว่าขณะนี้เรากำลัง
 งมเข็มนกันทั้งสิ้น ถ้าทำรัฐธรรมนูญไม่กลมกลืนแจ่มตรงนั้นจะครับ มันไม่เห็นภาพและจะให้
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้อย่างไร-----

- ๑๗/๑

ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อสังเกตที่อาจจะไม่เกี่ยวข้องเล็กน้อยแต่ว่าสัมพันธ์^{กับ}คือว่า
 รถไฟนั้นเราไม่เคยขยายเส้นทาง ตั้งแต่แผนพัฒนาฉบับไหนก็ตาม เราไม่ค่อยจะขยาย
 เส้นทางเลยทั้งทางยาวขึ้น หรือทั้งกว้างขึ้น แต่ประเทศไทยหลังรักแต่เรื่องรถยนต์
 เพราะฉะนั้นเราจะขยายเส้นทาง ทางรถยนต์ ทางหลวงมากมายมหาศาล ถ้าเทียบกับ
 รถไฟ ผมอยากจะเห็นว่ารถไฟนั้นมีการพัฒนาขนส่งมวลชน เพราะว่าการรถไฟนั้นได้ทำ
 ประโยชน์ในแง่ประหยัดพลังงานและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นผมอยากจะเห็น
 รัฐบาลไหนก็ตาม จะต้องมีความในการขยายเส้นทางรถไฟ และขณะเดียวกันต้องปรับปรุง
 รถไฟให้มีรถไฟความเร็วสูงอย่างเช่นหลายประเทศได้ทำจะเป็นการเชื่อมโยงหัวเมือง
 ต่าง ๆ กับกรุงเทพมหานคร และหัวเมืองต่าง ๆ ^{ไว้}ด้วยกันอย่างที่เป็นสมาชิกฯ บางท่าน
 พูดว่าจะได้ไม่ต้องโยกย้ายอพยพเข้ามาในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานฯ ครับทั้งหมดนี้
 เป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ และหวังว่าท่านประธานฯ คงไม่คิดว่าผมพูดอะไร
 ไร้สาระ และก็ควรจะจัดประชุมก่อนเลย ซึ่งไปที่คุณสันติภาพ แล้วบอกเข้าใจว่า
 คุณสันติภาพจะขอให้ปิดประชุม

ประธานวุฒิสภา : ผมว่าอาจารย์พูดซ้ำหลายหนแล้วคำนี้ ขอบคุณครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ขอนิดเดียวครับ
 กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ จากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 ขออนุญาตต้องเอ่ยนาม เอ่ยคำนี้สองครั้ง ผมไม่ได้ตั้งใจ แต่ผมเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ว่า
 ผมไม่ใช่เป็นอีแอบของใคร ที่จะต้องขมกมือตามที่คนนั้นชี้กัน คนนั้นเตือนกัน ผมก็คือผม
~~จะ~~ ฉะนั้นสิ่งใดที่ผมเห็นว่า มันเป็นการแปรปรูรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐบาลเองตั้งแนวโน้ม
 มาเป็นเช่นนั้น และเจตนาเป็นเช่นนั้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นผมอธิบายความในสิ่งที่ผมเห็นว่า
 มันเป็นอย่างนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ผมจะต้องเป็นคนอยู่ในอาณัติ คอนโทรล (Control)
 ของท่านประธานฯ ว่าถึงเวลาขมกมือแล้วนั่นคือ ใช่ ผมอยากให้ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 มองเสียใหม่ท่านนั้นเองว่า ผมก็คือผมครับ ท่านประธานฯ หากเป็นเช่นนั้น^{ที่}ท่านเข้าใจไม่
 ขอบพระคุณท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ดีครับ เชิญ~~ที่~~อาจารย์ไกรศักดิ์ครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอ
 อนุญาต หวังว่าไม่ใช่เป็นการเสียเวลา เพราะเรื่องที่เรากำลังพูดกันวันนี้ ~~เป็นเรื่องใหญ่~~
 เป็นเรื่องใหญ่มาก เป็นเรื่องสำคัญมากของประเทศชาติ ~~เรื่อง~~ ^{เรื่อง}หนึ่ง ที่หลายท่านอยากจะ
 แสดงความคิดเห็นก็เพราะว่าอยากจะเห็นการรถไฟ ~~ไทย~~ ^{ไทย} เข้ามามีบทบาท ~~ในจังหวัด~~
 ในด้านขนส่งมวลชน ~~บริเวณ~~ ^{บริเวณ} มากไปกว่านี้ เพราะว่าปัจจุบันนี้วิกฤติการณ์ ~~น้ำมัน~~ ^{น้ำมัน} จะ
 เริ่มขึ้นอีกแล้ว เพราะว่าเราพึ่งพาอาศัยรถยนต์ รถขนส่งมากจนเกินเหตุไปแล้ว-----

เราอาจจะเห็นการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเหมือนประเทศอื่น ๆ บางประเทศซึ่งมี รายได้ต่ำกว่าเรา แต่การรถไฟของเขาดีกว่าเราหลายเท่า ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของ ~~อิตาลี~~ อิตาลี ในกรณีของ ~~ยุโรป~~ ยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ หรือแม้กระทั่งประเทศอินเดีย ปากีสถานก็ตาม อย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัติการปรับปรุงไฟฟ้านี้มีตัวอย่างบางบ้างแล้ว ผมอยากจะตั้งคำถามว่า เจตนาของรัฐบาล ~~ที่~~ ใช้จ่ายเงินแค่นี้เหมือนกัน ยกตัวอย่างว่า เราเคยให้เอกชน ~~ทำ~~ มาทำการรถไฟไปแล้ว อย่างเช่นในกรณีของไฮเวลล์ ที่กรณีของไฮเวลล์มาทำนั้นอนุมัติไป ต้องยอมรับนะครับในสมัยคุณชาติชาย ชุณหะวัณ รู้ดีว่าเป็นการอนุมัติที่ผมไม่เห็นด้วยมากที่สุด ~~อัน~~ ^{วัน}หนึ่ง รวมทั้งเขื่อนปากมูลด้วย ประเด็นก็คือว่า การลงทุนภายนอกของไฮเวลล์ทางรถไฟ ~~นั้น~~ ^{นั้น} เป็นการลงทุนที่หวังว่าจะได้ที่ดินไปเช่าแล้ว ก็ล้มเหลวเมื่อเศรษฐกิจเกิดวิกฤตการณ์ขึ้นมา

ตัวอย่างที่ ๒ ก็คือธนาขง ธนาขงนี่ก็เป็นเอกชนเหมือนกัน และที่หวังพื้นที่เหมือนกัน โดยเฉพาะที่หอมชิตมาสำหรับการธุรกิจของเขาและก็ไม่ประสบความสำเร็จ ทุกวันนี้ธนาขงอาจจะแตกต่างกับการรถไฟก็ตาม แต่เป็นขงส่วนมวลชนที่กำลังมีปัญหาเรื่องนี้สินอย่างมหาศาล ~~ที่~~ ^{ที่} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ประธานฯ ครับ ผมถามอย่างหนึ่ง ~~ว่า~~ ^{ว่า} ของเราที่ทำวางแผนไว้ทางรัฐบาลคิดว่าจะปรับปรุงบนพื้นฐานในการล้มเหลวของในอดีตนั้นอย่างไร มันจะแตกต่างกันอย่างไร

ประการ ~~ที่~~ ^{ที่} ๒ ก็คือว่า ผมอยากจะเห็นแผนที่ค่อนข้างจะกว้างขวางไปกว่านี้หน่อย แผนของทางฝ่ายรัฐบาลเองว่า เมื่อเราปรับปรุงแล้ว โดยเฉพาะในเมือง ~~ระยอง~~ ระยองวางแผน ~~การ~~ ^{การ} ขนส่งมวลชนให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ได้อย่างไร เพราะ ~~ที่~~ ^{ที่} ~~ปัจจุบันนี้~~ ^{ปัจจุบันนี้} ~~คือ~~ ^{คือ} ~~การ~~ ^{การ} ~~ที่~~ ^{ที่} ~~เรา~~ ^{เรา} ~~ทำ~~ ^{ทำ} ~~มา~~ ^{มา} ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ไม่มี~~ ^{ไม่มี} ~~แผน~~ ^{แผน} ~~เลย~~ ^{เลย} ~~คือ~~ ^{คือ} ~~แผน~~ ^{แผน} ~~มา~~ ^{มา} ~~ปะ~~ ^{ปะ} ~~ติด~~ ^{ติด} ~~ปะ~~ ^{ปะ} ~~ต่อกัน~~ ^{ต่อกัน} ~~ที่~~ ^{ที่} ~~หลัง~~ ^{หลัง} ~~ๆ~~ ^ๆ ~~แรก~~ ^{แรก} ~~เลย~~ ^{เลย} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~คือ~~ ^{คือ} ~~ว่า~~ ^{ว่า} ~~เรา~~ ^{เรา} ~~มี~~ ^{มี} ~~รถไฟ~~ ^{รถไฟ} ~~ได้~~ ^{ได้} ~~ดิน~~ ^{ดิน} ~~อยู่~~ ^{อยู่} ~~ใน~~ ^{ใน} ~~ราว~~ ^{ราว} ๒๐ เมตร ได้ดิน ๓๐ เมตรลอยฟ้า ท่านคิดว่าถ้าได้ดินเสร็จเมื่อไร คอนเนกติงสเตชัน (Connecting station) หรือสถานีที่เราจะต่อกันได้ เราจะต้องลงหรือขึ้นก็ได้ นะครับ ขึ้นก็ได้ สมมุติว่าเราวิ่งมาได้ดิน เราจะต้องปีนในราว ๒๐ เมตรขึ้นมาบนดิน หลังจากนั้นจะต้องปีนอีก ๒๐ เมตรขึ้นไปบนสถานีของธนาขง ไม่มีที่ไหนในโลกเขาทำกันอย่างนี้ละครับ เขาอาจจะมีระบบเดิมมากที่สุดคือได้ดิน ๓ สาย ๔ สายวิ่งได้ดินหมด ของเรา ~~นี้~~ ^{นี้} ๒ ระบบเข้าไปแล้ว ~~ที่~~ ^{ที่} ~~นี้~~ ^{นี้} ~~ในเมือง~~ ^{ในเมือง} ~~ผม~~ ^{ผม} ~~เข้าใจ~~ ^{เข้าใจ} ~~ว่า~~ ^{ว่า} ~~ทาง~~ ^{ทาง} ~~รถไฟ~~ ^{รถไฟ} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~อยาก~~ ^{อยาก}

จะพัฒนาขึ้นมาอีก สมมุติว่าพัฒนาเอาบนแผนของไฮปเวลล์ ท่านเห็นไหมครับ ไฮปเวลล์ ๒๗ เมตรขึ้นไป ใครจะปีนขึ้นไป ปัจจุบันนี้ถ้าเราอนุมัติ อย่างเช่นที่เป็นข่าว ถ้าเราอนุมัติ กฎหมายร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้ว เราอนุญาตให้ไฮปเวลล์ หรือทำแผนทางไฮปเวลล์ เข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ อีกครั้งหนึ่ง สมคิดว่าความหายนะของกรุงเทพฯ จะเกิดขึ้นอีก ความ หายนะมันเกิดขึ้นแล้วในช่วงการสร้างชานายง แล้วหลังจากการสร้างชานายงในหลายพื้นที่ ที่ถูกรอบไปด้วยสถานี ~~๑๑~~ อย่างเช่นที่สุขุมวิทหลายจุดและมากที่สุดที่สำคัญที่สุดก็คือที่สี่ลม ซึ่งอากาศภายใต้สถานีต่าง ๆ เหล่านี้เร็วกว่าเก่าเกือบ ๓ - ๔ เท่าแล้ว มลพิษสูงขึ้นอย่าง มหาศาลแล้ว ถ้าเราจะทำคามแผนเก่าของไฮปเวลล์แล้วก็สร้างรถไฟลอยฟ้าอีกจุดหนึ่งมา ครอบอีกส่วนหนึ่งของเมือง ท่านครับเมืองเราอยู่ไม่ได้จริง ๆ ~~๑๒~~ ผมขอเรียนทางฝ่ายท่าน รัฐมนตรีไว้ด้วยนะครับว่า เป็นการเตือนนะครับในเรื่องสิ่งแวดล้อมสำคัญที่สุดในการวางแผน ~~๑๓~~ การขนส่งมวลชน เพราะว่า การขนส่งมวลชนนั้น ~~๑๔~~ เป็นวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่อง สิ่งแวดล้อม แก้ไขว่ารถยนต์เป็นผลของ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของสิ่งแวดล้อม มลพิษทางอากาศ ในเมืองนี้มาจากรถยนต์ แล้วเราหวังว่าขนส่งมวลชนโดยเฉพาะรถไฟจะมาแก้ไข ~~๑๕~~ แต่ รถไฟนั้นจะต้องมีการวางแผนที่ถูกต้องด้วย และได้มาตรฐาน ไม่มีที่ไหนหรือครับใน โลกนี้ที่เขจะมีรถไฟลอยฟ้าขึ้นมาอีกแล้ว ไม่มีครับ เขาลงใต้ดินกันหมด เรื่องง่าย ๆ ที่ ไฮปเวลล์ควรจะคิดมาตั้งแต่แรกแล้วก็คือไม่ใช่ลอยฟ้าไป แต่จุดเป็นร่องลงไปเหมือนทุก ประเทศทั่วโลกเขาทำกัน ลงไปไม่ต้องใต้ดินทั้งหมดคนครับ ~~๑๖~~ ถึงก็จะไม่มี -----

แล้วก็เปลี่ยน ~~เวลา~~ เวลาวิ่งเปลี่ยนเครื่องยนต์นะครับ เวลาวิ่งจากต่างจังหวัดมาเปลี่ยน
 เป็นไฟฟ้ากลางวันรถพื้จะได้อะไรไม่มีในเมืองนะครับ เป็นเรื่องง่าย ๆ เป็นซิมเพล
 สแตนดาร์ด (Simple standard) มาตรฐานที่ ~~ง่าย ๆ~~ ^{ง่าย ๆ} ที่สุด แต่ประเทศไทยเรา
 ไม่เคยคิดเรื่องนี้ แล้วรัฐบาลเปลี่ยนแปลงมากหลายครั้ง เลยใครมีโครงการอะไร
 ก็ใส่ ๆ เข้ามา แล้วจะปะติดปะต่อกันเกือบจะไม่ได้เลย ผมหวังว่า เบื้องหลังของ
 ร่างพระราชบัญญัติ ~~นี้~~ ^{นี้} จะต้องมีส่วนที่ดีจริง ๆ แผนที่ได้มาตรฐานจริง ๆ

แล้วประเด็นสุดท้าย ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นสุดท้ายก็คือว่า
 รถไฟไม่ใช่จะต้องเป็นหน้าเป็นตา ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} เป็นอนาคตของสังคมเราเพียงอย่างเดียว
 แต่จะต้องมีการประสานกับประเทศมาเลเซีย ประเทศอื่น ๆ แล้วมีแผนที่วันหนึ่งเรา
 อาจจะนั่งรถไฟจากสิงคโปร์ ผ่านกัวลาลัมเปอร์ ผ่านสงขลา ผ่านกรุงเทพฯ แล้ว
 ไปถึงภาคใต้ของจีนได้เลยนะครับ ถ้าเรามีวิชั่น ~~อันนี้~~ ^{อันนี้} เราจะต้องวางแผน
 ตั้งแต่วันนี้แล้วนะครับว่า รถไฟควรจะเป็นประเภทไหน แล้วเราจะติดต่อกับ
 ประเทศเพื่อนบ้าน วางแผนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างไร ไม่ใช่ทำไปแล้ว
 เราต้องมาแก้ไขในอนาคต ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ครับ ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงสักส่วนหนึ่ง
 ใหมครับ ถ้าไม่อย่างนั้นจะมากขึ้น ~~อีก~~ ^{มี} อีกก็ปรายมากเลยครับ หลายท่านจะได้รู้เรื่อง
 ก่อน จะได้ไม่ถามนะครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานฯ วุฒิสภา สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผมว่าให้หมดครวดเดียว
 เลยดีไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอหารือครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป ~~อย่างไร~~ ^{อย่างไร} ก็ไป ~~อย่างไร~~ ^{อย่างไร} เพราะท่านไปห้องนี้
 เชิญ ~~ไป~~ ^{ไป} ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ วุฒิสภาครับ
 บังเอิญมีหลาย ~~เรื่อง~~ ^{เรื่อง} อีกก็ปรายตรงกับที่ผมคิดอภิปราย ผมขอถอนครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป ~~อย่างไร~~ ^{อย่างไร} ครับ

นายทองใบ ทองเปาะดี (มหาสารคาม) : ขอบคุณท่านประธานฯ
 ครับ กระผม ทองใบ ทองเปาะดี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดมหาสารคาม ขอขอบคุณ
 ท่านรัฐมนตรีที่เสนอกฎหมายนี้เข้ามา แล้วก็กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ว่า ต้องการที่จะ
 พัฒนาการรถไฟของประเทศให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ~~(แต่)~~ ขอเรียนว่ารัฐก็จะมีการ
 อยู่อย่างหนึ่ง หนึ่ง ในหลาย ๆ โครงการรัฐบาลนครรับ ที่ขาดทุนแต่อยู่ได้
 รถไฟเป็นแห่งหนึ่ง คือเป็นรัฐวิสาหกิจที่ประสบการขาดทุนตลอดมา ความเจริญ
 ก้าวหน้าไม่มีดังที่หลาย ๆ ท่านได้พูดมาแล้วนครรับ แต่ว่าทั้ง ๆ ที่ขาดทุนนครรับ
 ก็ต้องชมเชยการรถไฟที่ว่า ท่านเล็งจุดตรงของท่าน คือพนักงานรถไฟนั้นอย่างตี
 ที่สุด ทุกคนมีสวัสดิการทุกอย่างดีมาก เงินรายได้ก็สูง ทั้ง ๆ ที่ขาดทุนนครรับ
 แล้วนอกจากนี้ กระผมคิดว่าสิ่งที่การรถไฟสามารถอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ ~~(แต่)~~
 ทั้ง ๆ ที่ขาดทุน เพราะว่าขาดทุนแล้วก็มี การนำเงินจากภาษีอากรของประชาชน
 ไปหนุนช่วยระงับการขาดทุนนั้น นั่นประการแรก

- ๒๐/๑

ประการที่ ๒ เพราะกิจการรถไฟเป็นกิจการผูกขาดไม่มีคู่แข่งก็เลยสามารถดำรงอยู่ได้ จะกำหนดราคาอย่างไรก็ได้

ประการที่ ๓ การรถไฟมีมูลค่า เป็นบุตรที่บังเอิญมีบิดาที่ดี ได้ให้มรดกคือที่ดินอย่างมหาศาล ให้แก่ท่านที่จะนำออกไปจำหน่ายจ่ายโอนหรือให้เช่าเก็บผลประโยชน์เข้ามาให้ดำรงธุรกิจไว้ได้ ~~นี่~~ เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นสิ่งที่ดีของการรถไฟที่เป็นมูลค่าที่เข้ามา

จังหวัดปทุมธานี

ประธานวุฒิสภา : คุณทองใบศรี ~~ผู้~~ ^{ผู้} สักคุณทองใบยังไม่เข้าประเด็นเลย ~~คุณทองใบศรี~~

นายทองใบ ทองเปาะดี (มหาสารคาม) : ผมจะเข้าประเด็นละครับที่จะต้องพูด เพราะว่าท่านจัดทำกรรณโพรบิรหารต่อไป ถ้าไม่พูดถึงอดีตว่า ท่านล้มเหลวมาอย่างไร อนาคตจะดีไปไม่ได้ครับ ผมต้องการพูดตรงนั้นครับ จึงต้องการชี้ให้เห็น ~~ที่~~ ในกิจการรถไฟเราอยากจะทำอย่างหนึ่งคือว่า บางทีถ้ามีโครงการ มีนโยบายที่ดีที่อยากจะทำ แต่เสร็จแล้วก็ทำไปไม่ตลอดรอดฝั่ง ขอโทษอาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดถึง จะไม่เอ่ยถึงท่านก็ได้เนะครับ อย่างครั้งหนึ่งกรรณโพรบิรหารที่จะขยายงาน ขยายสถานีจากหัวลำโพงมาอยู่ที่สวนจตุจักรเดี๋ยวนี้นี้ เพียงแต่ว่าโครงการคลังสินค้าต้องการขยายออกมาอยู่ตรงนี้ ก็มีการเวนคืนที่ดินของชาวไร่ ชาวนาเข้ามาจำนวนมากมาย โดยราคาค่าตอบแทนในขณะนั้นแค่รายละเอียดเท่านั้นเอง มาอยู่มากมาย ตั้งใจว่าจะมาทำคลังสินค้าบ้าง ย้ายสถานีหัวลำโพงมาบ้าง แต่ปรากฏว่า ไม่ทำอะไรเลย เดี๋ยวนี้อีกมีที่ดินที่มีแต่ฝุ่นละอองมากมาย ไม่รู้ว่าเป็นคลังสินค้าอะไรอยู่ แล้วที่ดินบางส่วน ~~ก็~~ ^{ก็} นำไปจำหน่ายจ่ายโอนไปดำเนินธุรกิจ กลายเป็นว่า เป็นห้างเซ็นทรัลพลาซ่า เป็นโรงแรมเซ็นทรัล บางแห่งก็เป็นสวนจตุจักร บางแห่งก็เป็นสนามกอล์ฟ แล้วบางแห่งเดี๋ยวนี้อันนี้เป็นตลาดอะไรต่าง ๆ อยู่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความจริงแล้วถ้าเป็นสมัยนี้รัฐบาลท่านคงจะถูก ถ้าเป็นประเทศอื่นคงจะถูกดำเนินคดีแล้วกระมัง เพราะเวนคืนที่ชาวบ้านมาแล้วไม่ทำตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ~~นี่~~ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น แต่นอกจากนี้กิจการของการรถไฟไม่เจริญก้าวหน้า ไม่ว่ารถตู้ รถจักร ยกตัวอย่างง่าย ๆ อีกอย่างหนึ่งก็คือ ท่านตั้งโรงงานรถไฟมีกะสันขึ้นมา ปรากฏว่า

โรงงานมักจะสันนิษฐานว่าไม่สามารถจะต่อตู้รถไฟ ไม้ว่าสู่นอนตู้อะไร ก็ยังทำไม่ได้ แปลกเหลือเกิน ต้องไปซื้อรถตู้รถจักรจากเกาหลีมาใช้ โรงงานมักจะสันทาคอะไรครับ มีได้แค่ซ่อมทั้งที่ตั้งมา ๒๐ ปี ๓๐ ปีแล้ว ผมก็สงสัยตรงนี้ว่า ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น ทำไมเราถึงไม่ทำให้ใช้ได้ ~~จน~~ เป็นปีหรือปีรถปลดประหลาดอยู่มาก น่าจะทำได้ แล้วที่นี้ที่รถไฟส่วนอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อก่อนนี้ก็มีการใช้ไปมาถึงกันได้ อย่างรถไฟสายปากน้ำ เมื่อผมเข้ามากรุงเทพฯ วันแรกก็เดินทางโดยรถไฟสายปากน้ำ เข้ามาเรียนหนังสือกรุงเทพฯ ก็อยู่สบาย ๆ แต่ท่านก็ยกเลิกไปนะครับ ซึ่งเดี๋ยวนี้ถ้าจะไป ปากน้ำ ใช้นั่งรถยนต์ไปใช้เวลาเป็นชั่วโมง ท่านยกเลิกไป เดี่ยวนี้ยังมีรถไฟที่อยู่ส่วนอื่น อีกที่ระยะไกลก็มีที่สายกรุงเทพฯ - วงเวียนใหญ่ สมุทรสาคร เข้าไปตรงนั้น แต่ลอง ไปนั่ง .....

ประธานวุฒิสภา : คุณทองใบครับ คุณพูดถึงประวัติศาสตร์รถไฟ ยาวจัง และทุกคนก็เห็นหมดแล้วว่ารถไฟเป็นอย่างไร ยังไม่เข้าเรื่องที่กำลังเป็นกฎหมาย

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ผมกำลังจะบอกว่า ท่านจะทักอย่างไรผมไม่หนีประเด็นหรอกครับ ผมอยู่ในประเด็นของผม ผมกำลังจะบอก ท่านบริหารงานไม่ได้ ที่ท่านจะทำอยู่ขณะนี้ ที่จะขายออกไปนี้ ท่านจะบริหารงานได้ หรือเปล่า ผมต้องการจะย้ำตรงนี้ให้ท่านเห็น เพราะว่าพอรัฐบาลนี้ออกไป รัฐบาลใหม่ มาก็เปลี่ยนอีก รัฐบาลก็จะเปลี่ยนไปอีก จะอยู่ตรงนั้น ผมต้องการชี้ให้เห็นตรงนี้ครับ รถไฟสายสมุทรสาครก็อย่างเดิม ลองนั่งไปเถอะเหม็นด้วย สายปราจีนก็เหมือนเดิม คือรถเก่า ๆ ทั้งนั้นครับ ทำไมไม่ทำให้ดีขึ้นอย่างนี้ได้ไหม เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ท่านจะมาเกี่ยวข้องกับ ท่านก็บอกว่า ในมาตราต่าง ๆ นี้ข้อที่ผมสงสัยก็คือว่า หลายท่านได้พูด ถึงว่า เอ๊ะ ทำไมไม่มีการขายกิจการรถไฟไปสู่ปริมณฑลบ้าง ซึ่งถ้าหากทำไปได้แล้ว คนก็คงจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ ได้ดีขึ้น หลาย ๆ ประเทศเขาก็ทำอย่างนั้น แต่จะไม่พูดถึง แต่ว่าของเราทำไมเราจะทำอย่างนี้เข้าไปได้บ้าง ถ้าขายออกไปนะครับ ถ้าหากว่า ที่ท่านจะกระทำมานี้ ที่บอกว่า เพื่อให้การรถไฟสามารถที่จะจัดตั้งเป็นบริษัท หรือบริษัทมหาชน เพื่อประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการรถไฟ ที่สงสัยก็คือว่า

๔๓

● ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๒๐/๓

เมื่อตั้งเป็นบริษัทดังกล่าวนี้แล้ว ท่านเชื่อหรือว่า หรือมั่นใจได้หรือว่า ท่านจะสามารถบริหารงานการรถไฟให้เจริญก้าวหน้าให้บริการแก่ประชาชนได้ดีขึ้นหรือสะดวกกว่าที่เป็นอยู่ นั่นประการหนึ่งที่อยากเรียนถาม

- ๒๑/๑

อีกประการหนึ่งก็คือ คำว่า “จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการการรถไฟ” ตรงนี้แหละครับธุรกิจที่เกี่ยวกับการรถไฟหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟ ตรงนี้หมายความว่าถึงขนาดไหนครับ หรือตั้งบริษัทขึ้นมาแบบเดียวกับที่มีรัฐวิสาหกิจบางส่วน ตั้งบริษัทขึ้นมาแล้วท่านก็ถ้าจะทำอาหารบนนั้นก็ไปผูกขาดให้คนหนึ่งทำ จะทำกล่องหรือทำเป็นโฆษณาที่บริษัทหนึ่งบริษัทนี้ทำ คือกระจายรายได้ กระจายผลประโยชน์ต่อกัน จะเป็นไปอย่างนั้นหรือเปล่าครับ เพราะอย่างที่เราเห็นจะมีลักษณะดังกล่าวนี้ และอีกประการหนึ่งก็คือตามมาตรา ๑๕ ถ้าความเข้าใจของผมไม่ผิดนะครับ การจัดตั้งเป็นบริษัทขึ้นมาให้ออกไปจากรัฐวิสาหกิจนั้นนอกจากนี้ไปตามนโยบายในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจก็คือการขายรัฐวิสาหกิจตามนโยบายที่ว่ารับมาจากต่างประเทศอย่างที่ท่านกล่าวได้พูดถึงนะครับ ผมสงสัยว่า ถ้าตามมาตรา ๑๕ ที่ว่าการดำเนินกิจการตั้งแต่ (๑) - (๕) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ตรงนี้จะทำให้เมื่อตั้งเป็นบริษัทแล้วหรือจะกระทำการต่าง ๆ แล้ว ความเป็นอิสระหรือความคล่องตัวในการทำงานนั้นจะสามารถเป็นไปได้อย่างไร ในเมื่อต้องมาขออนุมัติจากรัฐมนตรีอยู่อย่างที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ผมอยากให้เห็น ~~เหตุผล~~ ที่ผมพูดเพราะว่าผมบังเอิญเกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟอยู่เยอะ ทั้งเป็นโจทก์ฟ้องร้องก็มี เห็นหลายสิ่งหลายอย่าง อย่างที่ดินของการรถไฟที่เราเห็นชัดเจนก็คือ มีการนำออกให้เช่า นำออกให้อะไรต่าง ๆ เยอะหาประโยชน์แล้วเจ้าหน้าที่ของการรถไฟฝ่ายนิติกรจะมีหน้าที่หนึ่งก็คือ ดำเนินการฟ้องร้องเป็นโจทก์หรือเป็นจำเลย ส่วนมากจะเป็นโจทก์ฟ้องร้องเรื่องที่ดินทั้งสิ้น ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับการรถไฟเลย จะทำอย่างไรกับกิจการที่กล่าวนั้นครับ ผมรบกวนเวลาเพียงแค่นี้แหละครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ คุณทองใบครับ ขอคุณจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ จากจังหวัดศรีสะเกษครับ ในประการแรกนั้นขอเรียนว่า กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของการรถไฟแห่งประเทศไทยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่กระผมจะต้องพูดขึ้นนั้นก็ขอเรียนว่า

กระทบไม่มีเจตนาร้ายต่อการรถไฟแห่งประเทศไทยมีเจตนาดีครับ แต่กระผมต้องขอคิดติง
 การรถไฟในบางสิ่งบางอย่าง เพราะว่ากระผม~~๑~~นั้นได้มีความผูกพันขึ้นรถไฟมาตั้งแต่
 สมัยยังหนุ่ม ๆ ครับ ซึ่งนั่งชั้น ๓ ตลอดเวลา ได้เห็นพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะชาวอีสาน
 ที่ยากจนนั่งมาในชั้น ๓ เบียดเสียด เหม็น ไม่มีที่นั่งต้องยืนตลอดเวลา จนกระทั่งบัดนี้
 กระผมไม่หนุ่มแล้วครับ อายุก็มากแล้วแต่ไม่พูดว่าแก่ ก็ปรากฏว่ารถไฟชั้น ๓ เหมือนเดิม
 ครับ เดิมนั้นกระผมคือ~~๑~~หน้อยว่าพอมีเงินมีทองบ้าง แต่ตอนหลังก็ได้มานั่งชั้น ๒ ชั้น ๑ บนอ.
 บ้าง แต่ตอนเป็นสมาชิกวุฒิสภา^{๓๐๕}ช่วงหน้อยครับ ได้นั่ง บนอ. เพราะฉะนั้นเห็นความทุกข์
 ยากของพี่น้องประชาชนครับ ในหลายสิ่งหลายอย่างก็จะไม่พูดมากครับ แต่ว่าขอเรียน
 ท่านประธานฯ ฟากไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีครับ ฯพณฯ ครับ ที่กระผมสนับสนุนร่าง
 กฎหมายฉบับนี้นั้นเพราะอะไร ก็เพราะเห็นสภาพไม่ดีของการรถไฟ คือของรถไฟเราครับ
 ที่ยังบริการพี่น้องประชาชนที่ยากจนนั้นยังไม่เพียงพอ รถไฟจากอุบลราชธานีมากรุงเทพฯ
 ครับ มีขบวนเดียวรถด่วน เดิมนั้นก็ยังมีขบวนเดียวครับ ไม่พอครับ นั่งเบียดเสียดชั้น ๓
 ลำบากมากเหลือเกิน ยกตัวอย่างว่า ทำไมจะมีเพิ่มขึ้นได้บ้าง กระผมขออยากให้ถึงพี่น้อง
 ประชาชนที่ลำบากยากจนครับ ที่ต้องอาศัยการรถไฟแห่งประเทศไทย -----

- ๒๒/๑

เพราะฉะนั้นการที่ท่านตั้งบริษัทขึ้นมาทำธุรกิจนี้เป็นสิ่งที่ดีงามครับ กระผมว่าไม่ใช่
 สิ่งที่ไม่ดี เพราะว่า การรถไฟฯ ได้มีรายได้มากขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ในการทำธุรกิจ
 ไม่ว่าจะแปรเป็นรัฐวิสาหกิจหรือจะอะไรก็แล้วแต่ครับ หลักเกณฑ์แล้วว่าโดยมาก
 ทุกวันนี้หน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานรัฐบาลที่ประกอบการค้าลงทุนแล้วมักจะ
 ไม่ได้กำไร มักประสบความขาดทุน ~~อันนี้ก็เป็นธรรมดา~~ กระผมขอเรียนว่า คิดว่า
 โครงการพัฒนาของรัฐบาลทั้งหลายที่ล้มเหลว ที่ไม่เจริญก้าวหน้าเพราะอะไร ก็เพราะว่า
 ระบบอุปถัมภ์ ระบบไปแบ่งกำไรกันเองบ้าง ขาดการมองถึงประโยชน์ของพี่น้อง
 ประชาชน ถ้าหากคนไหนไม่จะเป็นราชการ ผู้ใหญ่หน่วยงานรัฐบาลทั้งหลายคิดถึง
 ประโยชน์ของประชาชนแล้ว เราไม่มีการผูกขาด เรามีการทำงานอย่างโปร่งใสแล้ว
 นึกถึงประชาชนเป็นหลัก ซึ่งในปัจจุบันนี้เรากำลังปฏิรูปทางการเมือง ~~อันนี้เหมือนกัน~~
 ครับ ถ้าท่านไปตั้งบริษัทไปทำงานให้มีหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง นึกถึงพี่น้องประชาชน
 โครงการนี้จะสำเร็จครับ กระผมจะไม่เสียเวลา เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ของ
 ประชาชน กระผมไม่ต้องการที่จะให้เรามีถึงขนาด ~~บริษัท~~ ^{Busette} (Busette train) ~~บริษัท~~
 หรืออะไร ไม่ต้องการขนาดนั้น แต่ดีขึ้นในทุกสิ่งทุกอย่างที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภา
 ได้กล่าวมาแล้ว กระผมจึงขอกราบเรียนตามท่านรัฐมนตรีท่านไปยังท่านประธานฯ ว่า
 ในการที่ท่านคิดร่างกฎหมายนี้ขึ้นมาครับ กระผมขอฝากท่านประธานฯ ครับ ตามไป
 ยังท่านรัฐมนตรีว่า ในการที่ท่านร่างกฎหมายนี้ขึ้นมา นั้น ท่านมีเป้าหมาย ๑. คิดว่าทาง
 การรถไฟนี้จะทำการลงทุนอะไรได้บ้าง บริษัทอะไรได้บ้าง และให้ท่านตั้งเป้าหมายไว้
 ตั้งเป้าหมายว่าที่จะทำการเหล่านี้จะมีผลกำไรอย่างไรบ้าง ท่านได้มีการวางแผนไว้
 ไหม และเมื่อท่านได้กำไรแล้ว หรืออะไรแล้ว เมื่อท่านตั้งบริษัทเหล่านี้แล้ว ท่านมีแผน
 ต่ออีกไหมว่าท่านจะปรับปรุงการรถไฟแห่งประเทศไทยนี้ ให้พวกเราได้เห็นความเจริญ
 ก้าวหน้า เราจะได้ขึ้นออกขึ้นใจเสียที่ว่า การรถไฟเรานี้เป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน
 โดยเฉพาะคนยากคนจนที่ต้องขึ้นรถไฟ และที่จะได้มาเห็นพี่น้องประชาชน ชาวไร่
 ชาวนา ที่ลำบากจะต้องเบียดเสียดคักเขียดกันอยู่อย่างนี้ อีกต่อไป ขอขอบคุณครับ
 สวัสดิศรัภคม

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป ~~ต่อไป~~ ดำรง พุฒตาล ครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ดำรง พุฒตาล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร^{๕๑} เนื้อหาที่ดีสาระก็ดี ประเด็นก็ดี คำถามก็ดี ที่กระผมตั้งใจไว้นั้น เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายไปเกือบหมดแล้ว ตั้งแต่อาจารย์เจิมศักดิ์ พลโท โกวิท และ พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกล้า เพราะฉะนั้นเพื่อประหยัดเวลาของวุฒิสภา กระผมจะไม่อภิปราย เพียงแต่ฝากไว้คิดหนึ่งถึงกรมการที่เราจะตั้งอีกในไม่ช้านี้ ว่ามีบางประเด็นที่น่าสนใจในอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการรถไฟ ก็คือมีประเด็นตัวอย่างเมื่อไม่นานมานี้ผู้ว่าการรถไฟได้ยกหัวรถจักรให้^{๕๒}บุคคลไป สอบได้ว่าผิด ป.ป.ป. ก็สอบว่าผิด การรถไฟเองก็สอบว่าผิด แต่อดีตผู้ว่าฯ ท่านนั้นก็ไม่ได้รับผิดชอบอะไร ไม่ได้รับโทษอะไร กระผมขออนุญาตฝากประเด็นนี้ถึงกรมการที่เราจะตั้งครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

๑๓

ประธานวุฒิสภา : ต่อไป~~คดี~~ประยุทธ์ ศรีมีชัย ครับ

นายประยุทธ์ ศรีมีชัย (นครศรีธรรมราช) : เรียนท่านประธานฯ รัฐมนตรี

และผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายประยุทธ์ ศรีมีชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติของการรถไฟนั้นกระผมก็เห็นด้วยทุกประการ แต่บางอย่างทีกระผมจะพูดต่อไปนี้อาจจะนอกประเด็นบ้าง แต่ถ้าหากว่านอกประเด็นท่าน ได้ตัดสินใจ มีทางอยู่สายหนึ่งที่ส่วนมากยังไม่ค่อยรู้จักกัน ได้ทำการสำรวจเมื่อปี

~~๒๕๔๑~~ ๒๕๔๑ นับเป็นเวลา ๑๐๒ ปี ทางสายนี้ก็คือสายจากสุราษฎร์ธานี ไปจังหวัดภูเก็ต ทีกระผมได้ทราบเรื่องนี้ก็เพราะว่ากระผมเองเคยดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงา ~~ซึ่งทางสายนี้~~ ~~มีปัญหากับ~~ ~~ทางฝ่ายที่ดิน~~ เป็นอันมาก เพราะ ~~ไม่~~ ~~ได้~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~รัง~~ ~~วัด~~ ~~ที่ดิน~~ ~~หรือ~~ ~~การ~~ ~~ออก~~ ~~โฉนด~~ ~~ก็~~ ~~แล้ว~~ ~~แต่~~ ~~ต้อง~~ ~~แจ้ง~~ ~~ให้~~ ~~เจ้า~~ ~~ของ~~ ~~ที่ดิน~~ ~~ข้าง~~ ~~เคียง~~ ~~ไป~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~รัง~~ ~~วัด~~ ~~แนว~~ ~~เขต~~ ~~แต่~~ ~~ปรากฏ~~ ~~ว่า~~ ~~ที่~~ ~~ของ~~ ~~ทาง~~ ~~รถไฟ~~ ~~นั้น~~ ~~ไม่~~ ~~แน่นอน~~ ~~เอา~~ ~~แต่~~ ~~ความ~~ ~~กว้าง~~ ~~อย่าง~~ ~~เดียว~~ ~~แต่~~ ~~การ~~ ~~นี้~~ ~~ก็~~ ~~ทำ~~ ~~ให้~~ ~~มี~~ ~~ปัญหา~~ ~~ด้วย~~ อันนี้ก็นอกประเด็นนิดหนึ่ง ประเด็นทีกระผมจะ ใ้รถามก็คือว่า โครงการสายนี้ทางรัฐบาลมีโครงการบ้างหรือไม่ เพราะว่าทางรถไฟสายนี้ เป็นโครงการทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่ว่าคนทางใต้จะร่ำรวยอย่างทีบางท่านเข้าใจ ~~ทาง~~ ~~ใต้~~ ~~ก็~~ ~~ยาก~~ ~~จน~~ ~~เพราะ~~ ~~ฉะนั้น~~ ~~ถ้า~~ ~~ทำ~~ ~~การ~~ ~~รถไฟ~~ ~~สาย~~ ~~นี้~~ ~~ก็~~ ~~จะ~~ ~~ทำ~~ ~~ให้~~ ~~คน~~ ~~ที่~~ ~~มี~~ ~~วัตถุประสงค์~~ ~~จะ~~ ~~จะ~~ ~~เดินทาง~~ ~~เข้า~~ ~~กรุง~~ ~~เทพ~~ ~~หรือ~~ ~~ไป~~ ~~ไหน~~ ~~ก็~~ ~~แล้ว~~ ~~แต่~~ ~~มี~~ ~~ทางเลือก~~ ~~นี้~~ ~~กระ~~ ~~ผม~~ ~~ใคร~~ ~~ถาม~~ ~~ประ~~ ~~เด็น~~ ~~แรก~~

ประการที่ ๒ เมื่อปี ๒๕๓๗ เมื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้มีโครงการที่จะทำ รางคู่เพื่อให้ความสะดวก^{ใน}การเดินทางของราษฎรระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด เพราะฉะนั้น ท่านได้วางศิลาฤกษ์เมื่อปี ๒๕๓๗ แล้ว กระผมใคร่เรียนถามว่า โครงการนี้ไปถึงไหน เพราะว่กระผมเองก็เป็นคนต่างจังหวัดเดินทางตลอดเวลาที่ยังไม่เห็นว่สายไหนทีจะเพิ่ม มาบ้าง กระผมขอเรียนถามแค่นี้ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คงมีอีกหลายท่านเลขนะครับ ถ้าจะว่า ไปตามที่ขอลุดนี้มีอีกเป็น ๑๐ ~~คน~~ ~~คน~~ ผมเลยอยากหารือทีประชุมว่า ส่วนใหญ่ทีผมดู เรื่องราวทีเขาพูดนี้มันครอบคลุมการแก้ไขกฎหมายตรงนี้ไปหมดแล้ว ~~แล้ว~~ ~~ถ้า~~ ~~จะ~~ ~~ให้~~ ~~พูด~~ ~~หมด~~ ~~ทุก~~ ~~คน~~ ~~แต่~~ ~~ท่าน~~ ~~ก็~~ ~~มี~~ ~~ทางเลือก~~ ~~อีก~~ ~~ทาง~~ ~~หนึ่ง~~ ~~ครับ~~ ~~ถ้า~~ ~~ท่าน~~ ~~ไหน~~ ~~ก็~~ ~~ออกไป~~ ~~ถาม~~ ~~ข่าว~~ ~~ได้~~ ~~อนุ~~ ~~ญาติ~~ ~~นี้~~ ~~ครับ~~ เพราะเราจะไม่พักเที่ยง ~~เรียน~~ ~~ไว้~~ ~~ก่อน~~ เราจะ ~~ไม่~~ ~~พัก~~ ~~เที่ยง~~ ~~ให้~~ ~~หม~~ ~~น~~ ~~เขียน~~ ~~ได้~~

เพราะไม่อย่างนั้นพักเที่ยงเราเสียเวลาไปชั่วโมงกว่า คนที่ค้างอยู่ตามรายการนี้มี ~~สมบูรณ~~^{๑๙} ทองบุราณ คนต่อไป ~~และท่านสมเกียรติ~~^{๑๙} อ่อนนิมิต ~~สมเกียรติ~~^{๑๙} ศรีลัมภ์ และ ~~ท่านประเกียรติ~~^{๑๙} นาสิมมา ~~และท่านสมบูรณ~~^{๑๙} ทองบุราณ ก่อนครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (โยสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สมบูรณ ทองบุราณ จากโยสธร ~~ท่านประธานวุฒิสภา~~ เนื่องจากว่า
ทางสภาผู้แทนราษฎรท่านเสนอหลักการและเหตุผลมาเพียง ๑ หน้ากระดาษกับอีกนิดเดียว
~~ท่านประธานวุฒิสภา~~ ถ้าเป็นอย่างนี้คงไม่แปลกที่สมาชิก เรา ~~วุฒิสภา~~ ได้ต้องถามละครับ ขณะเดียวกัน
กระผมก็ทราบว่าคุณคงเป็นส.โลบายของท่านรัฐมนตรีประดิษฐ์ที่นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านก็คงจะทราบ
ว่าปัญหาจริง ๆ นี้ทางวุฒิมองอย่างไรบ้าง ~~เกี่ยวกับกรรณ~~ ท่านก็เลยไม่ได้ตอบ ~~วุฒิสภา~~
~~วุฒิสภา~~ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างนี้เมื่อหลักการและเหตุผลยังไม่กระจ่างแจ้งอย่างนี้
กระผม ~~อยู่~~ ทางอีสานก็ขอเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ~~วุฒิสภา~~ ครับ ก่อนที่จะถาม
ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถ้าตรงนี้กระผมยังไม่กล้าตอบนะครับท่านประธานฯ ว่า
จะเห็นด้วย ผ่ากท่านประธานฯ ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีให้ตอบด้วย เหตุผลที่ร่างนี้กระผม
อาจจะรับก็ได้ แต่ตรงนี้ขอเสริมนิดหนึ่ง ~~วุฒิสภา~~ ครับ เนื่องจากว่ากรรณไฟตั้ง
มานานแล้ว ~~วุฒิสภา~~ และก็ยอมรับว่าเป็นรถไฟของคนจน มีแค่คนจนที่นั่งชั้น ๓
แต่ปรากฏว่าขาดทุนทุกปีแต่ทำไม่อยู่ได้ ที่อยู่ได้เพราะอาศัยเงินภาษีของคนทั้งประเทศ
ละครับไปอุดตรงนั้น กระผมว่าไม่แตกต่าง แต่นิดเดียวท่านประธานฯ หลายท่านก็ดำเนิน
ติดวงว่าเจ้าหน้าที่พนักงานรถไฟบริการไม่ประทับใจ-----

๓. ๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

รัฐวิธา ๒๔/๑

กระผมเอง ~~ไปหาประธานสภา~~ ^{๑๙๗} ผ่านไปทางมักกะสันนะครับ ใครเป็นอยู่มักกะสัน หรือที่อยู่ของพนักงานการรถไฟนี่ก็ไม่ต่างอะไร ~~จะ~~ ^{๑๙๘} สลัมครับ ~~กับ~~ ^{๑๙๙} สลัม คลองเตยเป็นอย่างไรมักกะสันก็เป็นอย่างนั้น ~~๑~~ ^{๒๐๐} กระผมว่าที่อยู่อาศัยก็ไม่เข้าท่า ~~๑~~ ^{๒๐๑} ไม่ดีอย่างนั้นแล้วจะมีกระจัดกระใจที่มาบริการพี่น้องประชาชนทั้ง ๖๒ ล้าน ได้หรือครับ ตรงนี้ก็ฝากท่านประธานฯ ถึงรัฐบาลด้วยนะครับ และที่พูดอีกอันหนึ่งก็คือ เรื่องการลงทุน ~~๑~~ ^{๒๐๒} จะจัดตั้งบริษัท ขออนุญาตตามท่านรัฐมนตรีว่าการตั้งบริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชนที่ตามหลักการเหตุผลตรงนี้ ^{๒๐๓} งามว่า ชีวิตการเป็นอยู่ของพนักงานหรือผู้โดยสารจะดีขึ้นกว่าเดิม ก็อยากฟังหลักการเหตุผลตรงนี้ ~~๑~~ ^{๒๐๔} ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ^{๑๙๕} ต่อไป ~~๑~~ ^{๒๐๕} สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุพรรณบุรี ก่อนอื่นขอแจ้งข่าวให้ท่านรัฐมนตรีทราบ ว่า เมื่อวานนี้การรถไฟของท่านได้ทับคนสุพรรณเขตไป ๑ คน แล้วครับ ไม่ใช่เฉพาะเหตุผลนี้นะครับที่ทำให้ผมจะไม่รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผลที่สำคัญก็คือว่า ๓ มาตราหลัก ๆ ซึ่งได้แก่มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีแค่ ๕ มาตรา แต่ทั้ง ๓ มาตรา ^{๒๐๖} นี้ไม่สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

หลักการที่ ๑ ต้องอ่านมาตรา ๓

หลักการที่ ๒ มาตรา ๔

หลักการที่ ๓ ให้อ่านมาตรา ๕ พบว่าไม่เข้ากันเลย ถ้าไม่รับหลักการ ก็ไม่รับเนื้อหาข้างในด้วย เพราะไม่เกี่ยวข้องกัน

ประเด็นที่ ๑ หลักการที่ ๑ ดูเหมือนว่าจะให้ความคุ้มครองตัวในการร่วมทุนกับผู้อื่น ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องคล้าย ๆ กันจะขึ้นฟูกิจการของการรถไฟให้ยิ่งใหญ่ขึ้นมา ดังที่มีปัญหาอะไรหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว แต่ผมพบว่าหลักการที่หนึ่งอยู่ในมาตราที่ ๓ นี้มีความคลุมเครืออย่างที่หลายท่านอภิปรายมาแล้วเช่นกัน แต่มีเจตนา

แอบแฝงว่ามีใช่เป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพของการรถไฟให้มีกำไร ให้รับใช้ประชาชน แต่เป็นการหาโอกาสในการทำประโยชน์ในทางธุรกิจกับอสังหาริมทรัพย์ทรัพย์สินที่ดินที่มีอยู่มากมายเพื่อให้ได้สตกตั้งขึ้นมา ไม่มีมาตราใดเลยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่บอกว่า การรถไฟจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีกำไร รับใช้ประชาชน เพราะฉะนั้นหลักการที่ ๑ ขัดกับมาตรา ๓ เจตนแอบแฝง คือการทำธุรกิจกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีอยู่นั่นเอง

หลักการที่ ๒ อยู่ในมาตราที่ ๔ พูดถึงเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บริหารรัฐวิสาหกิจเฉพาะผู้ว่าการ คือผู้บริหารระดับสูง หลายท่าน - กังขาในเรื่องการมีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการร่วมทุนและคู่แข่ง ¹⁵ นี้คงจะต้องมีคำถามกันหลายคำถามแล้ว ผมต้องการถามคำถามต่อเนื่องอย่างนี้ว่า สาเหตุอันใดทำให้ท่านต้องร่างมาตรานี้ตามหลักการที่ท่านว่า ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย มีการร่วมทุนกับบริษัคู่แข่งกับกิจการของตนเอง ขัดผลประโยชน์ของการรถไฟที่ท่านจนถึงปัจจุบันนี้ จึงทำให้ต้องมีกรร่างกันมิให้ผู้บริหารการรถไฟทุจริตทั้งทางตรงและทางอ้อม ในขณะที่เดียวกันมาตรา ๔ ขัดกับหลักการที่ ๒ ในเรื่องนี้เนื่องจากว่า มาตรา ๔ (๑) ห้าม แต่กลับมีข้อยกเว้น ท่านลองอ่านดู ห้ามและก็ยังยกเว้น ถ้าห้ามก็ต้องห้าม ไม่ต้องยกเว้นอีกต่อไป

ในหลักการต่อไป หลักการที่ ๓ มาตรา ๕ ก็พบว่าต้องการให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารกิจการของการรถไฟ จะได้ไปร่วมทุนกับคนอื่นซึ่งท่านรัฐมนตรีคงต้องตอบว่าร่วมทุนกับใครบ้าง ในอนาคตมีแผนไว้อย่างไร นั่นประเด็นที่ถามกันมาแล้ว แต่ผมเห็นความไม่คล่องตัวตรงนี้ก็ก็คือว่า หลายเรื่องต้องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เรื่องเล็ก ๆ อย่างเช่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่ขอผู้เงินในวงเงิน ๕ ล้าน หรือให้กู้คราวละ ๕ ล้านบาท ¹⁶ นี้เป็นมาตราที่ ๕ ครับ ถ้าผู้ว่าการรถไฟจะต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรีทุกครั้งไป ¹⁷ นี้ไม่คล่องตัว ไม่สมกับเจตนารมณ์ที่จะต้องการพัฒนาการรถไฟ อาจจะเป็นเพียงแค่ว่า ให้ขออนุมัติจากบอร์ดหรือคณะกรรมการบริหารหรือเพิ่มวงเงินให้มากกว่านี้จึงจะเกิดความคล่องตัว

สุดท้ายครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ข้อบัญญัติที่ว่าด้วยคุณสมบัติต้องห้ามของ
ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งอาจจะประกอบธุรกิจในการร่วมทุนและจัดผลประโยชน์
กับการรถไฟทางตรงทางอ้อมที่บัญญัติไว้ในมาตราที่จริง ๆ แล้วเป็นของดี เคยมี
พระราชบัญญัติที่ห้ามมิให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเมื่อออกจากการงานไปแล้ว
ไม่ทำอะไรที่ขัดกับผลประโยชน์ของรัฐ เว้นจากการเข้าไปทำงานกับเอกชน ๓ ปี
อะไรทำนองนั้น ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องดี น่าจะมีพระราชบัญญัติกลางสักฉบับหนึ่งที่ห้าม
มิให้ผู้ว่าราชการ ผู้ว่าการรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ไม่ทำอะไรที่ขัดผลประโยชน์กับรัฐจาก
กิจการรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งอยู่ หรือหลังจากที่ออกจากตำแหน่ง
ไปแล้วเป็นช่วงเวลา ๒ - ๓ ปีประมาณนั้น ซึ่งตรงนี้ดี แต่ว่าถ้าเราคอยให้ทุกรัฐวิสาหกิจ
มาเสนอร่าง พ.ร.บ. และก็จะเจาะจงเฉพาะตัวผู้บริหารในร่างพระราชบัญญัตินั้น
ก็อาจจะเป็นการไม่คล่องตัว ~~ครับ~~ ผมขอเสนอให้ท่านพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย
เพราะว่าเรามีการรถไฟ มี ททท. มี กสท. มีองค์การโทรศัพท์ อ.ส.บ.ท. ธนาคาร
แห่งประเทศไทย องค์การเหล่านี้จะพบว่า หลังจากผู้บริหารออกจากการบริหารรัฐวิสาหกิจ
ไปแล้ว แป๊บเดียวครับ ไปโผล่เป็นที่ปรึกษาสถานีโทรทัศน์ของเอกชนบ้าง บริษัท
โทรคมนาคมของเอกชนบ้างทันที ซึ่งชี้ให้เห็นว่าระหว่างที่ดำรงตำแหน่งอยู่นั้นมีความ
สัมพันธ์ลึกซึ้งซึ่งแอบแฝงไม่เปิดเผย เป็นผลเสียหายต่อรัฐ ขอขอบพระคุณครับ

^{๑๑๖} ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านอาจารย์สมเกียรติครับ ต่อไป
มี ~~๑๑๖~~ สมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ ครับ และ ~~๑๑๖~~ ประเกียรติต่อไปครับ

นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~
กระผม สมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ กระผมขออนุญาตที่จะ
กราบเรียนท่านว่า กระผมจะไม่ลงรายละเอียดในการพูดถึงเรื่องข้อมาตราต่าง ๆ เพราะ
กระผมจะชี้แจงให้ท่านสมาชิกฯ ได้เห็น ท่านรัฐมนตรีครับ ปัจจุบันข้าราชการประจำได้
สร้างโครงสร้างต่าง ๆ กระผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีกำลังเป็นเครื่องมือของข้าราชการประจำ
กระผมกล้าพูดคำนี้ได้อย่างไรครับ การรถไฟอย่างที่เป็นเพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายมาแล้ว
ว่า ระยะเวลาเกือบร้อยปีหรือว่า ๔๐ - ๕๐ ปี ไม่ได้มีการพัฒนาอะไรเลย สถานีต่าง ๆ
เคยเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น รถเคยเป็นอย่างไรก็เป็นอย่างนั้น ทุกอย่างหักินระบบ

ครอบครัว แต่เรื่องนี้เราไม่พูดกัน แต่กระผมจะพูดให้เข้าใจประเด็นของการเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ถือว่า ปัญหาการรถไฟที่มีหนี้ถึง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปัญหา
 ที่การรถไฟนั้นไม่มีการพัฒนาด้านบุคคล ด้านการจัดการ ~~๕~~ ท่านกำลังแก้ไขปัญหายังไร
 รู้ไหมครับ ท่านกำลังแก้ไขปัญหาเหมือนอย่างธนาคารเราที่เกิดปัญหาคือว่า มีหนี้เอ็นพีแอล
 (NPL) มากมาย แต่จะไปตั้งบริษัทแยกหนี้เอ็นพีแอลออกจากธนาคาร ให้ธนาคารนั้นบริสุทธิ์
 ไม่มีหนี้สินแล้วไปตั้งบริษัทเพื่อมาบริหารทรัพย์สินหนี้สิน นั้นไม่ใช่การแก้ไขปัญหาคือ
 เป็นการแก้ไขระบบของบัญชี การรถไฟกำลังทำงานแบบนี้ครับ การรถไฟได้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัตินี้มาเพื่อที่จะให้อำนาจในการจัดการปัญหาคือว่า การรถไฟกำลังจะแยก
 การรถไฟแห่งประเทศไทยทำหน้าที่โครงสร้างพื้นฐานแล้วก็สัญญาและควบคุม
 เสร็จแล้วการรถไฟไปตั้งบริษัทเดินรถขนส่ง บริษัทซ่อมเครื่องจักรกลและบริษัทบริหาร
 สินทรัพย์ ท่านเอาหนี้สินทั้งหมดมาอยู่ที่การรถไฟ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วร่าง
 พระราชบัญญัติที่เราเห็นนี่ครับเป็นเรื่องของการรถไฟ แต่ไม่ได้เป็นเรื่องของบริษัทที่จะ
 ตั้งขึ้นใหม่อีก ๑ บริษัท ท่านคิดดูซิครับว่า ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาดอกเตอร์สมเกียรติพูด
 ทำให้เรามองเห็นว่า เอ๊ะ ทำไมการรถไฟนี้แค่เงิน ๕ ล้านบาท ต้องมาขออนุญาตรัฐมนตรี
 แค่การสร้างทางรถไฟ หรือการยกเลิกการสร้างทาง เพราะว่ากรรถไฟกำลังเอาภาระหนี้สิน
 ทั้งหมดและพนักงานทั้งหมดมากองที่การรถไฟแห่งประเทศไทย เขาเรียกว่าเรือกำลังจะจม
~~น่ะครับ~~ ไปสร้างเรือใหม่อีก ๑ ลำ -----

กระผมก็ได้เรียนถามว่าแล้วเรือใหม่อีก ๓ ลำนั้นเอาทรัพย์สินมาจากไหน ก็เอาจากการรถไฟ
 คือเอาใบกึ่งรถไฟไปด้วย เอาที่ดินทั้งหมดไป ก็ไปบริหารกันอย่างเพลิดเพลิน โดยไม่มีหนี้สิน
 เลย ปลดปล่อยหนี้สิน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทอยู่ที่การรถไฟ ~~แล้ว~~ กระผมขอตั้งข้อสังเกตว่า
 ท่านกำลังจะกู้อีก ๕๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เอามาทำอะไร บ้านเมืองเรากำลังมีหนี้สิน
 มากมาย แล้วท่านให้บริษัท ไพรซ์วอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ (Price Water House Cooper)
 กระผมฟังแล้วมันคุ้นนะครับบริษัทนี้ ตั้งแต่สมัย ปรส. แล้ว เป็นเครื่องมือของวิลด์แบงก์
 (World Bank) ^{ธนาคารโลก} ผมอ่านรายละเอียดนะครับ มีบริษัทต่าง ๆ มากมาย แล้ววิลด์แบงก์มา
 กำหนดค่าให้อาบริษัทนี้ ท่านครับเมื่อไรเราจะเลิกเป็นทาสฝรั่งเศสเสียที เราจะพัฒนาอาชีพ
 ของเรา ทำไมเราไม่พัฒนาจากศักยภาพ ~~ของ~~ ^{แนว} สติปัญญาของคนไทย ศักยภาพ ~~ของ~~ ^{แนว} ทรัพย์สิน
 รัชกาลที่ ๕ ได้ตั้งการรถไฟมาเป็น ๑๐๐ ปี ให้ทรัพย์สินเวนคืนที่ดินมากมาย ถ้ามีนักบริหาร
 จัดการที่ดีนะครับ สามารถที่จะพัฒนาการรถไฟได้อย่างดีมาก แล้ว ~~การ~~ ^{แนว} ได้มาซึ่งผู้ว่าการ
 รถไฟก็ไม่เคยมีการบอกเลยว่าได้มาอย่างไร ท่านลองเอาแบบซอง ๘ ซึ่ครับ ให้นักวิชาการ
 ผู้มีประสบการณ์เสนอว่าจะมีวิธีการบริหารการรถไฟทรัพย์สินอย่างไร เราจะเสนอแผนงาน
 มาให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีก็สามารถควบคุมเขาได้ เราเอาระบบครอบครัว ระบบการ
 พัฒนาการแบบข้าราชการประจำขึ้นมา เสร็จแล้วทุกคนก็ต้องคำนึงถึง บริหารามมีหนี้
 ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ^{บาท} ตอนนี้เพื่อนสมาชิก ครับ เขากำลังจะแยกตัว แล้วที่นี้หลักฐานข้อมูล
 ต่าง ๆ ที่ท่านให้มา ผมจะขออนุญาตบอกเพื่อนสมาชิก ว่า จริง ๆ แล้วมีการเสนอเรื่อง
 ไฮสปีดเทรน (High Speed Train) ^{รถไฟความเร็วสูง} มาตั้งแต่ท่านผู้ว่าฯ เสมอ เขาวัวไว โดยได้รับทุนจาก
 ต่างประเทศ แล้วก็บริษัทประเทศไทยที่ร่วม คือบริษัทท่านอาจารย์รุณ ชัยเสรี ท่านไป
 ถาม เขาศึกษาไว้หมดแล้วครับว่า ไม่ว่าจะภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคอีสาน ศึกษา
 หมดแล้ว ว่าการใช้ไฮสปีดเทรนไม่เหมาะสมในประเทศไทย เพราะวาระระบบเร็วมาก พอเร็ว
 แล้วสถานีต้องห่างกันเป็น ๑๐๐ กิโลเมตร ไม่ใช่ทับทิม - ชุมแสงนิดเดียวก็ออก อย่างนี้ใช้
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นแล้วระบบไฮสปีดเทรนมีไม่กี่บริษัท ประมาณ ๔ บริษัทที่จะสร้างได้
 เพราะฉะนั้นเขามิการเสนอว่าต้องมีเดียมสปีด (Medium Speed) ^{ความเร็วปานกลาง} ประมาณ ๑๐๐ หรือไม่เกิน
 ๒๐๐ กิโลเมตร จึงจะมาใช้ได้ในประเทศไทยที่สอดคล้อง ^{กับ} ศักยภาพ แต่ไฮสปีดเทรนมีเพียง
 ไม่กี่บริษัท แต่มีเดียมสปีดใช้ได้ครับ แล้วคนที่ทำงานก็มาก แล้วก็ค่าใช้จ่ายก็ถูก ^{กว่า} ~~แล้ว~~ ^{แนว} มีการ

นำเสนออีกครับ กระผมก็ได้ตามเรื่องนี้มา ที่ท่านเสนอมาจากกรุงเทพฯ แล้วไประยอง คนที่เสนอโครงการนี้แล้วเอาอยู่ไปอยู่ที่พระราม ๘ ไม่ใช่การรถไฟครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม คุณไฟโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์ ได้เสนอตั้งแต่นานแล้ว แล้วก็ไม่มีใครสนอง แล้วระบบนี้ที่ใช้ไฮสปีดไม่ได้เพราะระยะเวลาสั้น แล้วไม่คุ้มทุน แต่ถ้าจะคุ้มทุนต้องทำแบบไปทางเหนือ แล้วไปถึงจีน ให้เป็นระบบส่งเสริมการท่องเที่ยวไประดับประเทศอย่างนั้นถึงจะคุ้มทุน แต่อย่างไรก็ตาม ชาวต่างประเทศก็ไม่สนใจ เรื่องนี้ได้มีการศึกษา กระผมจึงคิดว่าไปจ้างบริษัท ไพรชิวเตอร์เฮาส์คูเปอร์^{ไป} มาศึกษาอะไรกันอีก ^{แล้ว} บริษัทนี้ศึกษา^{แล้ว} กระผมเกรงว่าจะเอา ข้อมูลรายละเอียดนี้ไปให้บริษัทต่างประเทศ แล้วก็กลับเข้ามาอีกครั้งการรถไฟเขาไปอีก ธรรมดาผมจึงขอลามรัฐมนตรีว่า ทำไมไม่เอารายงานของบริษัท ไพรชิวเตอร์เฮาส์คูเปอร์มาให้เพื่อน สมาชิกฯ ดูว่าเขาศึกษาอะไร แต่ทำไมไม่เอารายงานของ^{คุณ}ไฟโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์ มา ซึ่งเป็นรายงานเก่า ๆ ครับ ไปหยิบ ๆ มาเพื่อจะเสนอให้ท่านสมาชิกฯ เห็นว่าอย่างไรเขาก็รับรอง เรื่องนี้มีเบื้องหลังก็คือว่า ท่านกำลังสละการรถไฟซึ่งมีปัญหามักหมมทั้งบุคลากร ทั้งเงินหนี้สิน ^{แล้ว} ไปสร้างบริษัทใหม่อีก ๓ บริษัท ซึ่งจะเอาทรัพย์สินของการรถไฟไปด้วย คือที่ดินทั้งหมด หนี้สินทั้งหมดเอามาให้รัฐบาลรับผิดชอบ รุ่นไหนที่จะเกิดขึ้น-----

แต่ว่าความดีความชอบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ท่านครับ เรื่องนี้ก็กฎหมายทุกมาตราทั้งหมดนี้
 ើออำนาจต่อการสะละเรือเก่า แล้วก็ไม่คิดที่จะแก้ไขปัญหาบริหารกัน แต่กำลังจะสร้าง
 เรือใหม่อีก ๑ ^{เรือ} ~~ตัว~~ ^{ตัว} ที่ว่า บริษัทเดินรถขนส่งก็จะทำหน้าที่เดินรถ เก็บผลประโยชน์ แล้วบริษัท
 เกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ก็จะเอาที่ดินทั้งหมดไปพัฒนา แล้วบริษัทเกี่ยวกับการซ่อม
 เครื่องจักรกล สิ่งเหล่านี้เองนะครับท่าน แล้วบริษัทนี้ไม่มีหนี้สินเลย เพราะหนี้สินไปให้
 บริษัทแม่หมด ~~ไป~~ การรถไฟจะทำหน้าที่ในการสร้างทาง รัฐบาลก็ต้องมาออกค่าใช้จ่ายอีก
 กระทบขอทราบเรียนถามว่าเรื่องนี้ ~~จริง~~ ^{จริง} ๑ แล้วผู้ ^{นี้} นะครับ ไม่จำเป็น ^{ไป} มีชื่อใน
 กรรมการของบริษัทใหม่หรือถ ถ้าสมมุติว่าจะสร้างบริษัทใหม่กันจริง ๆ ให้ทรัพย์สินกัน
 ขนาดนั้น แล้วถ้าให้ชาวต่างประเทศเข้ามาได้ทรัพย์สินที่ดิน ได้ทรัพย์สินเกี่ยวกับผู้โบกี้
 ทั้งหมด แล้วไปบริหารนี้ ไม่ต้องต่างประเทศหรือครับ บอกเพื่อนสมาชิกฯ และนายทุน
 ในประเทศไทย ใครก็บริหารได้ ถ้าไม่มีหนี้สิน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้กระทบ
 ขอทราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ มีเบื้องหลังว่า จะเอาหนี้สินและทรัพย์สินเดิม ๒๐,๐๐๐
 กว่าล้านบาทนี้ให้บริษัทการรถไฟ แล้วเราก็คงมาว่า ทำไมการรถไฟมีการจัดการ ไขใหม่ครับ
 ดูเหมือนกับมีการตรวจสอบ แต่จริง ๆ กระทบขอถามท่านว่า กฎหมายฉบับนี้ได้มีผล ~~๗๐~~
 การที่จะบังคับบริษัทใหม่ ๓ บริษัทที่จะตั้งอยู่หรือไม่ ~~ที่~~ เรื่องแต่ละเรื่องต้องขออนุญาต
 รัฐมนตรี เพราะว่าบริษัทใหม่เป็นนิติบุคคลใหม่ กระทบเชื่อว่าต้องไม่มีผล เพราะฉะนั้น
^{ไป} ~~อันนี้~~ เป็นการอำพราง ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านต้องไปสอบถามข้าราชการประจำใหม่ว่า
 ที่ตั้งเรื่องมาเพราะอะไร จะทำอย่างไร แล้วถ้าเป็นอย่างนี้ เช่นนี้จริง ๆ แล้ว ๓ บริษัทใหม่
 ที่จะตั้งทั้งหมดนั้นะครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับด้วยหรือไม่ ผมขอทราบเรียน
 ท่านแค่นี้ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญคุณประเกียรติ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

กระทบ ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด กระทบขอขออนุญาตทราบเรียน
 ต่อท่านประธานฯ อย่างนี้นะครับ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันที่จริงแล้วประวัติ
 รถไฟ ^{นี้} ~~มา~~ อย่างไร ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็ได้อภิปรายกันไปมากพอสมควรแล้ว กระทบ
 อยากจะขอเพิ่มเติมความคิดเห็นของกระผมสักเล็กน้อยก็คือ เดิมทีเดิมนั้นเป็นการผูกขาด

เป็นรัฐวิสาหกิจที่ไม่มีโอกาสที่จะขยายตัวได้ ไม่มีทางที่จะไปดำเนินธุรกิจของตัวเองได้ จึงทำให้การรถไฟนี้ขาดทุนอยู่ร่ำไป แน่นนอน ส่วนหนึ่งที่หนักที่สุดก็คือ การแบกรับ^{ขึ้น}พนักงาน ซึ่งมีอยู่มากมายของการรถไฟและในขณะที่ไม่มีโอกาสที่จะขยายธุรกิจอะไรได้อีกเลย การที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอเพื่อที่จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาด้วย หลักการที่ได้เขียนไว้ ๓ ประการนี้ กระทบเห็นด้วย~~ด้วย~~ กระทบเห็นภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่า รถไฟจะไม่มีรถผูกขาดอีกต่อไป จะตั้งให้เกิดบริษัทที่แข่งขันกับการรถไฟกับธุรกิจของการรถไฟขึ้นอีกมากมาย บริษัทที่กระทบจะมองเห็น โดยหลักตามนี้ก็คือสภาพตาม หลักการที่ออกมานี้ก็คือ บริษัทของการรถไฟที่จะตั้งขึ้นโดยสมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติ ท่านได้อภิปรายไปจบลงเมื่อสักครู่นี้ได้พูดถึงนั้น กระทบเห็นสอดคล้องด้วยในหลักการ นั้นว่า คงจะต้องมาบริหารสินทรัพย์ ทรัพย์สินที่มีอยู่มากมายมหาศาลและบริการของ รถไฟ -----

และบริษัทเอกชนที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับรถไฟ ซึ่งจะมาแข่งขันกับการรถไฟที่ทำอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนั้นการรถไฟก็ควรจะเลือกร่วมลงทุนกับภาคเอกชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ออกมาเป็นที่เรียบร้อย แน่แน่นอนมีท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปมากมายซึ่งกระผมเองก็เห็นคล้อยด้วย บางอย่างกระผมก็เห็นขัดด้วย แต่ตามมาตรา ๓๘ นี้ กระผมเห็นว่าดีแล้ว คือการรถไฟนี้จะต้องควบคุมบริษัทต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในการที่จะเข้ามาแข่งขันในธุรกิจการรถไฟในธุรกิจขนส่งประเภทนี้รวมทั้งการบริการด้วย อย่างไรก็ตาม กระผมไม่อยากจะให้เสียเวลาเพราะกระผมคอยมานานเหลือเกินที่จะได้พูดอย่างนี้ ~~ที่~~ความจริงกระผม^{นี้}อีกมากที่จะพูด กระผมอยากจะกราบเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ ไปด้วยว่า เมื่อเราแก้ไขตามหลักการนี้ไปแล้วสิ่งที่เราจะได้จะเอื้อประโยชน์อะไรให้^{กับ}ประเทศไทยและคนไทยจะได้อะไร นั่นคือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ จะแก้ไขการขาดทุนของการรถไฟที่เป็นอยู่มากมายโดยไม่ต้องขายสินทรัพย์ ทรัพย์สินของตัวเองนั้นได้อย่างไร

ประการที่ ๓ จะแก้ไขการสนับสนุนจากภาษีของรัฐไปสู่การรถไฟได้อย่างไร และกระผมคิดว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสร็จเรียบร้อยแล้วกระผมเห็นว่า การรถไฟไม่ควรจะรับเงินสนับสนุนจากภาครัฐอีกต่อไป

ประการที่ ๔ จะป้องกันอย่างไรไม่ให้ต่างชาติเข้ามายึดกิจการรถไฟ ~~ทำ~~ทำการแข่งขันนั้นไม่เป็นไร แต่จะอย่างไรไม่ให้ยึดธุรกิจกิจการ~~นี้~~ไปจากประชาชนชาวไทย กระผมอยากจะกราบเรียนถามเพียงเท่านี้แหละครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ^{มาก}ทั้งประเกียรติครับ ต่อไป^{นี้}ท่านสุรสีห์ ฉัตรชัยเดช

นายสุรสีห์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสีห์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ปัญหาที่ผมจะอภิปรายวันนี้ได้มีสมาชิก หลายท่านได้อภิปรายไปบางส่วนแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพ ตามหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ผมเห็นสอดคล้องด้วย แต่เมื่ออ่านดูเหตุผลที่เสนอประกอบร่างฉบับนี้แล้ว และอ่านรวม ๆ โดยรวมแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ที่ขอแก้ไขเป็นการเปิดช่องให้โอกาสแก่ทุนต่างชาติเข้ามาครอบงำในกิจการของการรถไฟได้

สมควรตัวอย่างเช่น ตามมาตรา ๓ ที่แก้ไขให้อำนาจในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ นั้นไม่มีข้อจำกัดที่จะไม่ให้ทุนต่างชาติเข้ามา ร่วมทุนกับกิจการของการรถไฟ นอกจากนี้ในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ นั้นยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ว่าการรถไฟสามารถที่จะเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการที่ ร่วมทุนกับการรถไฟได้ ถึงแม้ว่าตามร่างพระราชบัญญัติที่ขอแก้ไขนั้นจะเป็นการร่างโดย ลือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการจำกัดอำนาจของหุ้นส่วนผู้จัดการ-----

ต่าง ๆ อยู่ที่การรถไฟแห่งเดียว เวลาจะสั่งการตรวจสอบหรือสั่งงานให้เกิดประโยชน์แก่
 การรถไฟนั้นเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะฉะนั้นก็ได้มีการตั้งข้อสังเกตไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้
 ดังนั้นแผนงานดังกล่าวครับ ท่านประธานฯ จึงได้มีการจัดการบริหารงานภายใต้
 การประเมินผลแผนงานพัฒนากิจการรถไฟอย่างหลากหลาย อาทิเช่น จัดหน่วยงานย่อย
 แปรสภาพการบริการและให้บริการช่วงแก่เอกชน แยกหน่วยงานออกเป็นองค์การอิสระ
 และอื่น ๆ อีกมากมาย

ประธานวุฒิสภา : ยาวไปไหม ^{คน} ~~ท่าน~~ ครับ ท่านทำให้สันนิษได้ไหม

ครับ --

นายระวี กิ่งคำวงศ์ (มุกดาหาร) : ~~ดิฉัน~~ ผมกำลังขอยื่นเข้ามากราบบังคมทูล
 ในเมื่อเป็นอย่างนั้นจะรับ ในการประเมินผล~~นี้~~ ต้องการให้เห็นว่า เดี่ยวนี้รัฐวิสาหกิจคือ
 หนึ่งในกรรดิไฟนั้นประสบการขาดทุนอย่างมากมายเป็นเงินที่สูง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้วในอดีตก็ไม่มีรัฐบาลไหนที่แก้ไขได้ เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมากระผมเห็นด้วยในการที่จะให้กรรดิไฟแปรสภาพเป็นของ
 เอกชน และเพื่อจะได้นำเงินและสิ่งที่เกิดประโยชน์แก่การรถไฟมาให้เกิดประโยชน์
 และต่อไปจะได้ไม่ต้องขาดทุน กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~เชิญ~~ ^{กล่าว}เชิญแล้วครับ คนสุดท้ายนะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 นะครับว่า ในเบื้องต้นนั้นกระผมตั้งใจมาจากบ้านแล้วจะครับว่า จะไม่รับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่เมื่อทบทวนอีกครั้งหนึ่งก็คิดว่า อาจจะอยู่ในวิสัยรับแล้ว ไปแก้ไขหลัง
 ได้ด้วยเหตุดังต่อไปนี้ครับ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้นสิ่งที่บ้านเมืองนี้ต้องการทราบ
 และพวกเราโดยเฉพาะซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนควรจะทำหน้าที่ ทำความจริงใจให้ประจักษ์
 ให้ได้ก็คือ แผนการแปรรูป ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่พูดถึงกระบวนการหรือแผนการ
 แปรรูปใด ๆ ทั้งสิ้น แล้วสิ่งที่สมาชิกฯ ถามกัน ๒ - ๓ ชั่วโมงนั้นจะครับ จับความแล้ว
 ก็วนเวียนอยู่ตรงนี้ทั้งสิ้น ~~ดิฉัน~~ โทษสมาชิกฯ ไม่ได้ โทษไม่ได้เพราะเราไม่ต้องการมอบอำนาจ
 สิทธิขาดเอาไปใช้กัน โดยไม่มีใครตรวจสอบควบคุม มีแต่คณะรัฐมนตรีเท่านั้น~~ทำ~~ ทำไป
 ไม่เอาอย่างการไฟฟ้าละครับ การไฟฟ้าเขาทำถึงจะผลักดันร่วมกับการพลังงานแห่งชาติ
 จะออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการพลังงาน ในนั้นเขาได้บอกแผนไว้ให้พวกเราได้ตัดสินใจ
 กันว่า ในส่วนของกรรดิไฟจะแบ่งไปละจะมีการแข่งขันหลายเจ้า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็ต้อง
 ยอมตนมาเป็นฝ่ายแข่งขันกับเขาด้วย แต่ในส่วนของสายส่งแรงสูงตรงนี้แข่งขันไม่ได้
 ก็ยังมีอีกบริษัทหนึ่ง ในส่วนของกรรดิไฟขายในบ้านนอก หรือในนครหลวงก็จะมีเป็น
 อีกบริษัทหนึ่ง อีกกลุ่มหนึ่ง อธิบายเช่นนี้ก็พอจะเล็งเห็นได้ว่ามีการแข่งขันกันตรงไหน
 อย่างไร จากนั้นจึงค่อยมาขอจะครับว่า จะตั้งบริษัทอะไรอย่างไร นั่นว่ากันทีหลัง แต่ใน
 กรณีการรถไฟไม่พบภาพเช่นนี้ กระผมไม่พบภาพว่าจะเกิดการแข่งขันอะไรขึ้น

หมายความว่า สายเหนือจะมีทางรถไฟ ๒ สายวิ่งแข่งกันหรืออย่างไร ถ้าไม่ใช่จาก กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ มี ๒ บริษัทวิ่งไปแข่งกันหรืออย่างไร แล้วจะทำอย่างไรกับ พิษณุโลก - ศิลาดาสน์ ที่เราเรียกว่า รถหวานเย็น ตรงนี้จะพ่วงไว้ให้กับสายหลัก หรือว่าจะแยกเป็นบริษัทย่อย หรือบริษัทเดินรถก็เดินไป อีกบริษัทหนึ่งก็ดูแลรางรถไฟไป ตรงนี้ไม่ทราบนะครับ กระผมไม่ทราบเลย กระผมต้องการเห็นรถไฟสายแม่กลองมีคุณภาพ ดีขึ้น มีคนใช้บริการมากขึ้น แล้วก็ ^{ดู} ~~ซื้อ~~ ค่าแรง ค่าลงทุน ไปตามที่ยุติธรรม ตรงนี้เห็นควร ครับ แต่ถามว่า จะทำอย่างไรกับสายเหนือ สายแม่กลอง สายใต้ จะทำอย่างไรกับ ความต้องการทางไกล ทางสั้น จะทำอย่างไรกับการดูแลเส้นทาง จะทำอย่างไรกับการ ให้บริการในรถ จะทำอย่างไรกับคนขายหนังสือพิมพ์ ขายหมาฝาก ^{รับ} สถานีสารถไฟ ตรงนี้การรถไฟ จะเอาด้วยใช่ไหม ไม่มีภาพทั้งสิ้น สิ่งที่จะขอนี้คือแบลงก์เช็ค (Blank check) คือเซ็นเช็คเปล่า เพราะฉะนั้นกระผมจึงตั้งใจมาจากบ้านว่า ถ้าขอกันอย่างนี้แล้ว กระผมตอบประชาชนไม่ได้ กระผมจะไม่ให้อำนาจนี้ไปนะครับ เพราะฉะนั้นจึงขอความ กรุณา ~~ช่วย~~ ^{ช่วย} ชี้แจงตรงนี้ด้วยว่า ท่านมีแผนที่ว่า เป็นแผนแม่บทนี้เช่นไร ให้ความ กระจ่าง ถ้าตอบได้ชัดเจน มีแผนนี้อยู่ กระผมจะยกมือ ^{ขึ้น} แล้วผมจะไปแก้ร่างกฎหมายนี้ ล็อก (Lock) ^{กัน} ^{เอา} ^{ไป} ด้วยว่า การรถไฟโดยมติคณะรัฐมนตรีจะต้องออกแผนแม่บทให้เป็น กฎกระทรวง หลังจากนั้นการแปรรูปใด ๆ ก็ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนั้น กระผมจะไปแก้ คัดตรงนั้น กระผมจะไม่ให้ใครมาชี้ มาคิดอะไรโดยอำเภอใจอีกแล้ว

แล้วท้ายสุดข้อนี้ยังไม่มีความแล้วควรจะต้องด้วย คือเรื่องที่ดินการรถไฟ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ นะครับ ให้อำนาจการรถไฟที่จะจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์โดยความ เห็นชอบของคณะรัฐมนตรี นะครับ ถ้าเกิน ๕๐ ล้านบาท กระผมถามว่า นี่คืออะไร ที่ดินที่ การรถไฟได้ไปแล้วยังทิ้งกร้างว่างเปล่านั้น นะครับ ถ้าถือหลักการเวนคืนตามนา นอารยประเทศนั้นต้องคืนให้แก่เจ้าของ เอาของเขามาแล้ว ไม่ใช่ต้องคืนครับ ไม่ใช่เอาไป ขายต่อ แล้วที่ ^{ใช้} ให้ทำเซ็นทรัลพลาซ่า ^{ใช้} ทำโรงแรมนั้น นั่นก็ผิดรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิง เว้นคนที่ชาวบ้านมาแล้วเอาไปหากิน ไปให้เช่า ให้ขาย ทำไปได้อย่างไร ถ้าที่ดินนี้

ยังเป็นของรัฐที่รกร้างอยู่ คินเจ้าของเขาก็ไม่คิน ถามว่า มีทางทำประโยชน์อย่างอื่นไหม ตรงนี้ก็คินปัญหาอีกว่า บ้านเมืองนี้ต้องการใช้ที่ดินกันหลายวัตถุประสงค์ กรุงเทพฯ ตอนนีคินริมทางรถไฟทั้งหมดประมาณ ๑๓ จุด การรถไฟกำลังที่จะขับไล่ผู้คนที่เข้าไปอาศัยอยู่ริมทางมาเป็นสิบ ๆ ไร่ โดยเหตุเพื่อจะไปให้คนทำประโยชน์ ทำเป็นศูนย์การค้า บ้านเมืองนี้ใครไม่มีเงินอยู่ไม่ได้ใช่ไหม การใช้ที่ดินการรถไฟจะคิดแต่ผลประโยชน์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเรื่องนโยบายที่ดินนี้ถ้าคิดจะทำอย่างไรโปรดแยกตอบให้ต่างหากด้วยนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

- ๓๑/๑

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณอาจารย์แก้วสรรคร์ ผมเชื่อว่าทั้งหมด
ผู้อภิปรายเด็ดขาดไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีจะตอบ เดี่ยวผมจะเชิญท่านสมาชิกฯ จากข้างนอก
เข้ามาก่อน ขอเชิญท่านที่อยู่ข้างนอกเข้ามาครับ ท่านรัฐมนตรีตอบเลยก็ได้ครับ เพราะ
เขามีทีวีวงจรปิดอยู่แล้วครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ทั้งท่านสมาชิกฯ อาวุโส
และท่านสมาชิกฯ ทุกท่านครับ ผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ดูแลรับผิดชอบการรถไฟ
แห่งประเทศไทย ~~ที่~~ ~~ท่าน~~ ~~ประธาน~~ ~~สภา~~ ~~ผู้~~ ~~แทน~~ ~~ราษฎร~~ ~~ที่~~ ~~เคารพ~~ ~~ท่าน~~ ~~ครับ~~ ผมได้ผ่าน
การอภิปรายดูเดือคอย่างนี้มาแล้วครับ ที่สภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย
ไทนัั้น เป็นทรัพย์สินของพ่อแม่พี่น้องประชาชนทุกท่าน แล้วทั้งท่านสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
เพราะฉะนั้นสิ่งที่ได้อภิปราย ได้เสนอแนวคิดเป็นสิ่งที่ผมจะรับแล้วไปดำเนินการเท่าที่
สามารถจะทำได้ครับ กราบเรียนที่แจ้งในเมืองคั้น ~~คือ~~ ~~ว่า~~ การรถไฟแห่งประเทศไทยนั้น
มีปัญหาหนักหน่วงมานานครับ ~~ซึ่ง~~ ~~ผม~~ ~~ยัง~~ ~~เข้า~~ ~~มา~~ ~~รับ~~ ~~นั้น~~ ~~ก็~~ ~~ต้อง~~ ~~มา~~ ~~รับ~~ ~~แล้ว~~ ~~ปฏิบัติ~~ ~~ให้~~ ~~เต็ม~~ ~~ที่~~
แล้วอยากจะมาทำการรถไฟ เพราะว่าทำหายครับ ผมอยู่บ้านนอก ตอนเด็ก ๆ ผมก็ใช้
บริการของการรถไฟตั้งแต่ ๔ ขวบ ผมยังจำได้ ถึงแม้ปัจจุบัน ~~จะ~~ ~~เข้า~~ ~~มา~~ ~~อยู่~~ ~~ใน~~ ~~กรุง~~ ~~เทพ~~
แล้ว ~~แต่~~ ~~ก็~~ ~~ไม่~~ ~~ได้~~ ~~ใช้~~ ~~บริการ~~ ~~รถไฟ~~ ~~เป็น~~ ~~หลัก~~ ~~นั้น~~ แต่ทราบดีครับ เพราะว่าได้รู้ถึงปัญหาของการ
รถไฟมาก่อน

ปัญหาแรก ที่อยากจะตอบท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติผ่านท่านประธานสภา
ที่เคารพนั้น มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ตั้งประเด็นคำถามสำคัญ ๆ และประเด็นหลัก ๆ
คือ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม คือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์และอาจารย์แก้วสรร แล้วอีกหลายท่านที่
ผมมีอาจจะเอ่ยนามได้ ~~และ~~ ~~คือ~~ ~~เรื่อง~~ ~~ที่~~ ~~ประเด็น~~ ~~หลักการ~~ ~~ที่~~ ~~ไม่~~ ~~ได้~~ ~~เขียน~~ ~~เอา~~ ~~ไว้~~ ~~และ~~ ~~ไม่~~ ~~ได้~~
เข้าใจ อย่างเช่นประเด็นแรกก็คือ การแปรรูป ขอกราบเรียนชี้แจงท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
ท่านสมาชิกฯ ว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายการแปรรูปเป็นกฎหมายที่จะมอบ

อำนาจให้การรถไฟไปจัดตั้งบริษัทจำกัดเท่านั้นเอง ~~การรถไฟแห่งประเทศไทยจะดูแล~~ การรถไฟ
 แห่งประเทศไทยยังคงจะอยู่เป็นรัฐวิสาหกิจต่อไป แต่สิ่งที่รัฐบาลชุดนี้ได้ทำมา ๒ ปีที่
 ผ่านมา คือกระทรวงคมนาคมได้ทำมา และท่านรัฐมนตรีว่าการฯ และตัวกระผมได้ทำก็คือ
 เราเล็งเห็นถึงปัญหาของกิจการรถไฟครับ ว่าประสบภาวะขาดทุน ~~ถ้าเราไม่ปรับตัว~~
 กิจการรถไฟจะอยู่ไม่ได้ ด้วยเหตุผลที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่า
 การรถไฟได้ขาดทุนถึง ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท -----

ซึ่งรวมไปถึงในส่วนนั้นครั้งหนึ่ง ประมาณการก็เป็นการขาดดุล โดยภาระของการสร้างทาง
 อาณัติสัญญาและซ่อมบำรุงทาง อีกครั้งหนึ่งนั้นก็เป็นการที่เกิดจากฝ่ายเดินรถ สิ่งเหล่านี้ ~~ทั้ง~~
 โดยปัจจัย ~~ที่~~ ถ้าเราไม่ปรับตัวการรถไฟจะอยู่ไม่ได้ จะล้มละลาย และสิ่งที่สำคัญ
 ที่สุดก็คือการรถไฟนั้นเป็นกฎหมายที่การรถไฟหากขาดทุนแล้วรัฐบาลจะต้องอุดหนุน
 สนับสนุนให้เงินช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นข้อปวดที่สุด คือเงินที่ช่วยเหลือนั้น ~~ได้~~ เป็นภาษีของ
 พี่น้องประชาชน ~~เพราะฉะนั้น~~ ได้สังเกตเห็นได้ว่า หากเราไม่ปรับตัวการรถไฟจะอยู่ไม่ได้
 และเราจะไม่ได้พัฒนากิจการอะไรของการรถไฟเลย ฉะนั้นสิ่งที่เรากำลังคิดขึ้นมาคือการปรับ
 โครงสร้าง ที่ผ่านมารัฐบาลหลาย ๆ ชุด ไม่ได้คิดสิ่งนี้ การปรับโครงสร้างก็คือว่า การรถไฟ
 ยังคงอยู่ แล้วก็แยกกิจการรถไฟออกมาเป็นหลัก ๆ จะเป็น ๓ ส่วน หรือ ๔ ส่วน หรือ
 ๕ ส่วนนั้น เราได้จัดจ้างที่ปรึกษาคือไพรัชวอเตอร์เฮ้าส์ตามคำแนะนำของวิจิตรเบงก์
 เข้ามาทำการศึกษา แต่ในเบื้องต้นนี้ทีดีอาร์ไอ (TDRI) ได้ทำการศึกษาแล้ว ฉะนั้นสิ่งที่
 สำคัญที่สุดคือปัญหาขาดสภาพคล่องของการรถไฟ แต่ผมขอย้อนหลังกลับไปถึงการปรับ
 โครงสร้างซึ่งจะเป็นพื้นฐานผ่านท่านประธานฯ ไปถึงท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติให้ได้เข้าใจ
 ว่า การรถไฟกำลังจะดำเนินการอย่างไร และกระทรวงคมนาคมกำลังจะดำเนินการอย่างไร
 คือการปรับโครงสร้างขณะนี้เหมือนกับว่าเส้นชักทุกเส้นชักอยู่ในเส้นชักเดียวของการรถไฟ
 ขาดทุน ^{ไว้} ถ้าใครก็ไม่รู้คิดว่ากิจการไหนของการรถไฟ ~~ที่~~ ขาดทุนบ้าง มีอยู่เส้นชักเดียว
 ฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้อง ~~ทำ~~ ได้สังเกตเห็นว่า อย่างเช่น กรมทางหลวงนั้นก็มีส่วนที่สร้างทาง บำรุง
 ทางและติดตั้งอาณัติสัญญา บขส. ก็เดินรถแล้วก็เสียค่าป้ายทะเบียน แต่มีเอกชนเข้ามา
 เดินรถด้วย เอกชนเข้ามาใช้กรมทางหลวงด้วย ส่วนการบินไทยนั้นก็ มีเฉพาะการบินไทย
 สนามบินก็เป็นของการท่าอากาศยาน แต่การรถไฟละครับ การรถไฟต้องแบกภาระมหาศาล
 คือเงินทุกบาททุกสตางค์ซึ่งเป็นภาษีของพี่น้องประชาชนนั้นนำมาสร้างทาง อาณัติสัญญา
 ซ่อมบำรุง แล้วฝ่ายเดินรถก็ขาดทุน เพราะไม่ได้ปรับราคามา ๑๐ กว่าปี ฉะนั้นทุกเส้นชักเอา
 มารวมกันหมด ทรัพย์สิน ที่ดินรับมาก็มาได้เส้นชัก ฉะนั้นสรุปแล้วถ้าเรารวมเงินออกมา
 รวมบัญชีออกมาแล้วขาดทุน ฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลอยากจะทำก็คือแยกคนละครับเป้า ธุรกิจ ~~ที่~~
 ไหนไปได้ก็จะอยู่ได้ เราจะได้ว่า ถ้าการรถไฟ การเดินรถไม่สามารถจะอยู่ได้ก็ต้องปิดไป

แต่สร้างทาง บำรุงทางและอาณัติสัญญาณนั้นยังคงเป็นหน้าที่ของทางรัฐบาลที่จะต้องนำ
 ภาษีของพี่น้องประชาชนนั้นมาบริการ โครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งพี่น้องประชาชนจะต้องเป็น
 ผู้ใช้ และส่วนใหญ่การใช้บริการของการรถไฟแล้ว ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เป็นที่นั่งผู้โดยสาร
 ชั้น ๓ พวกรถแอร์ รถชั้น ๒ หรือว่ารถสปรีนเตอร์ (Sprinter) นั้นไม่ได้ขาดทุน แต่ที่
 ขาดทุนเพราะว่าแบกรับภาระ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เป็นผู้โดยสารชั้น ๓ ฉะนั้นสิ่งที่เราจะทำ
 คือขณะนี้รัฐบาลจำเป็นจะต้องมีงบประมาณที่ชัดเจน ปีหนึ่ง ๕,๐๐๐ ล้านบาท
 ๖,๐๐๐ ล้านบาท ๗,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปดำเนินการเลย สร้างทางอาณัติสัญญาณและบำรุง
 ทาง ให้รู้ว่าสิ่งนี้รัฐบาลจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ โลกไหน ประเทศไหนในโลกนี้เขาทำ
 อย่างนั้น ต้องแยกออกไปครับ ธนาฯตอนนี้ก็อยู่ไม่ได้ เพราะว่าไปรับสร้างทางและเดินรถ
 เอง ตอนนี้ก็จะมาให้กรุงเทพมหานครเป็นผู้สร้างทาง และตัวเองจะไปเป็นผู้เดินรถ ถ้า
 ประเทศไหนรับทั้งหมดนี้อยู่ไม่ได้ ทาง รฟม. รถไฟฟ้าใต้ดินก็แยครับ รัฐบาลจะเป็น
 ผู้สร้าง โครงสร้างพื้นฐาน คือโอโมงค์ สถานี โรงรถไฟ ส่วนเอกชนนั้นก็จะเป็นผู้เดินรถ
 ฉะนั้นถ้าเราได้แยกสิ่งนี้ออกไปแล้ว เราจะรู้ว่าฝ่ายเดินรถถ้าอยู่ไม่ได้ต้องปิดไป และสิ่งที่
 รัฐบาลจะต้องลงทุนเป็นหลายหมื่นล้านจะต้องให้เอกชนมาวิ่งแข่งด้วย ไม่ใช่ว่ารัฐบาลลง
 เงินไปแล้ว แล้วก็ให้การรถไฟวิ่งอย่างเดียวอยู่ไม่ได้ครับถ้าอย่างนั้น คือเอาเปรียบพี่น้อง
 ประชาชนเกินไป ฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องแยกการสร้างทาง บำรุงทางและอาณัติสัญญาณ
 ออกมา ส่วนฝ่ายเดินรถนั้นก็จะเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง ส่วนฝ่ายสร้างทางนั้นก็อาจจะเป็นการ
 ทางรถไฟ เหมือนกรมทางหลวง ก็จะไปดูแลกันมีงบประมาณมา ส่วนการรถไฟนั้นก็
 จัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดขึ้นมาเดินรถ และฝ่ายเดินรถนี้จะต้องมีค่าใช้จ่ายคือ ผู้ที่อยู่บนขบวนรถ
 ของการรถไฟ คือพนักงานขับรถ แล้วก็พนักงานผู้^{หน้า}ตัว พนักงานสถานี ส่วนพนักงานซ่อม
 บำรุงทางเป็นเกือบหมื่นคนนั้นต้องแยกออกไปต่างหาก ตอนนี้เอารวมอี่งกันดูนั่งกันหมด
 รถไฟก็เลยอยู่ไม่ได้ ฝ่ายเดินรถก็ต้องมีเฉพาะค่าใช้จ่ายส่วนนี้ ย้อนกลับไปฝั่งฝ่ายสร้าง
 ทางอีกทีก็จะมีพนักงานสร้างทางทั้งหมด พนักงานซ่อมบำรุงทางทั้งหมด พนักงานที่คอย
 อำนวยความสะดวก เครื่องสถานีต่าง ๆ ตั้ง ๆ ทั้งหมดนั้นวันหนึ่งจะต้องใช้คนประมาณ
 ๔ คน ฉะนั้นทั่วประเทศประมาณ ๔๐๐ กว่าจุด ทั้งหมดผู้คนมหาศาล เราต้องแยกออกไป
 ครับ อย่างรวมกับกิจการเดินรถ เพราะกิจการเดินรถนั้นไม่เกี่ยวกับฝ่ายสร้างทาง-----

ฉะนั้นเมื่อเราแยกออกมาแล้ว ~~ท่านประธานฯ~~ ~~ครับ~~ ~~ท่านสมาชิกฯ~~ ~~ผู้ทรงเกียรติฯ~~ สิ่งที่จะเกิดขึ้นคือเราจะรู้ว่า ฝ่ายเดินรถเป็นอย่างไร มีต้นทุนขนาดไหน และจะต้องเสียค่าเช่าทาง ไม่ใช่มาวิ่งทางรถไฟฟรี จะต้องเสียค่าเช่าทางว่า กิโลเมตรหนึ่งประมาณ ๑๐ บาท หรือ ๕ บาท แล้วต้องคัดกรอิสระที่จะมาตั้งว่าการรถไฟจะต้องเสียเท่าไร และนอกจากนั้นแล้วยังเปิดให้บริษัทเอกชนที่เขาจะวิ่งเส้นทาง อย่างเช่นว่า กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ หรือว่า กรุงเทพฯ - ~~หาดใหญ่~~ กรุงเทพฯ - สุราษฎร์ธานี เขามาวิ่งแข่งได้ แต่เขาจะไม่มาวิ่ง ผู้โดยสารชั้น ๓ เพราะขาดทุน เขาวิ่งไม่ไหว ส่วนการรถไฟจะต้องมารับภาระวิ่งผู้โดยสารชั้น ๓ ๒๐ ไป ฉะนั้นในอนาคตเราจะแบ่งโครงสร้างเป็นลักษณะนี้ และอีกฝ่ายหนึ่งก็คือ ฝ่ายพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเราพูดกันมากมายครับ ~~ท่านประธานฯ~~ ~~ครับ~~ เพราะเหตุผลอย่างนี้ครับว่า ที่เดินรถไฟมีมากมาย ผมยอมรับถึงปัญหาที่ผ่านมา และผมถูกดำเนินคดีครับ ผมถูกดำเนินคดี ในขณะที่ถูกผู้บุกกรุก ถูกผู้ที่มาใช้ที่การรถไฟไปปรับก็ปรับไม่ได้ เพราะปรับก็ยกขบวนเข้ามาดำเนินคดี ค่ากระทรวง แต่ขณะนี้ ~~ผม~~ ผมคิดว่า หากเราจัดตั้งโครงสร้าง ปรับโครงสร้างอย่างนี้แล้ว เราสามารถจะเป็นบริษัทจำกัด ~~ได้~~ ไม่ใช่เราบริหารเองครับ พื้นที่ไหนที่เราคิดว่าเอกชนเขาบริหารได้ แล้วเราเสี่ยง เราให้เอกชนไปเลย ~~ครับ~~ พื้นที่ไหน จุดไหนที่เราคิดว่า เราม่าจะถือหุ้นได้ และคิดว่าเป็นกิจการที่น่าจะมีกำไร เราถือหุ้น และไม่เข้าไปบริหาร การรถไฟจะเป็นผู้ดูแล และอยู่ในบริษัท แล้วก็พัฒนากิจการต่าง ๆ นี้ออกไป

ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาต่าง ๆ ~~มี~~ ~~มี~~ มากมาย และอยากจะบอกให้ท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ได้ทราบถึงความเข้าใจของผม ไม่ใช่ข้อขัดแย้งครับ เป็นเพราะทำอย่างไรว่า การรถไฟที่ผ่านมา ~~นั้น~~ ~~ได้~~ ~~มี~~ ~~ปัญหา~~ ~~มากมาย~~ แล้วท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ถามคำถามผมหลายคำถาม ซึ่งผมอยากจะตอบและพยายามจะไล่ตอบไปที่ละประเด็น ๆ แต่ก็มีมาตราไม่กี่มาตราที่เราจะต้องแก้ไข ~~อัน~~ ~~ที่~~ ~~ว่า~~ ~~สิ่ง~~ ~~ที่~~ ~~สำคัญ~~ ~~ที่~~ ~~รัฐ~~ ~~บาล~~ ~~จะ~~ ~~ทำ~~ และกระทรวงคมนาคมไม่ได้แปรสภาพ เพราะถ้าแปรสภาพ รถไฟหยุดเดินตอนนี้ แปรสภาพไม่ได้ รถไฟหยุดเดินแน่นอน ฉะนั้นสิ่งที่เราจะต้องทำก็คือปรับโครงสร้างให้เขาว่า การรถไฟมีการปรับปรุงและแยกบัญชีออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน แต่การสร้างทางนั้น ต้องบอกเลยนะครับว่า เป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องทำ

สร้างถนนหนทางต่าง ๆ นั้น ถึงแม้รัฐบาลจะต้องทุ่มงบประมาณ ไปก็เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ใช้บริการ แต่หากเราแยกอย่างที่ผมได้กราบเรียนชี้แจงแล้ว ผมคิดว่า กิจการรถไฟจะปรับปรุงขึ้น และถ้าการรถไฟไม่มีการจัดตั้งบริษัท แล้วเราเปิดให้เอกชนเข้ามาวิ่งแข่ง เจริญศรี การรถไฟจึงแน่ และอยู่ไม่ได้

๕ ปัญหาที่ได้บอกผมมาว่า ต่างชาติจะเข้ามา ก็จะเป็นประเด็นที่เราต้องพูดคุยกัน แต่ผมคิดว่าไม่ เพราะต่างชาติเขารู้ว่า กิจการต่าง ๆ ของการรถไฟไม่มีกำไรอะไรกันมากมาย สิ่งที่ต่างชาติต้องการก็คือเข้ามาขายหัวรถจักร ขายอาณัติสัญญาณ ขายอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เท่านั้นเอง แต่ยังมีขั้นตอนที่เราจะต้องดำเนินการเพื่อไม่ให้กิจการของการรถไฟนั้น ไปอยู่กับกลุ่มทุนต่างชาติ ยังคงจะต้องเป็นของคนไทยเรา แต่ผมได้ชี้แจงไปแล้วนะครับว่า เมื่อไม่ได้มีการแปรสภาพแล้ว ไม่ได้มีการแปรรูปแล้วก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง การรถไฟยังอยู่ และที่ดินของการรถไฟเป็นกฎหมายว่า การรถไฟไม่สามารถจะขายที่ดินได้ ใช้สิทธิ เอาไปให้สิทธิได้ ๓๐ ปี อย่างที่ผมเคยเสนอที่จะสร้างรัฐสภาที่สวนจตุจักรประมาณ ๗๐ - ๘๐ ไร่ นั้น ก็ให้รัฐบาลเป็นสิทธิไป ขณะนี้สามารถก่อสร้างที่เคยเป็นสนามกอล์ฟรถไฟได้โอนไปให้กรุงเทพมหานครทำเป็นสวนสาธารณะ มีพี่น้องประชาชนชาวกรุงเทพมหานครมาใช้เป็นหมื่นคน ที่แต่ก่อนมีใช้แค่ ๖๐๐ - ๗๐๐ คนต่อวัน นั้น ก็เป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร แต่การรถไฟไม่สามารถจะเอาที่ดินนั้นไปทำกิจการ หรือไปดำเนินการกิจการต่าง ๆ ได้ ฉะนั้นที่ดินยังอยู่กับการรถไฟก็เลยฝากกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า เมื่อพูดอย่างนี้แล้วเราจะเข้าใจถึงปัญหาว่า เราจำเป็นต้องจัดตั้งบริษัท อย่างเช่น ผู้เสียบยงศรี ผู้เสียบยงเอาไปให้ใครก็ไม่มีใครทำ -----

เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมก็ได้บอกไปแล้วว่าการรถไฟกำลังปรับปรุงผู้เสียบยอยู่ แล้วก็จะบริหารร่วมกับการบินไทย การบินไทยได้ตอบตกลงแล้วจะมาเป็นที่ปรึกษา แล้วก็จะมีผู้บริหารผู้เสียบย ~~ซึ่ง~~ ^{นี่} ก็ต้องจัดตั้งบริษัทขึ้นมา ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ให้เอกชนมาร่วมกัน ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ร่วมกับการรถไฟด้วย ฉะนั้นคำถามทั้งหมดนี้เป็นคำถามที่ผมอยากจะตอบเป็นเบื้องต้นก่อน ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} แต่สิ่งที่ได้ต่อว่าการรถไฟมาผมยอมรับครับ เพราะว่าผมเองนั่งรถไฟมาตั้งแต่ ๔ ขวบ ๕ ขวบ แล้วรู้ ปัจจุบันนี้ไปตรวจงาน กลิ่นห้องน้ำก็ยังกลิ่นเดิม ~~เหมือน~~ ^{เหมือน} เมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีที่ผ่านมา ฉะนั้นสิ่งที่เราจำเป็นจะต้องทำคือเราต้องปรับตัว ถ้าเราไม่ปรับตัว ~~เรา~~ ^{เรา} จะอยู่ไม่ได้ครับ

~~มี~~ ^{มี} ประเด็นปัญหา คำถามอื่น ๆ อีกมากมาย ~~อย่าง~~ ^{อย่าง} เช่นว่า ปัญหาของ รฟม. กับ รฟท. นั้น เป็นรัฐวิสาหกิจที่ไม่เหมือนกันครับ เพราะว่า รฟม. หรือการทำอากาศยานกับสนามบินแห่งใหม่ หรือ บทม. นั้นเป็นรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นใหม่ ฉะนั้นจะมีกฎระเบียบขกวันมากมาย แต่ส่วนของกรรรถไฟนั้นเป็นรัฐวิสาหกิจเก่า ซึ่งอยู่ในสังกัดกระทรวงคมนาคม จะต้องปฏิบัติตาม ขั้นตอนจะต้องเสนอคณะรัฐมนตรี ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ผมอยาก ~~จะ~~ ^{จะ} ให้การรถไฟมีอำนาจมากขึ้นหน่อยเพื่อที่จะไปทำอะไรได้ แต่การควบคุมดูแลนั้นหลายฝ่าย ท่านสมาชิก ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ควรจะ~~ ^{ควรจะ} ~~ดู~~ ^{ดู} บางท่านก็อยากจะให้การรถไฟมีอำนาจมาก บางท่านก็อยากจะให้การรถไฟมีอำนาจน้อย ฉะนั้นผมคิดว่าความเหมาะสมก็อยู่ที่เราจะต้องไปพูดคุยกันในชั้นกรรมาธิการ ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} จะให้การรถไฟมีอำนาจตามที่เสนอมาดีหรือไม่ ทั้งหมดนี้ผม ~~จะ~~ ^{จะ} อยากรับเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติว่า คำถามต่าง ๆ กฎระเบียบต่าง ๆ หรือกฎหมายที่จะต้องแก้ไข เราจะไปคุยในกรรมาธิการ แต่เรื่องของการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริการนั้นเป็นอย่างนี้ครับ หากบริษัทไหนขาดทุนหรือกิจการไหนขาดทุน เป็นไปไม่ได้หรอกครับว่าการบริหารงานนั้นจะเป็นการบริหารที่ดี ถ้ามีกำไรก็ดี ถ้าขาดทุนก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัจจุบันนี้กิจการรถไฟนั้นเป็นกิจการที่ขาดทุน เมื่อเป็นกิจการที่ขาดทุนแล้ว เราจะแยกปรับปรุงอย่างที่ผมบอกนี้ เราจะได้ว่าฝ่ายเดินรถไม่จำเป็นต้องปรับปรุงอะไรบ้าง แล้วสิ่งที่ผมเสนออย่างนี้ครับ เราปรับราคาไม่ได้ เพราะว่าปรับราคาครั้งใดก็เป็นประเด็นการเมืองตลอด

ฉะนั้นผมก็เสนอว่าบริษัทที่พัฒนาพลังงานซึ่งจะไปจดทะเบียนบริษัทต่าง ๆ เราดูแล้ว
พื้นที่ทั่วประเทศนี้เรามีความเป็นไปได้ครับที่เราจะหารายได้จากการปรับปรุงรายได้ ไม่ว่า
จะเป็นโรงแรมเซ็นทรัลที่ท่าสมอชึกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวมา ไม่ว่าจะป็นร้านค้าแถว
รัชดา ไม่ว่าจะป็นสวนจตุจักร ซึ่ง กทม. จะหมดสัญญาอีก ๑๐ ปี ที่ดินต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็น
ต่างจังหวัดทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงนั้นะครับ รวมทั้งกิจการใหม่ ๆ ที่การรถไฟจะสามารถ
ให้เอกชนไปดำเนินการโดยการรถไฟทำไม่เป็น เพราะผมถือว่าสิ่งไหนที่เราไม่เกี่ยวข้องไปทำ
ครับ ถ้าไม่เกี่ยวข้องให้เอกชนที่เขามีความสามารถไปทำ ถ้าเราไม่เก่งแล้วเราเข้าไปทำก็เจ๊ง เจ๊ง
แล้วก็ป็นภาระขึ้นมาอีก ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมได้มอบหมายนโยบายให้ทาง
คณะกรรมการรถไฟไปดำเนินการ และข้อสังหาริมทรัพย์ที่จะเกิดขึ้นภายในระยะเวลาอีก
๑๕ ปีตามตัวเลขที่เกิดขึ้นนั้น เราจะมีกำไรเป็นหมื่น ๆ ล้าน เราจะมีกำไรเป็นหมื่นล้าน
เมื่อเป็นหมื่นล้านแล้ว หลังจากที่เราริมจดทะเบียนบริษัทคาดว่าจะเสร็จสิ้นและดำเนินการ
ได้ภายในปี ๒๕๔๔ ที่จะถึงนี้นะครับ บริษัทจัดตั้งแล้ว เราดำเนินการเรื่องอสังหาริมทรัพย์
นำรายได้เข้ามาให้ทางกรรถไฟแล้ว ~~เงิน~~เงินรายได้นี้โยกให้รัฐเอรายได้กลับไป ขอรายได้
นี้ ~~เอ~~มาพัฒนาฝ่ายเดินรถนะครับ เพื่อที่จะปรับปรุงขบวนรถไฟให้ ~~ดี~~ดีเสียเวลาให้น้อย
หน่อย เสร็จแล้วเราค่อยปรับค่าโดยสาร แล้วหลังจากนั้นที่เราดำเนินการสิ่งเหล่านี้แล้วนี้
อีก ๑๐ ปีให้หลังเราจะสามารถเอาเงินนั้นไปคืนเงินขาดทุนของการรถไฟได้ในส่วนของ
ฝ่ายเดินรถ ไม่เกี่ยวกับฝ่ายสร้างทางนะครับ ~~เอ~~หลังจากนั้น ~~เอ~~คิดว่าการรถไฟก็จะเป็น
ไท ~~เอ~~อาจจะยาวหน่อยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผ่านท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติไป
นะครับ ว่าอาจจะยาวหน่อย ~~เอ~~แต่ถ้าเราไม่เริ่มคิดถึงปัจจุบันนี้ เราไม่เริ่มทำปัจจุบันนี้ การรถไฟ
ก ~~เอ~~จะอยู่ไม่ได้ เมื่อเราลดขาดทุนไปแล้ว ภาษีของพี่น้องประชาชนก็ไม่จำเป็นจะต้องเอามา
อุดการรถไฟ ~~เอ~~นั่นเป็นสิ่งที่ผมได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ และจะเพิ่มบทบาทเอกชนเข้ามามี
ส่วนร่วมมากขึ้นครับ

ในประเด็นต่าง ๆ ที่มีกรพูดกันบอกว่า ทางรัฐบาลจะมีเงินลงทุนถึง
๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ~~เอ~~ครับ ~~เอ~~นั่นก็เป็นแผนระยะยาวมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นตัวเลขคร่าว ๆ
ที่มีกรพูดคุยกันอยู่ แต่เป็นแผนที่เราเขียนกันทางทีดีอาร์ไอดำเนินการมา รัฐบาลไม่ได้ทำ
เราจัดจ้างที่ปรึกษา แล้วแผนสร้างทางนี้ก็คือการสร้างทางคู่ของการรถไฟ สิ่งที่ผมอยากจะ

๓๓

๑. ๗ (ส. นิตินัยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

อรสา ๓๔/๓

ตอบคำถามท่านสมาชิกฯ สุราษฎร์ธานีครับ ทางภาคใต้ เท่าที่ผมจำได้คือ สายสุราษฎร์ธานี
- ทำนูน นั้นเราได้จัดสรรงบประมาณในปี ๒๕๔๔ เพื่อที่จะสร้างทางรถไฟจาก
สุราษฎร์ธานี - ทำนูน ไปภูเก็ตนะครับเรียบร้อยแล้ว โครงการนี้คงจะเกิดขึ้น แล้วก็จะเป็น
ประโยชน์ทางแหล่งท่องเที่ยวไปจังหวัดภูเก็ตนะครับ

- ๓๕/๑

ยังมีคำถามเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผมไม่~~อยาก~~อยากจะเสี้ยวเวลาสุภาแห่งนี้
 เพราะว่าเดี๋ยวจะมีกฎหมายหลาย~~เรื่อง~~^{แบบ}ที่จะรออยู่ แต่สิ่งที่ผมอยากจะทำความเข้าใจ
 เพราะว่าบางท่านยังเข้าใจตลาดเคลื่อนในส่วนของกาให้บริการของการรถไฟ ซึ่งผม
 ไม่ค่อยอยากจะทำ^{แบบ}พูดก็หาว่า~~ผิด~~^{ผิด}แล้วมาแก้ตัว แต่ปัญหาที่ท่าน ส.ส. ทางภาคอีสาน
 ที่บอกว่า รถไฟฟ้าผมบอกสั้น ๆ เท่านั้นครับว่า ขณะนี้มีจุดตัดผ่านทั่วประเทศประมาณ
 ๑,๘๐๐ จุดทั่วประเทศคือท่านวิ่งทางรถไฟไปมีจุดตัดผ่าน ๑,๘๐๐ จุด แล้วก็ทางลัดผ่าน
 ทางลัดผ่านนี้หมายความว่าอย่างไรรับ ทางลัดผ่านนี้หมายความว่า จากจักรยานเป็น
 มอเตอร์ไซด์~~ไป~~^{ไป}มอเตอร์ไซด์เป็นอีแต่น จากอีแต่นเป็นปิ๊กอัพ^{ปิ๊ก} ปิ๊กอัพเป็นสิบล้อ^{สิบล้อ} สิบล้อ
 เป็นถนนอีกประมาณ ๖๐๐ จุด และ~~จุด~~^{จุด}ที่มีอาณัติสัญญาณ~~อื่น~~^{อื่น}แค่ ๕๕๐ จุด ~~และ~~^{และ}ประมาณ
 ๒,๔๐๐ จุดนี้ไม่มีอาณัติสัญญาณ เป็นเหตุผลเพราะว่าพี่น้องประชาชนไปตัดทางและ
 ไปลัดผ่านเอาเอง ขณะนี้มีคณะกรรมการร่วมกับกระทรวงมหาดไทย สมัยก่อน
 กรมโยธาฯ ก็จะสร้างถนนตัดทางรถไฟก็สร้างเลข รพช. ก็จะสร้างถนนตัดทางรถไฟ
 ก็สร้างเลข ปัญหาต่าง ๆ ไม่มีแผนงานที่มาดำเนินการ ผมก็มีคณะกรรมการขึ้นมา
 เพื่อประสานงานกับผู้ว่าราชการ^{จังหวัด}ทุกจังหวัดและ อบต. ทุกจังหวัด ให้ช่วยลดภาระใน
 จุดนี้และให้ลดลงมาปีละประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเราทำได้ไป ๒ ปีแล้ว ลดมาคือ
 ลดจุดตัดผ่านแล้วก็ไปทำถนนเชื่อมให้เขาสามารถจะเดินทางได้สะดวกได้ แต่ทำทุก
 ครั้งมีปัญหาทุกครั้งครับ เพราะพี่น้องประชาชนก็บ่น แล้วก็เดินขบวนอีก ฉะนั้นเป็น
 ปัญหาवलชนซึ่งผมกลุ่มใจมากในการแก้ปัญหาของการรถไฟแห่งประเทศไทย ไม่ว่า
 จะเป็นการแก้ปัญหาจุดตัด ตัดผ่านทั้งหมด ๒,๐๐๐ กว่าจุด เพื่อจะให้การรถไฟวิ่งเร็วขึ้น
 ไม่ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาการพัฒนาที่ผู้ที่อยู่แล้วไม่จ่ายค่าเช่า ~~อื่น~~^{อื่น}
 อีกมากมายเป็นหลาย ๆ พันหลาย ๆ หมื่นครอบครัว แล้วอยู่ในเส้นที่อยู่ริมทางรถไฟ
 ซึ่งเป็นอันตราย ทั้งหมดนี้เป็นปัญหาที่ผมได้รับทราบและได้ดำเนินการอยู่ อย่างเช่น
 ท่านอาจารย์แก้วสรร ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่กล่าวมาประเด็นสุดท้าย เรื่องปัญหาที่ดินนี้
 ๗๖ บอกว่า ขณะนี้ได้มีการขับไล่ที่ดินริมทางรถไฟ ~~อื่น~~^{อื่น}นี้เราไม่ได้ขับไล่ครับ แต่เราจะจัด
 รูปใหม่ ~~อื่น~~^{อื่น}นี้เป็นความคิดของผมเอง คือการที่จะให้เขาอยู่โดยไม่ถูกต้องหรืออยู่ไม่มี
 สัญญา เมื่ออยู่แล้วไม่มีสัญญาเงินไปไหนครับ เงินก็ไปเข้ากระเป๋า ไม่ใช่เข้ากระเป๋าของ

๓๕

๑. ๑ (ศ. นิตยภัณฐิติ) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๓๕/๒

การรถไฟ เงินเข้ากระเป๋าคอนอื่นว่าอย่างนั้นดีกว่า ฉะนั้นสิ่งที่ผมต้องการคือทุกคนที่อยู
บนริมทางรถไฟขณะนี้ต้องมาทำสัญญาก่อน มาลงทะเบียนก่อน อย่าไปว่าทำสัญญา
ขอประทานโทษครับท่านประธานฯ มาลงทะเบียนก่อน เพื่อที่จะรู้ว่าใครบ้างที่อยู่
บนริมทางรถไฟ ซึ่งมีเป็นหมื่น ๆ ครอบครัวยุคนี้ ฉะนั้นขณะนี้ผมได้ทำเป็นจุดทดลอง
ก่อน อย่างเช่น ~~๗~~ แถวบางซึ่งเราจะทำจุดทดลองที่คือ ~~๗~~ จะต้องประสานงานกับ
กระทรวงมหาดไทย คือทางอาคารสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ที่สามารถจะ
สร้างตึกได้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตและก็ย้ายเขาไปไม่เกิน ๕ กิโลเมตร จากรัศมีที่เขาอยู่
โดย ~~๗~~ การรถไฟจะหาที่ให้ หรือร่วมกับเอกชน แล้วใครมีที่ติดกับทางรถไฟ การรถไฟ
จะเปิดที่ให้ ที่ดินของเอกชนจะได้มีราคาแล้วก็เอาไปพัฒนา โดยย้ายคนที่อยู่ริมทาง
รถไฟไป จะต้องค่อย ๆ ทำค่อยไป -----

- ๓๖/๑

บาง

ฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติว่า ปัญหาการรถไฟนั้น
มากมายมหาศาลแต่ไม่ได้ที่ขอรับ แต่เราจะต้องทำภาพใหญ่ก่อนแล้วก็บอกท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติให้กรุณาช่วยกันศึกษาถึงปัญหาของการรถไฟเพื่อที่เราจะได้ช่วยกันแก้ไข

มีอีกหลายประเด็นครับที่ผมไม่ได้ตอบ หนี้สินต่าง ๆ ได้บอกไปแล้วว่า
หนี้สินประเภทภาวะขาดทุนนี้เป็นอย่างไรบ้าง รวมทั้งเรื่องโรงแรมเซ็นทรัลก็เป็นปัญหาที่ทำ
สัญญากันมานานแล้ว ~~แต่~~ก็จะหมดสัญญาอีกประมาณ ๑๒ ปี ขณะนี้การรถไฟได้มีราคา
ที่ใหม่ ต่อไปถ้าเราหมดสัญญาเซ็นทรัล หากมีการประมูลกันใหม่แล้วราคาก็ไม่เหมือนเดิม
แล้ว ~~จะ~~ ~~มี~~ ~~คน~~ ~~นั้น~~ เป็นประวัติศาสตร์เป็นตำนานซึ่งผมคิดว่าเราต้องยอมตัดใจไปว่ามันจบไป
แล้ว แต่ต่อไปจะทำอะไรต่อไม่มีอุปสรรคอีก

ปัญหาการรถไฟรางคู่ ~~นี้~~ ~~ที่~~ ~~ท่าน~~ ~~นายกฯ~~ ขวนขวายที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีครั้งแรก
ท่านได้มีนโยบายที่จะสร้างรางรถไฟทางคู่รอบกรุงเทพมหานคร ๒๓๔ กิโลเมตรให้
เสร็จก่อน ทั้งหมดมีแผน ๒,๑๐๐ กว่ากิโลเมตรทั่วประเทศ แต่มาเสร็จเอาสมัยนี้
๒๓๔ กิโลเมตร เพิ่งเสร็จเอาสมัยนี้ แล้วเพิ่งเริ่มดำเนินการก่อสร้าง จะเสร็จอีกประมาณ
๓ ปีจากนี้ไป ฉะนั้นรอบนอกกรุงเทพมหานครหากเสร็จแล้วจะช่วยดำเนินการบริการให้
การจราจรของการรถไฟดีขึ้น เมื่อมีรางคู่แล้วก็ไม่ต้องหลบหลีกไม่ต้องมาเสียเวลา
สิ่งเหล่านี้เราได้ดำเนินการเสร็จในรัฐบาลชุดนี้ครับ

ขณะนี้ผมบอกกล่าว ๆ ว่าเรื่องของค่าโดยสาร ชั้น ๓ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์มี
ผู้โดยสารชั้น ๓ แล้วค่าโดยสารต่ำมากครับ กรุงเทพฯ - นครสวรรค์ ๔๘ บาท เงิน
๔๘ บาทสมัยนี้ไม่ทราบมาซื้ออะไรได้นะครับ นี่นั่งรถไฟไปชั้น ๓ ได้ ๔๘ บาท เราขอปรับ
ราคาขณะนี้ก็เป็นปัญหาที่เราปรับไม่ได้ อย่างเช่น สายกรุงเทพฯ - สระบุรี ๒๔ บาท
แล้วรถไฟชานเมืองเท่าที่ผมทราบไม่กี่บาท ๓ - ๔ บาทหรืออย่างไรละครับคือตลอด
เส้นทาง ฉะนั้นปัญหาของการรถไฟคือปรับราคาที่เป็นปัญหาการเมืองตลอด แต่ผมคิดว่า
มีความจำเป็นเหมือนกันที่จะต้องมีการปรับให้ขึ้นอยู่กับสถานะความเป็นจริง น้ำมันขึ้นราคา
แล้วก็ค่าครองชีพ ๑๐ กว่าปีแล้วครับไม่ได้ปรับค่าโดยสาร แล้วเราก็ต้องเอาเงินมาอุดหนุนให้

๑๑) การรถไฟหรือผู้โดยสารชั้น ๓ โดยตลอด ปัญหาทั้งหลายทั้งปวงเป็นปัญหาที่

หมักหมมมา แต่หากเราได้แยกกิจกรรมออกมา เราจะรู้ว่ากิจกรรมไหนที่ไม่ดีจะต้องปฏิบัติ
 ตัวอย่างไร บัญชีขณะนี้ ~~บัญชี~~กว่าจะปิดเดือนนี้ใช้เวลาอีก ๓ เดือน ๔ เดือนกว่าจะเสร็จ
 ระบบภายในก็ไม่ดี เมื่อปิดซ้ำ สดง. เข้ามาตรวจสอบบัญชีปลายปีเข้าไป เงินอุดหนุนชดเชยที่
 จะต้องชดเชยขาดทุนให้กับการรถไฟปีนี้นั้นก็ล่าช้าออกไป เมื่อไม่มีเงินอุดหนุนการรถไฟก็
 ต้องไปกู้ ไปกู้ก็ต้องเสียดอกเบี้ย การรถไฟก็ต้องรับภาระอีก นี่แหละครับเป็นปัญหาที่มี ~~อยู่~~
~~ปัญหา~~มากมาย แต่ขณะนี้บัญชีได้ปิดแล้ว ได้ตรงตามเวลาแล้วอย่างน้อยสิ้นเดือน ๔๕ วันก็
 ต้องเสร็จ แล้วเราก็จะได้เงินอุดหนุนคืนจากทางรัฐบาลโดยไม่ต้องไปแบกรับภาระอยู่
 ฉะนั้นปัญหาทั้งหมดนี้ผมอยากจะฝากบอกท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ
 ผู้ทรงเกียรติครับว่า ผมได้ใช้เวลาประมาณ ๑๕ - ๒๐ นาที ทุกคำถามทุกประเด็นอยากจะ
 รับไว้แล้วหากมีคำถามไหนที่จะให้ผมได้แก้ไข ~~แก้ไข~~ปรับปรุงขอให้ติดต่อโดยตรง
 ส่งจดหมายมา เสนอแนวคิด ~~ผม~~ยินดีจะรับไว้แล้วไปดำเนินการ แต่ ~~ผม~~ไม่ใช่สร้างกรุงโรม
 ได้ภายในวันเดียว ทุกอย่างจะต้องช่วยกันคิดช่วยกันทำแล้วเริ่มกันตั้งแต่นี้ ~~ขณะนี้~~
 อาจจะยื่นใบแดงให้ผมแล้ว ผมจะไม่พูดอะไรมากไปกว่านี้ แต่ประเด็นคำถามขอให้
 ประเด็นคำถามที่ไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการแล้วผมจะอยู่ในฐานะกรรมาธิการแล้วก็จะตอบ
 คำถามท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกประเด็นเพื่อที่จะ ~~ให้~~ให้กฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาใช้
 แล้วแก้ไขปัญหาของกิจการรถไฟให้มากยิ่งขึ้น ไม่ได้แก้ปัญหทั้งหมด ~~แต่~~จะเป็นจุดเริ่มต้น
 ของการเปลี่ยนแปลงกิจการรถไฟให้ไปสู่ยุคใหม่เพื่อที่จะแข่งขันกับเอกชนที่เราจะเปิดให้
 เขาเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ~~ให้~~ท่านประธานฯ ครับ ขอกราบอภัยหากประเด็นคำถามผม
 ไม่ได้ตอบ ประเด็นคำถามที่ถามผมโดยตรง และได้บอกไปแล้วว่าหากมีประเด็นคำถามที่
 ขอให้เสนอมาใหม่แล้วผมจะตอบอีกครั้งหนึ่งครับ ขอกราบเรียนในชั้นนี้เพียงเท่านี้ครับ
 ท่านประธานฯ ~~ครับ~~

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีตอบเสียดีกว่า ผมคิดว่าครอบคลุม

~~X~~ พอสมควรแล้ว คงจะไม่มีการยกจะถามอะไรเพิ่มนะครับ อาจารย์สมเกียรติมีเพิ่มหรือครับอาจารย์ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล จากจังหวัดสุพรรณบุรี มีครับ เนื่องจากว่าท่านรัฐมนตรีไม่ได้ตอบตรงประเด็นที่ถาม เลยต้องมีคำถามเพิ่ม มีประเด็นเดียวที่ผมต้องสรุปเอาว่า ท่านรัฐมนตรีจะหารายได้ จากกิจการอสังหาริมทรัพย์มาชดเชยการขาดทุนของการรถไฟ ~~อันนี้ชัด~~

ประเด็นที่ ๒ ท่านตั้งคำถามตามที่ถามท่านว่า ต่างชาติจะเข้ามาใหม่ ท่านใช้คำว่าอย่างนั้น จะเข้ามาร่วมทุน จะเข้ามาซื้อกิจการ หรืออะไรก็แล้วแต่ ต่างชาติจะเข้ามาใหม่ ท่านตอบว่า ผมคิดว่าไม่ ~~ชัด~~ ไม่หนักแน่น ถ้าหนักแน่นต้องตอบว่าไม่ครับ ถ้ายืนยันตามเดิมก็ไม่หนักแน่น ท่านใช้คำว่า ผมคิดว่าไม่

~~ชัด~~ ประเด็นที่ ๓ ท่านพูดเสมอว่า เป็นเรื่อง ~~ชัด~~ การปรับโครงสร้างการบริหารของกิจการรถไฟ โดยแยกเป็น ๒ กิจการใหญ่ ๆ การเดินรถกับเรื่องกิจการอื่น ที่จริงนั่นคือปัญหา เป็นสิ่งที่คิดก็จริงอยู่ แต่ไม่ได้อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีในหลักการและเหตุผล เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พูดถึงเรื่องการจำกัด หรือว่าคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการรถไฟ และ ~~X~~ เรื่องการร่วมทุน การลงทุนเพิ่มเท่านั้น

ประเด็นสุดท้าย ~~ชัด~~ นี้แปลกตีผมฟังได้ยิน แต่ว่าไม่ได้อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือท่านบอกว่าจะมีองค์อิสระกำหนดค่าเช่าทาง ~~ชัด~~ นี้อยู่ที่ไหนครับ เมื่อไรจะเกิด และจะอย่างไร ~~ชัด~~ ขอบพระคุณครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ โดยเฉพาะอาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ คือพอปัญหามันเยอะ คำถามมันเยอะก็ลืมไปบ้าง ดิครับที่ยกคำถามเรื่องประเด็นต่าง ๆ มา เพื่อจะได้ตอบให้ท่านสมาชิกฯ ได้มีข้อมูลมากขึ้น

LIRT

เรื่องปัญหาที่บอกว่าอสังหาริมทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งที่จะมาดำเนินการ ^{๖๖} ~~๕๐~~ ๕๕
 นำรายได้มาชดเชยผลขาดทุนนั้นเป็นส่วนหนึ่ง และผมคิดว่าก็เป็นส่วนใหญ่ในช่วงต้น
 แต่สิ่งที่จะต้องทำคือ สมมุติการเดินรถแยกเป็นบริษัทแล้วเขาจะต้องไม่ขาดทุนอีกต่อไป
 ในระยะหนึ่งอาจจะขาดทุนระยะแรก ๒ - ๓ ปี ในการปรับตัว แต่เมื่อไปแล้วกิจการ ~~จะ~~ ๕
~~ก็~~ ~~จะ~~ ~~ต้อง~~ ~~ไม่~~ ~~ขาด~~ ~~ทุน~~ ~~ครับ~~ ถ้าเกิดกิจการ ~~จะ~~ ~~ขาด~~ ~~ทุน~~ จะต้องเอาเงินมาอุดหนุนตลอด ๕๕
 ก็ไม่ได้ สิ่งที่สำคัญคือเมื่อเราแยกเพื่อให้รู้ว่า กิจการนั้นจะต้องเป็นไทให้เร็วที่สุด
 ส่วนการอุดหนุนเอาเงินอุดหนุนของอสังหาริมทรัพย์มาอุดหนุนนั้น มาอุดหนุนจนเจือ
 เพื่อที่จะลดผลขาดทุนออกไปในอนาคต ซึ่งเรามีประมาณ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่
 ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ในส่วนของการปรับโครงสร้างนั้น การรถไฟสามารถจะทำได้
 โดยไม่ต้องมีกฎหมาย เพราะว่าหากคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการปรับโครงสร้างแล้ว
 เราสามารถจะทำได้โดย ส่วนการจัดตั้งบริษัท การรถไฟจะต้องทำนั้นจะต้องมาเสนอ
 กฎหมายฉบับนี้ ส่วนไหนที่การรถไฟสามารถจะทำได้โดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
 การรถไฟสามารถจะทำได้เลย

ในส่วนขององค์กรอิสระที่นำสนาใจครับ ขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านสุเทพได้เป็นประธานในการปฏิรูปสาขาขนส่งทั้งทางน้ำ ทางเรือ ทางบก ซึ่งการปฏิรูปสาขาขนส่งรวมทั้งทางโทรคมนาคมในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้น เราจะต้องแยกทางด้านกิจการสื่อสาร โทรคมนาคมออกไปเป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่กับกระทรวงคมนาคม ฉะนั้นองค์กรอิสระที่เรากำลังคิดจะจัดตั้งขึ้นนั้นจะมีองค์กรอิสระมาควบคุมดูแลกิจการ เช่น ทางบกก็มีถนน รถไฟ รวมทั้งรถโดยสารต่าง ๆ ของกระทรวงคมนาคม องค์กรอิสระนั้นจะมาจากบุคคลภายนอก ทางกระทรวงคมนาคมจะไม่ได้เข้าไปดูแล หน้าที่มีอะไรบ้างครับ หน้าที่มีก็คือว่า จะมาดูแลผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนในการคิดราคา อย่างเช่นการคิดราคาหรือการที่จะมาปรับราคาโดยสารและการบริการ หากค่าโดยสารนั้นสูงไป องค์กรอิสระนั้นเห็นว่า ไม่เห็นด้วย ก็ไม่สามารถจะทำได้

๒. ในส่วนของการให้บริการ ทางองค์กรอิสระนั้นก็ต้องดูแลผู้ที่มาลงทุน ด้วย สมมติให้สัมปทานใครไปแล้วเขาสามารถปรับราคาได้หรือไม่ เหมาะสมขนาดไหน ถ้าเขาปรับราคาได้น้อยเขาอยู่ไม่ได้ องค์กรอิสระก็จะต้องพิจารณาให้เขาอยู่ได้ด้วย แต่ต้องไม่เอาเปรียบพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนก็ต้องได้รับความยุติธรรมในการคิดราคา ค่าโดยสาร ฉะนั้นองค์กรอิสระนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการซึ่งรัฐมนตรีว่าการฯ เป็นประธานอยู่แล้วคิดว่าดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วเพื่อที่จะให้ทันในการใช้งาน คำถามนี้ผมว่าเป็นประโยชน์และคิดว่าหากมีอะไรจะให้ผมตอบคำถามอีกก็กราบเรียนเชิญครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์จะมีอะไรเพิ่มไหมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีมีอยู่ ๒ - ๓ คำถามที่ผมยังไม่ได้คำตอบหรือว่าอาจจะได้อย่างไม่ชัดเจน

คำถามที่ ๑ เป็นคำถามที่ท่านอาจารย์แก้วสรร ได้ถามว่า เรื่องของการเวนคืนที่ดินที่การรถไฟเคยเวนคืนไว้ แล้วปัจจุบันนี้ถ้าเราจะเอาไปใช้ประโยชน์ โดยการให้เอกชนคนอื่นใช้ประโยชน์จะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญในวรรคที่สามกำหนดว่า “กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่ง

การเวนคืน และกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้สอยทรัพย์สินไว้ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้เพื่อการ
นั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ต้องคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท” เพราะฉะนั้น
ถ้าพูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สมมุติยกตัวอย่างโรงแรมเซ็นทรัล ไทเน่ ๆ เราก็ยกกันมาแล้ว
อีก ๑๒ ปีจะหมด ถ้าเราจะเอาไปให้เขาเช่ากันต่อจะทำได้หรือเปล่า เพราะรัฐธรรมนูญ
เขียนไว้ว่า จะต้องคืนแก่เจ้าของหรือทายาท ถ้าไม่ได้ใช้เพื่อของการรถไฟ เราจะไปใช้
ทำมาหากิน ทำธุรกิจอันนั้นได้หรือเปล่า ~~ฉัน~~ ~~นั้น~~ ฉันคิดว่ายังไม่ได้รับคำตอบ

คำถามที่ ๒ ที่ผมยังไม่ได้รับคำตอบก็คือว่า เรื่องของการก่อสร้างในการควบคุม
ถ้าหากจะให้เอกชนเข้ามาเดินรถ ใครจะเป็นองค์กรในการควบคุมครั้งนี้ จะให้การรถไฟ
เป็นผู้ควบคุมหรือจะมืองค์กรอิสระ ~~อื่น~~ ~~อื่น~~ ผมไม่ได้หมายถึงการควบคุมเรื่องทางเมื่อสักครู่นี้
นะครับ แต่ว่าเรื่องของ การเดินรถที่เอกชนเข้าร่วม จะควบคุมราคา ปริมาณ และคุณภาพ
อย่างไร ถ้าให้การรถไฟเป็นผู้ควบคุมอาจจะมีปัญหาหรือไม่

~~ประ~~ ประการสุดท้ายที่ผมถามไว้และท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อธิบายก็คือ
มาตรา ๓๒ ที่พูดถึงผู้ว่า ^{พร} จะต้องไม่เป็นหุ้นส่วนอะไรต่อมิอะไร ทำไมถึงมีข้อยกเว้น
ในมาตรา ๓๒ ที่บอกว่า เว้นแต่เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นหุ้นส่วนในบริษัท
เช่นว่านั้นโดยสุจริต และได้แจ้งให้คณะกรรมการทราบ จริงอยู่เรื่องนี้เป็นเรื่องแปรญัตติ
ตัดออกก็ได้ แต่อยากจะถามเจตนาว่าทำไมถึงมีข้อยกเว้นขอยกเว้นตรงนี้ ขณะเดียวกัน
เรื่องบุตร ภรรยาที่พวกเขาหลายคนก็ดี แล้วก็เรื่องฮอลิเดย์ที่เรียก (Holiday period = ~~ช่วงวันหยุด~~)
ก็คือว่า หลังจากออกจากตำแหน่งแล้วจะไปดำรงตำแหน่งในบริษัทได้อีกนานเท่าไร
ท่านรัฐมนตรีมีความเห็นในเรื่องนี้อย่างไร ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสนธิ วรปัญญา ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเฉลิม พรหมเลิศ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบเขต ~~ของ~~ ~~การ~~ ~~ปฏิบัติ~~ ~~หน้าที่~~ ~~แทน~~ ~~ประธาน~~ ~~วุฒิสภา~~

LIART

น่า

๔๘ บาท สมัยนั้นกระผมเคยใช้ครับ สมัยนั้นแค่ ๑๕ บาทของ สมัยนี้เป็น ๔๘ บาท
 เพลียท่านที่เคยเป็นคนนครสวรรค์ แต่ท่านรู้ใหม่ครับว่า ที่ถนนทางรถไฟที่มีสัญญาณไฟ
 หรือว่ามีสัญญาณเครื่องกีดขวาง เวลารถไฟผ่านนะครับ ท่านเป็นคนนครสวรรค์
 ท่านน่าจะต้องทราบ ที่เขาทอง ที่เนินมะกอกนี่นะครับ อันตรายอุบัติเหตุเกิด
 ตลอดเวลาเลยครับ แล้วจนบัดนี้ ~~เขาทอง~~ ยังไม่เคยไปทำอะไรให้เขาได้เห็นเลย แล้ว
 บอกว่า เองบของรัฐบาลไปควบคุมจุดตัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ๑,๘๐๐ จุดนี้ครับ
 จริง ๆ แล้วก็หลายจังหวัดนะครับ ที่กระผมผ่านไปเอง ไป ประสบเองกับตัวครับ ไปที่
 อีสานก็เหมือนกันครับ อันตรายเหลือเกิน รถไฟที่เกิดอุบัติเหตุ แม้กระทั่งที่นครปฐม
 เมื่อไม่นานมานี้ครับ เกิดกับพรรคพวกกระผมเอง จุดตัดเล็ก ๆ ปรากฏว่ารถไฟ
 ไม่มีสัญญาณ รถยนต์ก็วิ่งธรรมดา แต่วิ่งช้า ๆ แต่พอผ่านทางรถไฟก็มองซ้ายขวา
 แต่รถวิ่งช้า รถไฟมาจากไหนไม่รู้ชนเสียกระเด็นนะครับ ชนกระเด็นไม่เป็นอะไรครับ
 คนขับรถยนต์ตายครับ ญาติพี่น้องบาดเจ็บ เป็นอย่างไรครับรถไฟฟ้องรถยนต์อีกครับ
 ว่า รถไฟเสียหาย รถไฟตกแรงต้องเสียค่าลากจูง เคี้ยวนี้ยังฟ้องกันไม่จบจนบัดนี้
 เพราะฉะนั้นขอเรียนครับว่า จุดตัดอย่างนี้เป็นอันตรายอย่างองข้ามความปลอดภัยครับ
 ท่านต้องเห็นแก่ชีวิตสำคัญมากกว่าเรื่องงบประมาณ เพราะฉะนั้นจะต้องสร้างให้หมด
 จุดตัดที่ไหน ของรัฐบาลไปเถอะครับ ๑,๘๐๐ จุดทั่วประเทศเรื่องเล็กเหลือเกิน อย่าง
 ีงว่าประชาชนจะสัญจรตรง ไน้ตรงนี้ แล้วก็ไม่มีงบประมาณ

อีกเรื่องหนึ่งนิดเดียวครับ ^{ขอ} กระผมถามความรู้ เพราะว่าท่านบอกว่า

อยากจะตอบคำถามให้ฟัง กระผมถามคุณสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ถามคุณไพฑูริย์ อุบัติศฤงศ์
 ถามคุณระเบียบรัตน์ว่า เคี้ยวนี้รถไฟบ้านเรามีสักกี่ขบวน ที่เวลาถึงปฏิฎลในรถไฟ
 เวลาเราเข้าห้องน้ำนั้น อุรับขาปล่อยลงไปเลยที่ชานชาลาสถานีเวลารถวิ่ง ตามรางรถไฟ
 เลย ทำให้ก่อเกิด อุบัติเหตุ ทั้งกลัน ทั้งเชื้อโรค แล้วเป็นสังคนน่ารังเกียจเหลือเกิน บ้านเรา
 ยังมีอยู่ใหม่ครับ ยังมีอยู่อีกสักกี่ขบวน กระผมไปที่ฝรั่งเศสหรือญี่ปุ่น จีทีวี (GTV)
 เขาใช้แบบระบบแช็ป (Zap) ลงไปในนั้น ระบบปรับตั้งแควดล้อมอย่างดี อุครับ เรียกว่า

๔๔

๑. ๖ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติดา ๓๕/๓

ว่า

ไม่มีกลิ่น ไม่มีอะไร ทำลายอย่างอัคนิมนิตินเชื่อโรคเสร็จ บ้านเรายังมีอีกหรือเปล่า
แล้วท่านมีโครงการที่จะดำริทำเรื่องนี้หรือเปล่า ผากไว้ด้วยครั้น ขอบคุณครับ

- ๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสมเกียรติศรีรับ

นายสมเกียรติ ศรีสัมพันธ์ (นครสวรรค์) : ขออนุญาตไม่เกิน ๔ นาที
 ครับท่าน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ อย่างที่ได้กราบเรียน
 แล้วครับว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีรายละเอียดเพียงเรื่องเดียวว่า เรื่องการ
 ไปขอตั้งบริษัทใหม่ แต่ไม่เคยมีรายละเอียดว่า ทรัพย์สินที่จะโอนไปบริษัทใหม่นั้น
 ต้องตีค่าหรือไม่ ท่านครับ ท่านบอกว่า หนี้สินทั้งหมด ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท โอนให้เป็น
 บริษัทโครงสร้างคือการรถไฟ ผมขอเรียนถามท่านว่า แล้วท่านบอกว่า หลังจากที่ไป
 บริหารแล้ว ๕ ปี ๑๐ ปี ถ้าได้กำไรมาจะกลับคืนมาให้การรถไฟ เป็นไปไม่ได้
 หรือครับท่าน ถ้าท่านไม่เขียนระบบบัญชีก่อนว่า บริษัทที่จะตั้งใหม่ อสังหาริมทรัพย์นี้
 เอาทรัพย์สินอะไรจากบริษัทการรถไฟบ้าง ถ้าเกิดการรถไฟเอาทรัพย์สินไป บัญชีหนี้สิน
 ทรัพย์สินอย่างไร เพื่อจะได้ให้เกิดบัญชีค้างไว้ก่อน เพราะบริษัทใหม่ที่แต่งตั้งนี้
 ก็ต้องไปร่วมทุนกับเอกชน ก็ต้องไปร่วมทุนกับบุคคลทั่วไป เพราะฉะนั้น ผมเชื่อว่า
 โครงสร้างใหม่เขาขอมไม่เอาเงินกลับมาคืนสู่การรถไฟ แล้วปัจจุบันท่านบอกว่า
 การรถไฟต่อไปจะเป็นเหมือนกรมทางหลวง เป็นกรมรถไฟ อันนี้ยิ่งผลกระทมาให้
 ที่น้องประชาชนใหญ่ ผมทราบดีครับ เคยคุยกับการรถไฟว่า เรามีหน้าที่ต้องสร้างทาง
 มีหน้าที่ต้องบริการ แต่ขณะที่ระบบการขนส่งทางบกมีกรมทางหลวงรับผิดชอบสร้าง
 ทางแล้ว บขส. รับผิดชอบเกี่ยวกับรถ ผมขอเรียนถามท่านว่า วิธีการที่จะโอนทรัพย์สิน
 ปัญหาเช่นที่รูดผมเชื่อว่าจะไปอยู่ในบริษัทการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ แล้วก็โอนไปก็
 รถไฟต่าง ๆ เข้าไปอยู่บริษัทใหม่ ต้องจ่ายเงินให้การรถไฟหรือเปล่าครับ หรือไม่มีเงิน
 ก็ต้องทำระบบบัญชีว่า ทรัพย์สินต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าทุกคนเอาทรัพย์สินไปหมดจากการรถไฟ
 แล้วการรถไฟจะไปเหลืออะไร มีแต่หนี้ ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วมีพนักงานรถไฟอีก
 จำนวนมาก แล้วเตรียมจะกู้ยืมแล้ว ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท เองบริบูรณ์ สิ่งเหล่านี้ที่เรา
 เป็นห่วงครับ ยิ่งท่านทำระบบนี้การรถไฟจะอยู่ไม่ได้ เพราะเอาทรัพย์สินไปบริษัทใหม่
 หมด ผมขอกราบเรียนท่านว่า เรื่องนี้จะทำอย่างไร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวงศ์พันธ์ศรีรับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ขอบคุณท่านประธานฯ มากครับ
 ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ผมได้ดูในมาตรา ๓ เขียนอย่างนี้ “ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) และ (๑๑) ของ
 มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไข
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕”
 ผมอ่านเฉพาะ (๑๑) นะครับ ~~ที่~~^{ซึ่ง} “เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัท
 จำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟ” ที่นี้มาดูอีกมาตราหนึ่ง
 ในมาตรา ๕ อ่านผ่านไปเลยนะครับว่า “การรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความ
 เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้ (๓) เพิ่มหรือลดทุน
 (๕) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด”
 ท่านประธานฯ ครับ ข้อความใน มาตรา ๓ (๑๑) นี้ ~~คือ~~ ผมอ่านดูแล้วว่่าครอบคลุม
 มากครับ คำว่า “เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น” นั้น ผมอยากทราบเรียนว่า เป็นนิติบุคคล
 หรือเปล่า หรือเป็นบุคคลธรรมดา ~~ครับ~~ ครับ -----

ส่วนการถือหุ้นในบริษัทจำกัด คำว่า ในการถือหุ้นหมายความว่า จะต้องเอาเงินหรือทรัพย์สินของการรถไฟไปให้บริษัทจำกัด การทำเช่นนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้บอกว่าเข้าไปถือหุ้นในลักษณะเป็นถือหุ้นส่วนใหญ่และถือส่วนน้อย การถือหุ้นเท่ากับเอาทรัพย์สินเอาไปให้บริษัทจำกัด สืบไปภายหน้าถ้าบริษัทเกิดขาดทุนหุ้นที่ลงไปก็หมดไปโดยปริยาย ถ้าหุ้นนั้นเป็นที่ดินละครับก็ต้องเอาไปขายถูกไหมครับ ลักษณะเช่นนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่า จะทำให้การรถไฟเสียเปรียบ ไม่เป็นประโยชน์แก่กิจการของการรถไฟ การเข้าไปร่วมกิจการกับคนอื่นเช่นนี้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ออกรายละเอียดว่า จะต้องเข้าไปในลักษณะใด ไปถือหุ้นอย่างไร เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐมนตรีช่วยชี้แจงตรงนี้น้อยกว่า มีวิธีการไหมครับว่า จะมีข้อบังคับหรือมีระเบียบเป็นอย่างไร ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงคิดว่า คนสุดท้ายจะครับ
ขอ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผมขอตอบคำถามท่านอาจารย์แก้วสรร นะครับ เรื่องกฎหมายเวนคืนของการรถไฟแต่เดิมนั้นเมื่อเวนคืนแล้ว ถูกต้องครับตามที่อาจารย์แก้วสรรได้พูดไว้ก็คือว่า ให้ตกเป็นของ รฟท. แนวคำพิพากษาศาลฎีกานั้น ได้มียืนยันว่า เอกกลับคืนไปไม่ได้ นี่เป็นคำพิพากษาของศาลฎีกา แต่ในปัจจุบันเมื่อมี รัฐธรรมนูญใหม่เช่นนี้ไม่มีผลบังคับย้อนหลังครับ ก็หากเวนคืนใหม่จากนี้ไปก็จะเอากลับคืนได้ครับ

ส่วนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตที่เอ่ยนามครับ ท่านภิญญาครับ ขณะนี้บางสำรวจออกแบบได้ทำเสร็จแล้วครับ งบมีแล้ว แล้วก็สำรวจออกแบบไปเสร็จเรียบร้อยแล้วครับ ปี ๒๕๔๔ ได้รับงบประมาณเวนคืนที่เพิ่มเติมในส่วนบริเวณสวนสมเด็จพระฯ ที่มีภารกิจวางอยู่ แต่อย่างอื่นเรียบร้อยหมดแล้ว รายละเอียดผมจะหาทางส่งถึงท่านภิญญาอีกครั้งหนึ่ง และขณะนี้โครงการอยู่ในระหว่างการพิจารณาตามมติของคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าได้แม่ครับเส้นที่ใน ส่วนของสมาชิกฯ ที่พูด

ถึงว่า ถ้าจัดตั้งบริษัทไปแล้วจะต้องโอนหนี้สินทั้งหมดไป ผมว่าเป็นในรูปของบัญชีมากกว่า คือจะไปที่ไหนก็แล้วแต่ แต่ถ้าในรูปบัญชียังมีอยู่ที่ชัดเจนก็ไม่ควรจะเสียหายอะไร อย่างเช่นว่า โรงแรมเช่นทรัดนั้นการรถไฟอาจจะไม่ไปดำเนินการอะไรถึงเวลาต่อสัญญา ก็ไปดำเนินการเปิดประมูล ถ้าเปิดประมูล มีนโยบายจะเปิดประมูลไปประมูลแล้วได้รายได้เท่าไรก็เอารายได้เข้ารัฐ ที่ดินใหม่ที่เกิดขึ้น สมมติมีคนจะมาลงทุนไปจัดตั้งร่วมกับกรรรถไฟ เสนอค่าเช่าหน้าดินเท่าไร ค่าเช่าหน้าดินนั้นก็เอากลับมาสู่การรถไฟไป แต่ผมคิดว่า หากเราจัดตั้งบริษัทใหม่แล้วบริษัทนั้น ถ้าเกิดเรามีหนี้สิน ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มีผู้ร่วมทุนจะมาลงทุนกับเรา เพราะฉะนั้นหนี้ในส่วนนี้ก็อยู่กับกรรรถไฟ แต่ตัวเลขนั้นเป็นตัวเลขอยู่ ไม่ใช่ตัวเลขจะหายไป ส่วนค่าอะไรที่จะดำเนินการจากอสังหาริมทรัพย์เมื่อได้มาใหม่แล้วก็ต้องเอาไปดำเนินการแล้วแต่ระบบบัญชีจะไปทำอย่างไร แต่ถ้าง้อหนี้สินไปทั้งหมด ๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท เป็นหนี้สินของฝ่ายเดินรถ เอกชนเขาก็ไม่มารู้ เพราะ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ไม่รู้ว่ากี่ปีจะคืนทุน แต่ก็เป็นตัวเลขที่จะต้องเก็บเอาไว้ เป็นสิ่งที่กรรรถไฟจะต้องมาดำเนินการแล้วก็จ่ายคืนให้ออนาคค หากกิจการอสังหาริมทรัพย์เป็นไปตามแผนที่เรากำหนดและกิจการเดินรถนั้นไม่ขาดทุนนั้นเป็นคำถามนะครับ

ส่วนท่านสมาชิกฯ ท่านสุดท้าย เรื่องนิติบุคคลหรือจะเป็นบุคคลนั้น ผมว่าคำถามนี้ ขอความกรุณาครับ ในคณะกรรมการจะพูดคุยกัน ผมเองไม่ใช่ นักกฎหมายเลยนะครับ แต่ว่าเป็นคำถามที่ในแง่กฎหมายแล้วผมไม่อยากจะออก ความคิดเห็นใด ๆ ~~.....~~ คำถามในส่วนของกฎหมายหรือมาตราต่าง ๆ ที่จะมีการ พูดคุยกันนั้น ขอความกรุณาให้คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นมา นั้น ได้มาปรึกษาหารือกัน ในชั้นกรรมการ ~~.....~~ ขอกราบ ~~.....~~ ขอเพียงท่าน ~~.....~~ ครับ ท่านประธานฯ ~~.....~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ^{คุณทนาย} เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~.....~~

ผม การุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ดามสั้น ๆ ท่านรัฐมนตรีครับ ที่ดินรถไฟที่จังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนช่วงที่มาจากโรงโม่เขากระโดงนั้น เป็นที่รถไฟ ห่างจากจุดศูนย์กลางของทางรถไฟข้างละ ๑ กิโลเมตร ทั้ง ๒ ข้าง แล้วก็ดูเหมือนจะมี มติแล้วว่า ให้กระทรวงมหาดไทย ให้กรมที่ดิน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ยกเลิก เพิกถอนโฉนดต่าง ๆ ทั้งหมด ทางกระทรวงมหาดไทย ทางผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ทางกรมที่ดินก็ยัง ไม่กล้ายกเลิกเพิกถอนโฉนดทั้งหมดนี้ เพราะเป็นโฉนดที่ทับที่ดิน รถไฟ มีบ้านรัฐมนตรีคนหนึ่ง ในคณะรัฐบาลชุดนี้ปลูกอยู่ หลังใหญ่มาก ท่านไปดู แล้วการรถไฟจะเอาที่ดินนี้กลับมาเป็นของการรถไฟคืนได้อย่างไร ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประคิมฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ~~.....~~ นี่เป็นการประชุมที่ผม ได้จัด ~~.....~~ ขึ้นนะครับ ที่ดินข้างทางรถไฟข้างละ ๒๐ เมตร คือ ๔๐ เมตรนี่นะครับ การรถไฟจะสงวนเอาไว้สำหรับกิจการรถไฟเท่านั้น แต่ขณะนี้ก็มีผู้บุกรุกเข้าไปอยู่แล้ว เราที่พยายามจะพูดคุยกัน แล้วก็จัดระบบใหม่อย่างที่ผมได้กราบเรียนชี้แจงไปแล้ว แต่เราพูดคุยกันแล้วว่า หากการรถไฟไม่มีการขยายงานกิจการเดินรถ ทางชาวบ้าน ผู้ยากไร้ก็บอกว่ไปขอเขาไปก่อน ~~.....~~ แต่ว่าถ้าเกิดการรถไฟจะใช้ที่ดินเมื่อไร ให้ออกเขา เขายินดีจะเอาคืน ~~.....~~ ส่วนข้าง ๆ ๒๐ เมตร ช้าขวนะครับ ในส่วน

นอกเหนือจากนั้นแล้ว การรถไฟอนุญาตให้ผู้ที่จะมาทำกิน เขาเรียกว่าที่ห้องข้าง
แต่จะต้องมาทำสัญญาเกี่ยวกับกรรรถไฟ และอนุญาตให้เขาได้ยาวถึง ๓๐ ปี ^{ปีที่ไปได้อยู่} ~~ปีที่ไปได้อยู่~~
ในที่รัศมีทางนระครับ ก็ทราบเรียนชี้แจงมาว่า เรื่องนี้ก็จะรับจากท่าน ^{ในทางนระครับ} ~~ในทางนระครับ~~
ไปดูนระครับ แต่ว่าเราไม่ได้ปฏิบัติเพียงแก่บุคคลคนเดียว เพราะว่าจะจะเป็นกฎเกณฑ์ที่จะ
ต้องใช้กับที่คืนรถไฟทั่วประเทศ หากผมจะไปอนุมัติให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งไปอยู่
ในที่คืนรถไฟ ^{๒๐} ~~๒๐~~ ชาวบ้านไล่เขาไป ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นขั้นตอนหรือกฎ
ระเบียบต่างๆ ที่จะออกมา ในเรื่องของการใช้ที่คืนรถไฟนั้น จะออกมาแล้วจะต้อง
เป็นธรรม ^{ใน} ~~ใน~~ ทุกฝ่าย ~~นระครับ~~ ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการ
ซึ่งคาดว่าจะเข้าคณะกรรมการกรรรถไฟเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ในครั้งหน้าที่จะถึงนี้ครับ
ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ~~ครับ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ครับ~~ ขอบคุณครับ พอสสมควร
นระครับ เอาไว้วาระกรรมวิธีการบ้างนระครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานฯ ครับ นิดเดียวครับ ผมขอประทานโทษครับ ผมลืมครับ เรื่องจุดตัดผ่าน
ผมคิดว่าผมได้ตอบคำถามไปบ้างแล้วนระครับ จุดตัดผ่านทั้งหมดที่ผมบอกว่าไม่มี
อาณัติสัญญาประมาณ ๒,๔๐๐ จุดทั่วประเทศ ~~นระครับ~~ ^{นระครับ} สิ่งที่ผมคิดว่างบประมาณขณะนี้
ถ้าเราจะใช้มากมายมหาศาล แล้วเรามีกำหนดกฎเกณฑ์ว่า จุดตัดผ่านนั้นหากลด
ปริมาณรถอยู่ในกฎเกณฑ์ที่เรากำหนดเอาไว้ ^{นี้} ~~นี้ เรา ^{นี้} ~~นี้ จะให้ ถ้าปริมาณรถน้อย ^{นี้} ~~นี้ เราจะไม่ให้
ฉะนั้นเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณทั้งหมด ทั้งหลายทั้งปวงนี้เป็นเรื่องงบประมาณ สิ่งที่ผม
อยากจะขอความร่วมมือจากท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ผ่านท่านประธานฯ ก็คือว่า
ท่าน ^{นระครับ} ~~นระครับ~~ ที่อยู่ในพื้นที่นั้นจะร่วมมือได้ก็คือต้องไปรณรงค์ในจังหวัดนั้น ๆ ครับ
ให้ลดจุดตัดผ่านให้ได้ ขณะนี้เราได้รณรงค์ลดบ้างแล้ว แต่ก็ยังไม่พวที่จะมีพื้นที่นี้เอง
ประชาชนอาศัยอยู่แถวนั้น ไปลักผ่าน ผมจะดูให้เป็นพิเศษ งบประมาณต่าง ๆ นั้น
การรถไฟจะจัดเป็นความสำคัญอันดับต่าง ๆ ที่ความสำคัญมาก่อนเราก็ทำ~~~~~~

ว. ๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๔๒/๓

ความสำคัญน้อยก็ไม่ทำ แต่ขอยืนยันกับท่านประธานฯ ผ่านไปท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติว่า รัฐบาลชุดนี้ได้ลดความสำคัญของการสร้างทางลงไปแล้ว
ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ นะครับ-----

- ๔๓/๑

การสร้างทางหลวงนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ได้ตั้งงบประมาณไปและไปเพิ่มงบให้กับการรถไฟ ถึงประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาทในปี ๒๕๔๔ ที่จะถึงนี้ ฉะนั้นสิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงว่า รัฐบาลจะสนับสนุนการเดินรถ การคมนาคมของการรถไฟ ซึ่งจะขนส่งคนจำนวนมาก ๆ และสินค้าที่จะใช้บริการกับทางรถไฟเพื่อที่จะลดภาระของการสร้างทางและความสูญเสียทางถนนลงไป

อีกกรณีหนึ่งครับ ไม่อยากจะพูดในนี้ แต่ว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พูดมาแล้ว สิ่งที่ไม่สะดวกก็คือส้วม เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ผมได้หยิบยกขึ้นมาในครั้งแรกเลย ขณะนี้มีแค่ ๒๖ ขบวนเท่านั้นเองนะครับที่เราติดส้วมผ่านโครงการถมแม่น้ำปากสัก แต่ที่อื่นแล้วยังเป็นส้วมเปิด เราจะต้องใช้งบประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาทถึงจะติดส้วมทั้งหมด ซึ่งผมจะต้องถูกละออกจากรัฐมนตรีแน่นอนถ้าผมอนุมัติส้วม ๒,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งที่ผมทำขณะนี้คือสร้างห้องน้ำในสถานีทุกสถานีทั่วประเทศ ซึ่งกำลังจะทยอย แบ่งเบาภาระไว้ก่อนครับ ให้ผู้โดยสารที่จะมาที่สถานีนั้นใช้ห้องน้ำให้เป็นประโยชน์ก่อน ห้องน้ำปัจจุบันนี้ต่างจังหวัดอยู่ห่างจากสถานีไปประมาณ ๕๐ เมตร ผู้โดยสารก็ไม่กล้าที่จะเดินไปเข้าห้องน้ำ เพราะกลัวจะถูกข่มขืนหรือกลัวจะถูกทำร้าย เพราะฉะนั้นผมได้สั่งไปว่าทั่วประเทศให้ทำห้องน้ำติดกับสถานีทุกสถานีเพื่อแบ่งเบาภาระไประดับหนึ่งก่อน ฉะนั้นผู้โดยสารก็จะสามารถใช้ห้องน้ำในสถานีต่าง ๆ ซึ่งได้ทำรอบกรุงเทพมหานครเกือบจะเสร็จทั้งหมดแล้ว แต่ต่างจังหวัดก็กำลังทำอยู่ครับ ได้ใช้งบประมาณที่เราได้จากการโอนสนามกอล์ฟให้กรุงเทพมหานครไป ๕๐๐ กว่าล้าน เงินส่วนนั้นก็เอามาพัฒนาห้องน้ำห้องท่า การรถไฟไม่มีเงินครับ ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร สิ่งที่ได้ก็คือพยายามจะหาประโยชน์จากที่การรถไฟและในขณะเดียวกันไม่ลงทุน เปิดโอกาสให้เอกชนมาลงทุนแทนรัฐบาล ปรับปรุงการบริการ เช่น สถานีหัวลำโพง สถานีคอนเมือง สถานีรอบ ๆ กรุงเทพฯ และสถานีต่างจังหวัด ซึ่งกำลังเปิดประมูลให้เอกชนที่ประชาชนที่จะใช้บริการหรือให้เอกชนธุรกิจที่จะมาที่สถานีแทนการรถไฟ ที่ไม่มีความชำนาญ ท้ายที่สุดนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ผ่านไปท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน คำติชม คำแนะนำของท่านนั้นผมรับไว้ด้วยความเคารพ ~~แต่~~ปัญหาการรถไฟอย่างที่ผมได้บอกไปแล้วเป็นปัญหาที่การบริการ การบริการเราต้องยอมรับครับว่ามีแค่เสมอตัวไม่มีบวก ฉะนั้นการรถไฟก็ต้องดำเนินการทำเท่าที่จะ

๕๓)

๑. ๗ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวม ๔๓/๒

ทำได้แล้วหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอยู่ในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ให้คำแนะนำเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาของการรถไฟให้รุ่งเรืองต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คงไม่มีอีกนะครับ
ต่อไปนี่ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ที่อยู่รอบนอกห้องประชุมกรุณาเข้ามาในห้องประชุม
ครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็เชิญลงคะแนนครับ
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับหลักการกุดปุมเห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับหลักการ
กุดปุมไม่เห็นด้วยครับ เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๕ คะแนน)

- ๔๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมมี ๑๕๐^{๑๒}~~๑๕๐~~
เห็นด้วยรับหลักการ ๑๐๘^{๑๒}~~๑๐๘~~ ไม่เห็นด้วย ๓๘^{๑๒}~~๓๘~~ งดออกเสียง ๒^{๑๒}~~๒~~ ไม่ลง
คะแนน ๑ ท่าน ที่ประชุมเห็นชอบด้วยน้ะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการ
ครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๑^{๑๒}~~๒๑~~
ของรัฐสภา ๑๗ ของรัฐบาลขอ ๔^{๑๒}~~๔~~ ครับ ประกอบไปด้วย

๑. นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์
๒. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
๓. นายสรวิฑฐ ธรรมศิริ
๔. นายอัษฎพร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ในสัดส่วนของท่านสมาชิกฯ
ครับ

นายสหัส พินทุเสนีย์ (สระแก้ว) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สหัส พินทุเสนีย์ จากสระแก้วครับ ขอเสนอสมาชิกวุฒิสภา ๑๗^{๑๒}~~๑๗~~
ร่วมเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประกอบด้วย

๑. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๒. นายธรรมบุญ มงคล
๓. นายเพิ่มพูน ทองศรี
๔. นายมีชัย วีระไวทยะ
๕. นายวิญญู อุฬารกุล
๖. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๗. นายสมบัติ วรามิตร
๘. นายสรวิฑฐ นิยมทรัพย์
๙. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๑๐. นายเชิดพงษ์ อุทัยสา

๑๑. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
๑๒. นางพวงเล็ก บุญเชียง
๑๓. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์
๑๔. พลเอก ศรินทร์ ชูปลกล้า
๑๕. นายสมศักดิ์ โส่สถาพรพิพิธ
๑๖. นายสหัส พินทุเสนีย์
๑๗. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านรายชื่อครับ

นายจ่านงค์ สวมประกาศ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์
๒. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
๓. นายสรสวรรค์ ธรรมศิริ
๔. นายอัครพร จารุจินดา
๕. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๖. นายเชิดพงษ์ อุทัยสาาง
๗. นายธรรมบุญ มงคล
๘. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
๙. นางพวงเล็ก บุญเชียง
๑๐. นายเพิ่มพูน ทองศรี
๑๑. นายมีชัย วีระไวทยะ
๑๒. นายวิญญู อุวารกุล

๑๓. นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์

๑๔. นายศรีเมือง เจริญศิริ

๑๕. พลเอก ศิริรินทร์ ฐปกล้า

๑๖. นายสมบัติ วรามิตร

๑๗. นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ

๑๘. นายสรารุช นิยมทรัพย์

๑๙. นายสหัส พินทุเสนีย์

๒๐. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์

๒๑. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลจะแปรญัตติกายใน

ที่วันครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

ตามข้อบังคับ ๗ วันครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก มีความเห็น

เป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าแปรญัตติกายใน
๗ วัน ~~ขอ~~ ^{งน} สมศักดิ์ว่าอย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผม สมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรง ขอเสนอ
แปรญัตติ ๑๕ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ

ทางรัฐบาลขัดข้องไหมครับ คุณสุชนว่าอย่างไรครับ

นายสุชน ขาลีเครือ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม สุชน ขาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตท่านสมาชิก ~~ขอ~~ สมศักดิ์จากครั้งนะครับ ท่านเสนอแปรญัตติ ๕ วันหรือ ๑๕ วันนะครับ ๑๕ วัน กระผมขอหารือท่านประธานฯ อย่างนี้ จะยาวเกินไป เพราะว่าตามหลักข้อบังคับนั้น ๗ วันก็มากแล้ว ถ้าจะแปรฯ เพิ่มขึ้น ข้อบังคับ ไปนั้นจะทำให้การพิจารณากฎหมายล่าช้าขึ้นไปอีก กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ผ่านไปอีก ~~ขอ~~ สมศักดิ์ว่า เอาตามข้อบังคับดีกว่าครับ ๗ วัน ซึ่งในระหว่าง ๗ วันนี่เราก็สามารถที่จะให้สมาชิก ได้เตรียมตัวไปว่า ท่านใดศึกษากฎหมายมาแล้ว จะยื่นแปรญัตติอย่างไรนั้นก็ให้เตรียมตัวไว้ ส่วนการพิจารณานั้นก็โลมาเรื่อย ๆ จะเชียวกันแปรญัตติเมื่อไรก็ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการทำเสร็จเร็วหรือช้า ขอให้ท่านได้พิจารณาตรงนี้ด้วยครับ ~~ขอ~~ สมศักดิ์ครับ ขอเป็น ๗ วันตามข้อบังคับครับ

~~ขอ~~ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านก็ได้เสนอและมีผู้รับรองแล้ว เชิญ ~~ขอ~~ สมศักดิ์ครับว่าอย่างไร ชัดข้อใหม่ ~~ขอ~~ สุชนขอให้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

นายสมศักดิ์ โสธาทรรพีพิธ (ตรัง) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แปรญัตติตามข้อบังคับ แต่ข้อบังคับไม่ได้กำหนดว่า ๗ วันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กราบเรียนนิพนธ์หนึ่งนะครับ เรามีเวลาอีกทั้งหมด ๑๓ วันนะครับ

นายสมศักดิ์ โสธาทรรพีพิธ (ตรัง) : เหลือเวลาที่จะแปรญัตติ ๑๓ วัน ไซ้ใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต้องทำให้เสร็จภายใน ๑๓ วันครับ เชิญอาจารย์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมคิดว่าเราสามารถจะขยายได้นะครับ เวลาที่บอกว่าจะเหลืออีก ๑๓ วัน แต่ว่าถ้าหากว่าเราต้องการจะขยายเพราะเหตุว่าเราทำไม่เสร็จจริง ๆ ก็สามารถจะขยายได้อีก ๓๐ วัน เท่าที่ผมทราบนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าจะแปรญัตติผมคิดว่า ๑๕ วันน่าจะเหมาะแล้วตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาสมศักดิ์เป็นผู้เสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ ~~ขอ~~ นิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒศาสตร (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒศาสตร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในระยะเวลาที่เราจะต้องพิจารณาในสภาในขณะนี้เหลือเวลาอีก ๑๓ วันตามที่ท่านประธานฯ บอก เราคงไม่แปรญัตติเกินระยะเวลา ~~ที่~~ส่วนการพิจารณากฎหมายนั้น ถ้าหากว่ามีเหตุผลที่เราจะขอขยายระยะเวลาไปอีก ๓๐ วันนั้น เราสามารถทำได้ แต่ในขั้นแปรญัตติขั้นแรก ไม่น่าจะให้เกินเวลาที่เหลืออยู่ในการพิจารณาเบื้องต้น นอกจากนั้นในกรณีแปรญัตตินี้ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ๑ วัน ถ้ากฎหมายไม่มีอะไรที่ซับซ้อน ไม่มีประเด็นมากก็น่าจะใช้เวลาพอ แล้วถ้าหากมีการแก้ไขผมคิดว่าสมาชิกฯ ทุกท่านสามารถที่จะอภิปรายในวาระ ๒ ได้ทุกท่านอยู่แล้ว ผมอยากจะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นครับ เพื่อเป็นข้อพิจารณาครับ

นายสมศักดิ์ โสภณพรพิพิธ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมศักดิ์ โสภณพรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง กระผมขอถอน ๑๕ วัน ขอเสนอเป็น ๑๒ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง ผมขออนุญาตเรียนเชิญท่านรัฐมนตรีก่อนครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาล ก่อนที่จะพิจารณาว่าควรจะเป็น ๑ วัน หรือ ๑๕ วัน หรือ ๑๒ วันนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า

ประการที่ ๑ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายการเงิน มีระยะเวลาเหลือเพียง ๑๓ วัน แต่ขณะเดียวกันหากพิจารณาไม่แล้วเสร็จท่านสมาชิกฯ ก็อาจจะมาขออนุญาตหรือท่านประธานฯ ก็อาจจะขออนุญาตที่ประชุมขอขยายเวลาไปได้ ๓๐ วัน ดังที่อาจารย์เจิมศักดิ์ได้กราบเรียน แต่ก็จะเป็นภาระของท่านสมาชิกฯ ในการที่จะมาขอขยายเวลาดังกล่าว

ประการที่ ๒ ~~๒~~ การแปรญัตติถึงแม้จะ ๗ วัน ๑๒ วัน ๑๕ วัน กระผมคิดว่าระยะเวลาที่ล่วงแต่ที่ท่านสมาชิก จะเห็นเหมาะสม แต่การแปรญัตติดังกล่าวนี้คงจะทำได้ไม่มากนักไปกว่าหลักการที่กำหนดไว้ เพราะหลักการได้กำหนดไว้ ๓ ประการด้วยกัน ในการที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ การแปรญัตติจะต้องอยู่ในกรอบของหลักการ ถ้าไม่ได้มีการขอยกเว้นข้อบังคับในเรื่องการขอแปรญัตตินอกเหนือจากหลักการ กระผมจึงกราบเรียนที่ประชุมผ่านท่านประธานฯ เพื่อโปรดพิจารณาแล้วแต่จะเห็นสมควร ส่วน ๗ วัน ๑๒ วัน ๑๕ วัน รัฐบาลไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณกวีครับ

นายกวี สุทธิระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม กวี สุทธิระ จากขอนแก่น ~~๑~~ ครับ ๗ วัน ๑๕ วัน หรือก็วันนั้นผมว่าไม่ใช่ประเด็นสำคัญ จริง ๆ แล้วกรมการสามัญพิจารณากฎหมายสามารถพิจารณา ๓๐ วัน อยู่แล้ว ส่วนอื่น ๗ วันนั้นหมายความว่า สมาชิก ทุกคนต้องไปยื่นภายใน ๗ วัน ไม่ได้แปลว่า ๗ วันแล้วก็พิจารณาให้เสร็จเลย ไม่ใช่ะครับ ผมอยากทำความเข้าใจกฎหมายฉบับนี้ต้อง ๓๐ วันอยู่แล้วครับ ขอบคุณครับ

- ๔๖/๑

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละโม ๔๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ} ~~คุณ~~ นิพนธ์อักษร

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครั้น คือประเด็นอย่างที่ยากจะกราบเรียนเป็นข้อพิจารณาจะครบว่า ถ้าแปรญัตติภายใน ๑๒ วันตามที่ ^{คุณ} ~~คุณ~~ สมศักดิ์เสนอนั้น ระยะเวลาจริง ๆ ขณะนี้เป็นร่าง พ.ร.บ. การเงิน เราเหลือ ๑๓ วัน แต่ถ้าแปรญัตติ ๑๒ วัน เราต้องคอยให้ครบ ๑๒ วันถึงเชิญผู้แปรญัตติมาชี้แจงในที่ประชุมกรมการ ซึ่งเวลานั้นไม่มี แต่ ~~กฎ~~ กฎหมายบางฉบับในชั้นของเรา สมอยากจะเรียนครับ ที่นำมา ที่แปรญัตติเราสามารถเสร็จในนัดเดียวแล้วก็เข้ามาสู่การพิจารณาาระ ๒ ก็มีแล้ว ที่บรรจุอยู่คือประมวล วิ. แห่ง ไร่ต่าง ๆ ที่ได้มีการแก้ไข ๔ - ๕ ฉบับ เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้า ๑ วันเราก็ต้องใช้เวลานานครับ ครบวันที่ ๗ ที่ผู้แปรญัตติได้แปรญัตติ ~~ใช้~~ ^{ใช้} มีการแปรญัตติ แล้วเชิญผู้แปรญัตติมาชี้แจงมาแปรญัตติในที่ประชุมกรมการวิสามัญ เพราะฉะนั้นกฎหมายบางฉบับสามารถที่จะทำเสร็จได้เราก็ไม่รู้ แต่ถ้าไม่สามารถทำเสร็จได้เราก็ขอขยายระยะเวลา อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่าขยายเวลาได้อีก ๑๐ วัน แต่นั่นเราคงต้องมีความจำเป็นจริง ๆ ครับ แล้วกฎหมายไม่เสร็จจริง ๆ แล้วมีปัญหาจริง ๆ เราถึงจะทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะฝากเป็นข้อพิจารณาให้เป็นมาตรฐานไว้สำหรับวุฒิสภาเราครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก วิสิทธิ์ครับ

นายวิสิทธิ์ เชชะธีราวัฒน์ (เชิงราช) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม วิสิทธิ์ เชชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ท่านประธานฯ ครับ ในประเด็นนี้มีผู้เสนอ ๗ วัน และ ๑๒ วัน ซึ่งเคารพในความคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ นะครับ ผมว่าท่านประธานฯ ตามมติที่ประชุมครับเพื่อจะได้ให้เป็นข้อยุติ ~~โดยสภา~~ ^{โดยสภา} ขอบคุณครับ

^{แก่} ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็กำลังจะทำ แต่ว่าเพื่อจะให้ ~~โอกาส~~ ^{โอกาส} พวกเราได้แสดงอีกนิดหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ตอนนี้เรามีอยู่ ๒ ความเห็น ๑ วัน กับ ๑๒ วัน ผมก็ต้องขออนุญาตที่ประชุมให้เป็นมติเลย ใช้โหวต หรือใช้เครื่องครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยกมือจะครับ

~~มี~~ ^{มี} ปัญหาว่า ๑ วัน หรือ ๑๒ วัน ก็หมายความว่าท่านสมาชิกฯ ที่ประสงค์จะแปรญัตติ

จะต้องยื่นคำแปรญัตติภายในกำหนด แต่ว่าถ้าเมื่อพิจารณาไม่เสร็จก็ขอขยายได้ ๓๐ วันดังที่
พูดกันมาแล้ว แต่เมื่อสักครู่นี้ฯพณฯ รัฐมนตรีก็บอกแล้วว่า ๗ วัน หรือ ๑๒ วันรัฐบาลไม่
จัดซื้อ ท่านว่าเมื่อสักครู่นี้ถ้าผมฟังไม่ผิด ในเมื่อท่านไม่จัดซื้อก็ให้ท่านถอน ๗ วันไป
มันก็เหลือ ๑๒ วันไม่ต้องลงมติหรือครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ^{๑๓} ~~๑๒~~ สมบูรณ์

ว่าอย่างไรครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ที่ผ่านมาพวกเราก็คือว่า
๗ วันเป็นเกณฑ์ที่ ~~ท่านประธานฯ~~ ^{๑๓} ~~ครับ~~ คือเรื่องว่าทำไมต้อง ๗ วัน ต้อง ๑๒ วัน กระผมว่า
ส่วนหนึ่งต้องเห็นใจกรรมวิธีการเขาด้วยใช่ไหมครับ ถ้าเปิดเวลาให้ ๑๒ วัน ช่วง ๑๒ วันนี้
ก็เป็นเวลาที่รอละครับ แต่ยิ่งเวลาก็จำกัดด้วย สภาที่ไปคอยทางท่านรัฐมนตรีอยู่แล้ว
ใช่ไหมครับ กระผมว่า ๗ วันถ้าใครจะแปรญัตติ ใครจะแก้อะไรก็ไปชี้แจงเสีย ไปยื่นเสีย
ภายใน ๗ วันเพื่อให้จบ ~~คือ~~ ^{๑๓} ~~ผมว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นท่านประธานฯ~~ ^{๑๓} ~~ครับ~~ ถ้ายึดเป็น ๑๒ วัน
ถ้ากฎหมาย ~~นี้~~ ^{๑๓} ~~๑๒~~ ^{๑๓} ~~๑๒~~ ^{๑๓} ~~๑๒~~ อีกล่ะ สุดท้ายกฎหมายที่เราอภิปรายกันทั้งวันก็คงจะไม่
สำเร็จเท่าไรท่านประธานฯ ครับ ก็คงจะเป็นภาระของสภาชุดหน้าอีก ผมว่าถ้าเป็นไปได้
~~ว~~ ^{๑๓} ~~ประนีประนอมท่านประธานฯ~~ ^{๑๓} ~~ครับ~~ ๗ วันก็น่าจะเพียงพอแล้วนะครับสำหรับผู้ที่จะสงวน
คำแปรญัตติท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมจำเป็นต้องขออนุญาตรบกวนเวลา เพราะว่าเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกฯ ได้บอกว่า ๗ วัน หรือ ๑๒ วันก็ได้ นั่นหมายความว่า แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นสมควร ถ้า ๗ วันทางรัฐบาลก็พร้อมจะปฏิบัติตาม ถ้า ๑๒ วัน ก็พร้อมจะปฏิบัติตาม เพียงแต่ว่าถ้า ๗ วันนั้นก็คือท่านยื่นคำแปรญัตติภายใน ๗ วันนับแต่วันพรุ่งนี้ ก็หมายความว่า ท่านไม่ได้ทำอะไรให้ยืดเยื้อไปกว่า ๒ มาตรา ๓ มาตรา ที่แก้ไข เพราะเราแก้ไขได้เพียงในหลักการเท่านั้นเอง ก็ขึ้นมา คาดว่าเวลาพิจารณาว่าจะยื่นแก้ไขอย่างไรนั้น ๗ วันน่าจะเพียงพอ รัฐบาลจึงเสนอเช่นนั้น ส่วนที่ท่านบอกว่า ๑๒ วัน หรือ ๗ วัน หรือ ๑๕ วัน ก็หมายความว่า ถ้าไม่เสร็จทันทีเป็นเรื่องของสภา ที่จะมาขอขยายเวลาไป ซึ่งทางรัฐบาลก็พร้อมทุกประการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คืออย่างนี้ครับ เรามีอีก ๑๕ ฉบับ

ตอนที่กำลังรออยู่ในขณะนี้ เราเคยปฏิบัติกันมาจนถึงวันนี้ก็ ๗ วันอย่างที่ว่า แต่ว่าเมื่อมีการเสนอเป็นอย่างอื่นในวันนี้เฉพาะฉบับนี้ขึ้นมา ~~ก็~~ มีการแสดงความคิดเห็นเรื่อง ๗ วันนี้ จะให้ผมปฏิบัติตามที่ท่านสมาชิกฯ ~~พูด~~ หรือว่าจะให้ผมลงมติ เพื่อจะเป็นแนวปฏิบัติตรงนี้จะให้ลงมติ ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะขอมติเลย เชิญครับ

นายประคินฐ์ กัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ อันที่จริงแล้วรัฐบาลเป็นผู้เสนอกฎหมายนี้ ผมเองในฐานะส่วนตัวก็เป็นผู้เสนอกฎหมายนี้ทั้งหมดที่มีแค่ ๓ มาตราเท่านั้นเอง ไม่ได้มีหลายมาตรา ในรายละเอียดแล้วผมคิดว่า ใน ๗ วันนี่เราน่าจะดำเนินการเสร็จสิ้น ต้องขอกราบขอร้องท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ถ้าเป็นไปได้นะครับ ผมก็อยากขอให้เสร็จในรัฐบาลชุดนี้ อย่างน้อยส่งกลับไปจะต้องรอคิวเข้าสภา ก็รอคิวนานเหมือนกัน หากเป็นไปได้ถ้าเราพิจารณาเสร็จ ก็เท่ากับว่า รัฐบาลชุดนี้ ~~จะ~~ ทั้งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติชุดนี้ก็มีส่วนร่วมที่จะเสนอกฎหมาย ~~นี้~~ นี้ให้เสร็จร่วมกัน ถ้าเป็นไปได้ผมขอความกรุณาให้ช่วยพิจารณาภายใน ๗ วันนะครับ ขอความกรุณา ถ้าเป็นไปได้นะครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมนขออนุญาตให้ลงมติเลยนะครับ
ถ้าท่านผู้ใดเห็น ๗ วัน ขอให้ยกมือได้ใหม่เพื่อความสะดวกครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ถ้าจะใช้เครื่องนะครับ ^{ผม}คิดว่า ถ้าหากว่าเห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาล ๗ วันก็ให้ยกตัว เห็นด้วย ^๕

ถ้าไม่เห็นด้วยก็คือเป็น ๑๒ วันนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า
ที่ท่านรัฐมนตรีพยายามขอเรื่องว่า อาจจะให้เร็ว ผมอยากจะขออภิปรายนิดเดียวตรงนี้

ผมคิดว่ามีอยู่ ๓ มาตราที่จริง แต่ผมคิดว่าเป็นสิทธิของกรรมาธิการที่จะขอเพิ่มมาตราได้
เพราะว่ามีหลายต่อหลายอย่างในที่นี้ที่อภิปรายกันในวันนี้ ผมเองเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง

ผมเองได้ฟังแล้วก็อด ^{แล้ว}ก็คิดว่ามีหลายอย่างที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพื่อน
สมาชิกฯ จำนวนไม่น้อย ถ้าพูดตรงไปตรงมาไม่สบายใจนักกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ^{แล้ว}ก็มีการพูดกันด้วยว่า ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาก่อนข้างจะรวดเร็ว ในขณะที่เรายังไม่

ฝ่ายค้าน ^{แล้ว}ก็มาในสมัยที่วุฒิสภาเพิ่งเริ่มทำงาน ^{ยัง}ใหม่ เพราะฉะนั้นความรอบคอบเข้าเป็น ^๕

ที่จะต้อง ^{แล้ว}ก็ต้องดูแลก่อนข้างจะคิดตรงนี้ ^{วุฒิสภา}จะต้องรับหน้าที่เป็นพิเศษตรงนี้ ^๕
เพราะฉะนั้นจะต้องกราบเรียนว่า เร็ว เราอยากให้เร็ว แต่ว่าจะต้องใช้ความรอบคอบ

เป็นพิเศษด้วยในครั้งนี่ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอลงมติเลยนะครับ

ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ ๗ วัน ^๗ทางรัฐบาลเสนอ ^๗ก็ให้ยกเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วย ^{๕๐}
กับ ๗ วัน ก็ให้กดไม่เห็นด้วย นั่นหมายถึงเห็นด้วยกับ ๑๒ วัน ขอเชิญลงมติครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา คณะแนออกมดั่งนี้ ที่ประชุม
 มี ๑๔๐ คน เห็นด้วย ๘๒ คน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คน งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน
 ไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วย ให้มีการแปรญัตติกายใน ๗ วัน ผ่านนะครับ
 ก็ขอกราบขอบพระคุณทางรัฐบาล เรียบร้อยนะครับ ผมจะขอดำเนินการต่อไป
 ต่อไป ๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติอาวูชป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์
 ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูชป็น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติ
 เห็นชอบแล้ว

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธรบิน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธรบิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอาวุธรบิน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธรบิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓

N. Wang

(นางศิริลักษณ์ บินบารุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

อาวุธรบิน/2

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว

เหตุผล

โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาต
ให้มีอาวุธปืนติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อาวุธปืน/๓

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(โปรดพลิก)
อาวุธปืน/4

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๖ และลำดับที่ ๗ แห่งบัญชีตรา
ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในบัญชีตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุญกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	บาท
"๖.	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนอัตโนมัติ	ฉบับละ ๒๐๐
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ ๑,๐๐๐
๗.	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	ฉบับละ ๑,๐๐๐"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก ๑๓ วัน ขอเชิญท่านเลขาฯ อ่านบันทึกหลักการและเหตุผล

นายจ่านาค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว

เหตุผล

โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรที่จะเสนอเพิ่มเติมไหมครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาล สำหรับการเสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขเพื่อยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งเดิมนั้นรายละเอียดเกี่ยวกับบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมปรากฏตามท้ายพระราชบัญญัติมีมาตั้งแต่ปี ๒๔๕๐ โดยลำดับไว้ในเรื่องเกี่ยวกับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน กล่าวคือ ปืนยาวประจุก ปืนอัดลม ฉบับละ ๕๐ บาท ปืนอื่น ๆ ฉบับละ ๑๐๐ บาท ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวฉบับละ ๑๐๐ บาท ได้แก้ไขเป็นปืนยาวประจุก ปืนอัดลม ฉบับละ ๒๐๐ บาท ปืนอื่น ๆ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นการแก้ไขเฉพาะอัตราค่าธรรมเนียมที่มีมาเดิมตั้งแต่ปี ๒๔๕๐ และเป็นการแก้ไขแต่เพียงมาตราเดียวครับ

๑๓ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ เอาตามที่ยกมือนะครับ ท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. อวูกรกระสุนปืนที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนี้ ~~กระผม~~ กระผมขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อสักครู่นี้ ~~ฯพณฯ~~ รัฐมนตรีสุทัศน์ ท่านได้กล่าวแล้วว่า ได้มีการปรับปรุง ซึ่งเมื่อก่อนเราเก็บค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ~~ใช้~~ ก็ไม่แพงนัก โดยมีการปรับปรุงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ท่านทั้งหลายคงจะได้รับทราบได้ฟังข่าวจากหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ จะเห็นว่าบ้านเมืองของเรานั้นมีคดีอุกฉกรรจ์ มีผู้ร้ายที่ก่อความวุ่นวายอยู่ในบ้านในเมืองอยู่ตลอดเวลา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เราจะเห็นว่า บางประเทศนั้นเขามีการจำกัดในเรื่องการใช้อาวุธขึ้นเด็ดขาด ขึ้นรุนแรง บางประเทศ ~~เขาห้ามคนพกปืน เช่น~~ ~~ประเทศอินเดีย~~ ประเทศมาเลเซียที่อยู่ใกล้เรา การพกอาวุธปืนถือเป็นเรื่องร้ายแรงมาก ~~ผิด~~ หลือเกิน กระผมไม่ต้องอธิบายคงทราบสำหรับของเรานี้ ~~ใช้~~ กระผมขอเรียนว่า ในเรื่องใบอนุญาตอาวุธกระสุนปืนนั้น กระผมขอตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ครับ สำหรับปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม ฉบับละ ๒๐๐ บาทนั้น กระผมเห็นด้วยครับ เพราะว่าปืนเหล่านี้เป็นปืนที่พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ใช้กัน แต่มีอีก ~~อัน~~ ~~หนึ่ง~~ ~~ที่~~ กระผมคิดว่า น่าจะเป็น ๒๐๐ บาทด้วย ก็คือได้แก่ ปืนลูกซองครับ เพราะว่าปืนลูกซองนี้ก็เป็นปืนที่พี่น้องประชาชนนั้น ใช้กันมาก เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน น่าจะเก็บกระบอกละ ๒๐๐ บาทด้วย ~~อันหนึ่ง~~ สำหรับปืนอื่น ๆ นั้น กระผมคิดว่า ~~ส่วนใหญ่~~ ส่วนใหญ่คงจะหมายถึง ปืนพก ปืนรีวอลเวอร์ ส่วนใหญ่นั้นสามารถพกพาได้อย่างสะดวก ในปืนพกหรือปืนประเภทอื่นนี้ ถ้าเราเก็บค่าธรรมเนียมน้อย อย่างนี้ครับ ผู้ร้ายรวมทั้งโจรทั้งหลายด้วยสามารถพกพาสะดวก ก็ย่อมจะเป็นอันตรายต่อพี่น้องประชาชนผมว่าปืนเหล่านี้เราก็คงเก็บ ๑,๐๐๐ บาท ผมว่าน่าจะน้อยไปครับ น่าจะเพิ่มกว่านี้ อาจจะเป็น ๑,๕๐๐ บาท หรืออะไรประมาณนั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะให้บรรดาผู้ที่จะไปทำร้ายเขาก็ตาม

๑๑๒

๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤศจิกายน ๔๕/๒

หรือจะใช้ปล้นก็ตาม แล้วเราดูในปัจจุบันนี้นั้นทางตำรวจก็ไม่ค่อยปลอดภัย เพราะว่า
ผู้ร้ายสามารถพกปืนเหล่านี้ได้สะดวกครับ ปืนพกได้สะดวกมากย่อมไม่ปลอดภัย
เพราะฉะนั้นค่าธรรมเนียมน่าจะมากกว่านี้ -----

- ๕๐/๑

๑๑๓

๖. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สฤษฎา ๕๐/๑

และที่สำคัญครับ ~~ฉบับที่ ๕๕๕~~ เรื่องใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวฉบับที่
 ๑,๐๐๐ บาทนั้น ผมว่าน้อยไปครับ น่าจะอย่างต่ำ ๒,๐๐๐ บาท แล้ว ๒,๐๐๐ บาทนี้
 ผมว่าความจริงก็ไม่มากนักครับ เหมือนที่ผมได้กล่าวแล้วว่า ทำอย่างไรที่เราจะให้คน
 ได้พกปืนกัน ถ้าทางรัฐบาลสามารถมีกฎหมายห้ามการพกอาวุธปืน หรือถ้าใครพก
 อาวุธปืนแล้วก็มีกรลงโทษขั้นรุนแรงเด็ดขาดเหมือนต่างประเทศแล้ว ผมคิดว่า
 บ้านเมืองเราก็จะก่อให้เกิดความสงบสุขมากขึ้น ผมคิดว่า ในสิ่งเหล่านี้บางข้อผมเห็นด้วย
 บางข้อผมไม่เห็นด้วยครับ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนครับ

~~คุณ~~ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~คุณ~~ ต่อไป พลเอก ชาญ แล้วก็
~~พันโท~~ และ ~~พันตรี~~

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ขออนุญาตหรือท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม เสรี สุวรรณภานนท์
 ครับ ท่านประธานฯ ครับ ในการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวฉบับนี้นั้นครับ
 ดูแล้วเป็นการขอแก้ไขในส่วนอัตราค่าธรรมเนียมเท่านั้น ~~ฉบับ~~ ขออนุญาตเรียนว่า
 ในส่วนของข้อบังคับที่สามารถพิจารณาการรามาชิกได้ ซึ่งสามารถทำโดย
 ท่านรัฐมนตรีร้องขอ หรือสมาชิกเสนอญัตติโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ผมขอ
 หารือท่านประธานฯ เพื่อจะขอเสนอญัตติขอให้พิจารณากฎหมายฉบับนี้พร้อมกัน
 ทั้ง ๓ วาระเพื่อความรวดเร็ว อย่างน้อย ๆ เราจะได้มีกฎหมายสักฉบับหนึ่งที่ผ่านในขณะ
~~ฉบับ~~ ขออนุญาตเสนอทั้ง ๓ วาระ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองเกินกว่า ๒๐ ~~คน~~ ^๗

ถูกต้องแล้วนะครับ ท่านรัฐมนตรีเสนออีกหรือครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ~~ขอ~~

กระผมจำเป็นจะต้องขออนุญาตครบถ้วนเวลาท่านประธานฯ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ~~ครับ~~

ส่วนความเห็นว่าจะพิจารณา ๓ วาระหรือว่ากรรมวิธีการนั้น กระผมคิดว่า เอาไว้หลังจากรับหลักการแล้วน่าจะถูกต้องกว่า เพราะขณะนี้กำลังพิจารณาญัตติเรื่องเสนอวาระ ๑ ของกฎหมายฉบับนี้ หากยกญัตติเรื่องอื่นขึ้นมาปรึกษาก็จะทำให้ญัตติเรื่องนี้ตกไปครับ กระผมขออนุญาตน่าจะเป็นอย่างนั้นมากกว่า เมื่อรับหลักการแล้วกระผมไม่ขัดข้องที่จะพิจารณา ๓ วาระครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ คือที่กราบเรียนเรื่องนี้ก็คือให้รับหลักการนะครับ โดยที่ประชุมแห่งนี้ แล้วก็พิจารณาไปพร้อมกันในทุก ๓ วาระ กระผมหมายความว่าอย่างนั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ยังไม่ได้เสนอ เพียงแต่ตามเรื่องหลักการเท่านั้นเองครับ เชิญอภิปรายต่อ ~~อีก~~ ขอท่านพลเอก ชาญ สีนานนท์ ในวาระที่ ๑ ซึ่งกำลังอภิปรายอยู่ เชิญครับ

พลเอก ชาญ สีนานนท์ (สตูล) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลเอก ชาญ สีนานนท์ จากจังหวัดสตูลครับ ร่าง พ.ร.บ. อวูรขี้นและเครื่องกระสุนปืนฯ วันนี้ที่เสนอเข้ามา ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ก็ดูว่าไม่สู้กระไร ไม่มาจะมีปัญหาอะไรมากมาย แต่ความจริงแล้วปัญหาเรื่องร่าง พ.ร.บ. อวูรขี้นฯ นี้เรามีปัญหาเยอะแยะมากมายมากกว่านี้ ถ้าแม้ว่าโอกาสนี้ได้ผ่านเรื่องร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปแล้วผมก็หวังว่า ทางรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกระทรวงที่รับผิดชอบในเรื่องนี้น่าจะได้พิจารณาถึงปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายที่เกี่ยวกับอวูรขี้น

เพราะฉะนั้นถ้าเราดูแล้วในร่าง พ.ร.บ. ที่เสนอมานี้วันนี้เกี่ยวกับการแก้อัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น จากปีนลมเดิม หรือว่าปีนแก้ปีนทำนองเดียวกันนี้ที่ประจวบกระบอ ๕๐ บาท เป็น ๒๐๐ ปีนยาวอื่น ๆ ปีนอื่น ๆ นั้น แค่ ๑๐๐ บาท เพิ่มเป็น ๑,๐๐๐ บาท ใบพกอาวุธคิดตัวจากเดิม ๑๐๐ บาทก็แก้เป็น ๑,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่า ไม่น่าจะมีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียม แต่สิ่งหนึ่งที่กระผมคิดว่า ปัญหาของอาชญากรรมต่าง ๆ นั้น ไม่ได้ขึ้นกับใบอนุญาตเลย อาชญากรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลง เกี่ยวกับการควบคุมเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างเรื่องปีนลมนี้ เป็นปีนก็พากรับ เด็ก ๆ เขาชนก็มาฝึกใช้ก็ได้ ที่เราดูหนังสือพิมพ์วันสองวันที่ผ่านมา เทวฤทธิ์ก็ฝึกปีนลมมาตั้งแต่เด็ก ยกตัวอย่าง เขาถึงจะเข้าไปสู่ไต่เต้าเป็นแชมป์ทางโอลิมปิกแล้วจึงได้คะแนนเต็มอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นปีนลมเราข้าม ไปฝั่ง โงง ไปหน่อยเดียว เราก็เจอเขาว่างขายกันตามแบกะดินครับ เพราะว่าอาชญากรรมนี้มันเป็นพิษเป็นภัยแต่อย่างใด ยังได้ก็แค่ในระยะ ๑๐ เมตร ๑๕ เมตรเท่านั้น ข้างหลังก็ต้องหาเพียงกระสอบข้าวสารมาบังกระสุนไว้ก็ปลอดภัยแล้ว สติอป (Stop) หยุดกระสุนได้ เพราะฉะนั้นปีนลมนี้ควรจะขายฟรีกันได้เลย เปิดตลาดวางจำหน่ายกันแบกะดินก็ได้

๑๖ ได้ฝึกเป็นปีนกีฬาไปด้วย ผมเสนอว่า ปีนลมนี้ถ้าแม้ว่ามีความเป็นไปได้อย่างไร ผ่าท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า ควรจะได้แก้กฎหมายให้เลิกเสีย เพื่อเป็นการนำร่องฟื้นฟูการกีฬาส่งเสริมให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ไป ตั้งแต่เขาชน สิ่งที่ผมจะถามก็คือว่า

๑๗ การขออนุญาตใบพกทำไม่ถึงยากหนักหนา ผมได้ยื่นใบขอไว้ ผมเคยมีแล้วนะครับ ใบพกอาวุธปีนนี้ ใบพกทั่วราชอาณาจักร ผมยื่นมาตั้งแต่ เนื้อเรื่องส่วนตัวมาพูด แต่เพื่อเป็นการยืนยันว่า ไม่ทราบว่าจะมีปัญหาอะไร แล้วคนอื่นมีอีกกว่านี้ ตาสีตาสาหรือข้าราชการทั่ว ๆ ไป ผมส่งใบขออนุญาตไปตั้งแต่ก่อนเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งนั้น บัดนี้ผมว่าจะเข้า ๕ หรือ ๖ เดือนแล้ว ไม่ทราบยากตรงไหน อาจจะติดอยู่ที่ขอแค่ ๑๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท หรืออย่างไรครับ ผมอยากจะถามครั้งนี้ ท่านไปดูซิครับ ที่เรเจอนะครับ นายเงิน อิทธิพล นี้ครับ ไปต่างจังหวัดต่าง ๆ หรือแม้แต่ในกรุงเทพฯ มีลูกสมนึกติดตามเป็นกองทัพ มีปืนทั้งนั้นนะครับ มีปืนทั้งนั้นเป็นขบวนการ เขามาแต่ไหนครับ พกได้อย่างไร มันขึ้นอยู่กับควบคุมครับ เมื่อการควบคุมดี ปัญหาต่าง ๆ ทางอาชญากรรมก็จะน้อยลงสามารถทำได้ ผู้ที่มีปืนอยู่แล้ว ถ้ามีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เคี้ยวนี้ทางกรมตำรวจก็มี

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๕๑/๒

สนธิ์ สนธิ์

คอมพิวเตอร์แล้ว สามารถตรวจสอบได้ทันที การขออนุญาตก็ยึดอีก ~~๓๖~~ นี้ควรมี ~~๓๖~~ นี้ไม่
ควรมี ให้แค่ .๒๒ .๒๒ ก็ยังคงตายนะครับ ใครบอกว่ายังไม่ตาย ยิ่งตายเหมือนกับ .๓๘
.๔๕ อะไรเหมือนกันหมด สำคัญว่า แม่นหรือไม่แม่น มีอันตรายทั้งนั้นถ้าจะพูดไป ที่เพียง
แต่ใช้ข้อพิจารณาคุณพินิจว่า นี้ควรมีแค่ .๓๘ ~~๓๖~~ นี้ควรมี .๒๒ หรือนี้ .๔๕ ให้ได้
ผมไม่เข้าใจว่ากฎเกณฑ์เป็นแค่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นควรจะตรวจสอบได้ ดูซิว่า
คนที่เขาต้องการใช้ปืนนี้ เขาต้องมีปืน คืออยู่อย่างหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้กองบัญชาการตำรวจ
แห่งชาติได้อนุญาตให้มีปืนแล้วก็สามารถพาไปด้วยในรถ ไม่ใช่เอามาหนีบไว้ที่เอว นี้
เรียกว่าพกแล้ว -----

- ๕๒/๑

๑๑๓

ว. ๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๕๒/๑

แต่ต้องคว่าป็นนี้ แมกกาซีน (Magazine) เอาออกจากป็นหรือเปล่า ~~หรือ~~ ดูเจตน ~~ขอ~~ เป็นหลัก ~~ว่า~~ หรืออย่างไร เพราะผู้ที่ป็นอนุญาตให้เขามีแล้ว ไม่ว่าจะ .๑๘ หรือ .๕๕ อะไรก็แล้วแต่ ~~ถ้า~~ จำเป็นต้องพาไป บางคนเขาไปเก็บ ~~เงิน~~ เป็นแสน ๆ ๔ แสนบาท ๕ แสนบาท จับกึ่งที่หนึ่ง เขาก็ต้องพกป็นไปเป็นของธรรมดา ~~ไป~~ ป้องกันความปลอดภัย ก็มีไว้อยู่กับบ้านไม่ทราบว่าจะเอาไปทำไม นี่แหละครับ ขึ้นอยู่กับที่ที่เราได้พิจารณาข้อเท็จจริงว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่จะอนุญาตให้มีใบพกป็นได้นั้น ทางฝ่ายบ้านเมืองและทางตำรวจก็น่าจะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่า บุคคลคนนั้นสมควรจะได้ใช้อาวุธขนาดนี้หรือไม่ อย่างไร ให้มีขอบเขตการพิจารณาโดยแน่นอน การไปซื้อกระสุนที่ร้านป็นต่าง ๆ ~~อื่น~~ ก็มีเป็นหนทางที่จะควบคุมได้อย่างหนึ่ง เช่น ถามว่าคุณต้องเอาไป ป. ๔ มาให้ดูด้วยตอนจะซื้อกระสุน เต็มวันไปถึงซื้อได้เลยถ้าจะพูดไป เพราะฉะนั้นผมพูดอย่างนี้ถ้าถึงร้านป็นเมื่อไรผมก็คงจะซื้อกระสุนลำบาก แต่ที่นี้เราพูดในเรื่องส่วนรวมว่าจำเป็นจะต้องใช้ ~~๑๐~~ คน ~~ขึ้น~~ มาจากต่างจังหวัดบางทีก็ไม่ได้ ป. ๔ มา มาถึงก็ ~~ไป~~ ปร้านป็นแล้วก็ซื้อ ไม่มีใบ ป. ๔ มา ~~ให้~~ ~~กับ~~ ~~เรา~~ ~~ด้วย~~ ~~นี้~~ ~~เลย~~ ถ้าจะพูดไปก็เป็นอย่างนี้ ไม่มีมีการตรวจสอบ เพราะหวังทางธุรกิจเป็นหลัก เรามีเรื่องจะพูดอีกหลายอย่าง เพื่อส่งเสริมการกีฬาป็นให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปสักตัวอย่าง เครื่องโหลด (Load) กระสุนนี้แหละครับก็ถูกจำกัด เพราะนักแม่นปืนไทย ป็นก็แพงแล้ว ๖ แสนบาท ๗ แสนบาท ๑ ล้านบาท นี่ป็นแข่งขันดี ๆ แล้วจะเอาสตางค์ที่ไหนละครับ ป็นนี้เราสามารถดูในแมกกาซีนต่างประเทศได้ ถูกกว่าบ้านเรา เช่น ป็นบ้านเรา ๖ แสนบาท ~~ของ~~ ~~ต่าง~~ ~~ประเทศ~~ ๒ แสนบาทซื้อได้แล้ว หรือที่ราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๘๐,๐๐๐ บาท ~~หรือ~~ ~~ต่าง~~ ~~ประเทศ~~ เพียง ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ~~ก็~~ ~~ซื้อ~~ ~~ได้~~ ~~แล้ว~~ ~~แพง~~ ~~เกิน~~ ~~ไป~~ เพราะมีปัญหาที่จะต้องบวกขึ้นมามากมาย ผู้ที่อยู่ในการป็นนี้จะทราบดี ที่หนึ่ง ๆ อยู่นี้ พวกเราก็อยากจะได้ป็นมาใช้กันทั้งนั้น หลายท่านอยากจะมีอยากจะทำไปฝึก แต่เมื่อป็นก็แพง กระสุนก็แพงอีก ไม่ทราบจะทำอย่างไร เราจะก้าวไปสู่โอลิมปิกเรื่องกีฬาป็นได้อย่างไร กีฬาป็นป็นกีฬาหนึ่งในประเทศที่มีอยู่ไม่มากที่เราจะแข่งกับต่างชาติได้ เพราะเราไม่ต้องใช้ส่วนของร่างกาย ความได้เปรียบเสียเปรียบทางร่างกายไม่มี ขึ้นอยู่กับความชำนาญ ทักษะที่จะไปสู่กับต่างประเทศได้ นี่แหละครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่าน

ประธานฯ ผ่านไปทางกระทรวงที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ให้พิจารณาเรื่องนี้ด้วย เราจะส่งเสริมการกีฬาของเราได้ ก้าวไปสู่ระดับโอลิมปิกได้แน่นอน

ท่านประธานฯ ครับ เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะพูดก็คือว่า เรื่องระยะเวลาในการให้เงินบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้พกปืนได้ พกพาได้ คิดตัวไปได้ ให้ระยะยืดไปสักหน่อยในปีเดียวครับ ให้ใบละปีเดียว แล้วก็ต้องทำใหม่เลย ทำบัตรใหม่ ไม่ให้ไปกรอกด้านหลังกว่าได้ต่ออายุอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่มี ต้องทำใหม่เหมือนกับไปขอใหม่นั้นแหละครับ ยกนะครับผมขอใหม่แล้ว ๖ เดือน ผมยังไม่ได้ หมายความว่าอย่างไรครับ ผมต้องใช้ใบเก็บไปเรื่อยแล้วถ้าตำรวจจับตรวจสอบผมก็ต้องแบ่งอีก ^{สักกี่ปี} ๕๖ หมาย ขออนุญาตใช้ใบเก่าขาดไปตั้ง ๖ เดือนแล้ว นี่ไม่ช่วยอะไรเลยครับ เพราะฉะนั้นเมื่อได้ตรวจสอบว่าให้พกปืนได้ทั่วราชอาณาจักรอย่างน้อย ๒ ปี พอครั้งที่ ๒ ครบ ๒ ปีแล้วต่อไปอีกเป็น ๕ ปี อะไรอย่างนี้ เว้นไว้แต่ว่าได้วางกฎเกณฑ์กันใหม่ให้แน่นอนแล้ว พี่นเพื่อนแล้วจะไปยิงคน โน้นคนนี่ ก็รับก็ได้ ต้องมีการตรวจสอบ ผมก็ขอขอบคุณ ~~คุณ~~ ท่านประธานฯ ครับ

หรือว่าอย่างนี้ เพราะว่าจะดำเนินการทีเดียว ๓ วาระ เพื่อให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ในวันนี้
ท่านสมาชิกฯ ของเราได้แสดงความจำนงที่จะอภิปรายเช่นเดียวกับกฎหมายที่ท่านมา
อีกหลาย ~~อัน~~ ถ้าผมจะไปสรุปให้ลงมติตอนนี้จะเป็นการด่วนเกินไป แต่ก็ขึ้นอยู่กับมติ
ส่วนใหญ่ว่าจะอภิปรายแค่ไหนพอ หรือจะเพิ่มเติม ~~ให้~~ ~~ครับ~~ ~~แต่~~ ~~ว่า~~ ~~ถึง~~ ~~อย่างไร~~ ~~ก็~~ ~~ดี~~ ~~ครับ~~
ต่อไป ~~ให้~~ ~~ผล~~ ~~สำรวจ~~ ~~เอก~~ ~~สวัสดิ์~~ ~~ครับ~~

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาตประท้วงนิดหนึ่งครับ ผม เสรี ครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานฯ ~~เอ่ย~~ ~~ชื่อ~~ ~~ไว้~~
~~ครับ~~ ~~ต่อ~~ ~~เรื่อง~~ ~~นี้~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่า เมื่อสักครู่พูดแล้ว
ขอโทษด้วยครับ ~~ให้~~ ~~สวัสดิ์~~ ~~ครับ~~ ถ้าอย่างนั้นผมกราบเรียนที่ประชุมเป็นขั้นตอนตามที่ได้ขอ
แสดงความจำนงไว้ครับ ถ้า ~~ท่าน~~ ~~เสรี~~ ~~ไม่~~ ~~สละ~~ ~~สิทธิ~~ ก็เป็นสิทธิให้ก่อนครับ ขอโทษด้วยครับ
เชิญ ~~ท่าน~~ ~~เสรี~~

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ขออภัยท่าน ~~สวัสดิ์~~ ~~ครับ~~ ที่ขออภิปราย
ตรงนี้ก็คงจะสืบเนื่องจากที่กราบเรียนไปตั้งแต่แรก เพราะว่าเข้าใจว่า พูดแบบกระชับจะทำให้
ให้เร็วขึ้น ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้เราสามารถ
ที่จะพิจารณาไปทั้ง ๓ วาระในคราวเดียวกัน แต่ในขั้นรับหลักการขณะที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้
เลี้ยวถ้าเกิดเราไปพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งเป็นกรรมาธิการเต็มสภา เราก็มีสิทธิที่จะอภิปราย
ได้อีก ~~ครั้ง~~ เพราะฉะนั้นก็จะกลับกลายเป็นว่า อภิปรายได้ทั้ง ๒ ช่วง ผมขออนุญาต
กราบเรียนเสนอเพื่อให้ขั้นตอนกระชับขึ้นและชัดเจน ขออนุญาตในวาระที่ ๑ นี้เป็น
ขั้นรับหลักการ เราได้อภิปรายกันพอสมควร ขออนุญาตท่านประธานฯ กราบเสนอปิด
การอภิปราย และที่ขอผู้รับรองเพื่อจะพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ~~แล้ว~~ ~~ครับ~~
มีท่านสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ฟังนทองให้ ~~เขา~~ ~~เสนอ~~ ~~ปิด~~ ~~แล้ว~~ ~~ครับ~~

๑๒๑

๗. ๗ (ส. นิตินิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

มยุรี ๕๓/๓

นายทองใบ ทองเปาะดี (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม
ขอแสดงความคิดเห็น ขอดังข้อสังเกต ผมไม่ขัดข้องถ้าจะพิจารณา ๓ วาระ แต่ว่าตอนนี้
เราขังพูดกันไม่ได้ก็คนเดียวครับ กระผมไม่เห็นด้วยที่บางท่านบอกว่า เราใช้เวลาที่อภิปราย
ในขั้นรับหลักการโดยไร้ประโยชน์ เป็นประโยชน์ ~~ไม่~~รับ เป็นการตั้งข้อสังเกต เรามาจาก
ประชาชนเหมือนกัน ขอโอกาสให้เราพูดบ้าง กระผมไม่ขัดข้องที่รัฐบาลเสนอกฎหมาย
ฉบับนี้ แต่ว่าอยากตั้งข้อสังเกต

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

- ๕๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ขออนุญาตประท้วงครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ ขออนุญาตท่านทองใบ^{๑๙} ครับ
ที่กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้เมื่อที่รับรองไปแล้วว่าปิดอภิปราย ส่วนที่ท่านสมาชิกฯ อีก
หลายท่านจะอภิปราย~~น่ะครับ~~ สามารถที่จะอภิปรายได้ในวาระที่ ๒ ในเวลานี้ครับ ~~กระเรียน~~
~~ชกนิกนิก~~ ให้รับหลักการในวาระที่ ๑ ให้เรียบร้อยก่อน แล้วท่านค่อยอภิปรายในวาระที่ ๒
ซึ่งเป็นมติจากสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เมื่อกี้นี้ขอโทษด้วยครับคุณเสรี
ผมจะเรียนถามท่านสมาชิกฯ ทองใบ คิดว่าผมถามว่า มีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ตามที่
^{๑๙/๖}
ท่านเสรีเสนอ ท่านเสนอปิดประชุมแล้วก็มีกรับรองถูกต้อง

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อกี้นี้
คุณเสรียื่นเสนอและลุกขึ้นอภิปราย ไม่ใช่มาเสนอผู้ตินะครับ อภิปรายแล้วถึงจะเสนอ
ผู้ตินะครับ^๒ ผมว่าคงจะไม่ถูกกระมัง ผมคิดว่าสภานี้ไม่ควรจะปิดปากผู้แทนของชาวบ้าน
เหมือนกันนั้นครับ ผมจะมีสิทธิที่จะพูดได้ ก็จะปิดปากกันไปเลยหรือครับ อย่างนี้มา
ปิดปากกันหรือครับ ผมขอพูดหน่อยได้ไหม

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต
ครับ ผม สมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่นครับ เมื่อกี้นี้ขอภัยที่เอนาม
^{๑๙}
ท่านเสรีได้บอกแล้วว่าปิดอภิปรายนะครับ มีสมาชิกฯ รับรอง ถ้าจะมีการเสนออีกก็คือ
เสนอให้มีการอภิปรายต่อเท่านั้นเอง ถ้าที่ประชุมนี้รับรองว่าจะให้อภิปรายต่อหรือจะให้การ
การอภิปราย แค่นี้ท่านประธานฯ ก็ขอมติได้แล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ทองใบครับ เมื่อกี
เขาเสนอเปิดแล้ว มีผู้รับรองแล้ว ท่านจะเสนอเปิดใหม่ครับ หรือว่าอย่างไร ส่วนวาระที่ ๒
ก็อีกไม่กี่นาทีก็พูดได้้นะครับ

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : ผมเสนอเปิดต่อครับ ผมมีเหตุผล
ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เมื่อมีผู้เสนอเปิดอีก แล้วก็มีผู้รับรองถูกต้อง ก็ต้องขอมติอีกถ้าอย่างนั้น ~~เพราะ~~ ผมขออนุญาตขอมติเลยนะครับ คุณปริชา มีอะไรครับจาก ๒ อย่างนี้

นายปริชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ~~ครับ~~ ถ้าท่านจะดูประวัติการประชุม ผมว่าทั้ง ๒ ท่านนี้เสนอญัตติซึ่งไม่น่าจะถูก ถ้าท่านจะเสนอปิดท่านไม่ควรจะอภิปรายก็ปิดไปเลย ท่านจะเสนอเปิดท่านก็ไม่ควรจะทำอภิปราย ท่านก็เปิดมาแล้วก็รับรองกัน เพราะฉะนั้นน่าจะจะมีการเสนอญัตติใหม่ครับ ผมคิดว่า ๒ ญัตติที่เสนอมานี้ไม่ชอบครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{นาย สุว} ~~ท่านสมาชิก~~ เกษม

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม เกษม มาลัยศรี ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การประชุมที่ ~~ปิด~~ ถ้าท่านประธานฯ แม่นในข้อบังคับ ~~คือ~~ ^{จะ} เป็นการประชุม ^{ไป} ได้ดีกว่านี้ครับ คนเราขับรถเป็น ~~นะ~~ ต้องรู้กฎหมายจราจร ถ้าไม่รู้กฎหมายจราจรติดขัด ~~จะ~~ ^{ครับ} ท่านประธานฯ อย่างที่เราที่ติดขัดอยู่ ^{นี้} ครับ เพราะฉะนั้นท่านต้องเคร่งครัดในข้อบังคับด้วยครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ เคารพท่านสมาชิกฯ หลายท่านก็บอกว่า มีอะไรต่อกันวาระที่ ๒ ที่จริงท่านประธานฯ ครับ หลักการ เหตุผล ^{ว่า} สำคัญที่สุด ~~ของ~~ ^{ว่า} ~~วาระที่ ๑~~ ^{วาระที่ ๑} ~~นี่~~ ^{นี่} ~~แหละ~~ ^{แหละ} ~~ที่สำคัญ~~ ^{ที่สำคัญ} สภาครั้งนี้ ๒๐๐ วัน ~~ต้อง~~ ^{ต้อง} ~~เป็น~~ ^{เป็น} ~~อย่างไร~~ ^{อย่างไร} สุดท้ายกรรมการต้องว่าตาม ~~นั้น~~ ^{นั้น} ~~ครับ~~ ^{ครับ} กระผมว่าจะเป็นการเข้าใจผิด ~~ครับ~~ ^{ครับ} ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ^{อัน} ~~เมื่อ~~ ^{เมื่อ} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~นี่~~ ^{นี่} ~~ผม~~ ^{ผม} ~~เรียน~~ ^{เรียน} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ประธาน~~ ^{ประธาน} ~~ฯ~~ ^ฯ ~~ครับ~~ ^{ครับ} กระผมเองก็มองว่ามีสมาชิกฯ ~~ยก~~ ^{ยก} ~~แค่~~ ^{แค่} ~~๒~~ ^๒ ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ประการ~~ ^{ประการ} ~~ที่~~ ^{ที่} ~~สำคัญ~~ ^{สำคัญ} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~อาจารย์~~ ^{อาจารย์} ~~ทอง~~ ^{ทอง} ~~ใบ~~ ^{ใบ} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ด้วย~~ ^{ด้วย} ~~กระผม~~ ^{กระผม} ~~ว่า~~ ^{ว่า} ~~ถ้า~~ ^{ถ้า} ~~มี~~ ^{มี} ~~สมาชิก~~ ^{สมาชิก} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ใด~~ ^{ใด} ~~เสนอ~~ ^{เสนอ} ~~ปิด~~ ^{ปิด} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ประธาน~~ ^{ประธาน} ~~ฯ~~ ^ฯ ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ประ~~ ^{ประ} ~~ณี~~ ^{ณี} ~~ประ~~ ^{ประ} ~~ษณ~~ ^{ษณ} ~~อม~~ ^{อม} ~~กับ~~ ^{กับ} ~~ท่าน~~ ^{ท่าน} ~~ก่อน~~ ^{ก่อน} ~~ขอ~~ ^{ขอ} ~~อาจารย์~~ ^{อาจารย์} ~~ทอง~~ ^{ทอง} ~~ใบ~~ ^{ใบ} ~~ก่อน~~ ^{ก่อน} ~~ได้~~ ^{ได้} ~~ใหม่~~ ^{ใหม่} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~น่า~~ ^{น่า} ~~จะ~~ ^{จะ} ~~เป็น~~ ^{เป็น} ~~อย่าง~~ ^{อย่าง} ~~นั้น~~ ^{นั้น} ~~ถ้า~~ ^{ถ้า} ~~อย่าง~~ ^{อย่าง} ~~นั้น~~ ^{นั้น} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~จบ~~ ^{จบ} ~~ไป~~ ^{ไป} ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ขอ~~ ^{ขอ} ~~พระ~~ ^{พระ} ~~คุณ~~ ^{คุณ} ~~ครับ~~ ^{ครับ}

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 กระผม นิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ จังหวัดอ่างทอง ผมอยากจะขออย่างนี้ได้ไหมครับว่า
 เป็นการประนีประนอมกันเนื่องจากว่า การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายตามข้อ ๖
 จะอภิปรายก่อนไม่ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นมีขึ้นมาว่า ยังมีผู้ขออภิปรายอยู่ แต่ที่นี้
 ถ้าจะไปอภิปรายในวาระ ๒ ~~๒~~ สมมติว่า มีสมาชิกฯ เสนอให้พิจารณาการเพิ่มสภา
 ในวาระ ๒ วาระ ๓ นี้ ๓ วาระวกลงจะพูดอะไรที่เป็นข้อสังเกตไม่ได้ นอกจากแปรญัตติ
 ในวาระนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อต่างคน ~~ๆ~~ ยังไม่ชำนาญในข้อบังคับมากนัก ในขั้นนี้ก็อยาก
 จะขอความกรุณาว่า ถ้าอย่างไรมีผู้ขออภิปรายอยู่ที่อีกสัก ๒ - ๓ ~~คน~~ ^{คน} แล้วคิดว่า
 กฎหมายฉบับนี้จะเป็นฉบับแรกที่พิจารณาเสร็จในวันนี้ครับ ในวุฒิสภาจะเป็นเร็กคอร์ด
 (Record) ไว้เป็นข้อบันทึกไว้ครับ ก็อยากจะขอความกรุณาให้อภิปราย ๒ - ๓ ~~คน~~ ^{คน}
 เพราะว่าถ้าจะ ^{๑)} ~~จริง~~ จริง ๆ แล้วจะขอปิดอภิปราย ยกมือขอปิดอภิปรายนี้คงอภิปราย
 ไม่ได้ก่อน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ในนามรัฐบาล กฎหมายฉบับนี้ความจริงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 เท่านั้นเอง แต่รัฐบาลก็พร้อมที่จะได้รับฟังข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ
 ทุกท่าน ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในทางปฏิบัติ
 หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามกรณีที่มีการเสนอปิดการอภิปราย
 เมื่อสักครู่นี้ด้วยความเคารพครับ กระผมก็เห็นสอดคล้องกับ ^{คน} ~~ท่าน~~ นิพนธ์ กล่าวคือ
 ท่านอภิปรายก่อนจึงเสนอปิดน่าจะดีต้องทบทวนการเสนอดังกล่าวนั้น กระผมยังไม่อยาก
 ให้เสนอปิดอภิปรายในวาระที่ ๑ อยากรจะให้ท่านพูดไป เพราะท่านจะสามารถพูดได้
 กว้าง ๆ ทั้งฝากข้อเสนอแนะ ทั้งตำหนิ ทั้งท้วงติง ทุกเรื่องพูด ~~ได้~~ ได้หมดเลย แต่ถ้าไปถึง
 วาระที่รับหลักการแล้ว แก้ไขในวาระ ๒ วาระ ๓ กรรมาธิการเพิ่มสภา ท่านจะต้องไปพูด
 ถึงเฉพาะการแก้ไขจาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๕๐๐ บาทเท่านั้นเองครับ หรือแก้ ๑,๐๐๐ บาท
 เป็น ๒๐๐ บาทเท่านั้นเอง จะพูดอย่างอื่นไม่ได้ครับ จึงขออนุญาตว่า รัฐบาลพร้อมจะ

รับฟังข้อเสนอแนะจึงเห็นว่า ถ้าจะยังให้อภิปรายต่อไปในวาระอื่นต่อไปก็จะเป็นที่
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชน และท่านเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ท่าน~~ ^{นาย}ทองใบ ครับ

นายทองใบ ทองเปาะ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ

~~ซึ่ง~~ ^{นี้}หมายความว่า ให้อภิปรายได้ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตนะครับ เพราะว่า
ทาง ~~ท่าน~~ ^{คุณ} เสรี ท่าน ~~จะ~~ ^{เปิด} ได้ ผมอยากจะถามนิดหนึ่ง ถ้าจะเปิดทำอย่างไร จะมีกรลงมติ
แบบเก่าหรือเปล่า

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมประท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานฯ นิดหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ยังไม่ได้วินิจฉัย ขอคุณวิสิษฐ์พูด
เชิญครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ครับ
ขอนิดหนึ่งครับ คือตามที่ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} เสรี ได้เสนอ ผมถือว่าข้อเสนอของ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} เสรี นั้นตกไป
เพราะว่าท่านอภิปรายแล้วเสนอปิด ~~การ~~ ^{นี้} ถือว่าประเด็นนั้นตกไป ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} แต่ว่าของ
ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติให้เปิดอภิปรายก็ถือว่าเป็นการเปิดอภิปราย ~~อยู่~~ ^{อยู่}
~~ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ~~

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตหารือ ~~คุณ เสรี~~ ^{คุณ เสรี} ครับ เพื่อให้สมาชิกฯ ได้มีโอกาสได้พูดอย่างเต็มที่
ผมขออนุญาตถอนครับ

~~นาย~~ ^{คุณ} เสรี ~~ท่าน~~ ^{คุณ} เสรี : ขอบคุณครับ เชิญ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} เสรี
ผ่าน สวัสดิ์

พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิก
วุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ต้องขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ได้กรุณาชี้ให้พูด เพราะ
อุตสาหกรรมเงินจากข้างหลังมานั่งข้างหน้า ยกมือท่านก็ไม่รู้สึกที ความจริงในเรื่อง ~~ขอ~~

๑๒๖

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๕๕/๓

หลักการและเหตุผลในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนฉบับนี้เป็นแต่เพียงการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมในท้ายร่างพระราชบัญญัติเท่านั้นเอง ซึ่งในความเห็นนั้น กระผมเห็นชอบในหลักการ เหตุที่จะนำเสนอในขณะนี้ก็เป็นแต่เพียงตั้งข้อสังเกตไว้เล็กน้อยเพื่อที่จะเรียนท่านประธานฯ เพื่อให้แจ้งไปทางรัฐบาลเป็นข้อสังเกตว่า

- ๕๖/๑

๑๒๓

๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๕๖/๑

ประการแรกคือการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม เราเคยมีมาตั้งแต่ ๔๒ ปีที่แล้ว เพิ่งจะมาแก้ตอนนี้จาก ๑๐๐ บาทเป็น ๑,๐๐๐ บาท ก็เป็นสภาวะการณ์ที่เหมาะสมในกรณีที่ จะต้องเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม

ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีรัฐมนตรีที่รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ถึง ๓ ท่าน นอกจาก ๔ ผนข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ยังมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมซึ่งมีส่วนที่จะมาร่วมในการออกกฎกระทรวงในการที่จะอนุญาตให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในส่วนตนที่จะดำเนินการอนุญาตได้ หรือในส่วนของบุคลากร ๔ ผนข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็เป็นผู้รักษาการใน ส่วนนี้ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ก็คืออาจจะให้ข้อสังเกตว่า ปัจจุบันนี้อาชญากรรมมีเกิดขึ้นสูง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้อาวุธสงคราม ท่านประธานฯ คงจะจำได้ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้มีการชนชายจรด ๒ ลูกจากชายแดนด้านเขมรเอาไปส่งว่าแดง เพราะฉะนั้นจึงอาจจะฝาก ข้อสังเกตเพียงสั้น ๆ ว่าขอให้ท่านประธานฯ แจ้งให้ทางรัฐบาล ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ทั้ง ๓ ท่านไปพิจารณาทบทวน เพราะว่าการที่มีอาวุธสงครามผ่านประเทศของเราได้นี้ แสดงถึงความหละหลวมหรือว่าการวางมาตรการป้องกันที่ไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ได้ซึ่งเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นก็ฝากให้ ๔ ผนข รัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านไปทบทวนแล้วก็กำหนดมาตรการในการ ควบคุมดูแล ~~ด้วย~~ ขอบพระคุณมากครับ

๒๑ กรกฎาคม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ ~~ท่าน~~ สวัสดิ์ศรีครับ

ที่จริงผมพยายามทำดีที่สุดแล้ว เมื่อก็ผมก็ได้อ่านรายชื่อว่า ~~คุณ~~ ^{คุณ} กวี ~~ที่~~ ^{คุณ} ประทีป ~~และ~~ ^{คุณ} ท่าน สวัสดิ์ ~~ศรี~~ เพราะว่าท่านยกมือทีหลังคนอื่น ท่านเป็นลำดับ ๕ ผมก็มองไม่เห็นนะครับ แต่ผมก็ พยายามให้ไปตามขั้นตอน ~~นะ~~ ^{คุณ} ~~ครับ~~ ^{คุณ} ท่านทองใบ ~~นะ~~ ^{คุณ} ~~ลำดับ ๕ นะครับ~~ ^{คุณ} ผมขอให้ลำดับ ๖ ก่อน ได้ไหมครับ ที่ยกมือลำดับ ๖ คือคุณสันติภาพ ลำดับ ๗ คุณปราโมทย์ ลำดับ ๘ คุณหญิงจินตนา แล้วก็ลำดับ ๕ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} ทองใบ ขอไปตามขั้นตอนนิด คุณสันติภาพอยู่ไหมครับ ถ้าไม่อยู่ที่ผ่านไป คุณปราโมทย์ ครับ

นายปราโมทย์ ไชชนม์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ปราโมทย์ ไชชนม์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ใคร่ขออภิปรายและสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าด้วยการเปลี่ยนอัตราค่าธรรมเนียมและใช้อาวุธปืน
 และใบอนุญาตพกพาอาวุธปืนติดตัว เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มี
 มีมานานแล้วประมาณ ๔๒ ปีและเป็นร่างพระราชบัญญัติที่น่าจะมีการปรับปรุงก่อน
 ๕๖ ปีในสถานะผู้ปฏิบัติอย่างน้อยเป็นเวลา ๑๗ ปีในฐานะนายทะเบียนอำเภอ กระผม
 ขอกราบเรียนว่าอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่แก้ไขใหม่สมควรด้วยเหตุผลด้วยผลแม้จะกระทบ
 กระเทือนผู้ที่ขออนุญาตบ้างก็ถือว่าสมเหตุสมผลแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ใคร่ขอเสนอแนะ
 ในประเด็นอัตราค่าธรรมเนียมดังนี้ ปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม เดิมทีเดียวนั้นเราเก็บ
 ค่าธรรมเนียม ๕๐ บาท ^{ปืน} ~~ปืน~~ นี้เก็บ ๒๐๐ บาทกระผมคิดว่าน่าจะมากเกินไป ขอต่อรองเก็บ
 ๑๐๐ บาท

ในประกาศที่ ๒ ปีอื่น ๆ นั้นเก็บมา ๑๐๐ บาท ฉบับนี้ขอต่อรอง ^{เป็น}
 ๕๐๐ บาท สำหรับในประเภทใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวซึ่งเก็บฉบับละ ๑๐๐ บาทนั้น
 กระผมคิดว่าเป็นสาระสำคัญที่จะต้องขออนุญาตอภิปรายสักชนิดหนึ่ง เนื่องจากขณะนี้
 ปราบกฏการณ์ทั่วไปว่า ไม่ว่าเป็นที่สาธารณะอื่นใดมีผู้ติดตามต่าง ๆ หรือผู้มีอิทธิพลในพื้นที่
 ต่าง ๆ มีอาวุธปืนติดตัวเป็นจำนวนมากและอาจจะมีการอนุญาต ซึ่งการอนุญาตนั้นกระผม
 ขอกราบเรียนว่าแม้จะใช้ดุลพินิจในเบื้องต้นของนายทะเบียนอาวุธปืนซึ่งผู้ที่ขออนุญาตนั้น
 จะได้รับความเห็นชอบจากผู้นำท้องถิ่นหมายถึงผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือรองผู้บังคับการ
 ตำรวจภูธรนั้นแล้วก็ตาม แต่การที่จะอนุญาตให้ผู้มีอาวุธปืนติดตัวในลักษณะที่ว่าป้องกัน
 ทรัพย์สินและชีวิตนั้น กระผมคิดว่าน่าจะให้มีการขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัวนั้นยากยิ่งขึ้น
 เพราะฉะนั้น ไม่เห็นด้วยที่จะเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ
 ๑,๐๐๐ บาท-----

กระผมขอเสนอเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้เพื่อจะนำรายได้ส่วนหนึ่งเข้ามาสู่รัฐ อีกส่วนหนึ่ง
 ซื้อเท็จจริง ผู้ที่ต้องการจะให้มีความรู้ป็นติดตัวภายในจังหวัดนั้นมีจำนวนมากเหลือเกิน
 มีการวิ่งเต้น แแน่ชัดที่สุดจังหวัดนั้น ๆ จะมีกรรมการชุดหนึ่งซึ่งพิจารณาในเรื่องนี้
 อย่างรอบคอบอยู่แล้วก็ตาม แต่เพื่อสกลัดไม่ให้ผู้มีอาวุธปืนติดตัวนั้นมีจำนวนมากขึ้น
 กระผมคิดว่าน่าจะตั้งด่านให้มีการขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัวนั้นด้วยเงินจำนวนมากขึ้น
 ไม่ใช่ ๑,๐๐๐ บาท กระผมขอเสนอเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่าไม่มาก เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนด้วยเหตุด้วยผลครึบ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงจินตนา สุขมาก

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี
 ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายมาแต่ละท่าน ดิฉันก็เห็นด้วยในการร่าง พ.ร.บ. นี้ ที่ให้เก็บ
 อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้อาวุธนี้ เพราะว่าการที่มีปืนติดตัวนั้นเป็นเรื่องที่เป็น
 คาบสองคม เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อการเพิ่มค่าธรรมเนียมขึ้นมา ก็จะเป็นการจำกัดจำนวนได้
 แล้วก็อีกอย่างหนึ่งปืนที่บอกว่าเป็นยาวประจุก ปืนอัดลม และปืนอื่น ๆ ดิฉันอยากจะ
 ให้รวมทั้งปืนเด็กเล่น เพราะว่าเป็นเด็กเล่นบางชนิดก็มีอันตรายถึงตายได้ อย่างเช่นการ
 ที่เอาปืนเด็กเล่นหรือว่าปืนที่ฆ่าแม่ไก่ของไปจี้ ปล้น ปืนชนิดนั้น ก็น่าจะควบคุมด้วย ที่นี้
 การปรับอัตรานั้นดิฉันก็เห็นด้วยกับการที่ปรับอัตราสูงขึ้น เช่นปืนยาวประจุก ปืนอัดลม
 ฉบับละ ๒๐๐ บาท แต่เดิมที่ ๕๐ บาท ก็เห็นว่าสมควรที่จะเป็นราคาดังนั้น ปืนอื่น ๆ
 ฉบับละ ๑๐๐ บาท เป็นฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท หรือแล้วแต่กรณี อย่างท่านสมาชิกวุฒิสภา
 ท่านที่แล้วได้กล่าวมา ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทนั้น ดิฉันก็เห็น
 ด้วย แล้วก็ยังเห็นด้วยกับคุณจิโรจน์ด้วยว่าควรจะเพิ่มขึ้นเป็น ๒,๐๐๐ บาท ค่าธรรมเนียมที่
 กำหนดใหม่นี้ คิดว่าไม่สูงไป เพราะค่าธรรมเนียมเก่าที่กำหนดเอาไว้มานานหลายสิบปี
 แล้ว ดิฉันเห็นด้วยในอัตรา ที่เรามีเงินเพื่อขึ้นมา ดิฉันก็ขอเรียนว่าดิฉันเห็นด้วยในบางกรณี
 และขอเพิ่มเติมในบางกรณีเท่านั้น ขอบพระคุณค่ะ

๗. ๗) (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๕๗/๒

เจษฎา ภาณุพงศ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปท่านสมาชิกฯ ของใบ ครับ

นายทองใบ ทองเปาะ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผมคงมองในมุมมองที่ต่างไป แต่ก็ในหลักการก็คงจะไม่มีปัญหา คืออย่างนี้ครับ กรม
ท่านประธานฯ เห็นด้วยในหลักการที่ว่าที่จะมีการแก้ไข^{นี้}นี้ แต่ว่าความจริงรัฐบาล
น่าจะพิจารณาบทบัญญัติหรือเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ อย่างเช่นที่~~ขอ~~พลเอก หมาย ท่านได้
พูดถึงเช่น อาวุธที่ร้ายแรงต่าง ๆ อัตรากำลังอะไรต่าง ๆ ส่วนที่มา ที่เสนอแก้ไขในคราวนี้
เผอิญท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ไม่อยู่เสียด้วยตอนนั้น~~ครับ~~ เป็นการแก้ไขเฉพาะค่าธรรมเนียม
ผมมองว่าอาวุธที่เสนอให้แก้ไขนี้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
ที่ยากจนโดย^{นี้}ไปอย่างปืนยาวนี้เป็นต้น หรืออาวุธปืนอัดลมที่^{นี้} ซึ่งปืนอัดลมปืน
ที่จะว่าแล้วก็จะมิผลในด้านการที่จะฝึกหัดยิงปืน อย่างที่ท่านพลเอก หมาย ได้พูดถึง-----

- ๕๘/๑

ผมว่าน่าจะรับในส่วนนี้ถ้าพูดถึงอัตราเดิมที่ต่ำ ถ้าพูดถึงระยะเวลาที่ใช้มาช้านานก็สมควรจะแก้ไข แต่ว่าปัจจุบันนี้ประชาชนของเราจนเกือบเกลี้ยง ยกจนมาก มีแต่หนี้สิน แล้วก็ถ้ามาเพิ่มอย่างนี้ประชาชนจะไม่ต้องรับกรรมไปหรือรับ หรือว่ารัฐบาลมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าเงินขาดแคลนก็เลยต้องมาเพิ่มภาษีรายธุรกรรมนี้ ทำให้รายธุรกรรมอื่นขึ้นมาผมอยากจะเรียนอีกอย่างหนึ่งนะครับว่า ปัญหาอาชญากรรมนั้นมันไม่ได้อยู่ที่ปีนต้นหรือปีนอีดลมประเภทนี้เท่านั้น ~~มัน~~มันไม่ได้อยู่ตรงนี้ ผมว่าปัญหาอาชญากรรมนั้น ~~มัน~~เกิดขึ้นจากความยากจน คนว่างงาน ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นรัฐบาลควรจะแก้ปัญหาดังนั้น ไม่ใช่มาแก้ตรงนี้ ~~มัน~~มันแก้ปลายเหตุในความรู้สึกของผมผมเห็นอย่างนั้น ~~ครับ~~ และอีกอย่างหนึ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ปีนี้ ~~ปี~~ปีนี้น้อยอันตรายที่เกิดขึ้น ความจริงแล้วภาพที่ปรากฏในปัจจุบันก็คือว่า คนสุจริตนั้น โอกาสที่จะพอกพายเป็นไปกับตัวนั้นยาก ผมเคยว่าความให้ลูกความบางคน ~~คน~~คนที่ไม่มีเงินจำเป็นต้องพอกอาวูตติดตัว เดินทางมาถูกตำรวจจับหาว่าพอกอาวูตปืนทั้ง ๆ ที่อยู่ในรถยนต์และอยู่ในเกาะด้วยก็ถูกจับ ศาลก็ลงโทษด้วย แต่ว่ากับผู้ร้ายรู้สึกจะมีเสรีภาพในการพอกอาวูตปืนมาก เพราะฉะนั้นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ไม่ใช่เพราะปืนที่ขออนุญาต มีใบขออนุญาตพอกพา แต่เกิดจากผู้ไม่สุจริตต่าง ๆ ที่นำอาวูตปืนมาใช้ ผมไม่ขัดข้องหรือครับที่จะเพิ่มตรงนี้ แต่อยากให้นิ่งถึงความเดือดร้อนของประชาชน ผมคิด ~~มัน~~มันครับที่อยากให้หยุดปัญหาเรื่องนี้ก็เพราะว่าไม่ใช่ว่าผมจะไม่เห็นด้วยในหลักการที่เป็นการควบคุม เพราะว่ามันนั้นโดยทั่วไปแล้วเรารู้ว่าเป็นอาวูตที่ใช้ในการฆ่าหรือการสงคราม เป็นอาวูตที่นำไปสู่การประหารประหาร ถ้าห้ามได้ผมก็อยากจะทำเหมือนกับที่เราห้ามพัฒนาอาวุธเคมีที่เราพิจารณาว่าวันก่อนนั้นครับ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ทำอย่างไรเราก็จะขจัดอาวุธได้นั้นเป็นสิ่งที่ผมปรารถนาที่สุดครับ ผมมีแค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปท่านสมาชิกฯ มลิวัดย์เงินหมื่น อยู่ไหมครับ ถ้าไม่มีผ่านไปคุณลำพองครับ เชิญครับ

นายลำพอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากนครราชสีมา ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่ให้โอกาส ~~ที่~~กระผมได้มาให้ข้อสังเกต กระผมอยากจะ

๑๓๒

๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ปฏิทินพร ๕๘/๒

กราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้แม้จะเป็นกฎหมายสั้น ๆ แม้จะมีเนื้อหาสาระเฉพาะระบ
ค้ำธรรมเนียม แต่เป็นกฎหมายที่สะท้อนถึงปัญหาของสังคม และกระทบต่อประชาชน
มากที่สุดฉบับหนึ่งครับท่านประธานฯ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า โบอนุญาตนี้ขอครับ
คนที่ไปขออนุญาตอาวุธปืนนั้นล้วนแต่เป็นคนรวยทั้งสิ้นครับ ไปดูได้เลยที่อำเภอ
มีทรัพย์สินเท่าไรก็ระบุไว้ ไม่มีก็ถือว่ามิเพื่อจะให้ได้ใบอนุญาต สำหรับค่าธรรมเนียมนั้น
จริง ๆ แล้วเท่านี้ไม่สำคัญเพราะว่าเขาอยากจะได้ แต่ที่สำคัญที่สุดกระผมอยากจะกราบเรียน
ว่า อัตราค่าธรรมเนียมข้อ ๑ โบอนุญาตผู้มีอาวุธพกติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติที่มีใบอนุญาตพกพาเป็นบุคคลประเภทใดบ้าง นี่เป็น
เรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง กระผมเองขอกราบเรียนว่าอยู่ในแวดวงการเมืองนี้มาเป็นเวลานาน
เป็นเรื่องที่กระผมเองรู้สึกไม่สบายใจในเรื่องผู้มีใบอนุญาตพกพา -----

- ๕๕/๑

คนที่สมควรจะได้ก็ไม่ได้ อย่างที่สมาชิก ท่านผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพลตำรวจเอก สุวิศักดิ์ ได้กล่าวเมื่อกี้นี้ครับ คนที่ไม่น่าได้ก็ไม่ได้ ^{นี่} เป็นเรื่องที่กระผมเองไม่สบายใจ แล้วปัญหาสังคมนะครับท่านประธานฯ ที่เกิดอยู่เดี๋ยวนี้ ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน ที่อยู่ตามบ้านนอกก็ดีหรืออยู่ ^{ที่} กรุงเทพฯ ^{ที่} ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ส่วนใหญ่ ^{นั้น} กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เกิดจากผู้มีใบอนุญาตพกพาเกือบจะทั้งสิ้น เพราะบุคคลเหล่านี้แม้ถูกตรวจค้นก็มีใบอนุญาตแสดงตัวว่า เป็นผู้ที่มีใบอนุญาต แล้วก็นำอาวุธเหล่านี้ ^{นั้น} ไปก่อกรรมทำเข็ญ ไปสร้างความเดือดร้อน ไปทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาอยากจะทำ เพราะฉะนั้น สิ่งนี้กระผมขอกราบเรียนว่า เป็นเรื่องที่กระทบต่อประชาชนอย่างมากมาย ขอตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลก็ดีหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องก็ดี ตั้งแต่รัฐมนตรีไปจนกระทั่ง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเคยตั้งข้อสังเกต เคยทำสถิติไว้ไหมครับว่า บุคคลประเภทนี้ที่มีใบอนุญาตพกพาก็ ^{คน} ^{คน} แต่ละ ^{คน} ได้ทำประวัติใหม่ว่า ถูกจับกุมคุมตัวไปเท่าไร ได้ก่อความเดือดร้อนไปอย่างไรบ้าง จริง ๆ แล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผม ^{ไม่} เห็นด้วยเลย ^{ที่} จะมี ^{การ} ใบอนุญาตพกพา หมายความว่า เป็นบุคคลที่อยู่เหนือกฎหมาย ยกเว้น ^{จะ} ^{ครับ} เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในระหว่างปฏิบัติการ ^{นั้น} ^{นั้น} ควรจะมี แต่ว่าเมื่อเร้นหรือเมื่อหมดวาระก็ไม่น่าจะจะมี เพราะฉะนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่าน ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ขอให้กำกับในเรื่องนี้ เพราะผู้มีอาวุธ ผู้สามารถพกพาอาวุธที่สร้างปัญหาสังคมอยู่ในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะผู้ซึ่งเป็นผู้ติดตามรัฐมนตรีบ้าง ผู้หลักผู้ใหญ่บ้าง ผู้มีสีบ้าง ล้วนแต่เป็นพวกเหล่านี้ทั้งสิ้น เมื่อเวลาเกิดคดีฆาตกรรมแล้วไม่สามารถจะจับได้ ถ้าเป็นชาวบ้านธรรมดา ๆ จับได้ครับ เพราะฉะนั้นขอฝากไว้ให้เป็นข้อสังเกต เป็นบันทึกเอาไว้ว่า การที่พูดในสถานีเป็นประวัติศาสตร์ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายทุกฉบับอย่างร่างคัดผ่านไปแล้วครับ กระทบประชาชนหลายต่อหลายฉบับ ออกไปแล้ว ผู้ออกจะมานั่งเสียใจภายหลัง แก่ยาก เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งทั้งหลายที่เราพิจารณาอยู่วันนี้กระทบต่อประชาชน ๖๐ กว่าล้านคน ไม่ใช่กระทบเพียงคนสองคน เพราะฉะนั้นท่านใดมีข้อสังเกตก็ขอเรียนเชิญเลยครับ

๑๓๔

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติดา ๕๕/๒

เป็นความจำเป็นที่พวกเราจะต้องแสดงความคิดเห็น เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของ
ชาติบ้านเมือง ขอบพระคุณมาก ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{โดย ส.ท. วิมล} ท่าน ส.ท. มลิวัลย์ ~~ครับ~~
นางมลิวัลย์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กราบขอบพระคุณ

ท่านประธานฯ ค่ะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน มลิวัลย์ เงินหมื่น สมาชิก
วุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ดิฉันขอกราบเรียนตั้งข้อสังเกตผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
ที่รับผิดชอบประการเดียวกันนี้ คือในการเสนอขอแก้ไขค่าธรรมเนียม ซึ่งกำหนด
ไว้เดิมจะ โดยกำหนดค่าธรรมเนียมใหม่ การแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้าย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรแก้ไขให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออก ^{กฎ}กระทรวง
เพราะจะทำให้การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมสะดวก รวดเร็ว คล่องตัว
มากยิ่งขึ้น-----

- ๖๐/๑

เพราะการมาออกเป็นพระราชบัญญัตินั้นจะต้องผ่านขั้นตอนพิจารณาหลายขั้นตอน ตั้งแต่คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา ดิฉันคิดว่า ขั้นตอนนี้อาจจะใช้เวลานาน ขาดความคล่องตัวค่ะ ถ้าถือว่าสามารถที่จะออกเป็น กฎกระทรวงได้ ดิฉันคิดว่า ขั้นตอนก็จะมีย่อยซึ่งลงคณะ กราบขอพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ปรีชา บิดานนท์
อยู่ใหม่ ถ้าไม่อยู่ที่ไหนจรูญแสดงความจำนงไว้ก่อนครับ

นายจรูญ ยังประกาศ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายจรูญ ยังประกาศ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสมุทรปราการ กระผมเห็นด้วยในหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่อง ของการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งใช้มาเป็นระยะเวลานาน ~~ซึ่ง~~ ^{แต่} ยังมีความจำเป็นใน ภาวะที่ชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน ~~เพราะ~~ ^{เพราะ} ยังต้องพึ่งพาตัวเองอยู่ และจำเป็นที่จะต้องมีการปรับไว้ใช้เพื่อป้องกันตัวและป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมที่เสนอมานี้ถ้าจะดูจากอัตราส่วนของการเพิ่ม เป็นการเพิ่ม ๔๐๐ เปอร์เซ็นต์ และ ๑,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งดูว่าจะเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงมากเกินไป สิ่งที่กระผมเป็นห่วงก็คือ บรรดานักกีฬาชิงปีน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานมากในการ ฝึกนักกีฬาคนหนึ่งขึ้นมาเป็นนักกีฬาทีมชาติ เพื่อที่จะออกไปแข่งขันกับนานาประเทศ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้ ~~กับ~~ ^{แก่} ประเทศไทย ถ้าหากว่า การลงทุนในการที่จะซื้ออุปกรณ์เพื่อมา เป็นอุปกรณ์กีฬา และอัตราค่าธรรมเนียมสูง ประกอบกับการที่จะต้องซื้อกระสุนในการ ที่จะต้องมาฝึกซ้อม เป็นการลงทุนที่มาก ก็จะทำให้โอกาสที่คนจะเข้ามาสู่กีฬา ประเภทนี้ค่อยลง ประการสำคัญก็คือ ในขณะที่กีฬาชิงปีนได้มีการพัฒนาไปอีก หลายรูปแบบ มีการชิงปีนในระบบไอพีเอสซี (IPSC) หรือที่เราเรียกกันว่า ระบบบรณยุทธ์ ซึ่งในขณะนี้ก็มีผู้นิยมเข้ามาสู่กีฬาประเภทนี้มากขึ้น ทั้งศูนย์รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ หรือ ศรภ. สนามกีฬาในต่างจังหวัด ซึ่งมีการจัดตั้งสมาคมและชมรมกีฬาชิงปีนเกือบทั่ว ทุกประเทศ มีนักกีฬาเข้ามาสู่กีฬาชิงปีนประเภทนี้จำนวนหลายพันคน และในขณะนี้ นักกีฬาเหล่านี้ต้องออกไปแข่งขันยังนานาประเทศ ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ และอีกหลายประเทศเป็นระยะเวลาต่อเนื่องหลายปี ก็ได้สร้างชื่อเสียงให้^{แก่}ประเทศไทยได้รับเหรียญเงินมาหลายครั้ง ซึ่งการออกไปแข่งขันในทุกครั้งนักกีฬาต้องออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด ทั้งค่าเครื่องบิน ค่าการแข่งขัน และอื่น ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ได้เสียสละเพื่อประเทศชาติมาโดยตลอด กีฬาระบบยิงปืนไอพีเอสซี หรือธนูยธนั้นกำลังมีการต่อรองที่จะเข้าสู่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แต่ว่าคิดชุดในเรื่องของเทคนิคบางประการ อยู่ระหว่างการต่อรองกัน ถ้าหากว่า ^(๗)ประเทศไทยนั้นสามารถตกลงกันได้ กีฬาประเภทนี้แน่นอนที่สุดก็จะถูกบรรจุไว้ในกีฬาโอลิมปิกในอนาคตหน้า ประเด็นสำคัญก็คือ เราจะอย่างไรที่เราจะส่งเสริม นักกีฬาต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีโอกาสมากขึ้น การเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้ค่าใช้จ่ายของนักกีฬามีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาแต่ละคนนั้นจะไม่มีปืนคนละเพียง ๑ กระบอก แต่จะมีคนละหลาย ๆ กระบอก การเพิ่มค่าธรรมเนียมลักษณะนี้จะทำให้ภาระค่าใช้จ่ายต้นทุนของเขาสูงขึ้น ก็ขอฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีให้พิจารณาในส่วนนี้ด้วย

อีกประการหนึ่งขอตั้งเป็นข้อสังเกตผ่านท่านประธานฯ ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรี โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่มีหน้าที่กำกับดูแลในเรื่องของการออกใบอนุญาตร้านซ่อมปืน ซึ่งในประกาศของกระทรวงมหาดไทยนั้นอนุญาตให้แต่ละจังหวัดสามารถมีร้านประกอบและร้านซ่อมปืนได้เพียงจังหวัดละ ๑ ร้านเท่านั้น และประกาศฉบับนี้เมื่อออกไปแล้วร้านใดที่ได้รับอนุญาตก็จะไม่มีใบอนุญาตนั้นตลอดชีพ และสามารถตกทอดเป็นมรดกของลูกหลานได้ ซึ่งปรากฏว่า ~~มี~~บางร้าน ~~ยัง~~ใหญ่ทำการไปแล้ว แต่ใบอนุญาตนั้นก็ไม่ได้ส่งคืน ก็ทำให้เป็นที่เดือดร้อนสำหรับผู้ที่มีอาวุธปืนในแต่ละจังหวัดที่มีความจำเป็นที่จะต้องซ่อมอาวุธปืน เมื่อปืนเสียหายก็ไม่สามารถหาร้านซ่อมได้ จำเป็นที่จะต้องนำพาอาวุธปืนนั้นเข้ามาซ่อมในกรุงเทพมหานคร การเดินทางนำปืนผ่านด่านต่าง ๆ ในแต่ละจุดนั้นก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะที่ไม่มีใบอนุญาตพกพาหรือใบอนุญาตต่าง ๆ ก็อาจจะทำให้ถูกตรวจสอบและอาจจะเป็นคดีความขึ้นมาได้ จึงขอฝากผ่านท่านประธานฯ ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบให้พิจารณาในการที่จะแก้ไขประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ให้มีร้านซ่อมอาวุธปืนให้มีปริมาณที่มากขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่มีอาวุธปืนไว้ใช้ในครอบครัวของ ~~ประชาชน~~ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~นายวิเชียร~~ เป่าอินทร์

นายวิเชียร เป่าอินทร์ (สมุทรสาคกร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน ~~ครับ~~
 ผมเห็นด้วยกับอัตราค่าธรรมเนียมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ป็นยาวนานสมัยก่อน ~~๕๐~~
 ถ้าเมื่อมาขออนุญาตก็ ๔๐ - ๕๐ บาท ๔๐ - ๕๐ บาทในที่นี้หมายถึงว่า ตลอดชีวิตหรือว่า
 จนกว่าเราจะขาย ~~ปืน~~ นี้ก็แค่ ๒๐๐ บาท ผมก็คิดว่าระยะเวลา ๔๐ ปีมาแล้ว คิดว่าอัตรานี้ก็
 คงจะไม่สูงเกินไป ป็นสันสมัยก่อนนั้นเก็บ ๑๐๐ บาท ตลอดชีวิตครับ ถ้าต่อท่าน ไม่ง่าย
 ท่านมีติดตัวไว้ก็เสียแค่ ๑๐๐ บาท ก็มาเก็บเป็น ๑,๐๐๐ บาท ~~ก็~~ นี้ก็คิดว่าเป็นอัตราที่สมเหตุ
 สมผล สำหรับการพกอาวุธปืนนั้นสมัยก่อนนั้น ๑๐๐ บาท แต่ว่ามีอายุแค่ปีเดียว ~~๑๐๐~~ นี้มาเก็บ
 เป็น ๑,๐๐๐ บาท ๑๐๐ บาทนั้นก็อาจจะเป็นการว่าปีหนึ่งบางทีขึ้นตอนการขออนุญาตนั้น
 ก็ยืดเยื้อ อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอว่า บางที ๖ เดือนเรื่องยังไม่ออกมา ~~๑๐๐~~ นี้มาเสีย
 ค่าธรรมเนียมปีละ ๑,๐๐๐ บาท ผมว่าจะมีวิธีการอย่างไรเขียนให้ชัดเจนว่า ~~ขึ้น~~ ตลอดชีวิต

^{บริษัท}
~~ใช้ปี~~ละ ๑,๐๐๐ บาท ~~ซึ่ง~~ ^{บริษัท}นี้ผมก็เห็นด้วย ๑,๐๐๐ บาท แต่ว่าถ้าเผื่อจะเป็นไปได้ว่า
เก็บ ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๓,๐๐๐ บาทได้หรือไม่ แล้วใบอนุญาตนั้นให้ใช้ได้ ๒ ปี หรือ ๓ ปี
สำหรับการพกบินเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ขออนุญาตแล้วก็
ลดปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ~~ครับ~~ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~พระภิกษุ~~ ^{คุณ}ภิกษุภรรณ

นายภิกษุญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ขอสงวนสิทธิไว้ ^{ส่วน}สุดท้ายได้ไหมครับ เพื่อขอตั้งข้อสังเกต ให้ท่านผู้อื่นก่อน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ}ท่านสมาชิก วุฒิสภา ~~ครับ~~

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ ~~ที่~~ ~~ผม~~ ~~ได้~~ ~~ฟัง~~ ~~ครับ~~ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ย์ สมาชิกวุฒิสภา ~~ผม~~ ~~และ~~ ~~ความ~~ ~~จริง~~ ~~มี~~ ~~ความ~~
รู้สึกคล้าย ๆ กับ ~~คุณ~~ ^{คุณ}คำพอง พิลาสสมบัติ ก่อนข้างมาก ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้ดูไปแล้ว
ก็คงมีเพียงประเด็นเดียวคือเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมใช้ไหมครับว่า ควรจะปรับจากเท่าไร
เป็นเท่าไร แต่ผมเองในช่วงระยะเวลา ๓ - ๔ เดือนที่ผ่านมา ได้มีโอกาสประชุมร่วมกับเพื่อน
หลายคนที่เขาทำงานเกี่ยวกับเรื่องเยาวชนที่สหรัฐอเมริกา ขณะนี้ประเทศสหรัฐอเมริกา
กำลังมีปัญหาค่อนข้างมากในเรื่องการใช้อาวุธปืนของเยาวชนที่ทำร้ายซึ่งกันและกัน
ประเด็นนี้ ~~ครับ~~ ^{คุณ}สำคัญมาก ^{คุณ} ในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม ผมมีประเด็นซึ่งคล้าย ~~กับ~~ ^{คุณ}
คำพองอยู่ตรงนี้แหละครับว่า -----

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากกระผมสงวนสิทธิไว้แล้ว ขออนุญาต ~~ไม่~~ แสดงข้อคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตก่อนที่จะลงมติ ~~ท่านประธานฯ ครับ~~

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~เรียน~~ ^{ถาม} ท่านภิญญาครับ เมื่อสักครู่ ^{คุณ} ท่านประธานเสนอปิดแล้ว จะกรุณาไว้วาระที่ ๒ ได้ไหมครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กระผมสงวนไว้ว่า เมื่อก่อนลงมติ กระผมขอตั้งข้อสังเกต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{ถาม} ผมไม่ทราบว่า ~~ท่าน~~ ประธานเสนอปิดแล้ว

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ~~อันนี้คงปิดแล้ว~~ ท่านประธานฯ คงปิดแล้ว คงไม่มีใครอภิปรายนะครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาตเพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายได้แสดงความรู้สึกต่อการอภิปรายของพวกเรา กระผมเองถือว่า โชคดีที่กระผมได้มีโอกาสมานั่งร่วมกับเพื่อนร่วมงานสมาชิกวุฒิสภา ชุดนี้ กระผมผ่านเวทีการเมืองมานาน แต่คราวนี้ชื่นใจว่าเราได้ผู้รู้ทั้งหลายมาช่วยกันทำงาน ท่านประธานฯ ครับ ทุกครั้งในการประชุมที่ผ่านมา กระผมไม่ยอมให้มีการประห้วงในลักษณะบอกว่า ~~สมาชิกวุฒิสภาพิจารณากฎหมายนั้น~~ อภิปรายได้เฉพาะหลักการและเหตุผล หรือว่าไม่สามารถเจาะลึกถึงแต่ละมาตรา จนทำให้สื่อมวลชน วิทยุบางช่อง บางสถานีไปบอกว่า สมาชิกวุฒิสภายังไม่รู้หน้าที่ เป็นผู้ถกแถลง ยังไม่รู้หลักการ แล้วจะทำหน้าที่ได้อย่างไร ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมไม่อยากจะเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น อยากให้เราถอยมาสักก้าวมาตั้งหลักสักทีเถอะครับ ว่า หลักการอย่างนี้นั้น สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิอภิปรายทั่ว ๆ ไป ให้ข้อสังเกตในหลักการและเหตุผล หรือบางสิ่งบางอย่าง หรือว่าไม่สามารถพูดได้ หรือว่าสามารถเจาะถึงแต่ละมาตรา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า กระผมยังยืนยันว่าเรายังสามารถอภิปรายได้ แต่ไม่ใช่วกวนและลงไปรายละเอียด ^{มากเกินไป} ตรงนั้นครับเราน่าจะอภิปรายไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าปล่อยให้ท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายอภิปรายอย่างนี้แล้ว บางครั้งกระผมเองยังไม่วุ่เลย แต่กระผมฟังเพื่อนสมาชิกฯ พูด ถามว่าเรามีแนว

ในการจะแปรญัตติในกรรมาธิการ มีความคิดขึ้นมาว่า ที่เราฟังเพื่อนสมาชิกฯ พูดนั้นก็
 เรามีความรู้เพิ่มเติมที่จะไปแปรญัตติ แต่ถ้าหากมีการอภิปรายทั่วไปแล้ว ทุกท่านเข้าใจ
 แล้วก็เป็นการตัดเวลาในการที่จะไปสู่ชั้นกรรมาธิการ แล้วไปสงวนไว้ กระผมขอ
 กราบเรียนท่านประธานฯ เราตั้งหลักให้คิดตรงนี้เถอะว่า เราจะทำหน้าที่เหมือนเป็นครู
 ตรวจสอบ แต่ยังไม่เข้าใจว่าเราจะตั้งข้อสอบอย่างไร พรุ่งนี้จะสอบยังไม่รู้ว่า
 คุณสมบัติผู้สมัครจะทำอย่างไร กระผมฝากท่านประธานฯ ตรงนี้ ไม่อยากให้สิ่งเหล่านี้
 เกิดขึ้น กระผมเห็นท่านทั้งหลายทำงาน^{อะไร} กระผมดีใจ แต่ว่าเมื่อประท้วงไปทุกครั้งบ่อย ๆ
 นี้ครับ มันไม่ดีครับ ^{ผม}มองว่าเราไม่รู้หน้าที่หลัก การโต้แย้งในเรื่องเหตุผลธรรมดา
 แต่หลักการต้องหลักการเดียวกันว่า เราอภิปรายได้เฉพาะหลักการ^{อะไร} เหตุผล หรือเรา
 สามารถตั้งข้อสังเกตได้ หรือว่าไม่ได้เลย ตรงนี้กระผม^{ก็}เป็นข้อสังเกตให้เพื่อนสมาชิกฯ
 ทั้งหมดว่า นี่คือหลักที่เราโคเนวิพากษ์วิจารณ์ว่า เราเป็นผู้กลั่นกรองกฎหมาย แต่เราไม่รู้
 ว่าจะทำอย่างไร บางคนวัน ๆ บอกเฮ้ยไม่ได้ อย่างนั้นไม่ได้ กระผมคิดว่าน่าจะเป็น
 หลักเดียวกันในการพิจารณาเพื่อเป็นแนวของสภาของเรา ขอบพระคุณมากครับผม

๔
 ๔
 ๔
 ๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญ ^{๑๓/๑๖}

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด

~~ที่ขอเสนอ~~ ^{๑๓/๑๖} กระผมคือผู้หนึ่งที่ยกมือเพื่อที่จะได้อภิปราย เพราะว่ากฎหมาย

นี้ ^{๑๓/๑๖} สำคัญนะครับ ~~แต่~~ ^{๑๓/๑๖} เพื่อนที่เสนอปิดอภิปรายก็ดูมือเพื่อนบ้างว่ามีใครจะพูดบ้าง

หรือคนมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาพูดไม่เข้าท่าหรือครับ ก็เลยข้องใจ ถ้าอย่างนั้นก็คัดเลือก

เอาเฉพาะคนที่พูดเข้าใจพูดเข้าท่านะครับเข้ามานั่งประชุมตรงนี้ ถ้ามีการเสนอบิดบอย ๆ

กระผม ^{๑๓/๑๖} จะเสนอฉบับองค์ประชุม ~~นะ~~ ^{๑๓/๑๖} ใหม่ครับ ก็ให้เกิดประโยชน์บ้าง

เวลาเพื่อนยกมือมีก้น ๆ ก็ให้เขาพูด พูดจบก็แล้วไป ~~ละ~~ ^{๑๓/๑๖} ~~ครับ~~ ^{๑๓/๑๖} อันนี้

^{๑๓/๑๖} ~~ครับ~~ ขอหารือท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ แต่ตอนนี้ ^{๑๓/๑๖} ~~ผม~~ ^{๑๓/๑๖} ปรึกษา

เสนอบิดแล้วนะครับ และก็มีผู้รับรองถูกต้อง ผมขอเรียนถามต่อไปว่า มีท่านผู้อื่นจะเสนอ

เปิดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ขอขอบคุณครับ ^{๑๓/๑๖} ~~ถือว่า~~

ปิดอภิปราย ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ในนามของรัฐบาล ก่อนอื่นขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ว่า

กฎหมายฉบับนี้ ^{๑๓/๑๖} รัฐมนตรีที่รักษาการคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่กระผมได้รับ

มอบหมายให้มาชี้แจงท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ในฐานะเป็นผู้แทนรัฐบาล

ในประเด็นทั้งหลายที่ท่านได้กรุณาอภิปรายและให้ข้อเสนอตลอดจนข้อเสนอแนะนั้นกระผม

จดไว้ทุกประเด็น มีท่านสมาชิกฯ หลาย ^{๑๓/๑๖} ~~คน~~ ^{๑๓/๑๖} กระผมจดชื่อไว้ทุก ^{๑๓/๑๖} ~~คน~~ ^{๑๓/๑๖} ในประเด็นใดที่เกี่ยว

กับการปฏิบัติหน้าที่ราชการของรัฐบาลและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีท่านใดกระผม

จะนำไปมอบให้กับท่านที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น แต่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขฉบับ

๑๔๓

ว. ๗ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวจ ๖๓/๒

นี้~~คือ~~ กระทบ~~ถึง~~คือว่าท่านสมาชิกฯ ทุกท่านย่อมจะใช้สิทธิในการแก้ไขได้ในชั้นพิจารณา
หลังจากรับหลักการแล้ว มีหลายประเด็นที่กระทบขออนุญาตที่จะกราบเรียนตอบคำถาม
ตลอดจนข้อข้องใจของท่านสมาชิกฯ

ประการแรกขออนุญาตกราบเรียนว่า การแก้ไขครั้งนี้เป็นการแก้ไขเฉพาะ
จำนวนเงินเท่านั้นเอง จำนวนเงินดังกล่าวนี้ ได้มีการออกเป็นพระราชบัญญัติครั้งแรก
เมื่อ~~ปี~~ พ.ศ. ๒๔๕๔ และมีการแก้ไขอีกครั้งหนึ่งคือครั้งนี้ เป็นการแก้ไขโดยกำหนดอัตราขั้นสูง
ของค่าธรรมเนียมบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัติ-----

- ๖๔/๑

มายมาย ตลอดจนกรณีที่มีการนำระเบิดผ่านข้ามพรมแดนเข้ามาจำนวน ๒ ลูก ที่ท่าน
ขอประทานโทษที่อยู่นาม **วิมลคำรวงเอก สวัสดิ์** ได้กล่าวนั้น กระทบก็จะรับไปเป็น
ข้อสังเกต ไปเรียนท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในส่วนเกี่ยวกับเรื่องการอนุญาตพกพาอาวุธปืนนั้น ก็เป็นที่สังเกต
เป็นที่สงสัยและเป็นข้อที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้ให้ความสนใจ กล่าวคือการขอ
อนุญาตพกพาอาวุธปืนนั้น สาเหตุที่ล่าช้านั้น กระทบได้ตรวจสอบทางกระทรวง
มหาดไทยว่า ในกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้มีการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการ
โดยในระดับจังหวัดจะประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน คือหัวหน้า
คณะทำงาน ปลัดจังหวัดเป็นคณะทำงาน หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรจังหวัด เป็นคณะ
ทำงาน หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นคณะทำงาน และมีเจ้าจังหวัดเป็นเลขานุการและ
คณะทำงาน จะมีการตรวจสอบคุณสมบัติความเหมาะสมความจำเป็น หากมีการพกพา
ทั่วราชอาณาจักรจะต้องผ่านการพิจารณาของคณะทำงานแล้ว ยังจะต้องส่งให้
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง หลักเกณฑ์ในการที่จะ
ออกใบอนุญาตนั้นจะต้องคำนึงถึงอาชีพของผู้ขออนุญาต จะต้องคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่
ของผู้ขออนุญาต จะต้องคำนึงถึงการเป็นผู้ที่จะนำปฏิบัติในส่วนราชการหรือไม่
รายละเอียดเกี่ยวกับการขออนุญาตบางครั้งอาจจะล่าช้าเพราะต้องมีการตรวจสอบกัน
อย่างละเอียดถี่ถ้วน ขณะเดียวกันจะต้องมีการขออนุญาตและขออนุญาตไปเป็นปี ๆ
ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติ หรือตรวจสอบความประพฤติของ
ผู้ขออนุญาตด้วยเช่นเดียวกัน หากตรวจสอบแต่ละปีแล้วไม่ปรากฏว่าเป็นผู้ที่มีความ
ประพฤติเสื่อม ก็อาจจะมีการต่อใบอนุญาตอีกต่อไป นั่นคือหลักเกณฑ์ในการขออนุญาต
พกพาอาวุธปืน

ในส่วนที่มีการขออนุญาตซ่อมเป็นนั้น กระผมก็จะนำข้อสังเกตดังกล่าวนั้น ไปเรียนต่อผู้ที่มีอำนาจเกี่ยวข้องตามที่ท่านสมาชิก ได้เรียนว่าใบอนุญาตซ่อมเป็นในจังหวัดหนึ่งออกให้แก่ร้านเดียว และบางร้านก็ไม่สามารถที่จะเปิดดำเนินการต่อไปได้ หากจะทำให้มีการขยายหรือเพิ่มจำนวนการขออนุญาตซ่อมเป็นก็จะทำให้สะดวกแก่ผู้ที่มีอาวุธปืน กระผมจะขออนุญาตนำเรื่องนี้ไปเรียนกระทรวงที่เกี่ยวข้อง คือกระทรวงมหาดไทย ในการออกเป็นกฎกระทรวง

อีกประการหนึ่งนั้นก็มีข้อสังเกตว่า คำธรรมเนียมดังกล่าวนี้ทำไมจึงไม่ออกเป็นกฎกระทรวงเพื่อที่จะได้เป็นความคล่องตัวในการแก้ไข กระผมขอกราบเรียนว่า ความเห็นดังกล่าวนี้ยังเป็นความเห็นในกฎหมายบางฉบับ และกฎหมายฉบับนี้บางครั้งยังเป็นความเห็นที่ไม่ตรงกัน กล่าวคือบางเรื่องก็อาจจะให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่เป็นผู้ที่รับผิดชอบในกระทรวงนั้นเป็นผู้ออกกฎกระทรวง และบางเรื่องก็อาจจะให้เป็นอำนาจของสภา สำหรับในกรณีนี้~~นี้~~ กระผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่ยกกฎหมายที่กระทบต่อรายได้ของประชาชนผู้ที่จะมาขออนุญาตและผู้ที่จะมีและใช้อาวุธปืน ตลอดจนผู้ที่จะขออนุญาตพกพา การกระทบดังกล่าวนี้คือกระทบรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ จึงเห็น~~ว่า~~ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมาขอความเห็นชอบจากสภาก่อนซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ทั้งนี้เพราะสภาก็คือผู้แทนของประชาชน หากจะไปให้อำนาจทางรัฐมนตรีแต่ฝ่ายเดียวนั้นอาจจะกระทบกระเทือนต่อความเดือดร้อนของประชาชนได้ จึงได้มาขออนุญาตออกเป็นร่างพระราชบัญญัติ แต่ตั้งที่กราบเรียนแล้วว่า ขออนุญาตออกเป็นร่างพระราชบัญญัติ โดยกำหนดอัตราขั้นสูงของค่าธรรมเนียมไว้ ส่วนจะออกเป็นกฎกระทรวงอย่างไรนั้นคงอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีที่รับผิดชอบทั้ง ๓ กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมต่อไป ในจำนวนอัตราค่าธรรมเนียมที่ตั้งไว้นี้บางท่านก็บอกว่าน้อยไป และบางท่านก็บอกว่ามากไป แต่เนื่องจากการเสนอกฎหมายครั้งนี้นั้นหลักการได้พูดแต่เพียงว่าเป็นการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม ก็ย่อมเป็นสิทธิของท่านสมาชิกที่จะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร ในส่วนของรัฐบาลนั้นที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก็กำเนิดว่าอัตราที่เพิ่มขึ้นนี้ตามดัชนีของผู้บริโภคนั้นน่าจะเป็นอัตราที่ถูกต้องและเหมาะสม จึงได้เสนอมาให้เพิ่มจากเดิมจำนวนประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของอัตราที่กำหนดไว้เดิม แต่ถ้า

ท่านสมาชิกฯ เห็นประการใดนั้น ทางกระผมเองก็พร้อมที่จะน้อมรับความคิดเห็นดังกล่าว
 นั้น กระผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ตามข้อสังเกต
 และคำถามที่ได้ผ่านมายังกระผมได้รับทราบ ส่วนข้อสังเกตใดที่เป็นแนวทางการปฏิบัติ
 ราชการที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกฎหมายฉบับนี้ กระผมได้บันทึกไว้ทุกประเด็น และจะ
 นำไปมอบให้ ^{ส.ก.}กระทรวงที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้
 ว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ
 ที่อยู่นอกห้องประชุม ~~เข้า~~เข้ามาใช้สิทธิครับ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ถ้าผู้ใด
 เห็นชอบด้วยกับหลักการ กดปุ่มเห็นด้วย ถ้าผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับหลักการ กดปุ่ม
 ไม่เห็นชอบด้วย ~~แล้ว~~ ท่านผู้ใดมีปัญหากรุณายกมือให้เจ้าหน้าที่ไปช่วยเหลือได้นะครับ
 เรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่กรรณานับคะแนนนะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะกรรมการเห็นว่าคณะกรรมาธิการเห็นว่าอย่างไร
 ในที่ประชุม ๑๕๓ ^{คน} เห็นชอบด้วย ๑๕๑ ^{คน} ไม่เห็นด้วย ๒ ^{คน} งดออกเสียง ไม่มี
 ไม่ลงคะแนน ไม่มี ถือว่าที่ประชุมของวุฒิสภาเห็นชอบด้วยนະคร် เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
 คณะกรรมาธิการว่าอย่างไร

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมได้ทราบจากการประสานงานว่าทางท่านสมาชิกฯ อายากจะ
 ให้มีกรรมาธิการเต็มสภา กระผมเห็นชอบด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ มีความเห็นเป็น
 อย่างเป็นทางการ ^{QA} ใหมครับ เชิญท่านสมบุนธ์ครับ

นายสมบุนธ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
 สมบุนธ์ ทองบุราณ จากยโสธร กระผมเสนอกรรมาธิการเต็มสภาครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนະคร် มีท่าน
 ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ได้เห็น
 ชอบ ^{QA} ครับร่วมกับทางรัฐบาล คณะกรรมาธิการเต็มสภา การพิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็ม
 สภา ถือว่าสมาชิกฯ ทุกคนในที่ประชุมประกอบกันเป็นคณะกรรมาธิการ และถือว่าเป็นการ
 พิจารณาขั้นตอนคณะกรรมาธิการและเป็นการพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ ๒ ด้วย เรียง
 ตามลำดับมาตรการรวมกันไป ขอเชิญเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการครับ

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมและอาวุธปืน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน
ปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๖ และลำดับที่ ๗ แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	บาท
“๖	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม	ฉบับละ ๒๐๐
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับ.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณการุณ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม การุณ

ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากบุรีรัมย์ ขอแปรญัตติครับ ข้อ ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม ฉบับละ ขอแปรญัตติจาก ๒๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาทครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นว่า ประเด็นการเสนอ แปรญัตติของ ^ญการรุมที่พูดว่า ปืนยาวประจูปาก ปืนอึดลม จาก ๒๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท กระผมขอแสดงความคิดเห็นว่า กระผมไม่ค่อยเห็นด้วย กระผมคิดว่า ถ้าเราจะอภิปรายกันต่อไปนี้ ถ้าเป็นไปได้ ^ญการรุมช่วยกรรมาให้เหตุผลว่า ทำไมจาก ๒๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท กระผมคิดว่า ๒๐๐ บาทนี้เป็นลักษณะเช่นนี้ค่อนข้างจะเป็นปืนที่ชาวบ้านเขาใช้กันอยู่ กระผมขออนุญาตให้คงตามร่างครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม การุณ ไสงาม เหตุผลนะครับ คือปืนยาวประจูปาก หรือปืนอึดลมนี้ ปัจจุบันนี้คุณภาพสูง แล้วก็เพียงพอต่อการที่จะฆ่าคนได้ เหมือนกันกับปืนทั่วไปที่ใช้ดินประสิวหรือดินปืน คุณภาพของปืนยาวประจูปากกับปืนอึดลมทุกวันนี้ประสิทธิภาพสูงมาก เพราะฉะนั้น การขอ ๒๐๐ บาทนี้คนที่สามารถซื้อปืนได้ ทุกวันนี้ปืนยาวประจูปาก ปืนอึดลมนี้ ถ้าคุณภาพดี ๆ ราคาเป็นหมื่น เพราะฉะนั้นถ้าเพิ่มค่าธรรมเนียมให้แพงสักหน่อย เป็นสัก ๑,๐๐๐ บาทนี้เพื่อให้ยากต่อการที่จะวินิจฉัยของผู้ที่จะตัดสินใจซื้อสักหน่อย ผมว่าจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ ^ญกษมครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม เกษม มาลัยศรี จากร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็สงสัย ในเรื่องปืนอึดลม ปืนที่ทางภาคอีสานของกระผมนี้ครับ ที่ชาวไร่ชาวนาไปยิงหนู เขาก็ อึดลมเหมือนกัน แต่เขาขายกระบอกละ ๑๐๐ บาท ^ญนี้ต้องเสียค่าธรรมเนียมไหมครับ เขาไปยิงหนู ยิงนก เพราะฉะนั้น ๒๐๐ บาทกระผมก็ว่าแพงนะครับ สัก ๕๐ บาทพอดีเลย ^ญเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า อยู่ในจำนวน ข้อ ก. ได้ไหม ครับ ปืนอึดลมเหมือนกัน กระบอกละ ๑๐๐ บาท เขาจะทำขายใช้สูบทำ ถ้าสมมุติว่า ถ้าไม่กำหนดกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ชาวบ้านถือปืนไปยิงหนูเป็นเหยื่อตำรวจเลยว่า ไม่ขออนุญาต ตำรวจจะรีดจะไล่คนยากคนจนที่หากินกับการยิงสัตว์ยิงหนูยิงนก มาเป็นอาหารเข้าอาหารเย็นครับ

๑๕๒

๑. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทีพีรดี ๖๗/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{ก. ๒} ~~เชษฐพันธ์~~ เสรีศรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ขออนุญาต กราบเรียนในส่วนเกี่ยวกับใบอนุญาตที่ให้และให้ใช้อาวุธปืนเกี่ยวกับปืนยาวประจำปาก ปืนอัตรลที่มีท่านสมาชิกฯ เสนอเป็นฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท กับ ๒๐๐ บาท ที่คณะรัฐมนตรี ได้เสนอมาในกระผมคิดว่า ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้คงจะไม่ใช้สืบเนื่องจากว่า คนที่จะซื้อปืนนั้นมีฐานะอย่างไร แต่โดยพื้นฐานจริง ๆ แล้ว ~~จะ~~ ^{ซื้อ}อาวุธปืนดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ชาวบ้านเสียมากกว่า ซึ่งจะใช้กันอยู่ทั่ว การกำหนดอัตรา ๒๐๐ บาทนี้กระผมคิดว่า เป็นอัตราที่เราไม่ได้ให้ความสำคัญว่าคนมีอาวุธปืนนั้นจะมีฐานะเช่นไร เราน่าจะใช้อัตราค่าธรรมเนียมนี้เป็นอัตราที่คอยควบคุมการมีอาวุธปืนของประชาชน การที่ให้ประชาชนมีอาวุธปืนได้นั้น ถ้าหากว่าเก็บอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงแล้ว ผมเชื่อว่าหลาย ๆ คนก็จะไม่มาจดทะเบียน และในที่สุดแล้วก็จะซื้ออาวุธปืน ~~ไป~~ ^{ไป}ใช้กันเอง ซึ่งจะกลับกลายเป็นปืนเถื่อนเสียหมด หรืออย่างน้อย ๆ ทะเบียนอาวุธปืนนั้นก็จะเป็นของคนอื่น แต่ตัวเองซื้อมาไว้ในครอบครองก็จะกลับกลายเป็นความผิดได้ -----

- ๖๘/๑

เพราะฉะนั้นอัตราค่าธรรมเนียมตรงนี้คือการควบคุมที่จะรู้ว่าประชาชนทั้งหลายทั้งปวงนี้ เขามีอาวุธปืนกี่กระบอก ใครมีอาวุธปืนบ้าง อยากรู้บ้างอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูง เพื่อให้ชาวบ้านหรือประชาชน ~~ไม่~~ มาขายอาวุธเถื่อนให้ถูกต้อง ผมว่าตรงนี้คือเจตนารมณ์ ที่สำคัญสำหรับการที่จะเก็บค่าธรรมเนียม ส่วน ๒๐๐ บาทนั้นถ้าพูดถึงระดับชาวบ้านแล้ว ผมว่าก็มากสำหรับเขา ถ้าเจตนาที่แท้จริงของเราเพื่อจะควบคุมให้ชาวบ้านได้มีอาวุธปืน แล้วเราสามารถจะรู้ว่าใครมีอาวุธปืน เราม่าจะเก็บอัตราค่าธรรมเนียมที่พอประมาณ เท่านั้น ไม่ควรที่จะเก็บอัตราที่สูงจนกระทั่งชาวบ้านเขาไม่ยอมมาเสียค่าธรรมเนียม ผมขออนุญาตแปรญัตติเหลือ ๑๐๐ บาท

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเอก หมาย ศรี

พลเอก หมาย สีนานนท์ (สตุล) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

พลเอก หมาย สีนานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสตูล เนื่องจากว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอัตรา ค่าธรรมเนียมในข้อ ก. นั้นที่ระบุปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม ราคา ๒๐๐ บาท ซึ่ง กระผมก็เห็นด้วยอยู่แล้ว แต่เนื่องจากว่ามีผู้แปรญัตติเพิ่มขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาทนี้กระผม ไม่เห็นด้วย ถ้าอย่างนั้นก็จำเป็นต้องแยกเป็น ๒ ประเด็น เพราะปืนยาวประจูปากกับปืนลม นี้คุณภาพต่างกันมาก ปืนลมก็คือปืนลม ยิงหนูเดี๋ยวนี้ไม่ตายแล้ว ยิงนกไกล ๘๕ เมตร ก็ไม่ตาย ~~เป็น~~ เป็นปืนกีฬา จะต้องแยกออก กระผมยังคงอยากขอขึ้นปืนลมไว้เพื่อกาฬกีฬา ซึ่งกระผมไม่ขอให้เก็บอยู่แล้ว ซึ่งกระผมพูดในตอนแรก แต่ว่าถ้าจะเก็บเป็น ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไปอย่างนี้ปืนลมก็แย่ การกีฬาที่ไม่สามารถจะโปรโมท (Promote) ส่งเสริมได้ ปืนประจูปากนั้นถ้าเป็นปืนแก่ประชาชนยังคงคนตาย ไข่ครับ ยิงแล้วยังตายเลย ยิงด้วยลูกโคด กระผมทราบเรื่องปืนดี ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~นาย~~ สราวุธ ศรี

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

สราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม กระผมขอแปรญัตติเป็นไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียม เหตุผล กระผม ~~มอง~~ มองปืนลมเป็นเท่ากับหนังสติ๊กเท่านั้น เพราะ ปืนลมขณะนี้ไม่มีคุณภาพอะไร เป็นปืนกีฬาซึ่งเด็ก ๆ เล็ก ๆ เขาใช้ยิงเล่นกันเพื่อซ้อม ความแม่นยำ ปืนลมขณะนี้มีคุณภาพไม่ดีหรือ ลมพัดแรง ๆ ก็ปัดไปตามลมแล้วเหมือนกับ

ปีนลมที่เขาเรียกกัน ฉะนั้นกระผมเห็นว่า ปีนลม~~ๆ~~ไม่มีคุณภาพ ท่านจำได้ไหม สมัยก่อนเรามีรถยนต์ มีจักรยานยนต์และมีรถจักรยาน ในท้ายที่สุดรัฐบาลก็เลิกเก็บ รถจักรยานเขาไม่เก็บค่าธรรมเนียม ใบขับขี่ก็ไม่ต้องมีด้วย สมัยก่อนเราขี่จักรยานยังต้องมีใบขับขี่ มีค่าธรรมเนียมการเสียจักรยานเป็นรายปี ต่อไปรัฐบาลเขาก็เลิก ปีนลมนั้นต้องเลิกค่าธรรมเนียมอย่าเก็บเลย กระผมจึงขอแปรญัตติว่า ค่าธรรมเนียมปีนลมนั้นไม่ต้องเก็บ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ชาน~~^{เจิม}อาจารย์เจิมศักดิ์

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากจะฟังผู้เสนอก่อนว่า ทำไมจึงเสนอให้ปีนยาวประจูปากปิ่นอัดลมนั้นฉบับละ ๒๐๐ บาท ขณะเดียวกันปีนอื่น ๆ และใบอนุญาตให้มีอาวุธปีนนั้น ๑,๐๐๐ บาท เหตุผลที่ผมอยากจะฟังก่อนนี้ผมคิดว่า ตัวผมเองนั้นไม่มีความรู้พอว่า การที่เก็บเงินค่าธรรมเนียมแพงหรือถูกนั้นช่วยกีดขวางการใช้ปีนมากน้อยแค่ไหน เพราะว่ามีการศึกษาพอสมควรว่า ราคาของการเก็บค่าธรรมเนียม ถ้าเก็บแพงจะกีดขวางหรือจะเป็นตัวที่ทำการกระตุ้นให้คนไม่ใช้ปีนมากแค่ไหน-----

ขณะเดียวกันระดับไหนที่จะทำให้คนหันไปใช้ปืนเถื่อน ผมคิดว่า เรื่องพวกนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะให้เคาท์ว่า บางคนก็บอกว่าเอา ๑,๐๐๐ บาท บางคนก็เอา ๒๐๐ บาท บางคนก็ไม่เก็บเลย บางคนก็ ๕๐ บาท ถ้าอย่างนั้นเราได้แต่เคาท์กัน แต่ว่ามันจะมีการศึกษาหรือน่าจะมีความเข้าใจในพฤติกรรมของคนตรงนี้

ประการถัดไปต้องเข้าใจว่า เราเรียกเก็บเงินในที่นี้ ทางฝ่ายรัฐบาลต้องการค่าธรรมเนียมหรือต้องการเป็นตัวกระทบพฤติกรรมของคนใช้ปืน

~~๖~~ ประการสุดท้าย ผมอยากจะต้องตั้งข้อสังเกตว่า ผมได้รับความรู้จากเพื่อนสมาชิก หลายท่านที่นอกห้องเมื่อสักครู่นี้ว่า มีปืน เขาไม่ใช้ปืนที่จดทะเบียน เพราะปืนที่จดทะเบียน โดยเฉพาะจดทะเบียนรุ่นใหม่จะไอดีนทิไฟ (Identify) หรือจะมีการบอกเรียบร้อยว่า ผมก็ไม่ค่อยเข้าใจว่า ถ้าอย่างนั้นจะมีเกลียวเป็นอย่างไร ท้ายของลูกกระสุนปืนมีลักษณะอย่างไร เพราะฉะนั้นปลอกของกระสุนปืนนั้นจะนำไปหาผู้ที่จดทะเบียนได้ เพราะฉะนั้นเรื่องมีปืนคงไม่ต้องเป็นห่วง เพราะมีปืนหรือคนที่จะยิงหัวคน เขาคงไม่จดทะเบียน เพราะฉะนั้นถ้าจดทะเบียน โดยสรุปอยากจะต้องฟังก่อนว่า เรื่องนี้ทางรัฐบาลได้ศึกษาหรือยังว่า ~~๖~~ เพื่ออะไรครับ ที่จะเก็บครั้งนี้ เพื่อต้องการเงินหรือเพื่อจะกีดขวางการใช้ปืน ถ้าเพื่อที่จะกีดขวางการใช้ปืน เทียบสัดส่วนกับราคาปืนแล้ว การเก็บ ๒๐๐ บาท หรือเก็บ ๑,๐๐๐ บาท เป็นสัดส่วนอย่างไร ความเหมาะสมอยู่ที่ตรงไหน แล้วจึงมาดูว่า ถ้าหากว่าเก็บระดับไหน ปืนเถื่อนจะมากหรือน้อย ผมคิดว่าถ้ามีการศึกษาหรือให้แก๊งค์ในแง่นี้จะช่วยทำให้พวกเขา ~~๖~~ ตัดสินใจได้ง่ายขึ้น บางคนบอก ๒๐๐ บาทนิดเดียว บางคนบอก ๒๐๐ บาทมาก แล้วเราก็นั่งถกกันตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีอีกไหมครับ ^{๑๓๖}เชิญ ~~๖~~ เชิญ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผม ภิญญา จากสุราษฎร์ธานีครับ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิก ขออภัยนามท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้ถามประเด็นนี้ดีมากครับ เพราะว่าผมก็จะแปรญัตติเหมือนกัน เพราะว่าดูหลักการและเหตุผลบอกว่า “โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน” ก็น่าจะสรุปได้ว่า ในสภาวการณ์

๑๕๖

๑. ๗ (ส. นิตบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศกัถกณธ์ ๖๕/๒

ปัจจุบันก็คือค่าธรรมเนียมถูก เลยอยากให้แพงขึ้นน่าจะเป็นประเด็นนี้ แต่กระผมอยากจะทำแปรญัตติในอัตราค่าธรรมเนียมเหมือนกันว่า อยากให้แยกเป็นลมกับปืนแก๊ปออกจากกัน ปืนลมอาจจะ ๕๐ บาท หรือไม่เสียเลยก็ดีครับ แต่ปืนแก๊ปบางคนตาย ปืนลมไม่ค่อยจะฆ่าได้นะครับ

เชษฐคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ท่านสมาชิก~~ สันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ

ตามร่างฉบับที่ออกรุ่นปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

ในตารางอัตราค่าธรรมเนียม เท่าที่ดูองค์ประกอบตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

วัตถุประสงค์ตามร่างในอัตราค่าธรรมเนียม เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ กระผมว่า

ถ้าดูตามอัตราธรรมเนียม ใบอนุญาตให้มี และอาวุธปืนยาวประจุกอกอัดลม กระผมว่า

เป็นการแสดงเจตนาที่จะควบคุมปืนเสียมากกว่า ในขณะที่ดูกันอัตราเดิมเหมือนที่

~~ผม~~ ^{อาท} ~~ผม~~ ^{ผม} เจมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม กระผมเองก็ไม่เห็นด้วยกับอัตราเดิมเท่าไร เพราะในตาราง

ไม่ได้เปรียบเทียบให้ แต่ถ้าดูตามร่างนี้กระผมว่าเป็นการง่ายต่อการตรวจสอบว่า

ทั้งประเทศมีผู้ขออนุญาตเท่าไร ง่ายต่อการควบคุม ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีมีผู้ส่งวน

คำแปรญัตติและจะเพิ่มอัตรา กระผมเรียนกับท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ถ้าในกรณีเป็น

เช่นนั้นที่เกิดขึ้น เมื่ออัตราค่าธรรมเนียมสูงขึ้น สิ่งตามมา ยกตัวอย่างเช่น ปืนอัดลม

กระบอกหนึ่งมีขายประมาณ ๑,๐๐๐ บาท อย่างดีก็ไม่น่าจะเกิน ๒,๐๐๐ บาท แล้วในกรณีที่มี

ปัญหาจากชาวบ้านในกรณีที่เป็นยาวประจุกอก ซึ่งใช้ดินประสิวตัวเอง แล้วให้มีหลังอำนาจ

ในการทำลายล้างตรงนั้น ถ้าทราบโครงการตรวจสอบขึ้นทะเบียนตรงนี้มีอัตราสูงขึ้น กระผม

เชื่อมั่นว่า ไม่มีใครหรอกครับมาจดทะเบียน แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการทำร้ายร่างกาย

ประทุษร้ายกัน ถึงเวลาบ๊องแล้วถึง เค็ดหัวเสร็จแล้วถึง ไม่ต้องไปตามว่าปืนนั้นเป็น

ของใคร ตรงนั้นละครับที่จะมีปัญหา แล้วสิ่งที่ตามมาก็คือปัญหาชาวบ้านครับ กระผม

คงไว้ซึ่งร่างเดิม ๒๐๐ บาท -----

- ๓๐/๑

ถ้าดูอัตราจากฐานเดิมผมว่าค่อนข้างจะสูงด้วยซ้ำ แต่ถ้าไปดูชาวบ้านชนบทจริง ๆ ~~แล้ว~~ มีปืนไว้สักกระบอกหนึ่ง เป็นปืนที่ประจำก้อลคมที่ว่ามี ~~อะไร~~ เอาแค่ล่าก้อยยาว ๆ ซึ่งบรรเจอญก็แทบเลือดตกกระเด็น แต่ละปีต้องมาเสียค่าธรรมเนียม ๒๐๐ บาท ไม่ใช่เรื่องง่ายครับ หักข้าวโพดกันตั้งกี่ไร่ และปัญหาทำกินกันสักเท่าไรละครับกว่าจะได้เงิน ๒๐๐ บาท ถ้าในสภาพแห่งนี้ กระผมเชื่อครับว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนท่าน แต่ปัญหาถ้าคนบ้านนอกจริง ๆ และอยู่ตามป่า ตามดอย ตามเขาซึ่งกระผมเจอสภาพเช่นนี้อยู่ ๒๐๐ บาท ถ้าหากครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นการคงไว้ซึ่งร่างเดิม อันแรก ข้อ ก. ก่อนครับ กระผมว่า ๒๐๐ บาทนี่ก็เป็นเรื่องที่มากแล้วถ้าด้วยเหตุด้วยผล แต่ที่นี้ในกรณีเดียวกันถ้าร่างตรงนี้ในตารางอัตราค่าธรรมเนียมถ้าเสนอมากขึ้นครับ ท่านประธานฯ ในขณะที่เดียวกันสมมุติไป ถ้ามีปัญหาในกรณีการจับกุมเกิดขึ้น ในอัตราค่าปรับกับค่าธรรมเนียมที่จะต้องใช้ กระผมว่าปัญหาก่อให้เกิดการทุจริตของบางประเภทไม่ว่าข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กระผมใช้คำว่า บางคน อาจจะเป็นฝ่ายปกครองก็ดี อาจจะเป็นข้าราชการตำรวจก็ดี บางคน ~~ซุก~~ พอถึงเวลาจับได้บับ กระผมว่า ตรงนี้ใช้อำนาจของการปรับเถื่อน แล้วไม่ต้องส่งดำเนินคดี เป็นเรื่องที่หาทางออกง่าย เพราะฉะนั้นปัญหาดังนี้ครับท่านประธานฯ ~~ถ้า~~ ถ้าร่างเดิมในตารางอัตราค่าธรรมเนียมเป็นไปด้วยเหตุด้วยผล ซึ่งรัฐมนตรีนำเข้าเสนอในที่ประชุมของวุฒิสภาครั้งนี้ กระผมว่าผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากข้าราชการและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ~~แล้ว~~ กระผมไม่ทราบอัตราเดิม แต่ถ้าใช้คำว่า หลับตาพิจารณาตรงนี้ตามเหตุตามผล น่าจะสมเหตุสมผลโดยประการทั้งปวง ~~กระผม~~ กระผม ~~ขอ~~ ขอสนับสนุนว่า ในอัตราตารางค่าธรรมเนียมตรงนี้ถ้าใช้ร่างเดิมก็พอที่จะรับได้ ก็ขอเสนอว่า คงไว้ซึ่งร่างเดิมของรัฐบาลครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ

นายจรูญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~นายจรูญ~~ นายจรูญครับ

นายจรูญ ยังประกาศ (สมุทพรปรการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายจรูญ ยังประกาศ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรปราการ แก่

~~ท่านประธานฯ~~ ครับ อาวุธปืนที่ประชาชนที่ซื้อมาใช้ความจริงแล้วก็ต้องเสียภาษีให้รัฐ ในกรณีมีการนำเข้ามาจะครับ ซึ่งราคาอาวุธปืนที่ซื้อหากันในประเทศจะแพงกว่า

อาวุธปืนที่ซื้อจากต่างประเทศประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ เปรอร์เซ็นต์อยู่แล้ว และสำหรับในกรณี (ก) นะครับ ปืนอัดลมซึ่งกระผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นแล้วว่า เป็นปืนที่คนที่มีความสนใจในเรื่องของกีฬายิงปืน จะเป็นคนซื้อหามาใช้เพราะเป็นพื้นฐานจริง ๆ สำหรับการที่จะฝึกอาวุธปืน ดังนั้นกระผมเห็นว่า อัตราค่าธรรมเนียมที่เสนอไว้ ๒๐๐ บาท เหมาะสมแล้วครับ

เชิดฉกา

ผู้ประกาศข่าวประชาสัมพันธ์ : ~~ต่อไปยัง~~ นายสุนทร จินดาอินทร์ ก่อนครับ ~~เชิญ~~

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ส.ว. จากจังหวัดกำแพงเพชร ผมขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ เป็นแนวทาง ผมไม่แน่ใจว่า จะถูกหรือว่าจะเหมือนกับที่ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาตอบในโอกาสต่อไปหรือไม่ครับ ผมเห็นว่า อาวุธปืนนั้นขณะนั้นท้องถื่นต่าง ๆ ในชนบทมีความจำเป็นจะต้องใช้ในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นประชาชนที่จำเป็นจะต้องใช้อาวุธปืนอยู่ในท้องถื่นเป็นคนยากจน ดังนั้นเราทราบกันอยู่โดยทั่วไป เพราะฉะนั้นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนี้ ~~นี้~~ อาวุธปืนที่มีราคาถูก ประชาชนซื้อใช้กันมาก เราจำเป็นจะต้องเก็บค่าธรรมเนียมให้ถูก อย่าไปคำนึงถึงว่า เมื่อมีอาวุธปืนมากแล้ว จะทำให้เกิดอาชญากรรมมาก เราต้องคำนึงในลักษณะที่ว่า อาวุธปืนจำเป็นจะต้องใช้ในการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่า อาวุธปืนที่ประชาชนใช้กันมาก ก็เป็นปืนที่มีราคาถูก ปืนที่มีราคาถูกจึงควรจะเก็บค่าธรรมเนียมในราคาที่ถูกลง ราคาที่น้อย ----

ซึ่งบัญญัติค่าธรรมเนียมที่ทางรัฐบาลเสนอนั้น ผมคิดว่า ได้ผ่านการกลั่นกรองอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติอภิปรายไปเมื่อสักครู่จนครั้นว่า ได้ผ่านการกลั่นกรองจากเจ้าหน้าที่มาแล้ว ผมเห็นว่า อัตราที่รัฐบาลเสนอนั้น น่าจะสมควรด้วยเหตุผลที่ผมกล่าวมาข้างต้น ขอบพระคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ขอ~~คำพันซ์ครับ

นายคำพันซ์ บ็องปาน (อุดรธานี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม คำพันซ์ บ็องปาน อุดรธานี ขอกราบเรียนค่าธรรมเนียมเดิมก่อนที่จะขึ้นค่าธรรมเนียมใหม่ จากที่กระผมได้ศึกษาจากท่านผู้รู้ ค่าธรรมเนียม ข้อ ก. นั้น เดิม ๕๐ บาท ข้อ ข. ๑๐๐ บาท และข้อ ๗ ๑๐๐ บาท ที่นี้พอมาพิจารณาอัตราค่าธรรมเนียมใหม่ ก็ขึ้นเป็นจำนวนมากหลายเปอร์เซ็นต์ กระผมเห็นว่า ประชาชนธรรมดาทั่วไปจำเป็นต้องมีอาวุธไว้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน ค่าธรรมเนียมตรงนี้กระผมว่าจะไปทุกอย่างหรือไม่เป็นธรรมดาต่อประชาชนผู้ยากไร้ มันสูงเกินไป คนชาวบ้านธรรมดาซื้อปืนในประเทศไทยก็แพงอยู่แล้ว ยิ่งมาค่าธรรมเนียมมหาโหดอีก ก็เป็นการปิดกั้นไม่ให้ประชาชนสามารถที่จะไปซื้อปืนหรือไปเสียค่าธรรมเนียมได้ ก็จะกลายเป็นซื้ออาวุธปืนเถื่อนเอาไว้ในครอบครอง ซึ่งก็เป็นเรื่องคิดกฎหมาย ในขณะที่เดียวกันผู้ร้ายหรืออาชญากรทั่วไปไม่ต้องขออนุญาต ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เขาก็สามารถมีอาวุธใช้สำหรับไปทำประกอบกรรมชั่วทั้งหลายได้ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่า ค่าธรรมเนียมนั้นควรจะอยู่ในอัตราพอสมควร ข้อ ก. ควรจะ ๒๐๐ บาท ก็เห็นว่าสมควรแล้ว ส่วนข้อ ข. น่าจะเป็น ๕๐๐ บาท และส่วนข้อ ๗ นั้นก็น่าจะเป็นเพียง ๕๐๐ บาท กระผมขอกราบเรียนแต่นี้ครั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ขอ~~นันทนา สงฆ์ประชา ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน

นันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดชัยนาท ขอแปรญัตติเพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อแก้ไขข้อความเป็น ก. ข. ค. ดังนี้ ก. อัตราปืนอัดลม ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม เนื่องจากเพื่อเป็นการส่งเสริมการกีฬา ส่วนข้อ ข. ปืนยาวประจูปาก ซึ่งก็คือปืนแก๊ปนั่นเอง ซึ่งเราดูตามข่าวสารต่าง ๆ แล้วคงจะทราบว่า ปืนแก๊ปที่ประชาชนมีอยู่ส่วนใหญ่มักมอบให้ทางราชการเป็นส่วนใหญ่แล้ว ก็ให้คงอัตราค่าธรรมเนียม ๒๐๐ บาท

และข้อ ค. ปื่นอื่น ๆ ก็ให้คงฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความดังนี้
 ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{เงิน}คุณวิสิษฐ์ศรีบัว

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ผม นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ~~และ~~
~~ท่านประธานฯ~~ หารือ ก่อนอื่นเราต้องมาดูในประเด็นนี้ซะครับว่า ตามที่ ~~ที่~~รัฐบาลได้กำหนด
 อัตราค่าธรรมเนียม นั้น ผมคิดว่า ประเด็นที่ ๑ นั้น รัฐบาลคงไม่ได้หวังจากค่าธรรมเนียมนี้
 เพื่อเข้าไปเป็นงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินเป็นประเด็นหลัก ผมคิดว่า นโยบายจริง ๆ
 ที่ทางรัฐบาล ~~ที่~~ ต้องให้มีการจดทะเบียน และมีการเรียกค่าธรรมเนียม ~~นี้~~ ก็คงจะเป็นการ
 ควบคุมการมีอาวุธปืนทุกชนิด เราต้องยอมรับ ~~และรับ~~ ^{รับ}ว่า อาวุธปืนนั้น แม้ว่าปืนลมก็ดี
 ปืนแก๊ปก๊ดี ปืนยาวประจำปากนี้ สร้างอันตรายให้แก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่งเหมือนกัน
 ผมเห็นด้วยจากการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ หลายท่าน ~~คง~~ ^{คง}ว่า ปืนบางชนิด หรือ
 ปัจจุบัน ~~นี้~~ เช่น ปืนอัดลม นั้น เป็นปืนเกี่ยวกับการกีฬา โดยเฉพาะ ต่อมาก็เป็นปืน
 บางประเภทนั้นก็เป็นการส่งเสริมการค้า เพราะฉะนั้นเนื่องจากตามที่ได้ฟังการอภิปราย
 ของท่านสมาชิกฯ ผมสรุปว่า จะขอแปรญัตติ ^{นี้} ~~ให้~~ ^{ให้}ท่านสมาชิกฯ อยู่หลายท่าน
 โดยขอแปรญัตติจากข้อ ค. แยกปืนอัดลม ออกมา เป็นว่า ปืนอัดลม นั้น ฉบับละ ๕๐ บาท
 ที่ถ้าเป็นว่า จะต้องมีฉบับละ ๕๐ บาท นั่นก็คือ ตามที่นำเรียนแล้วว่า เป็นการควบคุมการใช้
 อาวุธปืน ถ้าเราไม่ให้มีการเสียค่าธรรมเนียมเลย เราจะไม่สามารถควบคุมการมีอาวุธปืน
 ถึงแม้จะเป็นปืนอัดลมก็เช่นกัน เพราะฉะนั้นการที่เรากำหนดให้ต่ำไว้ เป็นการส่งเสริม
 การกีฬาอยู่แล้ว และก็เป็นการควบคุมการมีอาวุธปืน เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติเช่นครับว่า
 แยกปืนอัดลมมาเป็นฉบับละ ๕๐ บาท

แล้วป็นยาวประจูปากนั้นก็คงไว้ ๒๐๐ บาท ที่ว่าคงไว้ ๒๐๐ บาทนั้นเนื่องจากว่าร่าง พ.ร.บ. การใช้อาชญาในฉบับนี้เราไม่มีการแก้ไขมา การที่รัฐบาลขอเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมก็เนื่องจากคงจะเกี่ยวกับภาวะเรื่องการเงิน เพราะว่าเงินสมัยก่อนเมื่อ ๓๐ ปี ๕๐ ปีที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกมาจำนวน ๕๐ บาทตอนนั้นเพิ่มมาเป็น ๒๐๐ บาท ด้วยเหตุด้วยผลว่า ค่าเงินนั้นเปลี่ยนแปลงไป ถือว่าเป็นการสมควรเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติใน ๒ ประเด็นแล้วแยกป็นลมออกไปเป็นฉบับละ ๕๐ บาท และป็นประจูปากนั้นเป็นฉบับที่ ๒๐๐ บาท ตามร่างเดิม ขอบคุณครับ

เจียม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ประธาน~~ ปรึกษาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายปรีชา ปิตานนท์ เราได้อภิปรายขอแปรญัตติกันมาในหลายลักษณะ ขอให้ท่านทั้งหลายช่วยกรุณาดูข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๔) ขณะนี้ถ้าเราอภิปรายอย่างนี้ต่อไปจะไม่สามารถที่จะลงมติได้ หรือไม่สามารถหาข้อสรุปได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอขึ้นญัตติ นั่นก็คือขอให้รวมประเด็นเพื่อพิจารณา

ในประเด็นที่ ๑ ก็คือ ๑. ยืนตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมา ๒. ยุติคดี หรือ อัตราราคีที่สมาชิกฯ เสนอต่างจากไปจากนั้นให้เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ถ้าไปเป็นเรื่องที่ ๒ คือ เรื่องที่สมาชิกฯ ขอแปรญัตติหลากหลายนั้นก็ขอให้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในชั้นนี้ผมขอให้ทำการรวมประเด็นและพิจารณา ขอบพระคุณครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : หมายความว่าเสนอปิดใช้ใหม่ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ไม่ใช่ปิดครับ ขอรวมประเด็นที่ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๑ ประเด็น กับร่างเดิมของรัฐบาล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ยืนร่างเดิม เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน

ประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ความจริง กระผมจะรอชี้แจงเป็นลำดับสุดท้าย แต่พอดีท่านสมาชิกฯ ได้เสนอญัตติขึ้นมา กระผมเกรงจะกระทบว่ญัตติเดิมเรากำลังพิจารณาอยู่ เมื่อมีญัตติอันนี้ขึ้นมาจะเป็นปัญหาว่า ญัตติเดิม

๑๖๒

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

viml ๗๒/๒

อาจจะตกไปก็ได้ แต่เห็นด้วยกับท่านเมื่อมีการอภิปรายจนแล้ว กล่าวคือเวลาถามท่าน
ประธานฯ คงจะต้องถามว่า จะเอาตามร่างเดิมหรือแก้ไข ถ้าตามร่างเดิมก็จบเลย แก้ไขก็แก้
ไม่ได้ แต่ถ้าบอกว่า เอาตามแก้ไข จึงมาถามต่ออีกทีว่า แก้ไขตามของใคร เพราะมีการขอแก้ไข
กระผมจดไว้ทั้งหมด ๗ - ๘ ท่านครับ กระผมเกรงญัตติจะตกไปก่อน เพราะว่าได้มีเสนอ
ขึ้นมาใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ} เตียว ~~วิเชียร~~ มีอะไร

นายวิเชียร เปาอินทร์ (สมุทรสาคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติข้อ ๗ หน้า ๓ ในอนุญัตติให้มีอาวุธปีนติดตัว ฉบับละ
๑,๐๐๐ บาท ถ้าถือว่าดูตามนี้ก็หมายถึงว่าเป็นตลอดชีพ ๑,๐๐๐ บาท แต่ข้อเท็จจริงนั้นมี
หนึ่งเขาต้องต่อทีหนึ่ง ก็จะขอแก้คำว่า “ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท” เป็นว่า “ปีละ ๑,๐๐๐ บาท”
การพกปืน เพราะจะต้องเอามาตรวจสอบทุกปี

- ๗๓/๑

๑๙ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~นายชวรัตน์ ชาญเขต~~ ^{๑๙}

~~นายวิเชียร~~ ^{๑๙} ครับ กำลังพิจารณาอยู่ใน ๖. ก. ยังไม่ถึง ๗. ครับ ~~เชิญ~~ ^{๑๙} ญัตติญัตติ

นายภิญญา ชาญปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ครับ~~

เพื่อให้รัดกุม ท่านผู้ใดแปรญัตติมาตราใดต้องจดเอาไว้ ถ้าตรงกันก็รวมกัน แต่ถ้าไม่ตรงกัน

ต้องถามมติว่าเอาของใคร สมมติของ นาย ก ^{ก็ยกว่า} จะเอาร่างเดิมไหม หรือจะเอาของนาย ก

ถ้าสภาบอกเอาร่างเดิมของรัฐบาล เราก็ไม่ต้องแก้ แต่ถ้าบอกว่าเอาตามร่าง นาย ก

ซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้เสนอลงมติเราก็กู้ เอาทีละคนครับท่าน ไม่อย่างนั้นสับสนครับ ต่อไปนี้

ท่านผู้ใดเสนอญัตติว่าเลข ประเด็นเดียวกันใหม่ ถ้าประเด็นเดียวกันรวมกัน แต่ถ้าประเด็น

เดียวกัน แต่คนละอัตร ^{๑๙} ท่านต้องถามแต่ละ ~~คน~~ ท่านเลขฯ ต้องช่วยหน่อย จะได้รัดกุมขึ้น

และรวดเร็วขึ้น

๑๙ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~เชิญ~~ ^{๑๙} ญัตติ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อสักครู่ ^{๑๙} นั้น ~~ผม~~ ^{๑๙} ปรึกษา

ขออนุญาตเยียนาม ท่านเสนอให้มีการรวมพิจารณา โดยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๔) ซึ่งกระผม

เห็นว่าชอบด้วยเหตุผล กระผมขอสนับสนุน และก็ให้ท่านประธานฯ ถามในประเด็นนี้

ไม่ต้องไปถามทีละ ^{๑๙} ~~คน~~ ^{๑๙} คือถามว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ถ้าเสียง

ส่วนใหญ่ ~~เห็น~~ ^{๑๙} เห็นด้วยกับร่างเดิม ก็จบ แปลว่าผู้ที่แปรญัตติทั้งหลายนั้นก็ตกไปหมด

ไม่ต้องถามอีกแล้ว แต่ถ้าเสียงส่วนใหญ่ลงมติว่าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ท่านก็ต้องมาถามว่า

เห็นด้วยกับของ ^{๑๙} ~~สภา~~ ^{๑๙} เห็นด้วยกับ นาย ก นาย ข นาย ค ไปทีละคน ๆ ถามรวมก่อน

จะได้ไม่เสียเวลา ขอบคุณครับท่านประธานฯ

๑๙ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ใคร~~ ^{๑๙} ใครสักทีมีอะไรครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ

ผมขออนุญาตพูดสั้น ๆ ได้ไหมครับว่า ในสังคมไทยบางทีเราไม่อย่างจะเห็นสภาเรา

~~เห็น~~ ^{๑๙} เห็นด้วยกันว่า ควรจะเก็บค่าธรรมเนียม ๒๐๐ บาท หรือ ๑,๐๐๐ บาท เกี่ยวกับขึ้น

ชนิดไหน อะไรต่ออะไร เราอยากให้เห็นสังคมที่ไม่มีอาวุธเลยนะครับ คือไม่ให้มีอาวุธเลย
ทั้งประเทศ ขอแสดงความคิดเห็นอย่างไรบ้าง ~~ซึ่ง~~ ^{ซึ่ง} เป็นเสียงสะท้อนเสียงหนึ่งเหมือนกันจาก
ประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~นายนิพนธ์~~ ^{เจษฏา}

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ

~~ครับ~~ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ประเด็นที่มี
ผู้แปรญัตติ กระผมคิดว่า ก็คงจะมีอยู่หลายประเด็นด้วยกัน แต่ถ้าถามอย่าง ^{ที่} ~~ที่~~ ^{เจษฏา} ~~ที่~~ ^{เจษฏา}
เสนอไป กระผมคิดว่าจะง่าย ถ้าหากว่าเป็นไปตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมา ก็หมายความว่า
ที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างเดิม ถ้าสมมติว่าไม่เอาตามร่างเดิม ก็คงจะอยู่ที่ว่า จะแปรญัตติเป็น
๑,๐๐๐ บาท ตาม ~~ร่าง~~ ^{เจษฏา} การรณ หรือจะแยกเหมือนกับที่ ~~คน~~ ^{เจษฏา} วิสิษฐเสนอ หรือว่าจะไม่ให้เก็บ
อย่างไรก็คงอย่างนั้น แต่ถ้าที่ประชุมเห็นว่าเป็นไปตามร่างเดิม ก็จบเลย หมายความว่า
คำแปรญัตติทั้งหมดตกไป ก็คงจะง่ายขึ้นด้วย และจะเสร็จไว

ประการที่ ๒ การให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้นก็จะต้องก่อให้เกิดการกระทำที่ผิดกฎหมายได้ง่าย หรือล่อแหลมที่จะเกิดในการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้น และการมีอาวุธปืนติดตัวก็อาจจะทำให้มีการตัดสินใจเร็วหรือบันดาลโทสะจนกระทั่ง ยกตัวอย่างเช่น บางทีขับรถปาดหน้ากัน ทะเลาะกันนิดเดียว ~~เพราะ~~ ชักปืนขึ้นมายิงกันตามที่มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เนือง ๆ ครับ และข่าวเหตุการณ์นี้มีอยู่บ่อยมากนะครับ

- ๗๕/๑

ประกาศที่ ๓ อวรุชปีนแต่ละกระบอก เดี่ยวนี้ไม่ใช่ราคา ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท อย่างสมัยก่อนนะครับ เดี่ยวนี้ราคากระบอกหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ บาท ๔๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท หรือ ๖๐,๐๐๐ บาท หรือเป็นแสน ๆ บาท การเก็บค่าธรรมเนียมให้มี อวรุชปีนติดตัวเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน

ประกาศที่ ๔ ซึ่งเป็นประกาศสุดท้าย การเก็บค่าธรรมเนียมแพ่ง จาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท ก็เหมือนกับเป็นการควบคุมอย่างหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ ~~ไม่~~ ให้มีการขอใบอนุญาตมีอวรุชปีนติดตัวนี้น้อยลง ก็จะทำให้เกิดลดความส่อแหลมที่จะเกิด อาชญากรรมขึ้นได้ นะครับ ~~อัน~~นี้เป็นเหตุผล ๔ ประการที่ระดมกราบเรียนท่านประธานฯ ที่ขอแปรญัตติเพิ่มจากฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๕,๐๐๐ บาท ~~อัน~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ท่าน~~^{นาย}อำนาจ ไทยานนท์ ครับ
ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ~~อัน~~ ผมขอแปรญัตติ ลำดับที่ ๑ จากมาตรา ๓ นั้นนะครับ จากใบอนุญาตให้มีอวรุชปีนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เป็น ใบอนุญาตให้มีอวรุชปีนติดตัวภายในจังหวัด ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ทั่วราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท เหตุผล เพราะผู้ได้ประโยชน์มากสมควรที่จะชำระเงินให้ ราชการมาก ~~และ~~ อีกประการหนึ่งก็คือ เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการในการที่จะ ควบคุมครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเสรี
นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ครับ ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ครับ ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ ลงมติไปสักครู่ก็มี ๖. ก. กับ ข. ไม่ทราบว่ ทั้ง ก. ทั้ง ข. เลยหรือเปล่าครับ ที่ลงมติไป เมื่อสักครู่หรือว่า ก. อย่างเดียว ~~อัน~~ เพราะตรงนี้ก็ยังไม่ยังสับสนกันอยู่เหมือนกันครับ
ขอความกระจ่างชัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ท่าน~~^{นาย}เลขชาติ อานหลังจากที่
ลงมติแล้ว อ่านผ่านไปแล้วไม่มีการขอแก้ตรงนั้น ไม่ทราบว่า ~~จะ~~ ^{จะ}อภิปรายอะไร
เชิญครับ

ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติแล้ว เมื่อสักครู่กระผมพูดว่า ต่อไปนี้กระผมจะพูดข้อ ๖. ข. ป็นอื่น ๆ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท กระผมก็มองไปจนทั่ว เมื่อไม่มีท่านผู้ใดยกมือก็ถือว่าที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบข้อ ข. ไปแล้ว วิธีปฏิบัติเป็นเช่นนี้ครับ ~~เพราะ~~ เพราะฉะนั้นในขณะนั้นข้อ ๖. ข. ถือว่าที่ประชุมได้มีมติอนุมัติไปตามที่รัฐบาลเสนอคือ ป็นอื่น ๆ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทแล้ว ขณะนี้กำลังพิจารณาอยู่คือข้อ ๗. กระผมได้อ่านว่าใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้น กระผมก็นั่งลง ขณะนี้สภากำลังอยู่ในข้อ ๗. คือใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ขอได้โปรดทราบตามนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~พล~~^{อ.} พลตำรวจเอก ประทีน พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ตามที่ท่านเลขฯ ได้อ่านข้อ ๖. ข. นั้น ท่านเลขฯ อ่านจริงครับ แต่ท่านประธานฯ ไม่ได้ถามเลยว่ามีผู้ใดจะแปรญัตติหรือไม่ ต้องถามก่อนครับ ไม่ใช่อ่านผ่านไปแล้วก็มิติดตามข้อ ๖. ไม่ถูกครับ ผมคิดว่าท่านประธานฯ อาจจะนำไปจนครับ น่าจะให้รองประธานฯ คนที่สอง ทำหน้าที่บ้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~เชิ~~^{อ.} เชิญ ~~อ.~~^{อ.} นิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ดั่งที่ ~~ท่าน~~^{อ.} การุณ ~~แล้ว~~^{แล้ว} (๓๖) ท่านเลขฯ ได้อภิปรายหรือชี้แจงไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้วครับ เพราะว่ากระผมเองได้นั่งฟังชัดเจนครับหลังจากที่ได้มีมติยืนยันตามร่างรัฐบาลในข้อ ๖. ก. ไปแล้ว ก็เป็นระเบียบปฏิบัติในสภาแห่งนี้ทั้งสภาผู้แทนและวุฒิสภา-----

เลขานุการหรือรองเลขานุการที่ทำหน้าที่อยู่ก็จะอ่านวาระต่อไป ซึ่งท่านเลขานุการก็ได้อ่าน
 ข้อ ๖. ข. เรื่องอื่น ๆ ตอนนี้คงไม่ใช่หน้าที่จะถาม ~~ครับ~~ ครับ พอถึงวาระนั้น ถ้าจะมีการ
 แปรญัตติในการที่ประชุมกรรมการเพิ่มเติมสภา ผู้แปรญัตติต้องมีมือขึ้น เพื่อขอแปรญัตติ
 แต่เมื่ออ่านไปสักพักหนึ่ง ไม่มีผู้ยกมือ ท่านเลขานุการก็มองดูแล้วไม่มีใครยกมือ ก็มาอ่าน
 ข้อ ๗. ก็มีผู้แปรญัตติ คือ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} ~~ท่าน~~ ^{คุณ} คำนำวล กษัตริย์ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} อำนวย ไททยานนท์ ซึ่งก็ดำเนินการมาถึง
 ขั้นนั้น กระผมคิดว่าขั้นตอนนี้ผ่านไปเรียบร้อยแล้วครับ และคงย้อนถามอีกไม่ได้แล้ว
 ผมถือว่าใน ๖. ก. ๖. ข. นั้น ได้พิจารณาในวาระ ๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ~~ไปแล้ว~~
 ขอบพระคุณครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : กระผม สราวุธ นิยมทรัพย์
 สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม เรื่องที่ผ่าน ๆ มา กระผมให้อภัยท่านประธานฯ
 เพราะที่ท่านก็ยังไม่อยู่หน้าครับ เราไม่ถือสากัน อีกสักระยะหนึ่งท่านก็คล่องขึ้น
 กระผมขออนุญาตแปรญัตติในลำดับที่ ๗ เรื่องอัตราค่าธรรมเนียม นะครับ เรื่องใบอนุญาต
 ให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทนั้น ผมคิดว่ามันน้อยไป จริง ๆ แล้วขณะนี้รัฐบาล
 กำลังยากจน อยากรจะหาเงินเข้าคลัง และคนที่อยากจะมีใบพกปืนมีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในชนบท ในบ้านนอก สมัยก่อนใบละร้อย นะครับ ใบพกปืนปีละ ๑๐๐ บาท คนวิ่งเดิน
 เสียกัน ๕,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ยังมี คือไหน ๆ รัฐบาลจน รัฐบาลจะหาเงิน
 ใช้วิธีหาเงิน โดยจากการให้มีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว คิด ๑๐,๐๐๐ บาท เลยครับ
 ขณะนี้ป็นมีเท่าไรครับท่านรัฐมนตรี ท่านประธานฯ ครับ ขณะนี้เป็นเท่าที่ผมถาม
 ท่านอดีตรองอธิบดีกรมตำรวจ ~~ท่าน~~ ^{คุณ} สวัสดิ์ ท่านบอกว่าสมัยที่ท่านเป็นอธิบดีมีประมาณ
 ๕๐,๐๐๐ กระบอก ~~แล้ว~~ ถ้าปัจจุบันถึงด้านกระบอก เก็บค่าธรรมเนียม ๑๐,๐๐๐ บาท
 รัฐบาลจะมีเงินหมื่นล้าน น่าสนใจ ผมคิดว่าไหน ๆ จะหาเงินเข้าคลังทั้งที เก็บ
 ๑๐,๐๐๐ บาท คนที่มีฐานะมีปืนใช้มี ๑๐,๐๐๐ บาท เรื่องเล็กครับ ผมขอแปรญัตติ
 ๑๐,๐๐๐ บาท ครับ ขอบพระคุณ ~~ครับ~~ ครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~คุณ~~ ^{คุณ} วิเชียร ~~ครับ~~ ครับ
 พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขอโทษครับ
 ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็ยกมืออยากจะเรียนว่าที่เราพิจารณาผ่าน ๖. ข. นี้ไม่ถูก

เพราะว่าท่านเลขาฯ อ่าน ควรจะอ่าน ๖. ก. ไปแล้วมา ๖. ข. แล้วก็หยุดครับ ไม่ใช่มาอ่าน
ข้อ ๗. เลยครับ เพราะเป็นการแปรญัตติเรียงมาตราครับ ควรจะหยุด ไม่ใช่อ่านต่อไปเลย
ถ้าไม่อย่างนั้นก็อ่านไปเลยทั้ง ๖. ก. ๖. ข. ก็จบไม่ดีกว่าหรือครับ เพราะว่าผมเห็นว่าควรจะ
อ่าน ๖. ก. จบแล้ว แล้วก็อ่าน ๖. ข. แล้วหยุด ไม่ใช่อ่าน ข้อ ๗. เลยครับ

นายวิศิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ครับ

ผมขอในประเด็นนี้ จะได้เสริมนะครับท่านประธานฯ ผม นายวิศิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ~~ที่หอประชุม~~ ในประเด็นนี้ ~~เรื่องข้อ ๗ ประเด็น~~
เนื่องจากมีสมาชิกฯ หลาย ~~ท่าน~~ ^{๓๕} ได้ทักท้วงตามที่สมาชิกฯ หลาย ~~ท่าน~~ ^{๓๕} ว่าประเด็นที่
๖. ข. ผ่านไปแล้วนะครับ เนื่องจากท่านสมาชิกฯ หลาย ~~ท่าน~~ ^{๓๕} ต้องยอมรับว่าเป็นของใหม่
ท่านสมาชิกฯ จากสุราษฎร์ ได้อภิปรายนั้นผมเห็นชอบด้วย เป็นการวินิจฉัยครั้งแรกที่เราปฏิบัติ
กัน ~~ที่สภา~~ ^{๓๕} ที่สมาชิกฯ หลาย ~~ท่าน~~ ^{๓๕} ได้ทักท้วง ~~ผม~~ ^{๓๕} ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและ
ถือว่าสภาแห่งนี้ยังไม่มีมีการพิจารณาผ่าน ๖. ข. ไป-----

เพราะว่าเจตนารมณ์นั้นสมาชิกฯ แห่งนี้ไม่ได้รับทราบขั้นตอน~~นั้น~~ เพราะฉะนั้นผมขอ
 นิทหนึ่งนะครับท่านประธานฯ ว่า~~ที่ท่านถาม~~ เมื่อเราทราบขั้นตอนถูกต้องอย่างนี้แล้ว
 ให้ท่านเลขฯ อ่าน^{๖๐} ๖. อีกครั้งหนึ่งตามที่ดำเนินการที่ได้ชี้แจงไป เพราะว่าก่อนที่จะ
 ดำเนินการนั้นไม่ได้มีการชี้แจง และสภาแห่งนี้หลาย~~ท่าน~~^{คน} ไม่รับทราบว่าจะต้องมีการ
 แปรญัตติในช่วงไหน เพราะฉะนั้น~~นั้น~~ การที่เราจะกลับมาอ่าน^{๖๐} ๖. ใหม่ ผมคิดว่าก็
 ไม่ได้เป็นการคิดซ้ำซ้อนกับการประชุมหรือครับ เพราะถือว่าสภาแห่งนี้ยังไม่ได้ลงมติว่าจะ
 แปรญัตติหรือไม่แปรญัตติ เพื่อความเรียบร้อยและมีสมาชิกฯ หลายท่านได้ฟังดังตรงนี้
 ผมคิดว่าเราไม่เสียเวลามากกว่าจะเริ่มต้น^{๖๐} ๖. ถ้า^{๖๐} ๖. ไม่มีก็ไปข้อ ๑. ต่อครับ
 ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ~~ครับ~~

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ขออนุญาตหารือครับ^{๖๐} นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้การทำหน้าที่เป็นไปโดย
 ความเข้าใจต่อกัน ที่ท่านเลขฯ ได้เรียนเสนอว่า ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าได้อ่านแล้วไม่มี
 ผู้แปรญัตติ เพื่อ~~ทำ~~ทำให้ถูกต้องต่อไปผมก็ยังหาในส่วนที่ท่านเลขฯ ได้อธิบายไม่~~ใช่~~^{๖๐}
 ขออนุญาตเรียนถามนิทหนึ่งครับเพื่อผมจะได้ปฏิบัติในคราวต่อไปได้อย่างสมบูรณ์ว่า
 ในส่วนที่ท่านเลขฯ ได้อ่านแล้วถือว่า~~ที่ประชุมถ้าไม่แปรญัตติถือว่า~~ยอมรับ อยู่ตรงไหนใน
 ข้อบังคับครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ การที่สภาจะพิจารณา ๓ วาระรวด กระผมก็มี
 ความเชื่อว่าท่านสมาชิกฯ เข้าใจวิธีที่ว่า ๓ วาระแล้ว ในขั้นตอนวาระที่ ๒ ถ้าจะ ๓ วาระ
 รวด แต่เดิมกระผมลุกขึ้นยื่นอ่านทุกถ้อยคำท่านก็สามารถจะยกมือขึ้นแก้ไขได้หมด กระผม
 ยกตัวอย่างว่า กระผมอ่านแต่ชื่อร่าง ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน ท่านสมาชิกฯ มีสิทธิ
 จะยกมือตั้งแต่ตอนนั้นได้เลย เมื่อกระผมอ่านหมดไปแล้วแต่ละบรรทัด โดยธรรมเนียม
 เลขานุการก็ต้องหยุดเพื่อดูสมาชิกฯว่าจะขอแก้ไขถ้อยคำใด ๆ หรือไม่ เมื่อที่ประชุมไม่
 แก้ไขถ้อยคำใด ๆ เลขานุการก็จะอ่านต่อไป~~ในเมื่อสภามีเจตนาที่จะให้ดำเนินไปด้วยความ~~
 รวดเร็ว กระผมจึงอ่านคำปรารภที่ไม่มีผู้ใดยกมือ กระผมจึงอ่านมาตรา ๑ ก็ไม่มีผู้ใดยกมือ

กระผมจึงอ่านมาตรา ๒ ไม่มีผู้ใดยกมือ แปลว่ามาตรา ๑ มาตรา ๒ นั้นได้ผ่านที่ประชุมแล้ว กระผมจึงอ่านมาตรา ๑ ~~เสร็จ~~ ก็ไม่มีใครยกมือ ก็ถือว่าที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไปตามวิธีการพิจารณาในวาระที่ ๒ ในกรรมาธิการเต็มสภาด้วยวิธีนี้แล้ว ต่อไปกระผมกำลังพิจารณาถึงอัตราค่าธรรมเนียม กระผมก็อ่านที่ละบรรทัด (นายเสรี สุวรรณภานนท์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาฯ ครับ คุณเสรีประทั่ง นิดหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ ครับ ที่กระผมเรียนถามก็คือว่า มันอยู่ส่วนไหนของข้อบังคับ ถ้าหากว่าท่านเลขาฯ ได้กรุณาอธิบายถึงธรรมเนียมปฏิบัติอะไรก็ตาม ถ้าไม่อยู่ในข้อบังคับก็ถือว่ายังไม่ยุติ เพราะฉะนั้นเราต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องกราบขออภัยที่ลุกขึ้นยืนหลายครั้ง ที่จริงกระผมคิดว่าขั้นตอนมันผ่านไปเรียบร้อยแล้วครับ ข้อ ๖. ข. ท่านเลขาธิการก็ได้อ่านซ้ำ ๆ แล้วก็ไม่มีใครยกมือขอแปรญัตติ ถ้าท่านถามกระผมว่ามันอยู่ในข้อบังคับข้อไหน ที่จริงกระผมว่า ~~ผม~~ ^{คุณ} เสรีทราบแต่ท่านแก่ลังถามไปอย่างนั้นเอง มันอยู่ในข้อ ๑๑๑ กับข้อ ๑๑๒ คือให้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา ชัดเจนครับ กระผมกราบท่านสมาชิกฯ ~~ครับ~~ ให้พิจารณากันในข้อ ๑. เอะ มีฉะนั้นเท่ากับเราไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ เรื่องที่ผ่านไปแล้วก็เอามาพูดอีก ถ้าเป็นอย่างนี้เดี๋ยวกระผมบอกว่า ข้อ ๖. ก. กระผมก็ยังไม่ได้พูดก็จะพูดอีก เพราะฉะนั้นเรื่องที่ผ่านมาไปแล้วก็ขอให้ผ่านไป ไม่ได้แปรญัตติในมาตรานี้ก็ไม่เป็นไรก็ไปแปรญัตติในใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว อาจจะมีมาแปรตรงนี้เสียก็ได้ -----

กระผมว่าละเว้นตรงนี้หน่อยหนึ่ง ไม่น่าจะเป็นอะไรขอให้รักษาข้อบังคับไว้ และให้การประชุมนี้เป็นไปโดยเราถือข้อบังคับกันอย่างเคร่งครัด กระผมคิดว่ากระผมกราบเรียนอย่างนี้ เมื่อกี้หลายท่าน^{คุณ คุณ} อภิปรายการณก็พูดแล้ว ^{คุณ} เสนอมติที่พูดแล้ว ขึ้นตอนผ่านไปแล้วขอให้ผ่านไป ไม่ได้กลับไปแปรญัตติข้อ ๖. ข. กระผมคิดว่าก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรมากมายนะครับ แต่จริง ๆ แล้วท่านเลขาธิการไม่ได้ทำผิดข้อบังคับ รวมทั้งท่านประธานฯ ด้วย เพราะมีการอ่านซ้ำ ๆ แล้วเมื่อไม่มีใครยกมือก็แปลว่าไม่มีผู้คิดจะแปรญัตติในข้อนี้ ท่านก็อ่านข้อต่อไป ซึ่งถูกต้องด้วยข้อบังคับการประชุมทุกประการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{เชิญคุณ} สันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นที่ท่านเลขาฯ กระผมไม่ได้คิดใจหอกครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ตามท่านเลขาฯ ทำไปตามอำนาจหน้าที่ กระผมว่าท่านทำถูกต้องครับ กระผมไม่จำเป็นต้องไปปกป้องท่านเลขาฯ ซึ่งท่านทำหน้าที่เป็นเลขาฯ ของที่ประชุม แต่ไม่ใช่เหตุผลที่เราจะต้องเอาชนะคะคานกันครับท่านประธานฯ กระผมว่าเมื่อท่านสมาชิกฯ สงสัย กระผมเสนอทางออกให้ท่านประธานฯ นิดเดียวครับ ท่านวินิจฉัยเถอะครับ ถ้าบอกว่าท่านเลขาฯ ทำถูก ว่ากันในข้อ ๘. ข้อ ๘. ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืน จบครับท่านประธานฯ เป็นอำนาจของท่านโดยตรง ท่านบอกกระผมวินิจฉัยแล้วครับ ท่านเลขาฯ ทำไปตามกระบวนการของการประชุม พอท่านสั่งเสร็จเรียบร้อย ข้อ ๘. จบไม่มีใครไปกล้าขึ้นอำนาจท่านประธานฯ ขอความกรุณาท่านประธานฯ ใช้อำนาจสิทธิ์ตรงนี้เถอะครับ แล้วเรื่องจะเดินได้ กระผมจะได้พิจารณาเรื่องข้อ ๘. ซึ่งของกระผมมีจะพูดอยู่ ๒ ประการ แต่ตรงนี้ด้วยความเคารพท่านประธานฯ แท้จริงกระผมไม่อยากจะไปกล้าเสนอท่านประธานฯ ตรงนี้ได้ แต่ด้วยเหตุด้วยผลเพื่อให้การดำเนินกระบวนการประชุม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระผมอยากขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ โปรดใช้ตรงนี้

แล้วท่านวินิจฉัยสั่งการเอะครับแล้วจะได้ว่ากันในข้อ ๗. ต่อไปได้ ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ} ~~คุณ~~ พวงเล็ก เมื่อกี้

c

ยกมือครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพคะ
ดิฉัน พวงเล็ก บุญเชียง ความคิดเห็นของดิฉันคงจะเหมือนกับคุณณรงค์และ
คุณสันติภาพคะ ถ้าหากท่านประธานฯ ยังต้องฟังเหตุผลของสมาชิกฯ อยู่ ดิฉัน
เกรงว่า เราจะพิจารณาถกไม่จบนะคะ ดิฉันขอให้ท่านประธานฯ ใช้อำนาจเด็ดขาด
ท่านไปนั่งอยู่ข้างบนแล้ว ท่านมองพวกเรามองด้วยความเจตนาดีอยู่เสมอ แต่
การประชุมเราเป็นไปด้วยความล่าช้า ~~ท่านประธานฯ หรือพรรค~~ การที่เราจะรู้เรื่อง
ทุกเรื่องเป็นไปได้ไหมได้ ถ้าหากเราไม่ได้มาศึกษา ไม่เสียโอกาสหรือคะสำหรับท่านที่
บอกว่า ท่านประธานฯ หรือท่านเลขฯ ทำไปโดยพลการ ที่จริงชอบแล้วคะ
แล้วเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาที่ทำกันมาเช่นนี้ ถ้าหาก
พูดกันไปเป็นเรียงตามมาตรา ถ้าหากถึงมาตราไหน ถ้าเลขฯ เงยหน้ามองไม่มี
ผู้โดยยกมือก็แสดงว่า มาตรา นั้นผ่าน ~~อันนี้~~ เป็นสิ่งที่ทำมาโดยตลอด สำหรับ
ท่านที่เห็นเป็นอย่างอื่น ดิฉันคิดว่าครั้งนี้ก็ยังไม่สายเกินไป เรายังมีการพิจารณา
อีกมาก ก็ยกประ โยชน์ให้ ^{แต่} รัฐบาล และยกประ โยชน์ให้ ^{แก่} ประชาชน
ผู้จะได้มีส่วนร่วมในตรงนี้ ขอขอบคุณ และขอให้ท่านประธานฯ หนักแน่นเอะคะ
ถ้าสิ่งไหนที่ประธานฯ คิดว่าควรจะทำได้ก็ควรจะทำไปเลย อย่าได้ถามพวกเรา
ด้วยความเกรงใจ ยกมือ ๑๐ คน ให้ถือป้ายทั้ง ๑๐ คน ไม่มีที่ประชุมที่ไหน
หรือคะ นอกจากที่ประชุมของเราตรงนี้ท่านประธานฯ คะ ขอบคุณคะ

e

a e

e e

e

(พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ} ~~คุณ~~ ปริชาชนานไป

e

สักหน่อย เดี่ยวก่อนนะครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอประ ท้วงครับ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่า

๑๓๓

๑. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุชาติดา ๑๕/๓๓

ในสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ เราพิจารณากันในเรื่องค่าธรรมเนียมของ
อาวุธปืน เพราะฉะนั้นเราควรจะต้องพิจารณากันให้กระจ่างทั้ง บ. ก. ข. บ. แล้ว
ข้อ ๑. ครบท่านประธานฯ ข. ข. ไม่มีใครพูดเลย ไม่มีใครพูดไม่ว่าสมาชิกฯ
ไม่ตั้งใจในเรื่องค่าธรรมเนียมนะครับท่านประธานฯ แต่เนื่องจากท่านเลขานุ
อ่าน แล้วก็อ่านต่อไปเลย ทุกคนก็ยังคิดว่า แปรญัตติเรียงตามมาตรานี้
ถ้าท่านเลขานุฯ หยุดแค่ ข. สักหนึ่งหยุดนะครับ แล้วไม่มีคนยกมือ อ่านแล้ว
หยุดเสียหน่อยท่านเลขานุฯ อ่านก็จบจะติดต่อกันเลยท่านเลขานุฯ ครับ แล้วทุกคน
ก็ยังไม่เข้าใจดี แต่ในสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้เรากำลังพิจารณาเรื่อง
อัตราค่าธรรมเนียมครับ ฉะนั้นต้องพูดถึง บ. ก. ข. และข้อ ๑. ให้ชัดเจนครับ
ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอความกรุณาครับเพื่อนท่านสมาชิกฯ ทุกคนด้วย
ด้วยครับ เรายังไม่พิจารณาเลยว่า ข. ข. เห็นด้วยไม่เห็นด้วย ยังไม่มีการอภิปรายเลย
ท่านก็ผ่านไปเลย โดยที่เราสำคัญผิดกันหมดครับ ขอบคุณครับ

- ๘๐/๑

๖. ๗ (ส. นิตិบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๘๐/๑

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน
ขอยืนยันว่า เมื่อสักครู่นี้ท่านเลขานฯ ได้พูดถึงข้อ ข. แล้วท่านก็เงยหน้า แล้วไม่มี
ท่านผู้ใดยกมือก็หมายถึงว่า ไม่มีผู้ใดคิดใจในตรงนั้น ดิฉันขอยืนยันและขอเป็นพยานให้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ดิฉัน~~ ^{คุณ}ปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ปรีชา ปิตานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจาก
จันทบุรี ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายครับ ขอความกรุณาท่านเปิดไปที่ข้อบังคับหน้า ๓๐
ซีครับ ข้อ ๑๐๘ แล้วก็ดูตรงข้อแปดผู้คดีครับ ตอนนี่จะมีคำตอบที่ชัดเจนว่า ท่านเลขานฯ
ได้ทำถูกต้องแล้ว การแปรญัตติโดยปกติต้องแปรเป็นรายมาตรา และให้เป็นไปตามแบบ
ที่เลขาธิการวุฒิสภากำหนด นั่นก็คือท่านกำหนดด้วยการอ่าน ไม่มีใครยกมือขอ
แปรญัตติก็เป็นอันว่าผ่าน นี่ก็ข้อบังคับที่ยืนยันว่า ท่านทำถูกต้องแล้วครับ ขอบคุณ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ของผมสั้น ๆ ครับ ผมคิดว่า ~~ดิฉัน~~ ^{คุณ}พวงเล็กก็พูดชัดเจนแล้วนะครับ ขอ
ท่านประธานฯ ดำเนินการต่อไปครับ ท่านเลขานุการทำถูกต้องทุกประการครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อภิปรายกันพอสมควรนะครับ
ในเรื่องการดำเนินการของท่านเลขานุการ ผมขอดำเนินการต่อไปครับ ก็ถือว่า ปฏิบัติ
ตามที่เคยปฏิบัติมาถูกต้องแล้ว เฉพาะข้อ ๗ มีอีกใหม่ครับ เชิญคุณประสิทธิ์ครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานคะ ขอท้วง
ท่านประธานฯ มาถึงตรงนี้เป็นช่วงโอกาสของท่านประธานฯ แล้วคะ ท่านประธานฯ
ต้องถามว่า เห็นควรตามร่างเดิมหรือว่า เห็นตามผู้แก้ไขคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{คุณ}ยังอยู่ในการพิจารณาของข้อ ๗
นะครับ ~~ดิฉัน~~ ^{คุณ}เชิญประสิทธิ์ครับ

L I R T

๑๗๕

๑. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๘๐/๒

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตแปรญัตติในอัตราค่าธรรมเนียมในลำดับที่ ๗ ว่า ขอให้มียัตราค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้นไปกว่าเดิม จะเป็น ๕,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ดี ผมเห็นด้วยทั้งสิ้น แต่ขอให้ เป็นอัตราค่าธรรมเนียมที่สูง เหตุผลที่กระผมจะเรียนก็คือว่า ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกัน และไม่ใช่เป็นการสนับสนุนให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืน และใช้อาวุธปืน นำพาอาวุธปืนติดตัวไปได้โดยไม่มี ความจำเป็นและเร่งด่วน -----

๗

- ๘๑/๑

เนื่องจากว่า ถ้าเปิดโอกาสให้มีการนำพาและพกพาอาวุธปืนไปโดยสะดวกนั้น ปัญหาที่ติดตามมาก็คือว่า เป็นการทำให้ผู้ที่พกพาหรือนำพานั้นเกิดความข่มใจ และมีความมั่นใจที่จะใช้ในการกระทำความผิดโดยไม่คิดให้รัฐบาลชอบ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้นำอาวุธปืนไปใช้โดยไม่มี ความจำเป็น ปัญหาที่ตาม~~มา~~ก็คือ~~นี้~~ เมื่อเกิดปัญหาเรื่องอาวุธปืนในการนำพาไปแล้ว การนำพานั้นก็ไม่ใช่จะสามารถจะนำพาได้โดยทุกที่เสมอไป เพราะกฎหมายยังบังคับนะครับว่า ในสถานที่บางแห่ง~~บาง~~ เช่น ที่จัดให้มีการนมัสการอะไรก็แล้วแต่ก็ยังคงเป็นการต้องห้ามไม่ให้มีการนำพาอาวุธปืนเข้าไปในสถานที่เช่นนั้น แล้วการพกพา ก็ไม่สามารถพกพาได้โดยเปิดเผย เพราะว่ากฎหมายเองก็มีห้ามไว้ ฉะนั้นการที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่~~จะ~~จะขออาวุธปืน ถ้าขอให้มีการนำพาหรือพกพาได้โดยสะดวก~~นี้~~ ปัญหาที่ติดตามมายังมีอีกมากมาย ~~สิ่ง~~ เป็นปัญหาที่จะต้องมาแก้ไขในภายหลัง โดยเฉพาะอาจจะ เป็นช่องทางให้~~ใคร~~เจ้าหน้าที่ซึ่งดูแลเกี่ยวกับเรื่องอาวุธปืนนั้น~~นั้น~~ ทำมาหากินได้ อีกด้วย จนมีคำกล่าวที่ว่า การพกพาอาวุธปืนนั้นถ้าพกโดยใส่ซองไม่เป็นความผิด ถ้าพกโดยไม่ใส่ซองก็ติดคุก คำว่า ใส่ซองในที่นี้ไม่ใช่ซองปืนหรือกระป๋ซองอะไรก็กินเอาเองก็แล้วกันนะครับ นั่นคือเป็นคำกล่าวคิดตัวมาตลอด~~แล้ว~~ว่า ลักษณะนี้จะเป็นปัญหาต่อการที่กฎหมายให้โอกาสที่จะนำพาอาวุธปืนก็จริง แต่ควรจะคำนึงถึงความจำเป็นว่า มีความจำเป็นแค่ไหนและมีความเร่งด่วนแค่ไหน ตรงนั้นกฎหมายเปิดโอกาสให้อยู่แล้วในการที่จะมาพิสูจน์สิทธิ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนสติให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนและใช้อาวุธปืนนั้น ไตร่ตรองเสียก่อน ก่อนที่จะนำอาวุธปืนติดตัวไปด้วย หรือนำติดไปในยานพาหนะ เพราะปัญหาที่นำติดไปนั้นไม่ใช่ปัญหาอย่างที่เห็นแก่ในหนังสือ เพราะในทางปฏิบัติแล้วโอกาสที่จะอธิบายเมื่อมีปัญหากเกิดขึ้นนั้นอธิบายได้ยาก เพราะอะไร เพราะถ้าหากอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวได้ง่ายบางครั้งผู้ที่ติดตัวไปนั้นก็ไม่ใช่เป็นผู้ที่จะต้องรับเคราะห์เสมอไป อาจจะเป็นผู้ที่ร่วมเดินทางไปด้วยก็อาจจะมีปัญหาติดตัวตามมา เนื่องจากว่า ผมขอ ยกตัวอย่าง~~แล้ว~~ไป~~ใน~~ ในรถคันเดียวกันปรากฏว่า เจ้าของอาวุธปืนเกิดติดภาระแล้วก็อนุญาตให้ผู้ที่ขับรถไปด้วยหรือเป็นเพื่อนฝูงหรือว่าเป็นญาติขับรถกลับ แต่อาวุธปืนนั้นไม่ได้นำไปด้วย อาวุธปืนยังคงอยู่ในรถหรือในพาหนะ ต่อมามีการตรวจจับผู้ที่ขับรถนั้นถือว่า เป็นผู้ที่ครอบครองหรือเป็นผู้ที่นำพาอาวุธปืน แม้ว่าจะแก้ตัวอย่างไร

แต่ปัญหาบานปลาย เสียเวลา ฉะนั้นผมถึงเห็นว่า ถ้ากำหนดอัตราให้สูงก็เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวและใช้อาวุธปืนนั้นไปขออนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวไปได้โดยสะดวก โดยปราศจากการไต่ตรองไว้ก่อนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปคุณสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตรครับ ก่อนอื่นผมขอแปรญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยกับรัฐบาลที่เสนอมมา ๑,๐๐๐ บาท ~~๑,๐๐๐~~ จริง ๆ แล้วในการเกิดอาชญากรรมแต่ละครั้งผมไม่เห็นมีมีจลาจลคนไหนต้องมีใบพกพาอาวุธปืน แต่การที่จะทำให้อุจริตชนมีและพกพาอาวุธปืนได้ ทำไม่ต้องไปเรียกค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตแพ่งนัก ชีวิตและทรัพย์สินของอุจริตชนเป็นสิ่งที่สมควรแล้วที่จะได้รับความคุ้มครองและสมควรแล้วที่จะได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน ครับ สำหรับค่าธรรมเนียม ๑,๐๐๐ บาท ตามที่เสนอมานั้น ผมเห็นว่าเหมาะสม เพราะว่าจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้ ^{กับ} อุจริตชนที่จะมีอาวุธไว้ป้องกันทรัพย์สินของตัวเองครับ ส่วนการที่จะกลั่นกรองว่าอุจริตชนคนใดจะได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นขั้นตอนของข้าราชการที่จะต้องกลั่นกรองไม่ใช่อยู่ที่ค่าธรรมเนียมจะเป็นตัวกำหนดครับ ขอบคุณมากครับ

๑๘๒

๑. ๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๘๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^ณต่อไปคุณสมบุรณ์ก่อน
แล้วก็^ณปฏิบัติมา

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สมบุรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ~~ท่านประธานฯ ครับ~~ กระผมได้ฟัง
เพื่อนสมาชิก บาง^ณคนแปรญัตติบอกว่า ค่าธรรมเนียมครั้งนี้จะเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท
ท่านประธานฯ ครับ คือมองตามความเป็นจริง ท่านประธานฯ คนที่พกพาอาวุธ
มากที่สุดในประเทศ ก็คือตำรวจไซ้ไหมครับ ยกตัวอย่างตำรวจเล็ก ๆ เงินเดือนเขา
๑,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท ท่านประธานฯ ครับ บังเอิญค่าใบอนุญาต~~นี้~~^{นี้}ต้องต่อปีต่อปี
ท่านประธานฯ ครับ ถ้าต่อปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็คง~~นี้~~^{นี้}น้อยนักที่ตำรวจเจ้าหน้าที่
คนน้อย ๆ จะมีปืนครบท่านประธานฯ กระผมว่าค่าพกพาครั้งนี้เป็น ๑,๐๐๐ บาท
ก็นับว่าหนักเอาการแล้ว แต่อย่างไรก็แล้วแต่ กระผมยังยืนยันว่า ๑,๐๐๐ บาทนี้
ก็คงจะพอเหมาะพอควร~~ท่านประธานฯ ครับ~~^ณ เห็นด้วยกับร่างเดิม ~~ท่านประธานฯ~~
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^ณเชิญขอ^ณปฏิบัติก่อน

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ เพื่อความเรียบร้อยในการเดินทางในการพิจารณา กระผมอยากให้ท่านเลขาฯ
ได้อ่านคำแปรญัตติบทวนอีกครั้งของท่านผู้ใดแปรญัตติว่าอย่างไร ก่อนที่จะลงมติว่า
จะเอาร่างเดิมหรือเอาตามผู้แปรญัตติ แต่ถ้าเห็นตามผู้แปรญัตติก็จะได้ตามเอาของใคร
ตรงนี้ย้อนนึกเถอะครับ เพราะ~~นี้~~^ณนี้กระผมลืมแล้วว่าใครแปรญัตติอย่างไรบ้าง
ฉะนั้นท่านเลขาฯ กรุณา ท่านประธานฯ ใจเย็นนึกหนึ่ง^ณบะ^ณครับ ดีแล้วครับ เริ่มใจเย็น
เริ่มเย็นแล้วครับ ท่านเลขาฯ ช่วยทวนนึกหนึ่งว่า ~~ผู้ใด~~^ณผู้ใดแปรญัตติไว้ว่า
อย่างไร ก่อนที่จะลงมติ เพื่อพวกกระผมจะได้ฟังว่า ของแต่ละ~~ท่าน~~^ณนั้น มีเหตุผลดีใหม่
~~อะไร~~^ณ เพื่อจะดำเนินการให้ถูกต้อง ขอบพระคุณมากครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^ณเชิญท่าน^ณสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดน่าน ~~ท่านประธาน~~
~~ครับ~~ ตามร่างแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเชื่อมั่นอ่านตามหลักการและเหตุผล
 นั้นหมายถึงว่า ตามกฎหมายต้องการที่จะตรวจสอบผู้ที่มาขออนุญาตพกพาอาวุธปืน
 ตาม ป. ๑๒ เท่านั้นเอง เจตนารมณ์เช่นนี้ นะครับ ท่านประธานฯ ด้วยเหตุผลครั้งนี้
 นะครับ แต่ที่นี้ถ้าเหตุผลว่า จากของเดิมแบบ ป. ๒ นี้ครับ ท่านลองดูนะครับ
 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฉบับละ ๑๐๐ บาท เพิ่มมา ๑,๐๐๐ บาท
 เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วครับ ท่านประธานฯ ท่านต้องเข้าใจด้วยเหตุด้วยผลว่า ถ้าจะ
 ขึ้นมากขนาดนั้น ถ้ามว่าการตรวจสอบ ถ้าปีหนึ่งเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท หรือ ๕,๐๐๐ บาท
 ตามที่มีผู้เสนอ กระผมเคารพความคิดเห็นท่านครับ แต่ด้วยเหตุผลว่า ถ้าปีละ
 ๑๕,๐๐๐ บาท กระผมยืนยันว่าสุจริตชนทั้งประเทศ ไม่มีใครละครับที่จะขออนุญาต
 ใบอนุญาต ป. ๔ และ ป. ๑๒ ไม่มีเหตุผล อย่างน้อยที่สุด ถ้าไปกระทำผิดตามกฎหมาย
 ทำเสร็จทั้งน้ำเลยครับ ทำเสร็จไม่ต้องไปรับผิดชอบด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ตาม ต้องคำนึง
 ถึงสุจริตชนที่ต้องการมีใบอนุญาตพกพาและมีปืนไว้ในครอบครองเพื่อที่จะคุ้มครอง
 ชีวิตตนเองและทรัพย์สินของตนเอง คำนึงตรงไป ~~รับ~~ ชีครับ เพราะถ้าจะคำนึงแต่ว่า
 จะเพิ่มเอา ๆ กระผมเชื่อละครับ ไม่มีใครละครับที่เป็นอาชญากร ~~โดยกระผมและ~~ ^{นัก} ~~สันดาน~~
 ที่กระทำความผิดอย่างต่อเนื่อง และเป็นเรื่องที่เขาต้องทำโดยปกติวิสัย กระผม
 กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ไม่มีใครละครับที่จะไปขอใบอนุญาตเพื่อให้ตรวจสอบ
 การทำงานของตัวเองได้ เพราะฉะนั้นถ้าเจตนารมณ์แห่งร่างกฎหมายฉบับนี้ ตามเหตุผล
 แห่งร่างของรัฐบาล ซึ่งจาก ๑๐๐ บาท ขึ้นมา ๑,๐๐๐ บาท และจะต้องดำเนินการทุกปี
 ให้ตรวจสอบ นี่ก็สุจริตชนเขาทำกันครับท่านประธานฯ ไม่ใช่โจร ไม่ใช่คนที่มีปืน
 ไว้แล้วจะไปกระทำผิดกฎหมาย ถ้าด้วยเหตุด้วยผลครั้งนี้ กระผมว่าร่างเดิมของรัฐบาล
 ที่เสนอมาจาก ๑๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท สำหรับคนที่ มีปืนไว้ในครอบครอง
 ขอ ป. ๔ ด้วยความสาหัสสาครรจ์ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น แล้วมาขอใบอนุญาต

๗. ๗ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๘๒/๓

พกพา และมีไว้ที่บ้านสำหรับที่จะป้องกันชีวิตและทรัพย์สินตนเอง กระทบวามันหนัก
แล้วด้วยซ้ำครับ ถ้าคนใดก็ตามที่จะขอมิใบอนุญาตพกปืนไว้ สำหรับที่จะปกป้อง
ผลประโยชน์ของตนเอง ๑,๐๐๐ บาทนี้สมเหตุสมผล-----

- ๘๓/๑

ตาม ป. ๑๒ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ๓,๓๕๕ ราย ~~ที่~~ ถ้าในกรณีอย่างนี้ละครับ ถ้าจะไปเพิ่มอัตรา ~~ให้~~ มากขึ้น กระผมเข้าใจหัวอกของคนบ้านนอก หัวอกของผู้มีรายได้น้อยกว่าจะหาทรัพย์สินได้แต่ละบาทแต่ละสตางค์ มีเป็นสักกระบอกหนึ่งไว้สำหรับที่จะป้องกันชีวิตตนเองและทรัพย์สิน ด้วยเหตุด้วยผลครับท่านประธานฯ กระผมว่าแค่นี้มันก็สาหัสสากรรจ์ด้วยซ้ำ ถ้าคนมีเจตนาดีต่อบ้านเมือง เจตนาดีต่อทรัพย์สินและชีวิตของตนเองไม่มีใครหกรอกครับ เพราะฉะนั้นถ้าในกรณีท่านเพิ่มไปเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท หรือ ๕,๐๐๐ บาท ~~๑๐,๐๐๐ บาท~~ กระผมเชื่อมั่นคนที่จะมีปืนไว้ในครอบครองและพกพาไปด้วย ~~ที่~~ ท่านตรวจสอบยากครับ ท่านไม่สามารถที่จะตรวจสอบว่าเป็นมีทั้งหมดกี่กระบอก ขณะนี้ปัจจุบันนี้ทั้งประเทศถ้าท่านดูในเล่มสีเขียวนี้ละครับ ปืนที่ราชอาณาจักรที่ตรวจสอบได้ ที่มาของกรมการปกครองครับท่านประธานฯ ปืนออกใบอนุญาตให้ตาม ป. ๔ ในส่วนภูมิภาคยกเว้นกรุงเทพมหานคร ๒,๕๕๑,๖๖๐ กระบอก เข้าไปแล้ว ถ้าดรามิดท่านเพิ่มค่าธรรมเนียมให้มากขึ้น ค่าขออนุญาตมากขึ้น ~~ที่~~ กระผมว่าคงหลายล้านกระบอกที่ไม่สามารถตรวจสอบได้ เดินทางผ่านแดนมาโดยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมฝากไว้กับท่านประธานฯ กราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ว่า โดยความเห็นส่วนตัวที่นำเสนอแปรญัตติในเหตุผลครั้งนี้ ๑,๐๐๐ บาท ตามร่างเดิมของรัฐบาลนี้ก็สมเหตุสมผลที่จะทำความลำบาก ~~ให้~~ ^{แก่} คนทั้งแผ่นดิน สุจริตชนที่มีปืนไว้ในครอบครองเพื่อป้องกันชีวิตตนเองและทรัพย์สินของตนเอง กระผมว่าก็ลำบากกับเขาพอสมควรแล้วครับ เพราะฉะนั้นร่างเดิมในขณะนี้ปัจจุบันนี้อัตราค่าธรรมเนียมตามตารางประเภทข้อ ๑ ใบอนุญาตให้น่าคิดตัวไว้ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทนี้กระผมถือว่า พอที่จะรับ ~~ได้~~ ^{ได้} ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ทนาย~~ พดลศรี ~~คุณหมอ~~
 นายพดล สมบูรณ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายแพทย์พดล สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 อยากจะให้เรารู้ข้อเท็จจริงของชีวิตปัจจุบัน ขณะนี้ประชาชนผู้สุจริตจะต้องปกป้องคุ้มครอง
 ชีวิตและทรัพย์สินของตัวเองมากขึ้น โจรเขาไม่ใช้ปืนที่ต้องขออนุญาตครับ เขาใช้ปืน
 เอ็ม. ๑๖ และเขาก็ไม่ต้องมาต่อทะเบียนมาขอะไรทุกอย่าง แม้กระทั่งพวกเราเองเดินทาง

ไปต่างจังหวัด ไปต่างอำเภอ ^{ทั่ว}ข้ามไปหลายพื้นที่ไปหลายจังหวัด ผมจึงคิดว่า ควรจะให้
 โอกาสผู้สูงอายุนั้น ^{ดู}ได้มีโอกาสได้พักผ่อนตามระเบียบในอัตราพักผ่อนต่อปีในราคาสบาย
 และผมก็เห็น ^{ดู}กับท่านสมาชิก ที่อภิปรายสักครู่ครึ่ว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อปีนั้นก็คงจะเหมาะสม
 หรือจะแพงไปด้วยซ้ำครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ในนามของรัฐบาล กระผมขอกราบเรียนว่า การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมทำยร่างพระราช
 บัญญัติที่กำหนดให้ ๑,๐๐๐ บาทนั้น โดยอาศัยหลักของการเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งเพิ่ม
 ประมาณ ๘.๑ เปอร์เซ็นต์ตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ เป็นต้นมา เดิมได้มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
 ดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๐ และมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๑ และมีการขอแก้
 ครั้งนี้คือปี ๒๕๔๓ ระยะเวลาที่ขอแก้เป็นระยะเวลาประมาณ ๔๒ ปีเศษ ได้มีการกำหนด
 อัตราขอเพิ่มดังกล่าวนี้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนี้คงไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพียงที่จะ
 อยากรได้เงินแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการกำหนดความเหมาะสมที่ชัดเจน แล้วคำนึงถึงการ
 ตรวจสอบ ทั้งนี้เพราะหากไม่มีการจดทะเบียนผู้ที่มาขออนุญาตหรือผู้ที่มีและใช้นั้นจะ
 ลำบากมากในการตรวจสอบ ปัจจุบันผู้ที่มีหรือใช้ทั้งประเทศจำนวนประมาณ
 ๒ ล้าน ๘ แสนคน ที่มีหรือใช้อาวุธปืน แต่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้พกพานั้น เฉพาะในปี
 ๒๕๔๒ นั้นรวมทั้งสิ้นจำนวน ๓,๓๕๕ คน-----

การขออนุญาตในการพกพานั้นจะต้องมาเสียค่าธรรมเนียมทุกปี ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบแต่ละคนว่า มีความประพฤติอย่างไร มีพฤติกรรมอย่างไร ควรจะอนุญาตหรือไม่ ไม่เหมือนกับการมีค่าธรรมเนียมในการให้มีและใช้อาวุธปืน ซึ่งจะต้องเป็นค่าธรรมเนียมที่อัตราครั้งเดียวตลอดปี ส่วนการให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้น จะต้องมีการพิจารณาเป็นรายปีตลอดไป กระผมจึงเห็นว่าจำนวน ๑,๐๐๐ บาทนั้น น่าจะเหมาะสมอย่างยิ่ง

ส่วนประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนก็คือ การที่บางท่านเห็นว่าไม่น่าจะมีอาวุธปืนเลขในประเทศก็ได้นั้น คงเป็นประเด็นที่ทางกระทรวงมหาดไทยเดี๋ยวนี้กำลังมีคณะกรรมการพิจารณาอยู่ว่า มาตรการในการควบคุมการมีหรือใช้หรือให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้น ควรจะมีมาตรการอย่างไรที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพราะในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมนั้น เท่าที่ทราบกันมานั้นก็คือคนที่ประกอบอาชญากรรมมักจะไม่ค่อยได้ใช้ปืนที่มีทะเบียนหรือมักจะไม่มีค่อยได้ใช้ปืนที่ตัวเองพกพา เว้นแต่กรณีบันดาลโทสะอาจจะใช้ปืนตัวเอง หรืออาจจะใช้ปืนที่พกพา เป็นข้อหนึ่งทีคณะกรรมการได้มีการศึกษามา การกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้ ทั้งค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่มาขอเสนอนี้ผ่าน การพิจารณาของคณะกรรมการของกระทรวงมหาดไทยโดยรอบคอบ โดยพิจารณาเหตุผลอื่น ๆ ประกอบด้วยรอบด้าน แล้วก็เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นว่าเป็นอัตราที่เหมาะสม จึงได้นำเสนอสภาผู้แทนราษฎร และสภาผู้แทนราษฎรก็ได้มีการพิจารณาและก็ได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ก็เห็นชอบด้วยในหลักการนี้ จึงผ่านขึ้นมาสู่การพิจารณาของวุฒิสภาในวันนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (เชียงใหม่) : ผม พลตำรวจตรี

สนาม คงเมือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ผมขอแปรญัตติเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑ ที่ใช้คำพูดว่า “ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ๑,๐๐๐ บาท” สำหรับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้นมี ๒ ประเภทหนึ่งคือ ประเภทหนึ่งคือ ทัวทั้งประเทศ อีกประเภทหนึ่งขอบเขตพื้นที่ภายในจังหวัด

เพราะฉะนั้นในระดับอัตราค่าธรรมเนียมน่าจะแตกต่างกัน ที่กำหนดไว้ ๑,๐๐๐ บาทนี้ ไม่ทราบว่าเป็นประเทศทั่วทั้งประเทศ หรือในเขตแค่จังหวัดเท่านั้นเองนะครับ ถ้าเป็นไปได้ถ้า ๑,๐๐๐ บาท ในระดับจังหวัด ในระดับประเทศน่าจะเป็น ๒,๐๐๐ บาท นั้นประการหนึ่ง

~~อีก~~อีกประการหนึ่งน่าจะย้อนกลับไปดูอีกสักนิดนะครับว่า ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวนั้น ในข้อ ๖ ข้อ ข. ปืนอื่น ๆ ข้อ ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนยาวประจูปากนั้นประชาชนผู้ยกไร่มืออยู่ในความครอบครองขณะนั้น และมีความจำเป็นเพื่อความยังชีพในชีวิตประจำวัน ทั้งความอยู่รอดของเขาที่นำไปเข้าป่าล่าสัตว์ยิงนกยิงหนู ยิงกระรอก กระแตเพื่อยังชีพไปวัน ๆ หนึ่ง อัตราค่าธรรมเนียมนั้นจะเท่ากันหรือไม่ ขอได้โปรดพิจารณา ~~เรื่อง~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีอีกไหมครับ เจริญครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ~~ครับ~~ กระผมขอแปรญัตติข้อ ๑ ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ฌบบลจะ เป็นปัญหาหนะครับ ในข้อ ๖ ก. ข. นี้ก็ฌบบลจะ ก็คือตลอดไปนะครับ ตลอดชีพ แต่ว่าข้อ ๗ เขียน ฌบบลจะ เหมือนกัน จะเป็นข้อสงสัยนะครับว่า จะเป็นตลอดไปหรือปีละ ก็เขียนชัดเจนไปเลยไม่มีตีหรือครับว่า ปีละ ถ้าในจังหวัดก็ ^{เป็น} ~~ก็~~เสียเลยว่า อย่าง ๑,๐๐๐ บาท และทั่วประเทศก็ ๒,๐๐๐ บาท เขียนให้ชัดเจน ~~ครับ~~ ^{กรณ}เพิ่มเติมถ้อยคำให้ชัดเจน เป็นปีละ ที่ผมขอแปรญัตติคือยกคำด้วย เป็นปีละ ๑,๐๐๐ บาท ^{กรณ}กรณพทพในจังหวัด และเป็นปีละ ๒,๐๐๐ บาท ^{กรณ}ทั่วราชอาณาจักรครับ

๑. ๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาพรณ ๘๕/๑

๒๐๖/๒๐๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญ ~~รับ~~ ประทีนศรีรับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
ท่านประธานฯ เรื่องใบอนุญาตพกพาปืนนี้กฎหมายเดิมไม่ได้กำหนดเอาไว้ว่า ภายใน
จังหวัด ๑๐๐ บาท หรือว่าทั่วราชอาณาจักร ๒๐๐ บาท เป็นอัตราเดียวกันหมดนะครับ
~~เรื่อง~~ กระผมก็เห็นว่าในเรื่องใบพกพาอาวุธปืนนี้ควรจะเป็นอัตราเดียวกัน แต่ค่าธรรมเนียม
นั้นกระผมยังมีความเห็นว่าค่าธรรมเนียมมันสูงเกินไปครับ น่าจะสักประมาณ ๕๐๐ บาท
กระผมเรียนตรง ๆ ว่า ~~ตัว~~ ^{เรา} เราจะไปมองเฉพาะคนรวยอย่างเดียว หรือคนที่สามารถ
มีเงินมีทองเท่านั้น แດคนที่ขอใบพกพาอาวุธปืน รวมทั้งข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ข้าราชการทุกระดับครับ แม้แต่ตำรวจเองจะพกพาอาวุธปืนไปทั่วราชอาณาจักรก็ต้องขอ
ใบอนุญาตเหมือนกัน กระผมจะตั้งข้อสังเกตให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบด้วยว่า ตำรวจ ทหาร
ข้าราชการทั่ว ๆ ไปนี้ไม่ใช่จะสามารถพกพาอาวุธปืนไปโดยพลการได้ ต้องขออนุญาต
ต้องมีใบอนุญาตเช่นเดียวกันครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ค่อยไปคุณหมอประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากนครสวรรค์ กระผมขอแปรญัตติ
อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑ ครับ ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวภายในจังหวัดปี
ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท โดยปกติแล้ว ๑,๐๐๐ บาท ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้กระผมว่า
พอแล้วครับ พอดีแล้ว และคนที่ไม่มีปืนติดตัวนี้ ~~แล้ว~~ ไม่ใช่มีกันง่าย ๆ ขออนุญาตก็ลำบาก
ใช้เวลาตามที่ท่านผู้มีเกียรติบอกนะครับ และโดยปกติแล้วปืนกับโลงนี่เป็นของคู่กัน
คือคนซื้อไม่ค่อยได้ใช้ คนใช้ไม่ค่อยได้ซื้อ อย่างโลงนี้ครับซื้อแล้วก็ไม่ได้ใช้ ต้องให้คนอื่น
ปืนนี้ซื้อมาแล้วคนใด ๆ ก็ไม่ค่อยใช้เอาไปเก็บ แล้วพกพาไม่ได้ ~~ก็~~ ถ้าวุฒิกับ
ถ้าไม่ขออนุญาตพกพา แต่คนที่ไม่มีหรือคนที่นอกกฎหมายคนผิดกฎหมายมักจะเอา
ไปใช้งาน มักจะซื้อปืนเถื่อน แล้วก็พกติดตัวได้ไม่กลัวตำรวจไม่กลัวอะไร เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่า ๑,๐๐๐ บาทนี้เพียงพอแล้วครับ อิงเศรษฐกิจอย่างนี้คนที่จะไปขอซื้อ
ขออนุญาต ป. ๔ ก็แพงขึ้นกว่าเดิมเป็นพันบาทไปเสียแล้วตอนนี้จากร้อยเดียว ก็น่าจะ
สมควรแล้วว่า ๑,๐๐๐ บาท เพียงว่าปีหนึ่งภายในจังหวัดนะครับ อย่างที่กระผมแปรญัตติมา

๑. ๗ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ ๘๕/๒

อย่างนี้ กระผมก็ขอยื่น ~~ขอ~~ ขอให้เป็นใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวภายในจังหวัด ต่อปี ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พอสสมควรแล้วนะครับ

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามของรัฐบาล กระผมขออนุญาตทราบเรียน ~~ขอ~~ ในส่วนที่มีคำถามเพิ่มเติมกรณีว่าทำไมจึงเขียนไว้ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเหมือนกับ ข้อ ๖ ก. ข. ซึ่ง ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท และ ๒๐๐ บาท น่าจะสับสน เพราะข้อ ๗ นี้เป็นการเขียนไว้สำหรับกรณีปีต่อปี เมื่อครบปีต้องมาขอต่อใบอนุญาตแล้วก็มีมาเสียใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ที่ไม่ได้เขียนไว้ในท้ายบัญชีนี้ เพราะจะมีปรากฏข้อความไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๓ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ คือร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง จะเขียนเอาไว้ชัดเจนถึงใบอนุญาตต่าง ๆ ว่าจะมีกำหนดระยะเวลาอย่างไร เช่น มาตรา ๒๓ ได้เขียนไว้ดังนี้ครับ “(๓) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น (๕) ใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า มีอายุเวลาหนึ่งปี นับแต่วันออก” ใบอนุญาตให้มีอาวุธไว้เพื่อเก็บมีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ และ (๗) สุดท้ายคือ “ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวมีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก” ทั้งนี้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว เมื่อครบหนึ่งปี ก็จะต้องมาขอต่อใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่งเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว

ส่วนกรณีใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน คือใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวใช้ในจังหวัดหรือที่ราชอาณาจักรนั้นก็จะขึ้นอยู่กับการพิจารณาเป็นราย ๆ ไป แต่ค่าธรรมเนียมจะเท่ากัน ทั้งนี้ ในกรณีใบอนุญาตเฉพาะจังหวัดนั้นจะอยู่ในการพิจารณาของจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าคณะทำงานที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว แต่ถ้าจะมีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวที่ราชอาณาจักรนั้นจะต้องผ่านการพิจารณาของท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาอนุญาตครับ

๑๕๑

๖. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ละไม ๘๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณ มีอะไรเพิ่มเติม
เชิญครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม คำพันธ์ ป็องปาน อุดรธานี กระผมมีความคิดเห็นว่า ขอแปรญัตติในมาตรา ๓
ข้อ ๗ ค่าธรรมเนียมการพกพานั้นถ้ายิ่งสูงเท่าไร สุจริตชนคนดีทั้งหลายทั้งปวงก็จะไม่
ขออนุญาต โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย คำนำ ผู้ใหญ่บ้าน ครูประชาบาลทั้งหลาย ซึ่ง
จำเป็นต้องรักษาชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีเงินหรือยกย่อง จะขอพกพาที่ละหมิ่น ที่ละแสน
ไม่มีใครจะไปกล้าขอพกพา เพราะฉะนั้นสัดส่วนของอาชญากร ซึ่งไม่จำเป็นต้องขออนุญาต
จะเพิ่มมากขึ้น สุจริตชนจะน้อยลง เพราะฉะนั้นกระผมว่าค่าธรรมเนียมปีละ ๕๐๐ บาท
กระผมว่าสมควรแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พอสมควรนะครับ ผมจะขอมติเลย
นะครับ ผมจะขอมติเช่นเดียวกับข้อ ๖ ก. ซึ่งผ่านไปแล้วครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าร่าง
ร่างเดิมของรัฐบาล ก็ให้กีดกันด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมของรัฐบาล ก็ให้กีด
กันไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิก ที่อยู่นอกห้องประชุมได้กรุณาเข้ามาใช้สิทธินะครับ
ถ้าใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่กรูณานับคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๐๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน)

- ๘๗/๑

๑๕๒

๑. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๘๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{๑๗}คณะแนออกมาแล้วครับ ที่ประชุม ^{๑๗}มี ๑๔๐ ท่าน ^{๑๗}เห็นด้วย ๑๐๘ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}ไม่เห็นด้วย ๓๒ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}งดออกเสียง ๑ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}ถือว่าที่ประชุมเห็นครงร่างของรัฐบาลไว้เนะครับ ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราตามข้อบังคับข้อ ๑๑๒ จบแล้ว ต่อไปนี้ผมจะให้ที่ประชุมพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๓ ในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกวุฒิสภาของแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความ ^{๑๗}ไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อไปนี้ผมจะขอให้สภาพิจารณาในลำดับสุดท้ายเป็นวาระที่สาม ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วย หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรขอเชิญท่านสมาชิกฯ ใช้สิทธิ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ที่อยู่นอกห้องประชุม ได้กรุณาเข้ามาใช้สิทธิในวาระที่สามครับ ถ้าพร้อมแล้วกรุณานับคะแนนด้วย รวมคะแนนได้เลยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ^{๑๗}ตอนนี้มติออกมาแล้วเนะครับ ^{๑๗}ขณะนี้อยู่ในที่ประชุม ๑๓๘ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}เห็นด้วย ๑๓๐ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}ไม่เห็นชอบ ๘ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}งดออกเสียง ^{๑๗}ไม่มี ไม่ลงคะแนน ๑ ^{๑๗}ท่าน ^{๑๗}ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎรเรียบร้อยแล้วตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสนธิ วรปัญญา ประธานวุฒิสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ^{๑๗}ขอบคุณ ^{๑๗}ประชุมเฉลิม ^{๑๗}ครับ

ต่อไปขอพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๔ ร่างพระราชบัญญัติว่าหนึ่งบ้านалуข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

- ๘๘/๑

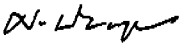
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓

(นางศิริลักษณ์ ปันนารุงกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการสำหรับค้ำวนบบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมือง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ วรรคสาม เพิ่มมาตรา ๓๐ วรรคสี่และวรรคห้า และยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ บัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง นับเวลาราชการสำหรับค้ำวนบบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในต่อนหลัง และให้หน้าอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองมาเป็นฐานเงินเดือนในการค้ำวนบบำเหน็จบำนาญ ทำให้ได้รับบำเหน็จบำนาญในต่อนหลังสูงเกินควรเกิดความแตกต่างในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการอื่น ๆ ที่มิใช่ข้าราชการการเมืองซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติที่ออกหรือพ้นจากราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้กลับเข้ามาเป็นข้าราชการการเมืองอีก ประกอบกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน สมควรแก้ไขการนับเวลาราชการสำหรับค้ำวนบบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองเสียใหม่ โดยให้นับเฉพาะเวลาราชการที่ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองเท่านั้น ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมือง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ วรรคสาม เพิ่มมาตรา ๓๐ วรรคสี่และวรรคห้า และยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ บัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง และให้นำอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองมาเป็น ฐานเงินเดือนในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ทำให้ได้รับบำเหน็จบำนาญในตอนหลัง สูงเกินควร เกิดความแตกต่างในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการอื่น ๆ ที่มีใช่ ข้าราชการการเมืองซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติที่ออกหรือพ้นจากราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้กลับเข้ามาเป็นข้าราชการการเมืองอีก และเกิดความต่างกับข้าราชการการเมืองซึ่งไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนในการรับบำเหน็จบำนาญประกอบกับหัตถ์ที่ผู้จัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบันสมควรแก้ไข การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองเสียใหม่

โดยให้นับเฉพาะเวลาราชการที่ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ

สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผลให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๘ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา จึงขอส่งเหตุผลที่ได้แก้ไขมาเพื่อพิจารณา

"ข้าราชการการเมืองผู้ซึ่งออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติจากการได้นับเวลาราชการที่เป็นข้าราชการการเมืองสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๑๘ ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ เป็นข้าราชการการเมือง และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อ เนื่องกับการรับราชการในตอนที่ หากผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องแจ้งความประสงค์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อไว้ เป็นหลักฐานยื่นต่อส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ เมื่อแจ้งความประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญต่อไปและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องกันได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวไม่แจ้งความประสงค์ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นเลิกรับบำนาญเพื่อชอนับเวลาราชการต่อเนื่อง โดยให้ส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังส่วนราชการที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่ เพื่อส่งจ่ายบำนาญ"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

"ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ เป็นข้าราชการการเมือง มิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อ เนื่องกับเวลารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะเวลารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังเท่านั้น

ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมือง และได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อ เนื่องกับเวลารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังมาก่อนแล้วถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองอีก

LIRT

มิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในครั้งก่อนต่อเนื่องกับเวลารับราชการ เป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ เฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๖ ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดหรือข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้ใดซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ถ้าผู้นั้นเป็นข้าราชการการเมืองอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และอยู่ในระหว่างเลิกรับบำนาญเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ให้ผู้นั้นได้รับการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญต่อเนื่อง

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายยุติติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕๓

๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๘๘/๑

ประธานวุฒิสภา : เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินวุฒิสภา
ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และจะต้อง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๔
ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียง ๑๓ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการ
อำนาจบันทึกหลักการและเหตุผลต่อไปนี้ประชม

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔
เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ
การเมือง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ วรรคสาม เพิ่มมาตรา ๓๐ วรรคสี่และวรรคห้า และ
ยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ)

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติ
ให้ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิ

ได้รับบำนาญปกติแล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง นับเวลา
ราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการ
ในคอนหลัง และให้นำอัตราเงินเดือนของข้าราชการการเมืองมาเป็นฐานเงินเดือนใน
การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ทำให้ได้รับบำเหน็จบำนาญในตอนหลังสูงเกินควรเกิด
ความแตกต่างในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการอื่น ๆ ที่มีใช้ข้าราชการการเมือง
ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติที่ออกหรือพ้นจากราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้กลับ
เข้ามาเป็นข้าราชการการเมืองอีก ประกอบกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน สมควรแก้ไขการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณ
บำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองเสียใหม่ โดยให้นับเฉพาะเวลาราชการที่ดำรง
ตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหม

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตเรียนชี้แจงต่อท่านประธานฯ ว่า ในการนำเสนอ
กฎหมายคราวนี้ รัฐบาลก็สังเกตเห็นว่า ระเบียบกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ไม่เหมาะสมและ
อาจจะไม่เป็นธรรมและก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาหลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ปัญหาที่เราพบอยู่ทุกวันนี้คือ การพยายามวิ่งเต้นจะเป็นที่ปรึกษาของนักการเมือง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ปรึกษาของรัฐมนตรีโดยข้าราชการที่มีอายุการทำงานมานาน แต่ว่า
เงินเดือน~~X~~ต่ำ และถ้าหากว่าเกษียณอายุก็จะได้บำนาญที่อาจจะไม่มากนัก แต่พอมาเป็น
ที่ปรึกษาของรัฐมนตรี เนื่องจากกฎหมายบำเหน็จบำนาญนี้เปิดช่องไว้ว่า ให้เอาอายุงาน
ของการเป็นข้าราชการประจำนำมาใช้เป็นตัวคูณกับเงินเดือนเดือนสุดท้ายของการเป็น
ที่ปรึกษาของรัฐมนตรี ซึ่งอาจจะมียังเงินเดือนสูงกว่าตอนเป็นข้าราชการประจำครั้งสุดท้าย~~X~~
มาก ก็ทำให้เกิดเป็นสิ่งที่ป็นแรงจูงใจค่อนข้าง~~X~~มากที่จะมีคนเข้าไปวิ่งเต้นเพื่อจะขอเป็น
ที่ปรึกษาของรัฐมนตรี เพียงแค่ ๑ วัน หรือ ๑ สัปดาห์ก็จะได้สิทธิตามที่นี้ ซึ่งก็ไม่ใช่ธรรม
ก็มีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในอดีตเหมือนกันที่ว่า คนที่เป็นข้าราชการประจำมานานหลายสิบปี

๑๕๕

● ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๘๘/๓

แต่ว่าได้รับบำนาญไม่มาก แต่เมื่อมาเป็นรัฐมนตรีเพียงแก่อาทิตย์เดียวหรือ ๒ อาทิตย์ ลาออกไปนี้ก็จะได้ฐานการคำนวณเงินเดือนที่สูงกว่าเดิมมาก ก็เอาอายุงานของเดิมที่เคย เป็นมาหลายสิบปีนี่มาคูณ ทำให้บำนาญนี้กระโดดขึ้นมาหลายเท่าตัว ก็มีเหมือนกัน ฉะนั้นด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงเห็นว่าเรื่องนี้ควรจะตั้งแก้ไขโดยให้แยกอายุงานของการเป็น ข้าราชการประเภทประจำนี้ออกไปจากการเป็นการเมือง ส่วนในการคำนวณบำนาญหรือ บำเหน็จนี้ก็ให้แยกตามส่วนที่ตัวเองเคยทำงานและไม่ให้นำมารวมกัน ด้วยเหตุนี้จึงขอ กราบเรียนมาเพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ได้โปรดพิจารณา

- ๘๘/๑

๑๕๓

๑ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

พฤศจิกายน ๒๕/๒

บอกชื่อว่า กฎหมายนี้คือกฎหมายอะไร ~~๒๐๑๖~~ แล้วมาตรา ๖ ก็มีลักษณะเป็นเหมือนกับเป็น
บทเฉพาะกาล ~~๖~~ ก็คือการให้โอกาส ~~๖~~ ผู้ที่ได้รับสิทธิในปัจจุบัน ~~๖~~ ว่ายังคงได้รับสิทธิอยู่
ยังไม่เสียสิทธิ แต่จะมีผลบังคับใช้กับรายใหม่ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ยังไม่ได้รับการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่า ต่อไปก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ ~~๖~~ จึงขอ
กราบเรียนมาครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ~~๖~~ ^{๑๖} ไฟจิตรยังมีอะไร
เพิ่มเติมไหมครับ

พันตำรวจเอก ไฟจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : ~~๖~~ ในมาตรา ๖ ในตัวบท
กฎหมายเดิมมีอยู่ แต่ตรงนี้เป็นมาตรา ๖ ขึ้นมาลอย ๆ เฉย ๆ ไม่กลายเป็นว่ามาตรา ๖
นี้จะมี ๒ อย่างไปหรือครับ ของสงฆ์ในประเด็นนี้ครับ และอีกอย่างหนึ่ง อย่างมาตรา ๗
เพราะว่ากฎหมายเดิมก็มีอยู่แล้วบอกว่า ให้ใครเป็นผู้รักษาการ จะเห็นว่าร่างกฎหมายทุก
ฉบับ ^{๑๖} จะไม่มีข้อความให้รัฐมนตรีโหวตรักษาการ เพราะว่ามีอยู่ในกฎหมายเดิมแล้ว ทำให้ไม่ถึง
มี ~~๖~~ แตกต่างกันในการร่างกฎหมายขึ้นมา

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ อาจจะมีการส่งร่างกันผิดหรือเปล่า
นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ปกติแล้วกฎหมายที่พวกเราดูแลกันไม่มีกฎหมายแม่อยู่แล้ว
อย่างเช่น กฎหมายบำนาญบำนาญข้าราชการนะครับ เนื่องจากตัวมันเป็นกฎหมาย เวลา
มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายแม้จะต้องมีการออกกฎหมายใหม่ขึ้นมา กฎหมายใหม่นี้ก็จะ
กฎหมายฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๓ ~~๖~~ ^{๑๖} ลำดับ กระผมจำไม่ได้ว่า ฉบับนี้จะเป็นฉบับที่
เท่าไร แต่คงจะเป็นฉบับที่ต่อเนื่องมาหลายฉบับด้วยกัน เพราะว่าที่ผ่านมาในระยะหลายสิบปี
มานี้ก็มีการแก้กฎหมายบำนาญบำนาญข้าราชการนะครับ -----

- ๕๐/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพราะฉะนั้นในเมื่อตัวมันเป็นกฎหมายก็ต้องมีผู้รักษาการกฎหมายด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีมาตรา ๗ ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ~~ฉบับ~~ ~~ฉบับ~~ นี้จำเป็นที่จะต้องมีครบ ส่วนมาตรา ๖ นั้นครบ เป็นมาตราที่จะบอกว่า กฎหมายฉบับนี้ เฉพาะฉบับนี้ครบ ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันนี้ยังรักษาสิทธิของเขาได้อยู่ต่อไป ~~เพราะฉะนั้น~~ เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ ของฉบับนี้จึงมีผลสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น ~~ฉบับ~~ ไม่ได้เป็นการแก้ไขกฎหมายบ้านหน้จบ้านญข้าราชการตัวเม่ออย่างที่ระดมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ~~มี~~ มีท่านผู้ใดมีความเห็นเรื่องนี้ไหมครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พวงเล็ก

บุญเชียง จากจังหวัดพะเยา ขอเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านถึงท่านรัฐมนตรีนะคะว่า บุคคลที่รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองนี้ ขณะนี้มีอยู่ประมาณสักกี่คน ~~คน~~ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ว่า ขณะนี้มีที่ปรึกษาของรัฐมนตรี ตำแหน่งประจำสำนักนายกฯ เป็นจำนวนมาก แต่ดิฉันคิดว่า ~~ฉบับ~~ นี้เป็นข้อบกพร่องของรัฐบาลเองที่ไม่ควบคุมคุณภาพและปริมาณของคน จึงทำให้มีคนในจำนวนนั้นในตำแหน่งนั้นมากกว่าที่จำเป็นนะคะ ถ้าหากว่า เราควบคุมได้โดยไม่เกรงใจกันก็คงจะไม่มีปัญหาในส่วนนี้ และดิฉันคิดว่า สำหรับผู้ที่ได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการมาแล้วและมารับราชการทางการเมือง ในจำนวนนี้ก็จะจะมีจำนวนไม่มากนัก ทำไมเราถึงจะต้องหยิบยก ~~เรื่อง~~ เรื่องนี้มาเป็นประเด็นแรก ดิฉันเกรงว่า ถ้าหากเราสามารถที่จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติบ้านหน้จบ้านญข้าราชการฉบับนี้ได้แล้วนะคะ โอกาสหน้าคงจะต้องมาพูดถึงเงินเดือนข้าราชการประจำ แล้วก็บ้านญของข้าราชการประจำซึ่งเคยรับ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละยุคแต่ละสมัยด้วยนะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันคิดว่า เรื่องนี้ควรจะเป็นดุลพินิจของรัฐบาลที่จะได้ควบคุมคุณภาพของคน และปริมาณของคนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการณของประเทศเราในปัจจุบัน ~~ฉบับ~~ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ยังมีข้าราชการบ้านญ ข้าราชการการเมืองอีกบางประเภทที่รับบำนาญอยู่ แม้กระทั่งตำแหน่งผู้นำของประเทศในขณะนี้ได้รับบำนาญเพียง ๒,๒๐๕ บาท ท่านใดก็ไม่กล้าที่จะขอขึ้นเงินเดือนเพื่อตัวเองนะคะ ก็เป็นมาตั้งแต่เริ่มแรกหลายสิบปีมาแล้วคะ

๑๕๕

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สรีญญา ๕๐/๒

๒,๒๑๕ บาท ซึ่งปัจจุบันไม่สามารถทำอะไรได้นะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เป็นโอกาสดี
ของดิฉันขออนุญาตท่านประธานฯ ที่จะกล่าวเรื่องที่เกี่ยวข้องเนื่องไปนิดหนึ่ง ซึ่งจะเกี่ยวกับ
พวกเราในอนาคตด้วยนะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๒๒๕
ระบุว่า “เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นขององคมนตรี ประธาน
และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้กำหนดโดย
พระราชกฤษฎีกา บำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นขององคมนตรี
ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา
นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา” ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉันน่าจะเห็นว่า สภาว[ุ]เศรษฐกิจของราชอาณาจักรนี้ไม่ดีนะค่ะ แต่ในโอกาสต่อไป
ก็หวังว่า ทางกระทรวงการคลังจะได้พิจารณาด้วย ดิฉันขอกล่าวไว้ว่า ในเรื่องนี้ได้
ประสบมากับตัวเองนะค่ะ มีอดีต ส.ส. ของจังหวัดพะเยานี้ละค่ะ เป็นอยู่ประมาณ ๓ สมัย
มีที่นา มีที่ดิน มีบ้านช่องใหญ่โตนะค่ะ ถึงเวลาสุดท้ายมันปลายชีวิตไม่สบายเข้า โรงพยาบาล
แล้วกลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน กลางวันต้องนอนกางมุ้งค่ะ เพราะไม่มีเงินที่จะรักษาพยาบาล
และดูแลตัวเองได้ -----

- ๕๑/๑

สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนใจให้นักการเมืองเป็นอย่างยิ่ง ที่มีแต่ให้ ไม่มีโอกาสรับ หลายท่าน คงจะได้ยินมาบอก่า พวกเราเป็นนักการเมือง ซึ่งเมื่อเข้าไปในสภาแล้ว ก็ไปเอากำไร ไปหาทุนคืน ซึ่งสิ่งนี้ดิฉันเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้ผ่านทั้งสภาผู้แทนราษฎรและได้มาเป็นสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ดิฉันขอยืนยันว่า ในสิ่งนี้เราไม่เคยมีและไม่เคยได้ยินในสิ่งนี้ มีแต่เรากล่าวกันเพียงภายนอก และบุคคลซึ่งไม่ได้ประสบด้วยตนเอง มักจะกล่าวลอย ๆ ดิฉันขอเรียนกับท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน อย่างไรก็ตาม เราเองคงจะไม่หาผลประโยชน์ให้ตัวเรา แต่เมื่อสถานการณ์และในบางครั้งความจำเป็นจะต้องพิจารณา ต้องดูแลกับคนบางจำพวก เราก็จำเป็นจะต้องหยิกเล็บเจ็บเนื้อบ้างเป็นธรรมดา ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉันคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เช่นกัน คิดว่ามีจำนวนคนไม่มากที่จะเปิดโอกาสให้เขา และให้เขาได้รับในส่วนนี้ไป อีกไม่กี่ปีเขาก็คงจะจากพวกเราไปอยู่แล้ว ดิฉันได้รู้จักเพื่อนสมาชิกฯ ซึ่งเคยเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านก็รับเงินเดือน และตอนหลังมาเป็นข้าราชการการเมือง ซึ่งเขาประสบปัญหามาก ถ้าท่านได้พิจารณาในส่วนนี้ไปในส่วนหนึ่งแล้ว ดิฉันเกรงว่า ในโอกาสต่อไปท่านจะต้องทำกับหลาย ๆ หน่วยงาน แล้วก็ต้องไปท่านที่รับเงินเดือน ๒ ทาง ระหว่างเงินเดือนกับค่าตอบแทน คือเงินเดือนหลายท่านในที่นี้รับเงินเดือนโดยเป็นข้าราชการบำนาญ ท่านก็ได้รับอยู่แล้ว และท่านก็ได้รับค่าตอบแทนและเงินเพิ่มจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไปไม่แนะคะ ทางกระทรวงการคลังอาจจะตัดท่านให้รับทางใดทางหนึ่งก็เป็นไปได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ เราควรจะพิจารณากฎหมายนี้ให้รอบคอบ และคิดว่า ถ้าจำนวนไม่มากเกินไป เราก็ควรจะให้โอกาสเขาบ้าง เพราะเงินสมัยนี้หายากแต่ใช้คล่องนะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันคิดว่า ในเรื่องนี้อยากให้พวกเราได้อภิปรายในส่วนนี้ สักวันหนึ่งคงจะเกิดขึ้นกับตัวพวกเราด้วย ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณรับ ขอเชิญฟังผลอภิปราย พลเอก สิริ ทิวะพันธุ์ รับ

พลเอก สิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ สมาชิกฯ

ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก สิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิษณุโลก

กระผมขอสนับสนุนหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการที่ทางรัฐบาลเสนอ จากประสบการณ์ที่กระผมอยู่ในช่วงเป็นข้าราชการทางการเมือง

ว. ๗ (ส. นิตินัยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๕๑/๒

หลังจากที่ได้ลาออกจากราชการแล้ว ได้พบเห็นว่า การที่ข้าราชการที่ลาออกมาเพื่อมา
เป็นข้าราชการทางการเมือง นับเอาอายุราชการมาเป็นอายุราชการของทางการเมืองด้วย
เงินเดือนของทางการเมืองนี้สูงครับ เวลาคิดบำนาญแล้วจะสูงมาก เป็นไปตามที่
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจง -----

- ๕๒/๑

ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่กระผมคิดว่า ทางราชการของเราได้สูญเสียเงิน ไปโดยไม่ยุติธรรมเลย เป็นจำนวนมาก และได้มีคนที่ยิ่งเดินเข้ามาเป็นนักการเมืองอย่างที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังพูดว่า วันหนึ่งก็ยังมีจำนวนมากมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วย ในการที่ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหลักการและเหตุผล ต่อไปก็จะเป็นธรรมมากขึ้น ใครที่จะเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ทางด้านการเมืองก็ต้องคำนึงถึงฐานที่จะคิดบำนาญที่ถูกต้องและยุติธรรม กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญ ^{คุณ} นายสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม กระผมได้พยายามศึกษาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งรัฐบาลได้เสนอมา ก็มีความสับสนพอสมควรในช่วงแรก ต้องอ่านหลายครั้ง เพราะว่าในนี้จะพูดว่าไปวันมา คือมีทั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นบ้าง ข้าราชการประจำบ้าง ข้าราชการการเมืองบ้าง แต่ก็ได้ข้อสรุปว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น กระผมเห็นด้วยทุกประการ เพราะว่าเป็นการที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการทุกประเภท ถึงแม้ว่าจะได้รับความเป็นธรรมไม่เท่ากันก็ตาม แม้แต่ข้าราชการประจำก็ยังไม่มีความเป็นธรรม กระผมเองก็เคยรับราชการที่กระทรวงสาธารณสุขมาเป็นเวลา ๓๐ ปี กระผมอยู่ชายแดนมาตลอด แต่กระผมได้รับเงินบำนาญจะน้อยกว่าฝ่ายปกครองซึ่งมีอายุราชการทีวี่คุณ เพราะบางท่าน ^{ทำ}เกษียณแล้ว เงินบำนาญยังจะเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับหรือมากกว่า ถ้าคิดดี ๆ นะครับ ^{อัน}นี่คือเป็นธรรม คิดว่าคงจะหาไม่ได้ทุกหนทุกแห่ง แต่กระผมก็ยอมรับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของทางราชการ ในส่วนของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นมีประโยชน์มาก นอกจากจะสร้างความเป็นธรรมให้ ^{กับ}ข้าราชการ ซึ่งขณะนี้ในส่วนของเราที่อยู่ในห้องนี้จะมี ๒ ประเภท คือประเภทหนึ่งเดินทางเมืองโดยตลอดอย่าง ^{คน}ที่พวกเขาบอก ท่านคงไม่เคยรับราชการ เพราะฉะนั้นจะเสียเปรียบคนซึ่งรับราชการมาก่อน อย่างกระผมเป็นต้น ^{เพราะ}กระผมได้ ๒ ทาง ปีนี้บำนาญมาแล้ว และก็มารับเงินตำแหน่งอีก เงินเพิ่มพิเศษอีก ^{อัน}นี่ก็เป็นสิ่งที่คิดว่า เป็นสิทธิส่วนตัว แต่ว่าถ้าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่งใกล้ชิดนักการเมืองอาจจะถือโอกาสเมื่อพ้นตำแหน่งไปเป็นที่ปรึกษา รัฐมนตรีเงินเดือนที่ปรึกษาที่จะมาก เมื่อพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาที่จะเอาข้าราชการซึ่งอาจ

ว. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วิมล ๕๒/๒

จะเป็นเวลา ๓๐ ปีเศษ ๆ เอาไปคำนวณเป็นเงินบำนาญก็จะได้สูงยิ่งจึ้นกว่าเดิมที่ได้รับตอนเกษียณราชการ ๑๒
กระผมจึงเห็นว่าความเป็นธรรมของ พ.ร.บ. ฉบับนี้^{ที่}ก็คงจะอยู่ตรงนี้แหละครับ

ในส่วนที่ ๒ คือการประหัตงบประมาณ^{ที่}นี้เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยในการที่จะรับหลักการร่าง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ขอบคุณ
มากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอออกเตอร์วิชา และต่อไปคุณหญิงจินตนาครับ

นายวิชา มะเสนา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม วิชา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมเห็นด้วยกับการรับหลักการร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ แต่กระผมมีข้อสังเกตฝากไปยังรัฐบาลได้พิจารณาในโอกาสต่อไปเกี่ยวกับความไม่เป็นธรรมในร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

- ๕๓/๑

ประเด็นแรก ข้าราชการที่รับราชการมาครบ ๒๕ ปี ได้รับบำนาญถ้าลาออก และในกรณีที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ก็แล้วแต่ ถ้าสอบได้ก็เข้ามาสู่สภา แต่ถ้าสอบไม่ได้กลับเข้ารับราชการอีกก็สามารถรับสิทธิ บำนาญต่อไปได้ในกรณีที่มิได้รับเงินในช่วงที่ลาออกมานั้น แต่ในกรณีที่เกิดความ ไม่เป็นธรรมคือ

ประเด็นที่ ๒ กรณีที่ข้าราชการรับราชการน้อยกว่า ๒๕ ปี อาจจะเป็น ๑๕ ปี ๒๐ ปี หรือ ๒๔ ปี ๖ เดือน ถ้าลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ถ้าสอบได้ก็เข้ามานั่งในที่นี้ แต่ถ้าสอบตกกลับเข้ารับราชการ ต้องไปเริ่มเลขศูนย์ใหม่ ประเด็นนี้ทำให้คนตีมีความรู้ความสามารถในวงราชการ หน่วยงาน ต่าง ๆ ไม่กล้าที่จะตัดสินใจออกมาสมัครรับเลือกตั้ง เพราะพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการนั้นตัดสิทธิโดยสิ้นเชิง ผมจึงฝากไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การคลังได้โปรดพิจารณาจุดนี้เป็นกรณีพิเศษ ทางข้าราชการได้ฝากกระผมมาเสนอต่อ ทางรัฐบาลในการพิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในการ ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้ง แล้ว เป็นช่วงหาเสียงเพียง ๒๕ วัน หรือ ๓๕ วัน หรือ ๔๐ วันเป็นอย่างมาก ในช่วงระยะ ที่ลาออกไปนี้ ถ้าหากกลับไปรับราชการต่อให้หลักประกันได้หรือไม่ ช่วงเวลา ๔๐ วัน ๔๕ วันตัดออกไป แล้วเวลาราชการนับต่อเนื่องไปได้หรือไม่ เช่น จาก ๑๕ ปี บวก ๑๕ ปี ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ เดือนต่อไป เพื่อจะไม่ให้เสียสิทธิ จุดนี้กระผมฝากทางรัฐบาลได้โปรด พิจารณาด้วย

ประเด็นที่ ๓ เมื่อลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งดังที่กระผมได้กล่าวแล้ว ก็มีผลตามมาอยู่หลายประการ อายุราชการไม่ต่อเนื่องสำหรับข้าราชการ เสียสิทธิหลายอย่าง เช่น เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีมีระเบียบเกี่ยวกับเครื่องราชฯ ว่าจะต้อง ปฏิบัติราชการต่อเนื่อง เช่น ท.ม. ต้อง ๕ ปี หรือ ท.ช. ต่ออีกอีก ๓ ปี ทำนองนั้น ขาดเพียง ๑๐ วันก็ไม่ได้ เพราะลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง จุดนี้เราน่าจะได้มีการพิจารณาว่า ความดี น่าจะสะสมได้ แต่เดิมมาความ ไม่ดีสะสมได้ เวลาที่มีการตัดสินใจลงโทษผู้กระทำความผิด ความผิด สะสมได้ ตัดคะแนนกัน ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี บางคน ๑๐๐ ปีก็มี สะสมได้ แต่ความดีที่ทำมา

สูญหายไปเลยเมื่อออกไป ไม่ยุติธรรมสำหรับบ้านเมืองเรา จึงฝากทางรัฐบาลได้โปรดพิจารณาแก้ไขในจุดนี้ และขอฝากว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกวุฒิสภา ส.ส. กิติ ส.ว. กิติ เข้ามาเป็น ส.ส. ส.ว. เครื่องราชอิสริยาภรณ์แรกที่ได้อีกคือ ต.ม. ครีบริบ ก่อนข้างจะด่าเล็กน้อยในระดับที่พิจารณา ในสมาชิกวุฒิสภาน่าจะให้สมเกียรติและฐานะมากกว่านี้ เป็นชั้น ท.ม. ท.ช. หรือสายสะพายได้หรือไม่ ฝากพิจารณาครับ

~~ขอ~~ ประเด็นสุดท้าย เรื่องบำเหน็จบำนาญทางรัฐบาลก็ได้ปรับปรุงแก้ไข บำเหน็จบำนาญให้ข้าราชการ แต่ในส่วนของนักการเมือง สมาชิกวุฒิสภา บำเหน็จบำนาญ ส.ส. มีหรือไม่ บำเหน็จบำนาญ ส.ว. มีหรือไม่ เรามุ่งแต่ให้ข้าราชการประจำ ก็คงไม่มีใครกล้าที่จะพูดเรื่องของนักการเมืองว่าต้องมีบำเหน็จบำนาญ ส.ว. แต่กระผมใครขอเสนอ ~~ว่า~~ ในอนาคตให้มีบำนาญ ส.ว. ด้วย เหมือนหลายประเทศที่เขาทำกัน เพื่อเป็นหลักประกันให้ ส.ว. ได้ปฏิบัติหน้าที่และมีหลักประกันในยามแก่ชราเข้ามาสำหรับหลายท่านที่ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ กระผมขอแสดงความเห็นเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปคุณหญิงจินตนา และอาจารย์พา อักษรเสื่อ

~~ขอ~~ ครับ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ตามร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขใหม่ ที่ไม่ต้องการให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ บำนาญต่อเนื่องกับเวลารับราชการในครั้งก่อนนั้น แต่ได้นับรวมเฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลังเท่านั้น ข้อกำหนดดังกล่าวใช้เฉพาะกับผู้ที่เคยรับราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองเท่านั้น ส่วนข้าราชการที่เป็นข้าราชการการเมืองมาก่อนก็ยังคงให้นับเวลาราชการต่อเนื่องจากการรับราชการการเมืองครั้งก่อนได้ตามข้อ ๒.๑.๑ จึงเห็นว่า ลักลั่นกันค่ะ ดิฉันอยากจะให้ปฏิบัติเหมือนกัน ~~ทั้งข้าราชการประจำ~~ ทั้งข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมือง ~~ค่ะ~~ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไปอาจารย์พาดครับ

นายพา อักษรเสือ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~ค่ะ~~ ผม พา อักษรเสือ ~~ค่ะ~~ บังเอิญผมเป็นกรณีหนึ่งที่อยู่ในปัญหานี้ะครับ จะเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยนั้นผมอยากจะให้ข้อเท็จจริงแล้วก็อยากจะให้ทราบว่าความยุติธรรมจริง ๆ คืออะไร บังเอิญกรณีของผมก็เคยลาออกจากราชการเพื่อมาสมัคร ส.ส. เมื่อปี ๒๕๑๘ ~~๒๕๑๙~~ ตอนนั้นอายุราชการก็ได้ ๒๕ ปีกว่านิดหนึ่งยังไม่ถึง ๒๕ ปี ถูกตัดสิทธิไปทั้งหมดในการที่จะรับบำนาญ ~~๒๕๑๘~~ และต้องมาเริ่มต้นใหม่จากปี ๒๕๑๘ มาถึงปี ๒๕๓๕ ถึงจะมีอายุรับราชการต่อด้วยเหตุสูงอายุ บำนาญของผมตอนนั้นประมาณ ๘,๐๐๐ กว่าบาท ผม ~~๒๕๑๘~~ จำเป็นต้องคืนเงินเข้ามาสู่วงการเมือง เป็นนักการเมืองแล้วก็เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรี ๓ กระทรวง ~~๒๕๓๖~~ ~~๒๕๓๖~~ บำนาญก็ไม่ได้เพิ่มอะไรมากหรอกครับ ไม่ได้เพิ่มอะไรมาก ขณะนี้บำนาญก็ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทเท่านั้นเอง ~~๒๕๓๖~~ ไม่ได้เหมือนบางท่านที่บำนาญ ๓๐,๐๐๐ บาท ๔๐,๐๐๐ บาท แล้วก็มาเพิ่มเป็นกรณีพิเศษอะไรต่าง ๆ เพราะอายุราชการของผมจริง ๆ ที่รับบำนาญ ~~๒๕๓๖~~ ๖๖ ปีเท่านั้น ~~๒๕๓๖~~ แล้วช่วงที่เป็นข้าราชการการเมืองนี้ผมก็ไม่ได้โอমানับบวกเข้าไปกับตอนที่ผมเป็นข้าราชการปกติ นี่ก็ความยุติธรรมส่วนหนึ่ง ซึ่งผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า บางท่านนั้นขอเข้ามาเป็นวัน ๒ วัน เพื่อที่จะเอาบำนาญเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นตามตำแหน่งทางการเมือง ~~๒๕๓๖~~ นั่นควรจะมีการพิจารณา ~~๒๕๓๖~~ ประเด็นทางกฎหมายข้อนี้อย่าตีขมทั้งหมดว่า ถ้าเข้ามาแล้วตั้งถือว่ามาเอาเงินเดือน

อย่างเดียวกันแล้วทำให้บ้านเมืองต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น อยู่ที่ดุลพินิจ
 และวิธีการที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ คนที่เขาเสียสละก็ตั้งใจที่จะเข้ามาเพื่อทำงาน
 ไม่ได้กอบโกยอะไรต่าง ๆ นั่นก็มี ผมจึงอยากเรียนให้ทราบว่า กฎหมายนี้ออกมาดีแล้ว
 ประการดีสำหรับป้องกันคนที่จะเข้ามาเอาตำแหน่ง ผมทราบบางแห่งเป็น
 รัฐมนตรีแล้วก็เอาญาติ เอาลูก เอาเมียเข้ามาเป็นที่ปรึกษาที่มี ~~หน้าที่~~ หน้าที่อย่างนั้นเป็นหน้าที่
 ของทางรัฐบาลเอง หรือฝ่ายที่จะดูแลว่าควรจะมีดีให้เป็นไปตามนั้นหรือไม่ แต่กรณีที่เป็น
 เป็นความยุติธรรมที่คืนคนแล้วค่อยให้มีชีวิตอยู่ และการใช้สิทธิเพื่อจะได้นำเงิน
 บำนาญตามที่พวกเราต้องแก้ปัญหาชีวิตมานั้น ก็ต้องได้รับการพิจารณา ~~อีกเรื่องหนึ่ง~~
 ผมเห็นด้วยกับหลายท่าน เช่น ~~มหาวิทยาลัย~~ ขออภัยที่เอ่ยนาม ~~เพราะว่าท่านเองก็จะ~~
~~ปัญหาเช่นเดียวกัน~~ เคยออกไปสมัครผู้แทนแล้วก็ตั้งต้นใหม่ เริ่มศูนย์ใหม่ทั้งหมด ก็ไม่รู้
 จะไปหาकिनอย่างไรต่อไปละครับ บังเอิญผม ~~โชคดี~~ โชคดีที่ออกมาดังหลัก เพราะว่าได้ ~~ศึกษา~~
~~บอกรู้~~ ถ้าไม่เข้าราชการบำนาญไปเบิกอะไรที่ไหนก็ไม่ได้ ~~เพราะ~~ ดายฟรี ก็คิดว่า
 ส่วนนี้ขอให้พิจารณาอีกทีหนึ่งให้ลึกซึ้งก็แล้วกันนะครับ ในการที่จะใช้กฎหมาย ~~นี้~~
 กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไป ~~เรื่อง~~ ^{ดู}เด่น โต้ะมีนา ครับ
 นายเด่น โต้ะมีนา (ปัตตานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ

ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเด่น โต้ะมีนา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดปัตตานี ~~กระผม~~
 เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ~~ครับ~~ เพื่อความเป็นธรรม ~~ต่อ~~
 ทั้ง ๒ ฝ่าย ^{ทั้ง} ข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง กระผมขอเสริมคำอภิปรายของ
 ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติจากจังหวัดพะเยา ~~ท่าน~~ ^{ดู} พงษ์เล็ก บุญเชียง เมื่อสักครู่นี้ ขออภัยที่
 เอ่ยนามท่าน ซึ่งท่านได้อ้างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๕ ที่กำหนดให้ออกพระราชกฤษฎีกา
 เพื่อให้มีบำเหน็จบำนาญแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งทั้งนี้ปรากฏว่า
 เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ดี เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ก็ยังไม่ทราบโดยทั่วกันว่า
 สิทธิ ~~นี้~~ ^{นี้} ของเรามีอยู่แล้ว-----

เพราะเหตุว่า อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติจากพะเยาอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่า อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะที่มาจากการเลือกตั้ง หลังจากสอบตกแล้วฐานะแย่มากและไม่มีฐานะที่จะอยู่ได้ โดยเฉพาะเวลาป่วยไข้ไม่มีใครดูแลดี เมื่อมีรัฐธรรมนูญกำหนดอย่างนี้แล้วเท่าที่กระผมทราบนั้นปรากฏว่า ทางคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ได้หยิบยกปัญหานี้ นำเรื่องนี้เข้าหารือกับกระทรวงการคลัง และปรึกษาทั้งอดีตประธานรัฐสภาว่า เรื่องนี้น่าจะมีพระราชกฤษฎีกาช่วยเหลืออดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่ยังมีชีวิตอยู่ปัจจุบัน ~~ผู้คิด~~ คงไม่เกิน ๑๐๐ คน ~~โดยนำตัวออก~~ น่าจะช่วยทั้งหมดแล้วก็กำหนดอัตราบำเหน็จบำนาญตามจำนวนสมัยที่ท่านเหล่านั้นดำรงตำแหน่งอดีตอยู่ แต่ปรากฏว่า ทางกระทรวงการคลังไม่เห็นด้วย โดยจะคิดว่าเอาเฉพาะสมัยนี้ก็แล้วกัน ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ที่ผ่านมาไม่ต้องไปนึกถึงตรงนี้เอง โอกาสนี้กระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ผ่านท่านประธานวุฒิสภาว่า เรื่องนี้ ~~ผู้~~ ได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้ว ^{พวก} กฤษฎีกานี้ ออกหรือยังและผลเป็นอย่างไรบ้าง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรียังไม่ตอบไข่ใหม่ครับ
 อย่างนั้นขอเชิญ ^{คุณ} ~~คุณ~~ เชาวริน เลขครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นตัวแทนฝ่ายรัฐบาลที่นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า โดยส่วนตัว ~~กระผมเห็น~~ ^{แต่} ~~แต่~~ ขออนุญาตที่จะกราบเรียนเรื่องส่วนตัวอีกนิดหนึ่งว่า กระผม ~~เป็น~~ ^{เป็น} นักการเมืองที่ลาออกจากราชการมาเก่า กระผมเคยรับราชการกรมตำรวจ ๑๑ ปี แล้วลาออกมาสมัครผู้แทนราษฎร และตั้งแต่ได้รับเลือกตั้งมากระผมไม่เคยรู้จักคำว่าบำเหน็จและบำนาญ เพราะว่ากระผมอายุราชการไม่ถึง ๑๕ ปี ไม่มีสิทธิได้รับบำนาญไม่ต้องไปพูดกัน ~~คือ~~ กระผมจึงมีความรู้สึกไม่คิดใจอะไรมากกว่าใครจะได้เปรียบเสียเปรียบ เพราะกระผมมีความเชื่อมั่นในตัวเองว่า กระผมตั้งใจจะมารับใช้บ้านเมืองในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน

กระผมภูมิใจในเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ของความเป็น ส.ส. ดังนั้นในช่วงที่เป็น ส.ส.
 ตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ จนกระทั่งมาแพ้เลือกตั้งเมื่อปี ~~๒๕๓๑~~ ๒๕๓๑ บังเอิญกระผมโชคดีได้รับ
 พรรคการเมืองที่กระผมเป็นสมาชิกฯ อยู่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาล กระผมก็มีโอกาสเข้าไปนั่ง
 ในตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ต่อมาก็กลับมาลงรับเลือกตั้ง จนกระทั่ง
 ได้รับเลือกตั้งมาจนถึงปี ๒๕๓๘ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า กระผมมีโอกาสผ่านความเป็น
 ข้าราชการการเมืองมาพอสมควร แต่กระผมก็ไม่เคยไป ~~รับ~~ รับบำนาญ
 ใด ๆ ทั้งสิ้น แม้กระทั่งวันนี้ ณ วันที่กระผมพูดคุยกับท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 กระผมยังไม่เคยไปขอรับบำนาญใด ๆ และกระผมคิดว่า ช่วงที่ผมแพ้เลือกตั้ง
 เมื่อปี ๒๕๓๘ ~~ท่านประธานฯ ก็~~ กระผมก็อยู่อย่างเสีย รักษาสิทธิและเกียรติยศ
 เกียรติศักดิ์ของความเป็นนักการเมืองไว้อย่างคงเส้นคงวา ~~ไม่ไปรับบำนาญ~~
 กระผมเห็นความจำเป็นที่รัฐบาลต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เนื่องจากสถานการณ์
 ของบ้านเมืองดังจะปรากฏอยู่ในเหตุผลซึ่งเขียนมาชัดเจนเลยนะครับว่า “เพื่อให้สอดคล้อง
 กับสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน สมควรแก้ไข” เจตนาก็คือสร้างความถูกต้องและ
 ประหยัดเงินงบประมาณแผ่นดิน กระผมขอฝากท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี
 กระผมเองไม่แน่ใจว่า ท่านจะได้กลับมาเป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลใหม่หลังการเลือกตั้ง
 ซึ่งจะมีมาในเร็ววันข้างหน้าหรือไม่ -----

แต่อย่างน้อยที่สุดกระผมต้องการให้ปรากฏในบันทึกรายงานการประชุมของสมาชิกวุฒิสภา หรือของวุฒิสภาในวันนี้ในโอกาสที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ~~ที่~~ ^{ด้วย} ผู้ช่วย ส.ส. ในอดีต ส.ส. คนหนึ่งมีผู้ช่วย ๕ คน ก็ไม่มีใครไปว้ออะไรหรอกครับ แต่ยามที่บ้าน เมืองวิกฤตอย่างนี้ ภาวะที่หารายได้หาเงินมาจุนเจืองบประมาณแผ่นดินด้วยความยากลำบาก แล้วก็ไม่พอต้องกู้หนี้ยืมสินกันมาอย่างนี้ ถ้ามว่าต่อไปผู้ช่วย ส.ส. ยังจะมี ๕ คนอีกต่อไป หรือเปล่า ในเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรให้แบ่งเขตเลือกตั้งเป็นเขตละ ๑ คน ซึ่งพื้นที่บาง ~~เขต~~ ^{เขต}ไม่ถึง ๑ อำเภอ น้อยกว่า ส.จ. เสียด้วยซ้ำ ^{พอ}ฝากไว้เป็นข้อสังเกต ถ้าท่านได้กลับมาเป็นรัฐมนตรีดูตรงนี้ด้วย เพราะตรงนี้คือความสูญเปล่า ผู้ช่วย ส.ส. ต่อไป จะมีคนเดียวหรืออย่างมากที่สุดไม่ควรจะเกิน ๒ คน แต่อย่างน้อยไว้ที่ ๕ คน กระผมถือว่ารัฐบาลมีเจตนาาร่วมกันกับ ส.ส. ซึ่งเป็นฝ่ายรัฐบาล หรือจะเป็นฝ่ายอะไรก็แล้วแต่ปล้นประชาชน แต่ถ้าท่านไม่ได้กลับมาเป็นรัฐมนตรี กระผมย้ำอีกครั้งว่ากระผมขอพูดตรงนี้เพื่อ ฝากให้ ~~ปรากฏ~~ ^{ปรากฏ} เป็นบันทึกในรายงานการประชุมวุฒิสภา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คุณที่ครูดิน บอดอ ~~ครับ~~

นายที่ครูดิน บอดอ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายที่ครูดิน บอดอ เป็นสมาชิกวุฒิสภา จากนราธิวาส ได้สุด กระผมอยากจะมาเล่าให้ทุกท่านได้รับทราบว่ากระผมมาจากภาคใต้ จังหวัดของกระผมติดกับมาเลเซีย กระผมก็ได้มีโอกาสไปเที่ยวไปคุยว่า ส.ส. ของมาเลเซีย นั้นเขามีสวัสดิการ เขามีค่าน้ำหนาววายบี (YB) วายบีหมายถึง ~~ยัง~~ ^{ยัง} บอระมัด หมายถึง ผู้ทรงเกียรติ ที่มาเลเซีย ส.ส. เป็น ~~คน~~ ^{คน} หนึ่งแล้วจะมีบ้านอยู่ให้อย่างคืออยู่สบาย เพราะเขา ถือว่าเป็นคนที่ทำงานเพื่อชาติมา กระผมและหลาย ๆ คนที่อยู่ในที่นี่ไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อน ไม่มีบ้านอยู่ไม่มีบ้านหนึ่ง เวลาออกไปแล้วอายุมากไม่มีอะไรที่จะกิน ไม่มีอะไรที่จะอยู่ ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนมาเลี้ยงลูก กระผมสังเกตดูมีท่าน ส.ส. คนหนึ่งที่จังหวัดยะลา ท่านเป็น เศรษฐี ที่ดินในจังหวัดยะลาเป็นของท่านส่วนมาก แต่เมื่อเดือนที่แล้วท่านได้เสียชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่างหมดไป ~~โลก~~ ^{โลก} ไม่มีจะกิน นี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับ ส.ส. ของเรา ต่อไปอาจจะเกิดขึ้นกับ ส.ว. ของเราด้วย เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานฯ ผ่านไปยัง

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ~~ครับ~~ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีได้กรุณาช่วยเหลือประเทศข้าง ๆ
ของเรา มาเลเซียก็ดี สิงคโปร์ก็ดี นักการเมืองของเขากำลังทำงานเพื่อชาติมา ๒๐ ปี ๓๐ ปี
ออกจากการเมืองแล้วเขาสามารถเลี้ยงดูลูกจนถึงเสียชีวิตได้ นะครับ ขอขอบคุณมาก ~~ครับ~~
ครับท่านประธานฯ ~~ครับ~~

พิธีฯ ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ มีท่านผู้ใดที่สนใจจะอภิปรายไหมครับ
พณฯ สุชน ชาลีเครือ ครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ โดยหลักการและเหตุผลกฎหมาย
ฉบับนี้นั้น กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ในเหตุผลนั้นมีประเด็นที่กระผมเองมีข้อสงสัย
ที่ขออนุญาตกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ นะครับ ในเหตุผลนั้นได้มีอยู่
ในวรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๔ นับจากข้างล่างขึ้นมา มีขีดเส้นใต้เอาไว้ว่า มีหลักการหนึ่งที่พูด
ถึงเรื่อง “เกิดความแตกต่างกับข้าราชการการเมืองซึ่งไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนในการ
รับบำเหน็จบำนาญประกอบกับ ~~สัดส่วนที่ต่ำกว่าข้าราชการ~~” ขีดฆ่าข้อความตรงนี้ไป
และมาขีดเน้นว่า “เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของประเทศในปัจจุบัน สมควรแก้ไข”
หลักการตรงนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าเราจะอ้างในการเขียน
กฎหมายโดยยึดสภาพการณ์ปัจจุบันมาเป็นบรรทัดฐาน ~~แล้ว~~ บางอย่างในการที่จะแก้ไข
กฎหมายบำเหน็จบำนาญนั้น กระผมเองคิดว่าความเป็นธรรมตรงนี้จะเกิดขึ้นกับข้าราชการ
ประจำหรือข้าราชการการเมืองนั้นเหตุผลอาจจะอ่อนลงไปสักเล็กน้อย เนื่องจากว่าในอดีต
มีข้าราชการประจำซึ่งรับราชการเกษียณหรือว่าเกือบเกษียณแล้วลาออกมาเป็นข้าราชการ
การเมืองก็มาก และในส่วนของข้าราชการการเมืองที่ไม่เคยเป็นข้าราชการมาก่อนก็เคยเป็น
ทั้งอดีต ส.ส. อดีตสมาชิกวุฒิสภาหรืออดีตรัฐมนตรีซึ่งได้มีท่านผู้เกียรติได้กล่าวไปแล้วใน
เบื้องต้น กระผมเห็นว่าหลักการตรงนี้ด้วยความจำเป็นบางอย่างนั้น ถ้าหากว่าข้าราชการ
การเมืองเหล่านั้นได้ทำคุณงามความดีไม่เป็นคนที่ถูกกล่าวหาว่าทุจริตคอร์รัปชัน

๒๑๒

๑. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๕๖/๓

หรือขออภัยผมใช้คำว่า โกงกินบ้านเมือง มาในอดีต ถ้าหากว่าคุณงามความดีตรงนั้นจะได้
เป็นประกาศเกียรติคุณให้คนเหล่านั้นหลังจากเกษียณ หรือว่าปลดจากตำแหน่ง หรือถึงคราว
วาระไปแล้วนั้นให้มีโอกาสได้คำครองชีพหรือบำนาญครองชีพก็จะเป็นการสร้างขวัญ
กำลังใจอย่างหนึ่ง-----

- ๕๗/๑

๒๑๓

ว. ๑ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๕๗/๑

แต่ด้วยเหตุตรงนี้นั้น กระผมเองก็อาจจะต้องถูกคาดหวังหรือว่ามีคนอื่นที่เฝ้าอยู่ไม่
 เข้าใจว่าเป็นการเรียกร้องให้^{ให้}สิทธิประโยชน์^{ให้}สมาชิกรัฐสภา กระผมต้องกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ว่าในประเด็นนี้ต้องขอบคุณท่านสมาชิกฯ หลายท่านที่เฝ้าถึงอย่าง
 หมด^{จน}เต็ม โต้ะมีนา^{จน} ทานวิทยา หรือคอกเตอร์พา ที่เฝ้าไป กระผมขอร้องที่เฝ้านามได้พูดถึง
 สมาชิกรัฐสภาบางท่านได้ทำงานตรงนี้มา แต่ว่าชีวิตมันปลายนั้นเราจะเห็นว่า อยู่ในสโมสร
 รัฐสภาเราหลายคน มีอดีตนักการเมือง อดีต ส.ส. ซึ่งท่านให้ความสนใจการบ้านการเมือง
 แม้ว่าลงผู้แทนที่ครั้งท่านก็เพิ่งทุกครั้งก็ยังมีมาเดินอยู่ เพราะเหตุผล^{นั้น}นั้นเราก็จะไปตัดหรือ
 ว่าเป็นไปละทั้งคนที่ห่วงใยชาติบ้านเมืองอย่างนั้นไม่ได้ แต่ถ้าหากว่า~~คุณ~~รัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๒๒๕ ที่ได้เขียนเอาไว้ชัด เป็นเจตนารมณ์^{อัน}หนึ่งที่อยู่จะสร้างบรรทัดฐานตรงนี้
 ขึ้นมา หน้าที่ที่รับผิดชอบนั้นเป็นของฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นคนที่จะต้องออกพระราชกฤษฎีกา
 ตรงนี้ว่าให้มีสิทธิคุ้มครอง กระผมว่าคงจะต้องเป็นกฎหมายอีก ๑ ฉบับ ซึ่งไม่ใช่ที่เกี่ยวข้อง
 กับกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของสมาชิกรัฐสภา แต่ก็ฝากเอาไว้
 ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกัน ฝากท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่าถ้าเป็นไปได้ว่า
 บรรทัดฐานตรงนี้^{นี้} ถ้าจะทำให้เกิดขึ้น^{เป็น}เป็นบรรทัดฐาน^{แล้ว} ส่วนความรับผิดชอบของอดีต
 สมาชิกฯ หรือสมาชิกรัฐสภาในปัจจุบันนั้น จะรับหรือไม่รับให้เป็น^{เป็น}เอกสิทธิ์ส่วนบุคคล
 ถ้าท่านใดเห็นว่าชาติบ้านเมืองยังลำบากอยู่ ยังไม่ต้องรับ^{ใน}ในขณะ^{นี้}นี้ คราวจำเป็นจึงรับ
 กระผมก็เป็นคนหนึ่งที่จะสละสิทธิชั่วคราวขณะนี้ ถ้าหาก^{ถ้า}ความจำเป็นในอนาคต
 ถ้าสิทธิประโยชน์เกิดขึ้นก็จะพิจารณา^{ให้}ให้หลัง ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ
 ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ในวิจิตครับ

นายวิจิต พูลลาภ (จิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วิจิต
 พูลลาภ ^{สมาชิกสภา} จากจิตรครับ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
 เนื่องจากให้ความเป็นธรรมนะครับ รายละเอียดก็แจ้งชัด กระผมคงไม่พูดให้เสียเวลา~~แล้ว~~
 แต่ก็อยากจะเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ ว่าทำที่งบประมาณปี ๒๕๔๔
 ที่เห็นนั้น~~นั้น~~รับเงินเดือน และสบค่าใช้จ่ายประจำก็ตาม กระผมว่าถ้าจำไม่ผิดก็
 ประมาณ ๔๐ เฟอร์เซ็นต์ขึ้นไป เหลืองบประมาณในการพัฒนาประเทศก็คงจะประมาณสัก
 ๖๐ เฟอร์เซ็นต์นั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลนั้นจะรับว่า คิดใน

8/๑๐๔

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ~~ท่าน~~ปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม นายปรีชา ปิตานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
จันทบุรี ผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง ปิดอภิปรายครับ เชิญท่านรัฐมนตรี
นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิก หลายประการด้วยกันครับ

ประการที่ ๑ ในเรื่องเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของ ส.ส. ส.ว. หรือข้าราชการ
การเมืองต่าง ๆ นั้น ก็ขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๕ ครับ
ซึ่งกระทรวงการคลังก็ทราบดีและได้มีการร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอไปแล้วครับ จริง ๆ ก็คือ
ได้มีการดำเนินการ ในส่วนของท่าน ส.ว. กระผมเชื่อว่าจะต้องมีผลบังคับใช้อยู่แล้ว
ประเด็นก็คือว่า ของ ส.ส. ปัจจุบันน่าจะทำได้หรือไม่ก็ยังเป็นข้อคำถามอยู่ครับ แต่ขอ
กราบเรียนว่า ในส่วนของทางกระทรวงนั้นได้ดำเนินการอยู่แล้วครับ

ประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกฯ วิทยาและท่านสมาชิกฯ พา ขอภัยที่เอ่ยนาม
~~ไม่ได้~~ได้ถามถึงเรื่องเกี่ยวกับการออกจากราชการแล้วมารับราชการใหม่ทำให้นับอายุต่อ
ไม่ได้ ~~อันนี้~~ขอกราบเรียนว่า กฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ปี ๒๕๑๘ ได้มีการ
แก้ไขในส่วนนี้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าราชการประจำที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งก็ได้
หรือไปทำงานอย่างอื่นก็ได้ เมื่อกลับมาเข้ารับราชการใหม่ก็สามารถนับอายุราชการต่อเนื่อง
ได้ครับ ~~อันนี้~~ได้แก้ไขไปแล้วครับ

สำหรับท่านที่ถามเรื่องเกี่ยวกับตัวเลขของข้าราชการบำนาญ เผลอวันนี้ไม่ได้
เตรียมมา ขอยืนยันว่าข้าราชการบำนาญที่ได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ก่อนหน้ากฎหมายฉบับนี้
ออกบังคับใช้ก็ยังคงได้รับประโยชน์ต่อไป ไม่ถูกกระทบจากกฎหมายฉบับนี้ครับ

ท่านที่ถามว่า น่าจะแก้ไขโดยการไปจำกัดจำนวนของที่ปรึกษาหรือว่าจำนวน
ของผู้ที่อยู่ประจำสำนักนายกฯ ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง โดยมีการ

^{๕๖๐}
 ความครบปรมาณและคุณภาพ ~~อัน~~^{อันนี้}ก็ขอทราบเรียน ~~ว่า~~^{ว่า} ตลอดช่วง ๒ ปีเศษที่ผ่านมา
 กระผม ~~ก็~~^{ก็}ได้สังเกตผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะที่สํานักนายกฯ
 ก็ไม่ได้มีตัวอย่างที่เห็นได้ว่าเป็นการเอาเปรียบในลักษณะนั้น ~~อัน~~^{อันนี้}ขอเรียนว่าเท่าที่เป็นมา
 ไม่ได้มีตัวอย่างอย่างนั้น เพราะว่าท่านนายกฯ เองท่านก็ระมัดระวังมากในเรื่องนี้ที่จะไม่ให้
 มีการบรรจุผู้ที่ไม่เหมาะสมมาเป็นที่ปรึกษา และก็ขอเรียนว่า ถึงแม้ว่าตำแหน่งที่ปรึกษา
 จะมีย่อมมากมายด้วยกัน แต่จริง ๆ แล้วในแต่ละกระทรวงจะมีเพียง ~~หนึ่ง~~^{หนึ่ง}คนเดียวต่อรัฐมนตรี
 ๑ ~~คน~~^{คน}ครั้ง เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีอาจจะไปแต่งตั้งที่ปรึกษาอีกมากมาย แต่ท่านเหล่านั้น
 จะไม่ไร้ข้าราชการการเมือง แต่ว่าเป็นที่ปรึกษาในนาม ~~อัน~~^{อัน}จะมีเพียง ~~หนึ่ง~~^{หนึ่ง}คนเดียวที่จะได้รับ
 เงินเดือน และผู้นั้นแหละครับที่จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 ถ้าหากเขาเป็นข้าราชการมาก่อนหน้านั้นครับ

สำหรับเรื่อง ~~อัน~~^{อัน}ทำเทียมกันที่ท่าน ส.ว. คุณหญิงจินตนาได้สอบถาม
 เมื่อสักครู่ ~~อัน~~^{อัน}ก็ขอเรียนว่าเป็นเจตนาอยู่แล้วครับที่ว่า จะให้มีความเท่าเทียมกัน
 ถ้าหากมีข้อหนังสือที่เขียนไว้และไม่ชัดเจนประการใดก็ขออนุญาตให้ไปแก้ไขในชั้น
 กรรมการครับ แต่ว่าโดยหลักการแล้วที่ได้นำเสนอมาก็จะทำให้เกิดความเท่าเทียมกัน
 แต่ถือว่าที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไป จะมีผลบังคับใช้แต่รายใหม่ที่จะมาเป็นข้าราชการ
 การเมืองครับ

สำหรับเรื่องของผู้ช่วย ส.ส. ๕ คน ~~อัน~~^{อันนี้}ก็ขอเรียนว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลก็ได้
 นำเสนอมารวมทั้งของ ส.ว. ด้วยครับ ก็ได้ ๕ คนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เป็นอีกประเด็น
 หนึ่ง ~~อัน~~^{อัน}กระผมจะนำกลับไปกราบเรียนทางผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้
~~อัน~~^{อัน}เรื่องของท่านสมาชิกฯ ขอภัยที่เอ่ยนามนะครับ ~~อัน~~^{อัน}เขาवरิน ก็ขอ
 กราบเรียน ~~อัน~~^{อัน}ว่า ถึงแม้ท่านจะไม่ได้ไปสนใจ แต่อาชญากรของท่านก็มีการสะสมไว้ครับ
 และถึงเวลาถ้าครบกําหนดเมื่อไรท่านก็จะมีสิทธิได้รับการดูแลในเรื่องนี้อยู่แล้วครับ
 เพราะฉะนั้นสิ่งนี้คงจะไม่ได้สูญหายไป

ประการสุดท้าย ที่ขอกราบเรียนก็คือเรื่องมาตรา ๑ และ มาตรา ๖ สักกลุ่มอาจจะเรียนไม่ชัดเจน เหตุที่จะต้องมีมาตรา ๑ ซึ่งเป็น ผู้รักษาการกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากมีมาตรา ๖ ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเฉพาะกาล จึงต้องมีมาตรา ๑ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้รักษาการกฎหมาย ฉบับนี้ เพราะมีมาตรา ๖ ที่เป็นเรื่องเฉพาะของกฎหมายฉบับนี้ครับ

อ.กนก

๑๒

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ผมว่าท่านวิบูลย์อย่า
เลยนะครับ เพราะว่าปิดอภิปราย รับรองไปแล้ว เอาไว้ดูฉบับอื่นดีไหมครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ที่จริงฉบับนี้สำคัญต่อเราครับ เป็นเรื่องของเรารับ

ประธานวุฒิสภา : เอา ๑ นาทีนะครับ แล้วคนสุดท้ายจริง ๆ นะครับ เพราะว่าผ่านไปหมดแล้วครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น จากกาฬสินธุ์ กระผมคงไม่ใช้เวลาของสภานี้มากเกินไปได้ แต่กระผมเห็นว่า เรื่องที่จะกราบเรียนนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ กระผมขออนุญาต อย่างนี้ครับว่า การนำเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาเป็นเรื่องที่ดี และเห็นว่าควรจะได้รับหลักการกัน แต่ว่าการรับหลักการในที่นี้กระผมอยากกราบเรียนฝากท่านประธานฯ ถึงรัฐบาลว่า การได้พูดได้คิดเรื่องนี้ในเวลานี้เป็นเวลาที่สำคัญ กระผมอยากเปรียบเทียบให้เห็นเพียงว่า ชำราชกรในรัฐสภาของไทยนั้น เมื่อกระผมมองเปรียบเทียบกับ ชำราชกรรัฐสภาในต่างประเทศ ไม่ว่าจะประเทศใดก็ดี กระผมไม่อยากจะขานาม คือจะเป็นการยกย่องประเทศเหล่านั้นเกินหน้าเรา ไม่ว่าจะเป็นการตอบแทนขณะที่ กำลังปฏิบัติงานอยู่ ในเรื่องเงินเดือนก็ดี เมื่อเทียบกันระหว่างฝ่ายตุลาการ ฝ่าย นิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร กระผมคิดว่าไม่มีฝ่ายใดเสียเปรียบฝ่ายใดเลย แต่เมื่อ เทียบแล้วในประเทศไทย กระผมอาจจะตั้งข้อสังเกตว่า เป็นการเสียเปรียบ เป็นการลดหลั่น เป็นการไม่เท่าเทียมกันอย่างยิ่ง จึงอยากฝากไปถึงรัฐบาลว่า ควรจะ ได้นำประเด็นเรื่องความสมดุลของ ๓ อำนาจนี้ให้เป็นที่ยุติธรรม

LI RT

๒๑๘

ว. ๑ (ส. นิตินบัญญัติ) เป็นพิเศษ

จุลาคา ๕๕/๒

ประการที่ ๒ ขณะปฏิบัติงาน เมื่อกี้คือการปฏิบัติงาน เมื่อหลังจาก
 ปฏิบัติงานไปแล้ว ~~อยู่~~ ^{๑๕}ถึงเกษียณราชการไปแล้ว กระผมรู้สึกว่ ในต่างประเทศ
 ก็ได้ดูแลกันอย่างดี ~~ดี~~ ^{๑๕}นี้ต้องขอบคุณสมาชิกฯ หลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว กระผม
 คงไม่อภิปรายซ้ำอีก แม้จะได้เตรียมมาก็ตาม จึงเห็นว่าการปฏิบัติต่อสมาชิกสภาไม่ว่า
 จะเป็นสภาล่างหรือสภานบน ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่นี้ กระผมเห็นว่ายังไม่มี
 ความยุติธรรมกันระหว่างอำนาจทั้ง ๓ ฝ่ายของรัฐบาลครับ ขอฝากเพื่อพิจารณา
 ด้วย ~~ขอ~~ ^{๑๕}ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ต่อไปผมจะถามว่า เราจะรับ
 หลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ขอให้เตรียมลงคะแนน ท่านผู้ใด
 เห็นด้วยกับหลักการกับกฎหมายฉบับนี้ ให้กดปุ่มเห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
 กับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ให้กดปุ่มว่าไม่เห็นด้วย ~~ขอ~~ ^{๑๕}ขอเชิญครับ
 ถ้าทุกท่านลงคะแนนแล้ว ขอให้เจ้าหน้าที่นับคะแนนเลขครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ตกลงคะแนนออกมาแล้ว มีผู้เห็นชอบด้วย
^{๑๕} ๑๒๒ ^{๑๕}ไม่เห็นชอบ ^{๑๕} ๒ ^{๑๕}งออกเสียง ^{๑๕} ๑ ไม่ลงคะแนน ^{๑๕} ๓ นะครับ ถือว่าสภาได้ให้
 ความเห็นชอบในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแล้ว ~~ขอ~~ ^{๑๕}กรรมวิธีการครับ
 ท่านรัฐมนตรี ~~ขอ~~ ^{๑๕}

- ๑๐๐/๑

๒๑๕

ว. ๗ (ส. นิตยบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศิริลักษณ์ ๑๐๐/๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ รัฐบาลขอเรียนเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๒๑ ^{คน} โดยมีของฝ่ายรัฐบาลจำนวน ๔ ^{คน} ดังนี้

๑. นายณรงค์ พหลวรชช์
๒. นายสุวรรณ อัญญาภูกุล
๓. นางศรีพนม บุณนาค
๔. นางสาวพรทิพย์ จลละ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี ขออนุญาตท่านประธานฯ ผมว่า กฎหมายฉบับนี้ได้อภิปราย
ไป ^{มาก} ~~แล้ว~~ เป็นที่เข้าใจครับ ^{แล้ว} ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} เพื่อให้การทำงานอย่างรวดเร็ว ผมอยากจะเสนอให้
พิจารณา ๓ วาระ โดยขอตั้งกรรมการเต็มสภา ขอผู้รับรองด้วยครับ

๑๐๖

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ขอบคุณที่เจตนาดีด้วยกันทุกคน
~~ครับ~~ ^{ครับ} ผมดีใจด้วย ^{ครับ} ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านพร้อมไหมครับ

๑๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) ^{ผู้ทรงคุณวุฒิ}
กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาตถอนญัตติครับ แล้วก็ขอให้เต็มสภา
อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้เสนอเมื่อสักครู่นี้

๕

ประธานวุฒิสภา : พร้อมนะครับ ^{ครับ} ~~ครับ~~ ^{ครับ} ท่านถอนส่วนของท่าน
ออกไปครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

๑

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง
พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้าราชการการเมืองผู้ซึ่งออกหรือพ้นจากตำแหน่งโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติจากการได้นับเวลาราชการที่เป็นข้าราชการการเมืองสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๑๘ ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกหรือพ้นจากตำแหน่งต่อเนื่องกับการรับราชการในครั้งหลัง หากผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องแจ้งความประสงค์ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานยื่นต่อส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ เมื่อแจ้งความประสงค์ดังกล่าวแล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญต่อไปและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวไม่แจ้งความประสงค์ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นเลิกรับบำนาญเพื่อxonับเวลาราชการต่อเนื่อง โดยให้ส่วนราชการที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังส่วนราชการที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่อย้ายบำนาญ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญอภิปรายครับ ไม่มีนะครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

“ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการการเมือง มิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังเท่านั้น

ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมือง และให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในตอนหลังมาก่อนแล้วถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองอีกมิให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในครั้งก่อนต่อเนื่องกับเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง แต่ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะเวลารับราชการเป็นข้าราชการการเมืองในครั้งหลัง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

LIRT

๒๒๓

พ. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ถัดจากวลี ๑๐๑/๒

มาตรา ๖ ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการการเมืองผู้ใดหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ถ้าผู้นั้นเป็นข้าราชการการเมืองอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และอยู่ในระหว่างเลิกรับบำนาญเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ให้ผู้นั้นได้รับการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญต่อเนื่อง

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....”

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาวาระที่ ๒ ครบถ้วนนะครับ
นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ขอประทานโทษที่จะเรียนว่า เมื่อสักครู่มขยมมือเมื่ออ่านจบมาตรา ๖ แต่ว่าท่านเลขฯ พินิจ
ไม่ทันเห็นครับ ไม่ทราบว่าจะผิดข้อบังคับหรือไม่

ประธานวุฒิสภา : คงจะผ่านไปกระมังครับ
นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ถ้าท่านประธานฯ อนุญาต ผมจะ
ขอแปรญัตติในมาตรา ๖ ตอนวรรคท้ายสุด แต่เกรงว่าจะเป็นเรื่องคล้าย ๆ กับเมื่อสักครู่
ก็ขอหารือก่อนนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอผ่านไปได้ไหมครับ
นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ผมขออนุญาตเรียนว่า เหตุที่จะยกมือ
ขอแปรญัตติในมาตรานี้ด้วยเหตุว่า ในมาตรา ๖ นี้เข้าใจว่าหากทิ้งไว้แบบนี้จะเป็นการไม่
เป็นธรรมแก่บุคคลอื่นซึ่งอาจจะเข้ารับราชการในวันถัดจากวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ เขาจะไม่ได้รับสิทธิบำนาญต่อเนื่อง แต่สำหรับบุคคลอื่นซึ่งได้รับราชการใน
ทางการเมืองต่อเนื่องกันมาจนถึงวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็จะได้รับการนับสิทธิ
รับบำนาญต่อเนื่องต่อไปจนสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งในขณะนี้ ผมคิดว่าถ้าผมเข้าใจ

๒๒๔

๗. ๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ศักดิ์วัลย์ ๑๐๑/๓

ไม่คิด อาจจะเป็นความไม่เป็นธรรมและไม่น่าจะเป็นอย่างนั้นในทางกฎหมาย ไม่ทราบ
ผมเข้าใจผิดหรือถูกครับ คนที่จะตอบได้ก็มีแต่เพียงท่านเดียว คือท่านรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : เพื่อแก้ความไม่สบายใจนะครับ เวลาที่เหลือพอสมควร

~~ท่านรัฐมนตรีจะตอบได้ไหมครับ~~ ประเด็นนี้ ~~ครับ~~ และก็ขอคนเดียววนะครับ

- ๑๐๒/๑

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าที่ท่านสมาชิกฯ ถาม ก็คือ
หมายถึงข้าราชการการเมืองปัจจุบันใช่ไหมครับ ที่มีตำแหน่งอยู่ในขณะนี้ ^{ใคร}ได้รับ
สิทธิตามกฎหมายปัจจุบัน คือกฎหมายที่เป็นมา แล้วยังจะนับต่อเนื่องต่อไปได้ครับ
^{ก็} ~~นี่~~ ^{ก็}นี่ก็เป็นบทเฉพาะกาลที่ยกประโยชน์ให้ ^{ก็} ~~แล้ว~~ ^{ก็}ก็จะเกิดความสับสนอย่างที่ท่าน
กล่าวถึงแน่นอนครับ เพียงแต่ว่าความแตกต่างจะน้อยมาก เพราะท่านก็คงจะทราบดีว่า
อายุของรัฐบาลชุดนี้ที่เหลือเพียงเวลาไม่กี่เดือน อาจจะไม่นานนัก ~~แล้ว~~ เพราะฉะนั้น
ความแตกต่างจะน้อยมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปผมขอให้สภาพิจารณาลำดับสุดท้าย

เป็นวาระที่ ๓ นะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วย หรือไม่เห็นชอบด้วย
กับร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่เราได้ผ่านมาแล้วเมื่อสักครู่นี้ ~~แล้ว~~ ขอเชิญลงคะแนนครับ
ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างก็ให้กดว่าเห็นด้วย ~~แล้ว~~ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้กดว่า
ไม่เห็นด้วย ~~แล้ว~~ ขอเชิญครับ ท่านผู้ใดมีปัญหาเรื่องลงคะแนนบอกเจ้าหน้าที่ด้วยนะครับ
^{AM} ~~ท่าน~~ ^{AM} ~~สมบูรณ~~ ^{AM} ~~ไม่มี~~ ^{AM} ~~ปัญหา~~ ^{AM} ~~เรื่อง~~ ^{AM} ~~ลง~~ ^{AM} ~~คะแนน~~ ^{AM} ~~หรือ~~ ^{AM} ~~ครับ~~ ^{AM} ~~ท่าน~~ ^{AM} ~~สมบูรณ~~ ^{AM} ~~ครับ~~ ^{AM} ~~ตอนนี้~~ ^{AM} ~~เรากำลัง~~ ^{AM} ~~ลง~~ ^{AM} ~~คะแนน~~ ^{AM} ~~ใน~~ ^{AM} ~~วาระ~~ ^{AM} ~~ที่~~ ^{AM} ~~๓~~ ^{AM} ~~ครับ~~ ^{AM} ~~ท่าน~~ ^{AM} ~~ถาม~~ ^{AM} ~~อะไร~~ ^{AM} ~~ครับ~~

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม สมบูรณ ทองบุราณ เนื่องจากว่าที่เพิ่งเคยเป็น ส.ว. ครั้งแรกนะครับ
ท่านประธานฯ คือบังเอิญวาระที่ ๒ ท่านเลขาฯ อ่านมาใช้ใหม่ครับ ที่ประชุมก็ไม่มีใคร
แปรญัตติ แต่เมื่อสักครู่นี้กระผมเข้าใจว่าท่านประธานฯ น่าจะถามว่า ในวาระที่ ๒ นี้
สภาเห็นด้วยไหม แต่บังเอิญท่านประธานฯ ก็บอกว่า ให้ลงมติวาระที่ ๓ กระผมขอ
คำชี้แจงตรงนี้ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านเลขาฯ ชี้แจงแทนครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : การพิจารณาในวาระที่ ๒

นั้นเป็นการพิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา โดยจะพิจารณาตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ
แล้วก็เรียงลำดับมาตรวจร่างนะครับ ซึ่งไม่มีท่านผู้ใดขอแปรญัตติ ก็ถือว่าที่ประชุม
ได้เห็นชอบไปตามร่างเดิมแล้ว ต่อไปนี้เป็นการลงมติในวาระที่ ๓ ครับ

๒๒๖

๗ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๑๐๒/๒

ประธานวุฒิสภา : เข้าใจตรงกันนะครับ ค่ะ ไปเจ้าหน้าที่นับคะแนน
ได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เห็นด้วย ๑๒๒ ^{คน} เห็นด้วย ๒ ^{คน}
งออกเสียง ^{ไป} ๒ ครั้น ไม่มีผู้งออกเสียง ไม่มีผู้งตกลงคะแนนครับ ถือว่าสภาได้
เห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านเข้ามา ~~แล้ว~~ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

ผมขอหารือที่ประชุม นะครับว่า มีร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง ซึ่งเป็น
วาระต่อไป คือ ๕.๕ เราจะเอาขึ้นมาพิจารณาบางส่วนไปก่อนไหมครับ ~~ผ่านมติครม~~
เห็นด้วย ^{หรือกดี}

- ๑๐๓/๑

๒๒๘

ว. ๑ (ส. นิตบัญญัติ) เป็นพิเศษ

สำรวม ๑๐๓/๒

พรอ

ผมเห็นด้วยกับ ~~ท่าน~~ ~~ศิริ~~ ว่าควรจะเลื่อนไปก่อน เพราะกฎหมายนี้มี ๒๐ กว่ามาตรา ผมนั่งเปิดดูอยู่ และ ๒๐ กว่าหน้า เราก็ไม่ควรจะพิจารณาแบบลวก ๆ ให้มันผ่านไป ถึงอย่างไรวันนี้ก็ไม่มีทางจบ ~~อะไร~~ ~~แล้ว~~ ~~ที่~~ ท่านอย่าไปกังวลว่าเหลือ ๑๓ วัน เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าเราพิจารณาไม่เสร็จก็มาขออำนาจขยายต่อไปอีก ๓๐ วันได้อยู่แล้ว ~~ครับ~~ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมเห็นว่าวันนี้ก็เมื่อขี้ปากกันพอสมควร ผมไม่ได้ชี้เกี่ยวกับประธานฯ แต่ว่าขอให้เลื่อนไปพิจารณาวันศุกร์หน้าต่อจากกฎหมายเลือกตั้ง ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

ประธานวุฒิสภา : ครับ อย่างนั้นผมขอเลื่อนไปพิจารณา ~~วัน~~ ~~หน้า~~

วันศุกร์หน้าและขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ *สปร*

๔
๔๐
๔
๔
๔

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
สำรวม	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรบุตร
สุภาภรณ์	มาลัยหัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	สมบูรณ์	จำกระแสร์
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอัถตะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวนา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภมระราภา	ศิริลักษณ์	ภาพพระหัตถ์

ฝ่ายเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายณรงค์ นุ่นทอง รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายกำพล กุ่มฉวี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลเอก ศิริรินทร์ ฐูปกล้า ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๖.	นายการุณ ไสงาม	
๗.	นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	
๘.	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	
๙.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๐.	นายไพฑูลย์ อุบัติศฤงค์	
๑๑.	นายวิจิต พุดลาภ	
๑๒.	นายศิลาปีย์ เขษรฐศิลป์	
๑๓.	นายสม ต๊ะยศ	
๑๔.	นายสุชน ชาติเครือ	
๑๕.	นายบรรจจุรย์ เกริกพิทยา เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๖.	นายวิญญู อุพารกุล รองเลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สภาฯ รับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ประธานวุฒิสภา